

ACADEMIA DE STUDII ECONOMICE
DIN BUCUREȘTI

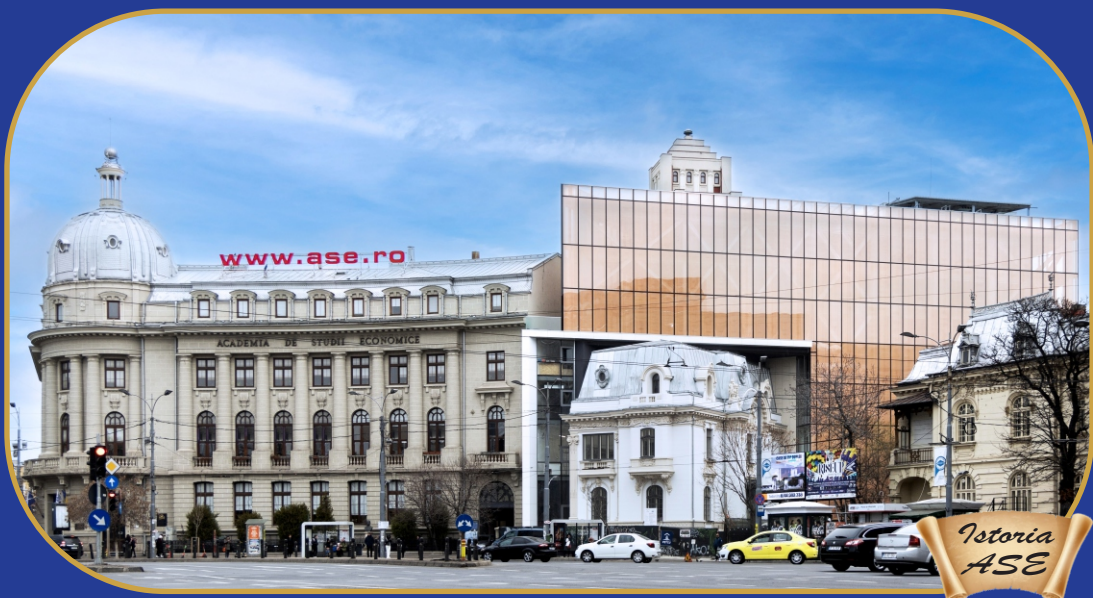
Nicolae Istudor

editori

Dumitru Miron

*Academia de Studii Economice din București
110 ani de performanță continuă*

*Evocări, opinii, experiențe personale,
mărturii ale absolvenților*

Academia de Studii Economice din București
110 ani de performanță continuă

**Evocări, opinii, experiențe personale,
mărturii ale absolvenților**

Nicolae Istudor   Dumitru Miron
editori

Academia de Studii Economice din București
110 ani de performanță continuă

**Evocări, opinii, experiențe personale,
mărturii ale absolvenților**

Colecția
Istoria ASE

ISBN: 978-606-34-0455-9

Editura ASE
București
2023

ACADEMIA DE STUDII ECONOMICE
DIN BUCUREȘTI

Copyright © 2023, Editura ASE

Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate editurii.

Editura ASE

Piața Romană nr. 6, sector 1, București, România

cod 010374

www.ase.ro

www.editura.ase.ro

editura@ase.ro

Consultanți: Mihai Korca, Paul Pocatilu, George Șerban-Opreșcu,
Adriana Duțescu, Răzvan Bologa

ISBN: 978-606-34-0455-9

Editura ASE

Redactor: Luiza Constantinescu

Tehnoredactor: Violeta Rogoian

Coperta: Violeta Rogoian

Foto: Cornel Constantin

Autorii își asumă întreaga responsabilitate pentru ideile exprimate.

Cuprins

Argument	9
<i>Nicolae Istudor</i>	
Prefață	13
<i>Dumitru Miron</i>	
Lucian Liviu ALBU	19
Nadir Geafer ALI	28
Coralia ANGELESCU	30
Lucian ANGHEL	33
Paul ARDELEANU	37
Elena BOBEICĂ	39
Florin BONCIU	42
Dan BUCȘA	45
Miruna Cristina BUJOR	48
Alin BURCEA	49
Alexandra Cristina CATANĂ BUCĂ	51
David-Florin CIOCODEICĂ	55
Dumitru CIUCUR	59
Paul-Tiberius COMAN	64
Lazăr COMĂNESCU	68
Daniela CONSTANTIN	71
Adrian CONSTANTINESCU	74
Ștefan-Florin CORCODEL	80
Corina CREȚU	83
Iulia CURTMAN	85
Gabriela DANCĂU	86

Nicolae DARDAC	91
Eugen DIJMĂRESCU	95
Marin DINU	100
Vasile DINU.....	106
Claudiu DOLTU	111
Ciprian DUBINCIUC	116
Mihail DUMITRU	118
Diana Andreea FIRICAN.....	123
Irina GAZIBAR-DUMITRIU	124
Florin GEORGESCU	131
Mariana GHEORGHE	136
Daniel GROSS	138
Cristina GUȚU	140
Traian HALALAI.....	143
Mihai HURĂ.....	146
Călin ILE.....	149
Mihai IONESCU	150
Octavian IONESCU	155
Beatrice-Cristina IORGANDA	158
Mugur ISĂRESCU	160
Nicolae ISTUDOR	165
Iuliana LECA (ALBU).....	175
Ildiko MAGYARI	178
Sergiu Cristian MANEA	179
Victor MANOLE	181
Maria MANOLESCU	186
Marius MANȚA.....	190
Alexandru Victor MICULA	193
Rodica MINCIU	195
Veronica MIRCEA.....	197
Andreea MITRUȚ	199

Cristina MOHORA	201
Pavel NĂSTASE.....	204
Mirela NEMȚANU	209
Alina NICOARĂ (STOICA).....	213
Ovidiu NICOLESCU	215
Melania NIGRILĂ	218
Teodor OANĂ.....	220
Marieta OLARU.....	226
Marian OLTEANU	231
Rodica PAMFILIE.....	234
Adina Teodora PAȘA	239
Răzvan PASCU.....	242
Florin POGONARU.....	245
Napoleon POP.....	247
Constantin POPESCU.....	252
Valentin POPESCU	260
Vlad-Andrei PORUMB.....	264
Cristian Cosmin PUIU	266
Anamaria-Cătălina RADU	271
Ruxandra ROMAN	273
Ioan ROXIN	275
Marius-Cătălin RUSESCU.....	290
Raluca RUSET	294
Marcela SĂRMĂȘAN	296
Ionuț SIMION	300
Daniela STAICU	305
Gabriela Cecilia STĂNCIULESCU.....	308
Ion STANCU	310
Maria STOIAN.....	314
Florentina ȘUȘNEA.....	318
Ana-Claudia ȚAPARDEL	321

Cătălina-Ioana TOADER.....	325
Șerban TOADER	328
Monalisa UNGUREANU.....	331
Lucian Laurențiu VIȘINESCU	333
Anca VLAD	336
Simona-Alexandra VOICU (APOSTOL)	342
Radu VOICU.....	344
Postfață.....	349
<i>Mihai Korka</i>	
Colecție de imagini din Academia de Studii Economice din București ...	355

Argument

Aniversarea a 110 ani de la înființarea Academiei de Înalte Studii Comerciale și Industriale, prima denumire a prestigioasei Academii de Studii Economice din București, ne obligă pe noi, membrii actuali ai valoroasei noastre comunități universitare, să pregătim și să

desfășurăm un ciclu de activități alese cu minuțiozitate, structurate cu multă grijă, dar și trudă, și desfășurate cu ajutorul tuturor celor care împărtășesc valorile referențiale ale *Almei Mater*. La un astfel de moment de bilanț, este indiscutabil faptul că universitatea noastră este angrenată într-un proces amplu de perfecționare și modernizare atât a activităților didactico-științifice, precum și a spațiilor de învățământ, menit să contribuie la consolidarea poziției sale în clasamentele interne și internaționale.

O instituție cu tradiția onorantă pe care o are Academia de Studii Economice din București are o semnificație aparte pentru foarte multe persoane, pentru alte entități furnizoare de programe de educație de nivel universitar, pentru instituții publice centrale și locale, pentru reprezentanți de vază ai mediului economic și social, precum și universități și instituții de cercetare din România și din străinătate. În întreaga sa istorie de peste un veac, echipele manageriale care au condus Academia de Studii Economice din București au fost preocupate de exercitarea, la nivelul maxim al calității, a tuturor funcțiilor unei universități moderne, crearea de cunoaștere avansată, diseminarea acesteia către un spectru foarte larg de beneficiari, prestarea de servicii cu înalt nivel al valorii adăugate către comunitatea căreia îi aparține. Ceea ce pe mine m-a animat încă din momentul în care am început să mă integrez în Academia de Studii Economice din București ca student, apoi ca tânăr asistent, ca șef de catedră, prorector și, la acest moment aniversar, ca rector, a fost prețuirea și continuarea moștenirii pe care ne-au lăsat-o

predecesorii noștri. Rezonează cu mare putere pentru noi toți cuvintele rectorului Ion N. Angelescu, rostite cu prilejul deschiderii, la 1 noiembrie 1927, a cursurilor anului universitar 1927-1928, ocazie cu care a vorbit despre rolul economiștilor în viața practică: „[...] Academia noastră este datoare să pregătească pionierii înaintării economice a României, iar Dv., cari urcați treptele acestei instituțiuni, sunteți datori de la început să priviți în față seriozitatea vieții. Mai mult decât colegii Dv. de la alte Facultăți, sunteți meniți să purtați pe umerii Dv. sarcina grea a înlesnirii vieții materiale a maselor poporului nostru, punând la dispoziția fiecărei gospodării toate rezultatele aplicării la viața economică a geniului uman.”^{1,2}

Una dintre componentele de bază ale tezaurului profesional și științific al universității noastre este reprezentată de absolvenții săi, care, în baza exigenței cu care au fost selectați pentru a deveni studenți, a calității lor individuale probate în anii de studenție, a prestației de cel mai înalt nivel a cadrelor didactice, a bazei materiale puse la dispoziție, a numărului permanent ridicat al parteneriatelor internaționale și naționale, au dobândit solide competențe și abilități cognitive și au performat la locurile lor de muncă, făcând cinste prestigioasei noastre școli de economie, afaceri și administrație publică. Din aceste considerente, acum, la acest moment aniversar, conducerea Academiei de Studii Economice din București a decis să adune într-un volum o serie de *evocări, opinii, experiențe personale sau destăinuiri ale unora dintre absolvenții noștri*.

Această lucrare se înscrie în demersurile constante ale conducerii actuale a universității noastre de a prezenta evoluția acesteia ca realitate și ca ideal, pornind de la premisa că realitatea se schimbă permanent, tinzând spre un ideal ce se modifică și el, în condițiile în care valorile de bază stabilite de către fondatorii Academiei de Înalte Studii Comerciale și Industriale își mențin perenitatea și trebuie slujite de toți membrii comunității noastre universitare. Consider ca meritoriu faptul că în această lucrare sunt grupate câteva dintre

---

¹ *Anuarul Academiei de Înalte Studii Comerciale și Industriale București*, Anul XV, 1927-1928, Tip. „M. M. Antonescu”, Societate în nume colectiv, Strada Luterană nr. 18, 1928, pp. 44-45.

² În reproducerea citatelor s-a păstrat ortografia vremii.

gândurile trimise de absolvenți de la toate facultățile noastre, cu care au luat legătura conducerile actuale ale acestora, aparținând unui mare număr de promoții, care au performat în foarte variate sfere ale activității economice și noneconomice, aflați mai la începutul carierei profesionale și științifice sau la apogeul acesteia. Acestea exprimă direct, neîngrădit, obiectiv, mai metaforic sau mai liniar, cu gradul de personalizare specific fiecăruia dintre valoroșii noștri absolvenți, trăiri personale, momente care li s-au întipărit adânc în memorie, raportări specifice la programe de studii, realizări proprii relevante, așteptări împlinite, personalități profesionale care le-au influențat devenirea, situații punctuale sau elemente determinate de filozofie educațională. Din lectura textelor care fac referire la o mare varietate de experiențe personale din perioada studenției, dar și de după absolvirea programelor noastre de studii, rezultă în mod clar că, cu mare grad de continuitate, activitățile profesionale și științifice desfășurate în Academia de Studii Economice din București au fost concepute și operaționalizate ca o cale spirituală și științifică importantă de a avansa în cunoașterea și transformarea de sine a omului odată cu dinamica vieții social-economice.

Cititorul acestei lucrări va putea constata că experiențele personale descrise de către contributori sunt percepute ca forme de integrare în arhitecturi societale complexe și dinamice, principala componentă a valorii adăugate dobândită după finalizarea cu succes a programelor de studii universitare se află în zona capitalului uman, totdeauna fiind aproape de optim raportul dintre componenta curriculară și cea extracurriculară a studenției. Relatările aparținând celor 90 de absolvenți ne produc multă bucurie, întrucât ne oferă posibilitatea de a ne convinge, și pe această cale, că eforturile noastre menite să contribuie la formarea de specialiști, dar și la conturarea unor trăsături puternice în planul caracterului, se regăsesc în centrul evoluției individului, cu tot ce înseamnă natura umană din perspectiva competitivității și productivității, obținute pe principiul meritocrației, optimizându-se continuu relația între educație, conștiință, responsabilitate și autodeterminare.

Ca fost student al Academiei de Studii Economice din București, ca dascăl de aproape 30 de ani, dar și ca rector al acestei prestigioase instituții de învățământ superior, am suficiente motive să apreciez că publicarea unei astfel

de lucrări este foarte binevenită, reprezentând o modalitate prin care se poate arăta prețuirea pentru toți membrii speciali ai comunității noastre universitare, pe care îi încadrăm la prețioasa categorie de *alumni*, se teaurizează un valoros set de idei, gânduri și propuneri care ne pot ajuta să învățăm lecțiile trecutului și prezentului și să pregătim mai bine imaginea viitorului.

Adresez mulțumirile mele tuturor celor care au făcut posibilă apariția acestei lucrări la timp și în bune condiții editoriale, dintre care merită amintiți decanii facultăților, reprezentanții Asociației Absolvenților ASE, consultanții științifici ai acestui volum, cei care s-au îngrijit de realizarea formei sale finale – colectivul Editurii ASE.

Prof. univ. dr. Nicolae ISTUDOR
Rectorul Academiei de Studii Economice din București

Prefață

Cu ocazia împlinirii a 110 ani care s-au scurs de la momentul înființării, la data de 6 aprilie 1913, prin Decret Regal, a Academiei de Înalte Studii Comerciale și Industriale, precursora actualei Academii de Studii Economice din București, la propunerea avansată de către prof. univ. dr. Nicolae Istudor, actualul rector al Academiei de Studii Economice, s-a decis organizarea unui ciclu complex de evenimente aniversare. Pentru a marca într-un mod adecvat aceste momente și activități, s-a stabilit elaborarea și publicarea a trei cărți distincte: o carte care include evocări, opinii, experiențe personale, mărturii din partea unui număr mare și echilibrat de absolvenți ai tuturor programelor de studii oferite de către universitatea noastră, un volum care cuprinde descrieri omogene și reprezentative ale elementelor cele mai expresive de contur profesional și științific ale personalităților care au primit cel mai înalt titlu onorific acordat de ASE, doctor honoris causa, și o nouă ediție a unei lucrări anterioare, în care vor fi prezentate personalitățile rectorilor care au condus Academia de Studii Economice de-a lungul întregii sale istorii seculare.

Prezenta lucrare, denumită *Academia de Studii Economice din București – 110 ani de performanță continuă*, include evocări, opinii, experiențe personale și mărturii ale absolvenților ASE din diverse generații care și-au început destinul profesional și, uneori, chiar personal în cadrul universității noastre. Volumul este rezultatul unui efort concertat al unui considerabil număr de autori ale căror contribuții au fost valorificate de editori, consultanți de specialitate, precum și de echipa profesionistă a Editurii ASE. Cititorul acestui caleidoscop retrospectiv de mare cuprindere, bazat pe obiectivitatea și onestitatea celor care și-au trimis reflecțiile și gândurile, va avea plăcuta surpriză să regăsească secvențe de mare relevanță ale procesului de poziționare și re-poziționare a universității noastre la nivelul unor tablouri societale complexe, provocatoare și care au suferit transformări de fond. O primă impresie care se desprinde din lecturarea celor 90 de contribuții individuale este cea a aderării tuturor autorilor la valorile referențiale pentru

Academia de Studii Economice, cea a conceperii unui mesaj bine conturat al apartenenței absolvenților la comunitatea noastră universitară, în sensul său cel mai larg, cea a nostalgiei perpetue pentru perioada considerată de către toți autorii ca una dintre cele mai frumoase din viața lor. Este mai mult decât tonifiant pentru cititor să constate din paginile acestei cărți că majoritatea autorilor, indiferent de generație și de facultatea absolvită, declară că își leagă strâns reușitele în plan profesional și științific de calitatea pregătirii dobândite pe parcursul anilor de studenție la ASE. Mai mult, citind contribuțiile din această carte, ne putem bucura de faptul că niciodată nu s-a produs îndepărtarea sufletească de ceea ce reprezintă cu adevărat facultatea absolvită.

Autorii subliniază cu sinceritate intensitatea cu care au simțit că trebuie să revină în ASE pentru a urma și alte programe de studii sau a transmite către noile generații de studenți cunoștințe, competențe și abilități cognitive, în calitatea de cadre didactice titulare, cadre didactice asociate sau de mentori, facilitatori, consilieri de carieră, tutori de programe de internship. Din lecturarea paginilor acestei cărți, cititorul poate înțelege mai bine aspectele fundamentale ale „*ethosului ASE-ist*”, se poate transla într-un tablou dinamic relevant al diverselor etape pe care le-a parcurs universitatea noastră, își poate reaminti propriile trăiri legate de perioada studenției, poate înțelege mai bine relația dinamică dintre componenta curriculară și cea extracurriculară a periplului academic al unei persoane, poate așeza mai sinergic în tablou trecutul, prezentul și viitorul sistemului educațional, în general, și al celui de învățământ superior de economie și afaceri, în special.

Contribuțiile unor autori care sunt membri ai celor mai înalte foruri academice și științifice sunt centrate pe reușitele, de fiecare dată de mare consistență, sustenabile și tonifiante, dorind să sublinieze apăsător legătura intrinsecă dintre aceste succese și contribuția pe care calitatea programelor de studii universitare, competența înaltă a cadrelor didactice, climatul educațional proactiv oferit de facultățile urmate și trăinicia relațiilor care s-au cimentat cu colegii de promoție au avut-o la consolidarea lor. Este îmbucurător să constatăm că o parte semnificativă a autorilor textelor cuprinse în această lucrare nu și-au întrerupt după absolvirea programelor de studii universitare, procesul de urmărire a evoluțiilor înregistrate de Academia de Studii Economice, au păstrat nestinsă flacăra studiului continuu,

aprsă în timpul studenției, au capitalizat cunoaștere avansată, au folosit-o cu rată ridicată de valorificare și s-au străduit să o transmită și următoarelor generații de studenți ai facultăților pe care le-au absolvit. Contributorii la acest volum ne transmit mesajul că au devenit, în bună măsură, componente ale comportamentului membrilor studenți ai ASE, sfiala, emoția cu care au pășit prima dată pe scările clădirilor universității, încrederea nedezmănită pe care au așteptat-o și primit-o de la cadrele didactice și de la cei care au condus facultățile și universitatea, în diverse perioade, satisfacția pentru stocul de competențe cu care au fost înarmați, orizontul larg care le-a fost deschis, capitalul relațional cu care au fost dotați la absolvire.

Aproape fără deosebire, membrii corpului profesoral al ASE sunt redați prin referirea apăsată la calitățile lor, cele mai relevante fiind înaltul profesionalism, exigența față de sine, dar și față de studenți, capacitatea de a fi prietenii studenților, deschiderea către nou, puterea de a trece peste vicisitudinile diverselor epoci și pozitivismul comportamental general. Trebuie să recunoaștem că se pot desprinde din paginile acestei cărți elemente trainice ale conturului inimitabil al mării familii pe care o reprezintă universitatea noastră, cele mai solide dintre acestea fiind: deschiderea continuă și atent gândită către parteneriatele naționale și internaționale, preocuparea constantă pentru alegerea între moda trecătoare și perenitatea ideilor, conceptelor de bază, mecanismelor macroeconomice și instrumentelor microeconomice. Devin emblematice pentru filozofia organizațională a Academiei de Studii Economice aspectele desprinse din acele contribuții ale unora dintre autori care aduc în discuție dimensiunea aproape „dinastică” a raportării unor familii la prestigioasa noastră universitate. Mai concret, sunt numeroase cazurile relatate din care rezultă că mai multe generații ale aceleiași familii și-au făcut studiile universitare la ASE și chiar la aceeași facultate a universității noastre. Unii autori enumeră și descriu oportunitățile conexe cu climatul educațional promovat de universitatea noastră, cele mai sugestive fiind: deschiderea încă din timpul studenției, atât cât trebuie de larg, a ușilor către mediul asociativ studentesc și societal, înalta calitate a componentei infrastructurale legată de educația economică superioară, atragerea studenților în colectivele de cercetare ale

cadrelor didactice, plusul de credibilitate fortificat cu ocazia cursurilor și a seminarelor; relaționarea între mediul academic și cel economic și social.

Paginile cărții sunt dense în descrieri amănunțite ale unor secvențe punctuale, transmit emoția pe care o resimt autorii de câte ori se raportează la evenimente, stări de fapt, personalități sau stări contextuale mai complexe. Din majoritatea descrierilor colectate în această lucrare, rezultă apăsat faptul că mărturisirea „Nu aș fi ajuns în acest punct al carierei mele fără anii pe care i-am petrecut în ASE, fără să cunosc o serie de oameni care m-au ajutat să înțeleg economia și nu numai” este adevărată în feluri specifice. Dobândirea calității de student al facultăților din ASE este redată fie ca întâmplare mereu fericită, fie ca joc al destinului, dar în mod invariabil se recunoaște că și-a pus adânc amprenta asupra carierelor absolvenților. Sintetizează inconfundabil aceste aspecte următoarea relatare a unuia dintre contributori: „Păstrez o amintire luminoasă și optimistă a perioadei în care mi-am făcut studiile universitare pentru că erau atât de multe lucruri de învățat, progresul meu în planul cunoașterii era vizibil pentru mine, iar profesorii erau remarcabili pentru că ofereau mult, stimulau și cereau pe măsură”. Omogenitatea întregului text al acestei lucrări nu a rezultat ca urmare a vreunei intervenții a editorilor, ci a fost asigurată în mod natural, ca urmare a setului unic de valori împărtășite de autori, unității și armoniei climatului educațional, păstrate pe parcursul întregii deveniri organizaționale a universității noastre, nivelului profesional și științific ridicat al tuturor generațiilor de studenți, orizontului aspirațional înalt, dar plasat în aceeași paradigmă educațională. Prestigiul pe care l-au dobândit absolvenții ASE este legat indisolubil de prestigiul universității și contribuie permanent la acesta, de asertivitatea personalului didactic și de cercetare, de promovarea valorilor leadershipului modern, de conceperea și implementarea programelor de studii astfel încât să genereze cel mai înalt nivel al valorii adăugate, la nivel individual, dar și organizațional. Unul dintre contributorii la această lucrare sintetizează sugestiv conturul mediului specific al ASE, subliniind că „Dacă ar fi să o iau de la capăt, aș avea exact același parcurs și nu aș schimba nimic!”

Fiecare autor care a contribuit la această lucrare ține să păstreze mândria de fost student al facultății absolvite și al promoției căreia i-a aparținut, scoate în evidență contextul specific studenției sale, își amintește,

mereu cu respect, de dascălii pe care i-a avut, subliniază că a păstrat legături strânse cu colegii, aplaudă reușitele acumulate de Alma Mater și promite să dedice și în continuare eforturi pentru a contribui la mai binele organizației speciale reprezentate de Academia de Studii Economice. Printre termenii-cheie, în funcție de care își structurează demersul narativ cei mai mulți dintre autori, regăsim: spiritul de comunitate de idei și interese profesionale, stocul de oportunități oferit de ASE, sincronizarea dintre planurile de învățământ și cerințele pieței unui capital intelectual aflat în continuă și rapidă schimbare. Aproape fără a se ține cont de înălțimea atinsă în plan societal de către absolvenții care au scris în această carte (membri ai Academiei Române, conducători ai unor structuri guvernamentale sau organizații naționale și internaționale de mare anvergură, membri ai corpului diplomatic, actori de mare succes ai mediului de afaceri, personalități cu solide reușite în planul mediului civic etc.), facultatea este poziționată către „starea de ideal menit să contribuie la ... desăvârșirea condiției intelectuale” a tinerilor care o urmează.

Această lucrare este una emblematică datorită multitudinii de idei, mesaje, stări de fapt, bune practici în plan antreprenorial și științific, naturaleții cu care sunt făcute relatările, densității metaforice în plan narativ și stilistic, învățămintelor care se pot desprinde, modelelor pe care mai tinerii cititori le pot regăsi în paginile acesteia.

Editorii acestei valoroase lucrări aduc mulțumirile lor decanilor tuturor facultăților din universitatea noastră, care, cu minuțiozitate, răbdare, înaltă selectivitate și probând dovada cultivării unei largi diagrame relaționale cu absolvenții facultăților pe care le conduc, au selectat contribuțiile și le-au pus la dispoziție la timp echipei editoriale, pentru a se întreprinde demersurile menite a face posibilă publicarea lucrării și lansarea acesteia în cadrul programului cuprinzând evenimentele aniversare ocazionate de împlinirea a 110 ani de devenire cu succes a *Almei Mater*. Mulțumirile noastre se îndreaptă și către consilierii de specialitate care au aranjat lucrarea, precum și către harnicii profesioniști ai Editurii ASE, care, deși s-au confruntat cu presiunea timpului, au făcut posibilă apariția acestei cărți în condiții editoriale exemplare.

Prof. univ. dr. Dumitru MIRON
Președintele Senatului ASE

Lucian Liviu ALBU

*Absolvent al Facultății de Cibernetică Economică și Statistică,
promoția 1977*

Membru al Academiei Române,

Director General al Institutului Național de Prognoză

***Școala și facultatea ne decid viitorul,
datoria noastră fiind doar de a-l găsi***

M-am născut la data de 7 august 1951 în București, în familia fostului deținut politic Gheorghe Albu (condamnat în procesul lui Iuliu Maniu și întemnițat la închisorile comuniste Văcărești, Pitești, Aiud). Am urmat școala primară și Liceul teoretic „Dimitrie Bolintineanu”, clasa de real (după ce în clasa comună uman-real am avut șansa de a fi coleg de bancă cu viitoarea noastră mare artistă Maria Ploae într-a IX-a I, banca a treia, rândul al treilea de lângă fereastră). După terminarea liceului am fost student al Facultății de Cibernetică Economică și Statistică din cadrul Academiei de Studii Economice din București. Cunoștințele acumulate în timpul facultății sub îndrumarea profesorilor și modul de gândire imprimat de „modelul cibernetic”, aplicat unei realități esențialmente populate de „date statistice” (oare aleatoare?), și-au pus decisiv amprenta asupra întregii mele cariere. Majoritatea profesorilor mi-au transmis cunoștințe semnificative, utile pentru cercetarea științifică, pe altarul căreia mi-am dedicat întreaga activitate profesională, dar și un stil de muncă specific acestei activități, precum doamnele profesor Burlacu (Matematică) și Biji (Statistică teoretică) sau domnii profesori Tovissi (Cibernetică), Wagner și Sora (Statistica populației), Răvar (Statistica construcțiilor) ș.a.

Data absolvirii facultății noastre a fost chiar în ziua Marelui Cutremur (4 martie 1977), la acea vreme facultatea noastră având durată de 4,5 ani.

Aveam deja experiența unor „evenimente (lebede) negre” (desigur, aleatoare), exact în momente cruciale ale vieții mele.

Astfel, prin luna iunie, la terminarea școlii generale (clasa a VIII-a, Școala Generală nr. 141 din București), așteptând pe holul din fața cancelariei eliberarea diplomelor, necesare înscrierii la liceu, un coleg necunoscut m-a împins peste o statuie („Țărancă cu prunc în brațe”), care, căzând, s-a spart. Colegul care m-a împins a dispărut rapid, așa că eu eram singurul vinovat. Mie nu mi s-a mai dat diploma de absolvire a celor 8 clase. Mama a fost chemată la directorul școlii și abia după multe zile și după un angajament al său că va plăti statuia (era evaluată la 5000 lei, o sumă foarte mare pentru acele vremuri), urmat de o ședință de consiliu profesoral în care eram iertat, mi-a fost înmănată diploma. În final, am ajuns totuși să mă înscriu în termenul pentru admiterea la liceu.

La terminarea liceului, înainte de bacalaureat, toți colegii ne întâlneam în curtea școlii pentru aflarea informațiilor și pentru fotografiile de grup. La un moment dat eram trei colegi pregătiți pentru o fotografie, când a venit între noi profesorul nostru de sport (Tudor era numele său, fiind chel) și ne-a îmbrățișat. Unul dintre colegi i-a pus însă prin spate „coarne”, noi ceilalți zâmbind. Întorcându-se brusc, a crezut că eu am fost cel care i-a pus „coarne”. Foarte supărat, s-a dus rapid la cancelarie, unde a operat o serie de modificări în catalogul de note prin care am devenit corigent la sport. În acest fel, nu puteam participa la sesiunea de vară a bacalaureatului. Am avut noroc cu doamna dirigintă (doamna profesoară Todirașcu), care a întrunit de urgență Consiliul profesoral, prin a cărui decizie mi s-a dat dreptul să particip la sesiunea din vară a bacalaureatului.

Stagiul de trei ani în producție (obligatoriu în perioada comunistă) l-am efectuat la o întreprindere industrială din București („Metalica”), componentă a centralei industriale condusă de faimoasa întreprindere IMGB (Întreprinderea de Mașini Grele București). Aici am lucrat ca economist și ca șef oficiu de calcul (cu delegație) după absolvirea unui curs postuniversitar la CEPECA (Centru Național de Management și Consultanță).

Începând din 1981, în urma concursurilor regulamentare am ocupat funcțiile de cercetător științific și, respectiv, cercetător științific III la Institutul de Economie a Industriei (IEI), lucrând sub coordonarea

directorului științific, viitorul academician Aurel Iancu. Pe baza documentării în literatura de profil existentă în foarte buna bibliotecă a ICCE (Institutul Central de Cercetări Economice, devenit Institutul Național după 1989), găzduită la acea vreme într-una dintre clădirile ASE) și aplicând un aparat matematic adecvat modelării economice (grație cunoștințelor solide dobândite inițial pe băncile facultății), am abordat teme originale pentru cercetarea economică românească, cum au fost: „Estimarea consumului cumulat de resurse și a multiplicatorilor pe baza modelului input-output” (sau balanța legăturilor dintre ramuri, BLR, cum era denumită la acea vreme); „Dinamica structurii pe vârste a capitalului fix (sau a fondurilor fixe, cum era denumirea la acea vreme) și estimarea vârstei medii a acestuia”; „Eficiența utilizării capacităților de producție” (prin combinarea celor doi factori fundamentali, capitalul uman și cel fix); „Estimarea cantității optime de masă lemnoasă exploatabilă, în funcție de structura pe specii și vârste a fondului forestier” etc. Pentru efectuarea unor calcule mai complicate apelam adesea la Centrul de Calcul al ASE, cu care institutul la care lucram se afla într-o relație strânsă de colaborare.

În 1983 am fost propus de către institut pentru o bursă IREX de lungă durată (oferită de guvernul SUA), pentru care, ulterior, am aflat că nu aveam nicio șansă (datorită originii sociale nesănătoase – tatăl, fost deținut politic). Totuși, în 1987, propus de institut, am beneficiat de un stagiul de cercetare-documentare de scurtă durată la un institut de cercetare economică din cadrul Academiei de Științe a Cehoslovaciei (actualmente CERGE-EI – Center for Economic Research and Graduate Education – Economics Institute). A fost prima mea deplasare în „Vest” și prima colaborare cu colegi cercetători din străinătate.

În anul 1985, când s-au aprobat noi locuri la doctorat pentru economie (după o întrerupere de aproximativ cinci ani), am fost selectat în urma examenului (dintr-un număr mare de candidați), susținerea publică a tezei (cu titlul „Raportul industrie-agricultură și dezvoltarea economică”), fiind însă abia în anul 1991 la Academia Română, Institutul Național de Cercetări Economice. În același an, 1985, am avut șansa de a participa la o întâlnire cu tineri cercetători români a celui mai faimos economist român, Nicolas Georgescu - Roegen, aflat într-o vizită particulară în București. Întâlnirea cu

savantul american de origine română mi-a orientat decisiv preocupările viitoare spre modelarea cantitativă și spre modelele nonlineare în opoziție cu cele lineare ca aproximare severă a realității economice.

Carierea didactică mi-am început-o în 1987, ca profesor asociat (lector) la ASE București, Catedra de Eficiență a Investițiilor (sub coordonarea profesorilor Ion Românu și Ion Cămășoiu).

După 1989 am ocupat prin concurs postul de cercetător științific II și, respectiv, de șef al Sectorului de Corelații macroeconomice din cadrul ICRISI (Institutul de Cercetare a Relațiilor Interramuri și a Structurilor Industriale), rezultat prin transformarea fostului IEI. În 1993 am obținut titlul de cercetător științific I, iar pentru doi ani (1993-1994) am ocupat funcția de secretar științific al INCE (Institutul Național de Cercetări Economice). În această calitate, am fost desemnat din partea INCE responsabil pentru România cu selecția candidaților/partenerilor pentru toate tipurile de proiecte de cercetare ACE-PHARE, respectiv Research (R), Fellowship (F), Scholarship (S), precum și pentru înființarea de institute sau centre noi (cum a fost DOFIN – Doctoral School of Finance and Banking, European Centre of Excellence, condus de profesorul Moisă Altăr de la ASE București).

În străinătate, ca urmare a restricțiilor impuse de regimul comunist, cariera didactică și de cercetare a început abia după 1989, prin proiectele obținute prin competiție de la Uniunea Europeană și alte organisme internaționale (Banca Mondială, ONU - UNDP, USAID, Fondul Belgian pentru Cercetare Științifică, Fondul Flamand pentru Cercetare, British Academy, CINADCO – Hebrew University of Jerusalem, Global Development Network etc.), precum și în cadrul schimburilor externe ale Academiei Române.

În 1990 (noiembrie-decembrie), am beneficiat de un program post-universitar de educație și cercetare în Israel, pe tema contribuției cercetării-dezvoltării la progresul economic, finanțat de către Ministerul de Externe al Israelului (prin CINADCO) în colaborare cu Universitatea Ebraică din Ierusalim. Numeroase contacte și colaborări cu economiști prestigioși (cursanți sau lectori) le-am demarat în această perioadă, printre care îi pot menționa pe profesorii Amos Golan de la Universitatea California (Berkeley), David Bigman de la Wageningen University (Olanda) și Christopher Davis de la Oxford University (Wolfson College).

Între 1992-1994 am participat la un proiect de cercetare ACE-PHARE (Marketization, Restructuring and Competition in Transition Industries of Central and Eastern Europe), coordonat de profesorul Marvin Jackson, director al LICOS (Leuven Instituut voor Centralen Oosteuropese Studies), institutul belgian din Leuven pentru tranziția economică în Centrul și Estul Europei. Proiectul s-a finalizat prin publicarea în colaborare a unei cărți în SUA și Marea Britanie. De asemenea, în anul 1992 (octombrie-noiembrie) am beneficiat de un stagiu de cercetare-documentare la Center for Economic Performance din cadrul LSE (London School of Economics), colaborând cu o serie de prestigioși profesori și cercetători, precum Paul Hare și Mark Shaffer (actualmente lucrând la Herriott-Watt University din Edinburgh), Ray Burrell de la NIESR (National Institute of Economic and Social Research, London) ș.a. În țară, am participat periodic la seminarul dedicat economiei informale (1991-1993) și la cel de modelare macroeconomică (începând din 1994 până astăzi), ambele coordonate de academicianul Emilian Dobrescu.

Două stagii de cercetare de lungă durată (*fellowship*) de care am beneficiat, câștigate prin proiecte ale UE, mi-au orientat decisiv cariera profesională. Primul, în calitate de cercetător asociat (*fellow researcher*), s-a derulat în anul 1995 la CEPREMAP (Centre d'Etudes Prospectives d'Economie Mathématique Appliquées à la Planification) din cadrul Universității Sorbona și a avut ca obiect un proiect de cercetare pe tema economiei subterane („Underground Economy and Fiscal Policies Modeling”). În perioada stagiului am participat la seminariile săptămânale și am colaborat cu o serie de economiști prestigioși, precum Pierre Yves Henin (directorul CEPREMAP), Jean-Michel Grandmont, Jean Pascal Benassy, Robin de Vilder etc. Al doilea stagiu, în calitate de profesor invitat (*honorary visiting professor*), având ca temă relația inflație-șomaj („Strain and Inflation-Unemployment Relationship in Transitional Economies”), s-a derulat la Universitatea din Leicester, CEES (Centre for European Economic Studies) în perioada 1997-1998. Colaborările de care am beneficiat cu ocazia acestui stagiu de cercetare au fost cu o serie de profesori și cercetători din Anglia, precum Wojciech Charemza (directorul centrului) și Stephen Hall (la acea vreme profesor la Imperial College din Londra).

Din anul 1998, în urma concursului de director, organizat de către Academia Română, am fost numit în funcția de director al Institutului de Prognoză Economică. În această calitate, în anul 2000 am fondat revista trimestrială specializată a institutului, *Romanian Journal of Economic Forecasting*, în versiunea electronică la IDEAS-RePEc: *Journal for Economic Forecasting*, care, începând cu 2007, a devenit prima revistă ISI pentru economie din România. Atât în board-ul revistei, cât și ca membri asociați ai IPE, au fost cooptați o serie de economiști străini prestigioși și care IPE a colaborat pentru diverse proiecte internaționale, la loc de frunte fiind laureatul premiului Nobel pentru economie din 1980, Lawrence Klein (din păcate, decedat în 2013) și profesorii Stephen Hall (Leicester University), Ali Bayar (președinte al EcoMod), Wolfgang Hardle (Humboldt University, Berlin), Andre Torre (Președinte al ERSA), Klaus F. Zimmermann (Bonn University) ș.a., precum și economiști academicieni români.

În perioada 1998-2000 am fost partener (autor de studii) în primul PNAR (Programul Național de Aderare a României la Uniunea Europeană) și coautor al Strategiei de Aderare a României la UE (împreună cu experți străini de la Banca Mondială și FMI), sub coordonarea primului ministru academician Mugur Isărescu.

În 1998-2000, sub coordonarea profesorului Gerard Duchenne (directorul ROSES, un institut din Paris pentru studierea economiilor europene orientale), am fost partener într-un proiect ACE-PHARE-R pe tema estimării economiei informale, împreună cu INS (Institutul Național de Statistică din București), Universitatea din Göttingen (profesorul Rainer Neff) și GRATICE, un grup de cercetare din Universitatea Paris XII – La Varenne (profesorul Philippe Adair). Între 2000-2003, prin cooptarea Institutului de Statistică din Sofia (profesor Mariana Kotzleva, actualmente director general al Eurostat), proiectul a continuat prin altul, ACE-PHARE-R, dedicat estimării economiei informale în România și Bulgaria, sub coordonarea profesorului Byung-Yeon Kim (la acea vreme profesor la Essex University, în prezent la Universitatea din Seul).

În 2000 am fost numit în funcția de ministru al Muncii și Protecției Sociale în Guvernul Isărescu, promovând o serie de legi și alte acte normative

ce au vizat reforma sistemului public de pensii și ajutoare sociale, care au pregătit aderarea la UE în aceste domenii, iar în perioada 2010-2019 am fost membru al primului Consiliu Fiscal din România. De asemenea, în perioada 2009-2015 am reprezentat România în EGGE (European Commission Expert Group on Gender and Employment, EC – DG Justice, Brussels), elaborând o serie de rapoarte trimestriale și anuale.

Între 2003-2005 am fost partener (coordonator al echipei de cercetare a IPE) într-un proiect internațional finanțat prin USAID, privind factorii și mecanismele creșterii economice în economiile aflate în tranziție („Factors and Mechanisms of Economic Growth in Transitional Economies”), sub coordonarea laureatului Nobel pentru economie, Lawrence R. Klein, și împreună cu echipe de cercetători de la CMASF (Center for Macroeconomic Analysis and Short-Term Forecasting din Moscova) și de la Global Insight (Washington D.C., USA).

Pe baza proiectelor realizate în comun și a colaborărilor, am devenit profesor asociat la: Leicester University, Leicester (1997); Staffordshire University, Stock-on-Trent (2004); Catholic University of Leuven (2004); BUPT (Beijing University of Posts and Telecommunications, 2018); Qingdao University (2019) etc.

În activitatea de cercetare științifică am colaborat cu prestigioși profesori și cercetători din străinătate (inclusiv cu laureații premiului Nobel pentru economie Lawrence Klein, autorul primului macromodel, și Edward Prescott, recunoscut pentru contribuțiile la teoria ciclurilor economice reale și a filtrului HP – Hodrick-Prescott), beneficiind de peste 100 burse, granturi și stagii de cercetare (inclusiv în cadrul schimburilor interacademice), la institute și universități prestigioase din străinătate (majoritatea din statele UE, din China, Elveția, Islanda, Israel, Rusia, SUA, Taiwan și Turcia) și participând cu comunicări la peste 150 conferințe internaționale (inclusiv ca invitat special).

În cadrul Academiei Române, în anul 2009 am fost ales membru corespondent, iar în 2013 am devenit academician (membru titular al AR). În prezent sunt cocoordonator al programului fundamental al Academiei Române „Teorii și modele avansate de analiză și prognoză economică”, iar în perioada 2003-2010 am fost președinte al Comisiei de Cibernetică

Socioeconomică a Academiei Române. Din anul 2001 sunt coordonator de doctorat la Școala de Studii Avansate a Academiei Române (SCOSAAR).

Specializat în câteva domenii economice importante (modelare economică și prognoză, macroeconomie, creștere economică și convergență, economie informală și evaziune fiscală, piețe financiare, evaluare a politicilor economice, capitalul uman și piața muncii, dezvoltare regională și economie spațială, economie industrială și competitivitate), am publicat în calitate de autor, singur sau în colaborare, peste 50 cărți și monografii, peste 300 articole și studii, apărute în prestigioase reviste științifice din țară și din străinătate.

Prin numărul de publicații și citări sunt plasat pe poziții înalte între autorii români, la principalele baze bibliografice pentru domeniul economic (Scopus, Web of Science, IDES-RePEc, Google Academic, WorldCat etc.).

De asemenea, am fost selectat să fac parte din numeroase organizații profesionale, din țară și din străinătate, cum sunt: Asociația bursierilor CINADCO, Tel Aviv (1990); ACRPCE – Analytical Challenges in Restructuring Post-Communist Economies, LICOS, Leuven (1992); Asociația bursierilor British Academy (1992); Consiliul Științific al Institutului Național de Cercetări Economice (1993); ACN – L'Association de Comptabilité Nationale, INSEE, Sorbonne (1993); SAR – Societatea Academică Română (1994); GRATICE – Groupe de Recherche et d'Analyse des Théories Institutions et Conventions Economiques, Université de Paris-XII; ROSES, Paris (1995); SOREC – Societatea Română de Economie, București (1996); Econometric Inference into Macroeconomic Dynamics of EEE, Leicester (1996); expert asociat la Adam Smith Institute – London (1998); membru fondator al Forumului Român pentru Integrare Europeană (1999); QM&RBC – Quantitative Macroeconomics and Real Business Cycle theory (2001); Consiliul Statistic Național, INS (2002); ANPCPPS – Asociația Națională pentru Protecția Consumatorilor și Promovarea Produselor și Serviciilor din România (2003); GDN – Global Development Network (2003); ARCOR – Asociația Română pentru Clubul de la Roma (2005); EcoMod – Global Economic Modeling Network, Brussels (2006); Consiliul Consultativ al ASE (2010); Consiliul Școlii Doctorale de Finanțe, ASE (2010); Consiliul Școlii Doctorale de Cibernetică și Statistică Economică, ASE (2010); Consiliul Director al CNR-CME (Comitetul

Național Român – Consiliul Mondial al Energiei), membru din partea Academiei Române (2014); Academia Europaea (2016); GLO – Global Labor Organization (2018); EBES – Eurasia Business and Economics Society (2018); președinte al Consiliului Științific al Institutului de Studii Financiare (2019) etc.

Am primit o serie de premii („Costin Murgescu”, Centrul Internațional Ecumenic și BNR, 1999; „Petre S. Aurelian” al Academiei Române, 2000; AGER – Asociația Generală a Economiștilor din România, 2012; Meritul Academic, AR, 2016 etc.), titluri și distincții (Certificat și Medalie de Onoare, Adam Smith Institute, London, 2000; Diplome de excelență ale INS și Societății Române de Statistică, 2004-2020; Doctor Honoris Causa, Universitatea de Vest „Vasile Goldiș” din Arad, Filiala Satu Mare (2014), Universitatea „Aurel Vlaicu” din Arad (2018); Universitatea „1 Decembrie” din Alba Iulia (2022); Diplome de excelență (INCE, AR, 2016, și Institutul de Economie Mondială, 2017) etc.

Toate aceste realizări pe plan profesional, regăsite în cazul multora dintre colegii de facultate, mă îndeamnă să afirm că facultatea noastră a reușit să asigure absolvenților competențe solide, care le-au permis să-și găsească un loc merituos, în țară sau în străinătate, fie pe piața forței de muncă, fie în domeniul cercetării științifice. Ca absolvent al acestei facultăți, sunt onorat să mulțumesc dascălilor noștri care ne-au pregătit și ne-au ajutat să lăsăm urme semnificative ale trecerii noastre prin Academia de Studii Economice din București.

Nadir Geafer ALI

*Absolvent al Facultății de Contabilitate și Informatică de Gestione,
promoția 2001*

Partener la Ascentor Business Advisors, București, România

Scoala de la ASE – peisaj al acumulării de competențe

La mai mult de 20 de ani de la absolvire, privind în urmă, apreciez la adevărată valoare impactul pe care perioada de studii în cadrul Academiei de Studii Economice din București a avut-o asupra formării mele profesionale, dar și personale. Am avut privilegiul de a întâlni oameni extraordinari, profesori legendari, care mi-au insuflat pasiunea pentru științele economice, dar și colegi deveniți acum prieteni.

Alegerea de a urma studiile în cadrul ASE a fost determinată de dorința de a urma o carieră în domeniul contabilității și auditului și de prestigiul profesorilor din cadrul facultății, precum și de programa de învățământ, care era foarte bine adaptată realităților din perioada respectivă.

Cred cu tărie că, în anii care au trecut, nu doar că și-a consolidat poziția ca lider al instituțiilor de învățământ economic din România, dar a devenit un partener valoros al mediului de business.

Anii de studiu au fost cruciali pentru dezvoltarea mea atât pe plan profesional, cât și personal. Studiile în cadrul ASE s-au dovedit esențiale în cariera mea atât în calitate de angajat în cadrul unei firme globale de audit și consultanță, cât, mai ales, în prezent, în calitate de partener în propria-mi firmă de consultanță. Aici mi-am dezvoltat competențele care constituie baza activității mele profesionale astăzi: gândirea de business, planificarea, organizarea, lucrul în echipă, metodele de studiu și cercetare, elaborarea și prezentarea lucrărilor și, bineînțeles, un nivel avansat al cunoștințelor de contabilitate și informatică. La ASE am descoperit valori după care mă ghidez și astăzi: integritatea, excelența și colegialitatea.

Prin prisma profesiei mele, am avut oportunitatea de a urmări evoluția în timp a nivelului de calitate al învățământului în cadrul ASE atât în calitate de colaborator, cât și de angajator al tinerilor absolvenți. Am fost, de fiecare dată, foarte încântat să descopăr o instituție în continuă schimbare, cu programe adaptate realităților prezente, oportunități nenumărate pentru studenți, cooperări internaționale prestigioase, programe de master și MBA excepționale, și mai ales, o comunitate de alumni foarte puternică și activă în toate sectoarele de business în prezent.

Cu cea mai mare căldură și încredere, voi recomanda întotdeauna Academia de Studii Economice, atât pentru cadrele didactice de excepție și programele oferite, cât și pentru oportunitățile de carieră și dezvoltare oferite studenților și absolvenților. Academia de Studii Economice va rămâne mereu un capitol frumos în viața mea. După 20 de ani, pot spune, fără nicio îndoială, că decizia luată acum 20 de ani de a urma studiile Facultății de Contabilitate și Informatică de Gestiune a fost cea mai bună decizie profesională din viața mea.

Coralia ANGELESCU

Absolventă a Facultății de Economie, promoția 1969

Șef catedră, Facultatea de Economie Generală, ASE

Gânduri la ceas aniversar

Pășind cu sfială, dar cu încredere în Academia de Studii Economice din București în septembrie 1964, ochii tinerei de nici 18 ani remarcau o clădire impunătoare, încărcată de istorie, ce poartă amprenta marilor personalități, a profesorilor de renume și a promoțiilor de absolvenți, viitori specialiști recunoscuți în țară și străinătate, toți urmărind și dedicându-se progresului, adesea anevoios, al economiei românești atât în perioade de înflorire, cât și de turbulențe.

La fel ca și ceilalți aparținători ai promoției mele, învăluți de sentimentele provocate odată cu primii pași în clădirea Academiei, am continuat, conștienți parcă de moștenirea ce ne apăsa pe umeri, dar cu aceeași emoție și încredere, să pășim în amfiteatre, săli de seminar, biblioteci. Ne-am întâlnit profesorii exigenți, dar preocupați de pregătirea și formarea noastră ca specialiști, care să onoreze profesia de economist, precum și de modelarea unor tinere caractere, cu minți agere, cu o structură umană aleasă, care vor reuși să-și pună amprenta asupra societății, să contribuie la bunul mers al economiei, dar și la cercetarea științifică economică, toate acestea conducând ASE-ul în topul marilor universități.

Pe parcursul unei lungi perioade de timp, am fost martorii dezvoltării și maturizării Academiei de Studii Economice, odată cu apariția de noi clădiri, utilizarea de noi echipamente tehnice și tehnologice, dar și odată cu înființarea de noi facultăți și specializări pe măsura creșterii cerințelor de specialiști în economie, care să răspundă numeroaselor întrebări și să găsească soluții la provocările din partea societății. Și, dacă mă gândesc la profesorii care ne-au îndrumat – printre care profesorii universitari Nicolae N. Constantinescu,

Niță Dobrotă, Ion Blaga, Aneta Spornic, Sandu Costache, Ileana Stănescu, Ludwig Grünberg și mulți alții – cred că am reușit să ne ridicăm la înălțimea așteptărilor.

În perioada studenției am considerat ASE o călăuză pe drumul interesant și provocator al studiului economiei. Profesorii s-au dovedit a fi exigenți, pot spune cu pretenții și mari așteptări – dar care, de la înălțimea catedrei (așa cum îi priveam și simțeam), erau alături de noi, gata să ne dea sfaturile de care aveam atâta nevoie. Valorificau potențialul fiecăruia dintre noi, contribuind la devenirea noastră nu doar ca specialiști, cât și ca oameni, însuflându-ne valori precum corectitudine, bunătate, dar și respect pentru tot ceea ce înseamnă îmbogățirea culturală, croindu-ne pe drumul nostru și cărarea dedicată filosofiei, istoriei, artei.

Mi-am petrecut perioada 1969-2012 în acest mediu fascinant al comunității academice, din care am făcut parte atât ca student, cât și ca profesor.

Am fost întotdeauna mândri să facem parte dintr-o astfel de comunitate, simțind în același timp o mare responsabilitate și dorința de a fi foarte buni în domeniul nostru de activitate, încercând de fiecare dată să fim la înălțimea profesorilor noștri, a predecesorilor noștri, a promoțiilor care ne-au precedat.

Academia de Studii Economice a asigurat și cadrul adecvat pentru inițierea și susținerea cercetării științifice a studenților și a cadrelor didactice, a parteneriatelor cu universități din țară și străinătate, a programelor de cercetare europene, cu mediul de afaceri. ASE este pepiniera și stindardul cercetării științifice, conferindu-i gradul de excelență în domeniul economiei. Menționez aici Centrul de Cercetare, analiză economică și politici economice, pe care l-am înființat împreună cu mai mulți colegi din Catedra de Economie și Politici Economice, printre care profesorii universitari: Dumitru Ciucur, Cristina Martha Suci, Anca Dachin, Horațiu Dragomirescu, Cristian Socol, Dragoș Huru, Mihaela Dobre ș.a. Rezultatele remarcabile nu au întârziat să apară: am participat la multe competiții de lansare de programe de cercetare, câștigând multe dintre acestea, am colaborat cu universități și institute

naționale de cercetare, toate acestea configurând, o dată în plus, tabloul pe care mi l-am creat încă din timpul studenției.

Deschiderea amplă prin acordurile de colaborare științifică ale ASE cu o tot mai largă paletă de parteneri, ne-a determinat pe noi, profesorii din Catedra de Economie și Politici Economice, să ne facem remarcați și prin organizarea și participarea la numeroase conferințe internaționale, prin prezența în reviste de specialitate de prestigiu, prin elaborarea de lucrări științifice, cărți și manuale universitare ș.a. Astfel că prestigiul ASE ca universitate de cercetare și învățământ în clasamentul internațional al universităților a fost posibil și datorită calității membrilor catedrei noastre, alături de întreaga comunitate academică.

Acesta este mediul educațional care a contribuit la formarea noastră, în care am trăit mai bine de jumătate de secol. Nu au lipsit momentele de tensiune și dificultățile, însă cu dăruire și pasiune le-am depășit, dedicând mare parte din eforturi și timp formării studenților.

La mulți ani, dragi colegi, profesori, absolvenți din toate generațiile, studenților de azi care să ducă mai departe zestrea înaintașilor! Succes în tot ceea ce doriți să îndepliniți!

La mulți ani, Academia de Studii Economice!

Lucian ANGHEL

Absolvent al Facultății de Cibernetică, Statistică și Informatică Economică, promoția 1996

CEO / Director General, Banca Românească, București, România

Educația – elementul esențial al progresului

După absolvirea în anul 1996 a Facultății de Cibernetică, Statistică și Informatică Economică (CSIE) din cadrul ASE, am fost recrutat de una dintre cele mai mari bănci din sistem – BCR, care era în căutare de tineri economiști cu o pregătire temeinică, proaspăt ieșiți de pe băncile facultății. De la momentul debutului carierei mele profesionale am beneficiat de competențele acordate la finalizarea studiilor la ASE, fără de care nu aș fi putut începe cariera de bancher, fiind, astfel, la a doua generație de bancheri.

Continuarea studiilor aprofundate la CSIE s-a întreprins cu acumularea experienței de profil în cadrul băncii. Am beneficiat de un program de inducție de circa un an, în care am trecut prin toate funcțiile care se exercită într-o sucursala bancară – de la primirea plicurilor și înregistrarea lor la registratura băncii până la analiza unui dosar de credit bancar pentru una dintre cele mai mari companii din România la acel moment și evaluarea garanțiilor aferente. Ca fapt divers, pentru un astfel de credit, biletul la ordin aferent nu avea spațiu dedicat suficient pentru înregistrarea tuturor cifrelor, fiind necesară alocarea a două bilete la ordin.

Păstrând legătura cu ASE, fiind și cadru didactic asociat, am fost remarcat de conducerea BCR care m-a promovat în centrala băncii, în zona de licitații internaționale și programe cu fonduri europene. Faptul că mi-am ales tema tezei de doctorat – „Sisteme informatice pentru managementul resurselor și plasamentelor unei bănci comerciale” – sub coordonarea domnului prof. dr. Gheorghe Sabău din cadrul CSIE, m-a propulsat în cadrul Direcției de trezorerie, unde am reușit, și pe baza cunoștințelor acumulate în

timpul studiilor la ASE, să efectuez o serie de analize de trezorerie și de management al resurselor și plasamentelor BCR, care au optimizat modul de gestiune financiară și, implicit, au contribuit la îmbunătățirea rezultatelor operaționale ale BCR.

Activitatea științifică depusă în cadrul ASE, atât din poziția de cadru didactic universitar, cât și din cea de doctorand, mi-au conferit o vizibilitate la cel mai înalt nivel de conducere al BCR, fiind promovat în funcția de consilier al președintelui BCR, prof. dr. Nicolae Dănilă.

În perioada pregătirii tezei mele de doctorat și a continuării activității didactice în cadrul ASE, am elaborat, împreună cu alte cadre didactice de prestigiu din ASE, cărți de specialitate și articole științifice în domeniul finanțe-bănci.

Toate aceste acumulări științifice în cadrul ASE și profesionale în cadrul BCR m-au ajutat enorm în câștigarea unei burse oferite de Guvernul SUA pentru dezvoltarea tinerilor de perspectivă, care ar putea contribui la îmbunătățirea evoluției economice a țărilor din Europa Centrală și de Est. Acest curs postuniversitar, desfășurat la Georgetown University din Washington DC, mi-a deschis noi orizonturi în domeniul managementului riscului bancar, a burselor și piețelor financiar-bancare dezvoltate. Am înțeles astfel cum și de ce funcționează piețele financiar-bancare și de capital și ce se poate realiza și în România.

Fără șansa de a studia în cadrul ASE și de a avea profesori străluciți, sunt convins că parcursul carierei mele ar fi fost cu totul altul.

Evoluția mea profesională a fost pozitiv influențată de perspectiva oferită de CSIE, care a îmbinat strălucit educația economică cu cea informatică. Astfel, am activat în numeroase funcții de conducere, coordonând echipe numeroase și interdisciplinare precum: coordonator al planului de structurare a BCR în vederea vânzării, sub coordonarea BERD și IFC, director adjunct al direcției de trezorerie, economist șef, director de strategie a grupului BCR, membru în Consiliului de Administrație al BCR Asset Management și Erste Asset Management, CEO BCR Pensii, CEO BCR Banca pentru Locuințe, iar în prezent sunt CEO Banca Românească.

Unul dintre momentele importante în cariera mea a fost decizia de a candida la poziția de președinte al Bursei de Valori București și de a dezvolta piața de capital, care era catalogată ca piață de frontieră, adică *junk* sau *non-investment grade*, un astfel de rating nepermițând fondurilor de pensii americane să achiziționeze acțiuni listate pe bursa noastră. După șapte ani, cu perseverența și implicarea tuturor factorilor de decizie din România, am reușit să promovăm piața locală de capital la statutul de piață emergentă ca urmare a deciziei FTSE. Fără informațiile acumulate și a perspectivei oferite de ASE, nu aș fi avut această șansă de a implementa concret noțiunile economice învățate. Un privilegiu a fost să interacționez cu profesori renumiți ai ASE în cadrul acestui proiect de țară reușit, proiect la care am lucrat cu toții, în echipă. Astfel, am descoperit că, dacă reușim să ne unim entuziasmul, energia și cunoștințele, putem realiza orice în țara noastră, pentru a o transforma în țara în care copiii noștri își vor dori să lucreze și să trăiască. Sunt mândru că am putut contribui și eu cu ceva la viitorul țării mele, aceasta datorându-se și educației economice acumulate în ani de studenție prelungită – licență, masterat și doctorat – toate în cadrul ASE.

Activitatea didactică și cea bancară m-au ajutat să înțeleg că, fără să ne implicăm în îmbunătățirea calității educației financiare a românilor, nu ne vom putea atinge cu adevărat potențialul pe care îl merită țara noastră. Cu cât gradul de educație financiară este mai ridicat, cu atât vom trăi mai bine cu toții. Astfel, un alt proiect de suflet a fost să scriu o carte – *Economia pe înțelesul tuturor* – care să „traducă” în limbaj simplu noțiunile economice uneori foarte complexe, astfel încât și vecina de la etajul cinci să înțeleagă ce înseamnă inflația sau deficitul comercial. Am avut privilegiul de a lansa această carte, dedicată în special studenților, la BNR sub înaltul patronaj al guvernatorului BNR, acad. Mugur Isărescu. Eu, în continuare, dedic timp creșterii gradului de educație financiară a tinerilor, în speranța că plantez „semințe”, ale căror roade le vom putea recolta cu toții în viitor, în folosul nostru, al tuturor, dacă înțelegem noțiunile economice.

Pasiunea descoperită în cadrul ASE, de a transfera studenților informațiile acumulate în practica financiar-bancară și a pieței de capital a

rămas vie, în prezent fiind conferențiar universitar în cadrul Facultății de Management din cadrul SNSPA.

Dezvoltarea educației financiare depinde foarte mult și de prezentarea acestor subiecte cu profesionalism de către experți în domeniu sau cadre universitare cu pregătire adecvată. Astfel, m-am implicat în fondarea Asociației Analizatorilor Financiar-Bancari din România (AAFBR), fiind și primul președinte al acesteia. Cei patru membri fondatori, printre care mă număr și eu, care au format și consiliul de conducere, au studiat toți în cadrul ASE, ceea ce evidențiază din nou calitatea educației conferite de către această universitate. În prezent, AAFBR este o asociație cu peste 100 de membri de prestigiu și este o voce importantă în domeniul economic în România, care, spre exemplu, a reușit să aducă o certificare internațională în România – CEFA.

Aceste câteva repere din cadrul carierei mele au fost facilitate sau amplificate de către studiile de licență, masterat și doctorat realizate în cadrul ASE – CSIE. Fără această educație adecvată, este foarte probabil ca evoluția mea profesională să fi fost una suboptimală. Sunt profund recunoscător tuturor profesorilor care m-au format și educat și sper să pot transfera din cunoștințele acumulate către viitoarele generații care, astfel, pot să-și atingă potențialul de care dispun și despre care ei nici nu bănuiesc că poate fi unul strălucit.

Paul ARDELEANU

Absolvent al Facultății de Marketing, promoția 2013

Fondator Marketing Deck, București

Propria agenție de marketing

Am ales Facultatea de Marketing de la Academia de Studii Economice (ASE) deoarece am avut un obiectiv foarte simplu: să învăț să mă promovez. Acesta a fost gândul meu în momentul în care am aplicat pentru a deveni student al acestei prestigioase universități.

Ce am apreciat foarte mult la facultatea pe care am urmat-o și finalizat-o a fost că mi-a oferit oportunități. Practic, Facultatea de Marketing mi-a deschis uși.

În primul rând, mi-a deschisa ușa către asociațiile studențești. Am profitat din plin de acest lucru fiind voluntar în cadrul VIP („Voluntari pentru Idei și Proiecte”), precum și participant la multiple alte proiecte din cadrul celorlalte asociații studențești. În aceste asociații am înțeles pentru prima oară ce înseamnă o companie, cum se gestionează un proiect și cât de multă dedicare este necesară pentru a realiza obiectivul propus.

A doua oportunitate pe care facultatea mi-a deschis-o a fost calitatea componentei infrastructurale (spațiile de învățământ și toate facilitățile pe care le oferă universitatea pentru componentele curriculară și extracurriculară ale educației moderne). Am petrecut câteva sute de ore în bibliotecile ASE. Uneori mergeam acolo pentru că era liniște și puteam să lucrez la proiectele persoanele. Alteori mergeam acolo pentru că puteam să lucrez la proiecte.

A treia oportunitate a fost sesiunea de comunicări științifice. Am participat la acestea atât în anul II, cât și în anul III și a fost experiență cu adevărat memorabilă pentru mine. Mi-a plăcut adrenalina prezentării, cât și toată pregătirea necesară. Practic, eu am reușit să îmi construiesc părți importante din lucrarea mea de licență prin intermediul sesiunii de comunicări științifice.

A patra oportunitate pe care mi-a deschis-o a fost credibilitatea. Nu mulți mă întreabă ce studii am terminat... însă atunci când sunt întrebat, pot răspunde cu ușurință: Marketing. Este în totală armonie cu ceea ce fac acum și îmi oferă din start credibilitate.

A cincea oportunitate este că am avut acces la tineri motivați pe care să-i recrutez în agenție. Pe baza legăturii pe care am construit-o cu profesorii, încă din perioada în care am urmat cursurile facultății, mi-a fost foarte ușor să duc vestea mai departe, legat de stagiul de practică pe care îl avem la Marketing Deck. Aproximativ 50% dintre toți colegii mei (10 persoane angajate) provin de la ASE, Facultatea de Marketing. Pentru unii dintre ei, Marketing Deck a însemnat o rampă de lansare, iar pentru alții este în acest moment o carieră.

Cred că aș putea să continui așa mult și bine cu ușile pe care Facultatea de Marketing mi le-a deschis, însă mă opresc aici.

Ce pot să spun este că, pentru mine, Facultatea de Marketing a meritat pe deplin și a fost cea mai potrivită alegere pe care o puteam face.

Elena BOBEICĂ

Absolventă a Facultății de Finanțe, Asigurări, Bănci și Burse de Valori, promoția 2004

Lead Economist la European Central Bank, Frankfurt, Germania

Studiind și predând în ASE

Am absolvit Facultatea de Finanțe, Asigurări, Bănci și Burse de Valori (FABBV) în 2004. Am urmat apoi programul de masterat Finanțe și bănci – DOFIN și studiile doctorale. Am predat diverse materii în cadrul Catedrei de Monedă, am lucrat la Direcția de Studii a Băncii Naționale a României și, ulterior, am fost acceptată în cadrul Băncii Centrale Europene ca economist, mai întâi în Departamentul de Cercetare, apoi în Departamentul de Economie, de Secretariat. Momentan, sunt *Lead economist* în cadrul Departamentului de Economie, în direcția care se ocupă cu studiul inflației. Am studiat mult determinanții inflației și am studiat mult, în general. Îmi face plăcere să cercetez, mai ales momentul în care simți că ai parcurs cam tot ce s-a scris referitor la un anumit aspect și ai găsit o idee care încă nu a fost investigată suficient, însă ar răspunde la o întrebare importantă.

Nu aș fi ajuns în acest punct al carierei mele fără anii pe care i-am petrecut în ASE. Mai exact, fără să cunosc o serie de oameni care m-au ajutat să înțeleg economia și nu numai. Am cunoscut câțiva profesori buni, câțiva asistenți dedicați și câțiva colegi de excepție. Nu știu alte generații cum sunt, însă generația mea a fost una bună; mulți dintre colegii mei au devenit asistenți universitari, au lucrat sau lucrează în Banca Națională a României. Am avut în jurul meu mulți olimpici; era în aer ceva mai mult decât preocuparea pentru găsirea unei slujbe după terminarea facultății. Noi voiam să realizăm ceva mai important. Să avem o contribuție importantă în domeniul nostru de preocupări. Cred că acel „aer” special de care vorbesc era inspirat de domnul profesor Altăr și câțiva dintre noi ne bucurăm de statutul

privilegiat de a face parte din cercul lui restrâns. Nu știu dacă ați auzit de domnul profesor Altăr: datorită contextului istoric, publicațiile nu au fost obiectivul său, însă voi reveni cu detalii. Am învățat mult de la colegii mei. În cadrul programului de masterat „Finanțe și bănci – DOFIN” ne-am înscris 60 de studenți și am terminat 10, a fost un parcurs interesant. Îmi pare rău că nu am reușit să facem acest program suficient de cunoscut în străinătate, să creăm mai multe legături cu Europa de Vest, deoarece cred că a fost un program foarte valoros.

Domnul profesor Altăr a reușit să strângă în jurul său ceea ce s-ar numi un fel de elită a timpului său în domeniul macroeconomic. A creat o școală și a adus în ASE macroeconomia, care se predă în străinătate, sau cel puțin ideea ei, ceea ce e la fel de important pentru cei care vor să învețe singuri. Am înțeles care sunt numele importante în domeniu și ce trebuie citit. Am înțeles că nu e mai nimic de citit în limba română, că tot ce s-a scris important în economie regăsim în limba engleză. La primul examen cu dânsul la masterat a trebuit să îmi aleg un articol științific și să i-l explic. Am subestimat provocarea, mai ales că aveam câteva luni la dispoziție pentru această prezentare. Mi-a dat o lună în plus să studiez până am reușit să înțeleg ramificațiile modelului lui Calvo. Am înțeles de la dânsul că economia nu este simplă, nu te poți exprima economic fără o anumită rigoare, fără să îți alegi cu grijă fiecare cuvânt. Trebuia să gândești. Cuvintele și reacțiile dânsului puteau să îi demotiveze pe mulți; în cazul meu, au avut efectul contrar.

M-am întrebat de câteva ori dacă m-a ajutat ulterior ceea am învățat în școală. Am auzit des ideea că școala nu ne învață nimic util. Cred că este o idee contraproductivă. În primul rând, când suntem în școală nu știm exact unde și ce vom lucra. În al doilea rând, modul în care ceva ne „ajută” se manifestă uneori subtil. Pe mine m-au ajutat modelarea pe care am învățat-o în anul III, macroeconomia predată de domnul profesor Constantin Gogoneață, dar, gândindu-mă și la liceu, trigonometria, geometria în spațiu, logica, limba română etc. ... din motive evidente dacă vrei să le vezi. Însă acest lucru nu înseamnă că profesorii nu trebuie să facă eforturi mari pentru a fi *up to date*, iar eforturile acestea sunt mult mai mari la facultate, întrucât

știința economică evoluează rapid, ce se întâmplă în economie la fel, iar în liceu și școala generală se pune mai mult accent pe fundamente, care se schimbă mai rar.

Am predat o bună perioadă de timp în cadrul ASE, o activitate pe care am iubit-o și am abordat-o cu pasiune. Am avut noroc de colegi deosebiți în cadrul Catedrei de Monedă. În afară de foști colegi de-ai mei de facultate sau de cei din grupul domnului Altăr, mă gândesc la doamna profesor Ionela Costică, una dintre cele mai corecte persoane pe care le-am cunoscut. Pentru dânsa, meritele erau tot timpul mai importante ca ierarhia bine stabilită în ASE. Mi-a oferit posibilitatea să predau cursuri chiar înainte de a deveni lector și acest lucru m-a ajutat extraordinar de mult să cresc profesional și să învăț mai mult.

Consider că anii de predare au fost tot ani de formare și educație pentru mine, deoarece am învățat mult împreună cu studenții mei. Am făcut eforturi mari să aduc în curricula noastră lucrările importante din străinătate și am predat după manuale cunoscute internațional. Însă, în afară de asta, eram conștientă că rolul de profesor vine cu foarte multă responsabilitate; studiam dialogurile platonice pentru a înțelege arta de a pune întrebări, eram fascinată de personalitatea carismatică a lui Nae Ionescu și de cum putea să captiveze mase de studenți cu discursul lui. Însă, în tot avântul acesta idealist de început de carieră, ideea cu care m-am luptat cel mai mult și care era adânc înrădăcinată în conștiința multora, chiar înainte de a veni la facultate, era că școala nu ne învață nimic. Este fals, iar eu sunt o dovadă a faptului că școala ne învață multe.

La mulți ani, Academia de Studii Economice din București!

Florin BONCIU

Absolvent al Facultății de Comerț, promoția 1984

Cercetător la Institutul de Economie Mondială, București, România

---

Drumul spre filosofia lucrurilor pământești

Orientarea spre Academia de Studii Economice, Facultatea de Comerț a fost un joc al întâmplării sau poate o manifestare a destinului. Am avut întotdeauna curiozitatea de a înțelege cum funcționează lumea, inclinație poate de multe ori nepractică, dar întotdeauna aducătoare de mari satisfacții în planul cunoașterii.

Urmasem un liceu de electronică, fiind premiant I în toți cei patru ani, deci ar fi fost de așteptat să mă îndrept spre Politehnică. Am rămas cu pasiunea pentru electronică și fizică toată viața... Curiozitatea m-a îndemnat însă să încerc să înțeleg nu numai mediul înconjurător, ci și oamenii în individualitatea lor subiectivă sau în manifestarea lor obiectivă, la scară socială.

De aceea am fost tentat să studiez psihologia, dar anumite întâmplări din epocă au făcut ca acest lucru să nu fie posibil la momentul când urma să decid facultatea la care să mă înscriu. Întâmplarea sau destinul au făcut însă ca, pe la mijlocul clasei a XII-a, să citesc de la Biblioteca Americană cartea lui Robert Heilbroner *The Worldly Philosophers*, care prezenta de o manieră foarte atractivă viața și opera unor gânditori economiști de marcă, printre care: Adam Smith, Karl Marx, John Stuart Mill, Thorstein Veblen, John Maynard Keynes sau Joseph Schumpeter. Am fost cucerit pe loc de ideea că economia nu este știința despre veștile rele (în limba engleză „dismal science”), ci este o reflectare asupra vieții și oamenilor, a modului în care ei interacționează și se manifestă ca producători și consumatori.

Iată cum, în mintea mea de atunci, Academia de Studii Economice s-a asociat cu această filozofie a lucrurilor pământești, mi-a oferit motivația de a apuca pe un drum pe care nu l-am regretat niciodată. Întâmplarea sau destinul

și-au mai spus odată cuvântul atunci când, în anul în care m-am înscris, 1979, trei facultăți (Facultatea de Comerț Exterior, Facultatea de Comerț Interior și Facultatea de Merceologie) fuseseră deja integrate instituțional într-o singură facultate, Facultatea de Comerț.

Păstrez o amintire luminoasă și optimistă a perioadei în care mi-am făcut studiile universitare pentru că erau atât de multe lucruri de învățat, progresul meu în planul cunoașterii era vizibil pentru mine, iar profesorii erau remarcabili pentru că ofereau mult, stimulau și cereau pe măsură. Pe scurt, după 38 de ani de la absolvire, pot spune că activitatea de student a fost provocatoare și plină de satisfacții.

Combinăția de comerț interior, comerț exterior și merceologie poate că nu a fost pe placul tuturor, dar pentru mine a adus varietate și complementaritate, teorie și practică, economie internă și internațională. Îmi amintesc faptul că profesorii disciplinelor cu conținut teoretic erau nu doar niște dascăli deosebiți, dar și niște buni comunicatori. Iar specialiștii din domeniul comerțului exterior, care predau sau erau invitați, aduceau deschiderea către lume care completa orizontul tinerilor în formare.

Din punctul meu de vedere, acel curriculum care era deosebit de încărcat, mai ales în comparație cu prezentul nostru atât de diferit, a fost exact ce aveam nevoie, iar testul timpului a confirmat în mod repetat acest lucru.

Perioada studiilor universitare mi-a oferit șansa de a participa la activitățile cercurilor științifice studențești, la sesiunile de comunicări științifice și la întâlnirile cu specialiștii din practică. Acest fapt avea să contribuie la drumul meu profesional viitor.

După absolvirea Facultății de Comerț în anul 1984, am fost repartizat la Institutul de Economie Mondială, având șansa și privilegiul să lucrez, ca debutant în ale științei, cu eminentul diplomat și cercetător Costin Murgescu. Am continuat, într-o formă sau alta, activitatea la acest institut din 1986 până în prezent și am avut satisfacția ca, odată cu începerea în 2002 a carierei de dascăl la Universitatea Româno-Americană, să predau tinerilor studenți disciplina Economie mondială.

Pentru că, în viața mea, teoria s-a împletit întotdeauna cu practica, o perioadă de 12 ani, între 1991-2002, am lucrat în domeniul investițiilor internaționale, având ocazia să vin în contact cu firmele multinaționale, cu

marile firme de consultanță, cu mediul de afaceri internațional. De aici a rezultat cel de-al doilea domeniu în care îmi desfășor activitatea didactică, respectiv cel al „investițiilor” și „afacerilor internaționale”.

Toate acestea au legătură cu structura oarecum neobișnuită a Facultății de Comerț, pe care am urmat-o pentru că disciplinele economice teoretice s-au regăsit în activitatea de cercetare, iar partea de comerț exterior în activitatea din domeniul investițiilor și afacerilor internaționale.

Pentru mine, Academia de Studii Economice a fost o prezență constantă, o parte din viața mea, fie că a fost vorba despre ținerea unor cursuri, despre participarea în numeroase comisii de doctorat sau de grad didactic, despre ținerea unor cursuri la programul MBA Româno-Canadian sau despre participarea la proiecte de cercetare. Vorbind despre toate acestea, nu pot să nu menționez legătura constantă profesională și personală cu profesorul Dumitru Miron, care m-a ajutat de-a lungul timpului în forul meu interior pentru simplul fapt că știam că există și că îmi poate oricând oferi un sfat echilibrat și înțelept. Legătura permanentă cu Academia de Studii Economice a fost asociată în plan personal și cu distinsul profesor Bogdan Onete, coleg de grupă în facultate, coautor, partener de dezbateri și o sursă de optimism realist.

A spune cât mai multe despre Academia de Studii Economice, pentru mine o adevărată Alma Mater timp de 4+38 de ani, este o întreprindere dificilă, afectată de subiectivism, emoții și nostalgii. Dar emoțiile sunt pozitive, nostalgia este plină de recunoștință, iar subiectivismul este asumat și omenesc. Iar a ști că ai fost parte la mai bine de o treime din cei 110 ani de existență, este un privilegiu și un motiv de recunoștință.

La 110 ani de la înființare doresc acestei prestigioase instituții de învățământ superior economic, Academia de Studii Economice, să fie mereu la fel de deschisă spre viitor, să transmită mereu tinerilor speranța și încrederea atât de necesare pe parcursul întregii vieți și să contribuie mereu la fel de mult la cercetarea economiei și societății românești, pentru a le face mai bune și cât mai adecvate timpurilor.

Vivat, crescat, floreat!

Dan BUCȘA

Absolvent al Facultății de Finanțe, Asigurări, Bănci și Burse de Valori, promoția 2001

Economist-șef pentru Europa Centrală și de Est la UniCredit, Londra, Marea Britanie

---

Alma Mater, Aedificatrix

Academia de Studii Economice este locul în care mi-am aprofundat pasiunea pentru economie, descoperită în timpul liceului. Studiile universitare au coincis cu o perioadă turbulentă din istoria postcomunistă a României și pasiunea pentru macroeconomie s-a născut și din dorința de a-mi explica transformările economice și sociale prin care trecea țara noastră. Inflația provocată de liberalizarea târzie a prețurilor, eșuarea multor ramuri economice necompetitive, valurile de șomeri și tulburările sociale au reprezentat fundalul anilor de studii în care am încercat să-mi fundamentez o opinie cât mai veridică despre mersul economiei românești și despre viitorul acesteia. Am avut șansa de a colabora cu profesori care m-au îndrumat în acest demers. Domnul profesor Moisă Altăr mi-a fost coordonator al lucrării de diplomă, al disertației de la DOFIN și al lucrării de doctorat, toate circumscrise macroeconomiei și politicii monetare. Domnia Sa a reușit să creeze un grup de tineri pasionați de cercetare, cu care am colaborat și cu care am rămas prieteni pe viață, dintre care îmi amintesc pe Nicolae Covrig, Ionuț Dumitru și Ciprian Necula. Nu întâmplător, toți trei își continuă activitatea didactică la ASE.

ASE a fost și primul meu loc de muncă. Aici mi-am descoperit pasiunea pentru predat pe care, recunosc, nu o anticipasem. Am avut șansa de a colabora cu colegi apropiați ca vârstă și preocupări, cărora le mulțumesc pentru sprijinul lor și îmi amintesc aici pe Ionela Costică, Victor Dragotă, Mihail Ion, Sorin Lăzărescu, Sebastian Matei, Laura Obreja și Andreea

Stoian. Le mulțumesc studenților deschiși către latura cantitativă a macroeconomiei și finanțelor. Din colaborarea cu ei am învățat să îmi ordonez mai bine ideile și să devin un comunicator mai bun.

Studiile de la ASE m-au ajutat mai departe în carieră, mai întâi la Direcția Modelare și Prognoze Macroeconomice a Băncii Naționale a României, după care în sectorul bancar. În cariera mea, am avut șansa de a aprofunda domeniul macroeconomiei, al politicilor monetare și fiscale și al finanțelor internaționale, rămânând astfel aproape de pasiunea care m-a adus la ASE în 1997. În actuala poziție, am privilegiul de a coordona o echipă multinațională de economiști, care analizează Europa Centrală și de Est, cu experiențele comune și idiosincraziile unor tinere economii de piață.

În toată această perioadă de timp am urmărit cu bucurie cum au progresat în carieră prietenii, colegii și foștii mei studenți din facultate. Unii au ales cercetarea economică și cariera academică la ASE, în Europa (Agatha Murgoci, Nicoleta Ciurilă) sau în Statele Unite ale Americii (Ildiko Magyari, Bela Szemely). Alții au rămas aproape de domeniul macroeconomiei la BNR (Răzvan Stanca, Bogdan Murarașu, Florian Neagu, Bogdan Cozmâncă), în aparatul guvernamental sau în sectorul privat, unii din ei aproape de mine, la Londra (George Albotă, Nicolaie Alexandru Chidesciuc, Gabriel Ionescu, Luiza Lungu, Marius Potoceanu). Mulți dintre foștii mei colegi sunt acum manageri în bănci, grupuri multinaționale sau locale, antreprenori sau formatori de opinie. De ei se leagă speranța mea ca România să prospere și să devină o economie de piață dezvoltată, bazată pe egalitate de șanse și echitate.

La aniversarea a 110 ani de la înființare, îi doresc Academiei de Studii Economice să devină un centru de cercetare puternic, recunoscut internațional. Dezvoltarea unui astfel de centru necesită viziune, resurse și ajutorul unor universități cu experiență. Sper că ASE va avea deschiderea pentru colaborarea cu astfel de centre universitare performante și răbdarea de a crea un centru de excelență local.

Îi mai doresc Academiei de Studii Economice din București să se adapteze la cerințele unei economii aflate în profund proces de transformare și să fie deschisă la sugestiile venite din sectorul privat, unde vor munci majoritatea absolvenților săi. Adaptarea continuă a curriculei la cerințele

pieței este benefică pentru viitorii absolvenți și angajatorii lor, dar și pentru corpul profesoral al universității. Colaborarea cu sectorul privat înseamnă și atragerea în continuare a mai multor profesioniști cu experiență în corpul profesoral, care trebuie să aducă împreună vârfurile domeniului academic și ale economiei.

Cred că eforturile continue de a îmbunătăți calitatea predării și cercetării vor ajuta ASE să progreseze și în cel de-al doilea secol al existenței sale, continuând să fie un reper pentru mediul universitar românesc.

Vivat Academia!

Miruna Cristina BUJOR

*Absolventă a Facultății de Administrarea Afacerilor, cu predare în limbi străine (FABIZ), Engleză, promoția 2016
Junior Associate la McKinsey & Company*

***Pe lângă aspectul profesional,
am legat în timpul facultății multe prietenii care rezistă***

Cei cinci ani petrecuți în cadrul Facultății de Administrarea Afacerilor în limbi străine au reprezentat o perioadă de temelie în formarea mea personală și profesională și sunt recunoscătoare pentru toate experiențele frumoase trăite de-a lungul acestei călătorii.

Facultatea mi-a oferit oportunitatea să studiez o paletă largă de materii care mă ajută în munca mea de zi cu zi, alături de numeroase ocazii de a mă implica în activități extracurriculare, de la stagii de practică la companii private și publice, la implicarea în organizații nonguvernamentale pentru studenți.

Cum am studiat în limba engleză, am reușit să accesez o bursă Erasmus și am studiat la Universitatea din Amsterdam în ultimul an din ciclul de licență, în care am avut ocazia să experimentez un sistem educațional diferit, să locuiesc într-un oraș cosmopolit, unde mersul pe bicicletă era o normă, și să cunosc studenți din toate colțurile lumii.

Interesul meu pentru științele economice a rămas constant de-a lungul acestor ani și am decis să continui cu un program de master în cadrul aceleiași facultăți. În paralel, am început să lucrez în compania din care fac parte și în prezent.

Pe lângă aspectul profesional, am legat multe prietenii în timpul facultății, care rezistă până în această zi și care au avut un impact semnificativ în dezvoltarea mea. Am crescut împreună cu colegii mei și am învățat unii de la alții, iar acum ne amintim cu drag de anii de facultate.

Alin BURCEA

*Absolvent al Facultății de Comerț, specializarea E.S.A.P.T., promoția 1987
Președintele Agenției de Turism „Paralela 45”*

O alegere pentru o viață...

Când s-a pus problema, în 1981, în consiliul de familie, către ce facultate să mă îndrept, mama a spus să fac medicina, pentru că „este o meserie frumoasă, medicii sunt respectați întotdeauna, un medic bun este cineva”... Da, dar mie nu îmi plăcea... fusesem la o disecție și... nu mi-a plăcut... Adică, toată viața să stau printre oameni bolnavi? Drame... tragedii... nu... nu e de mine!

Tata mi-a zis „să dai la Turism, ești poliglot, știi limbi străine, comunici bine cu lumea, ai șanse să mai pleci și să vizitezi alte țări. În turism se trăiește bine, nu vei avea niciodată probleme cu mâncarea sau orice ține de viața de zi cu zi. Eu știu, am construit hoteluri, am văzut cum trăiesc oamenii ăștia...” Corect, zic eu. Dar... de la Sf. Sava, liceu de matematică-fizică... la ASE? Pentru un băiat... cam rușinos. Băieții dădeau la Medicină, Aeronave, d-astea... Și am mai avut și noroc... am dat fizică la examen, în loc de geografie... Media generală: 9,25! E drept că am făcut pregătire la economie politică cu Mihaela Miron Biji, un mare economist, un om deosebit, de la care am avut multe de învățat. Și așa am intrat la Facultatea de Comerț, specializarea E.S.A.P.T: 10 băieți și 27 de fete! Foarte interesant... două limbi străine, practică la mare, ajutor de ospătar, școală de ghizi... cum să nu îți placă? Sigur, am scăpat farfurii pe jos, și pahare, dar am înțeles ce înseamnă un restaurant și, mai ales, cum funcționează. Am lucrat la restaurantul „Scoica” și apoi la „Meteor”, iar seara în spectacole, la „Paradis”... Ce să spun... a fost frumos! Frații Petcu m-au plăcut de la bun început și am colaborat bine de-a lungul anilor. Când ajunsese secretar de stat, spuneau cu mândrie: „Domnul ministru a făcut practica de ospătar la noi!”

Domnul profesor Ion Stancu ne urmărea în practică, ne verifica, să fie totul bine... În anul II am lucrat în recepție... alte experiențe... am înțeles cum se lucrează cu turiștii.

Am iubit-o pe doamna profesor Lisette Coandă, l-am iubit pe domnul profesor Iacob Cătoi, originar din Sibiu, care ne-a invitat pe la el pe acasă și ne-a servit cu vin și cozonac... Ce aș fi făcut astăzi fără ei? Fără școala pe care am făcut-o? Fără acești oameni deosebiți – domnul profesor Radu Emilian, care mi-a fost îndrumător la doctorat, doamna profesor Rodica Minciu, care m-a îndrumat la licență, domnul profesor Ștefan Boboc, pe care l-am plăcut de la început, doamna profesor Elena Bălan, datorită căreia vorbesc astăzi spaniola..., toți și-au pus amprenta asupra a ceea ce este Alin Burcea astăzi.

Vă mulțumesc, doamnelor profesoare și domnilor profesori, pentru tot ce mi-ați oferit! Și celor pe care i-am menționat, și celor pe care nu i-am menționat!

Alexandra Cristina CATANĂ BUCĂ

Absolventă a Facultății de Management, specializarea Administrație publică, promoția 2009

Președintele Asociației Române a Tinerilor cu Inițiativă, Craiova, România

---

ASE – o organizație în care oamenii se respectă între ei

Am primit cu mare drag invitația de a scrie câteva rânduri în care să încerc să descriu semnificația personală a apartenenței mele la comunitatea universitară a Academiei de Studii Economice din București.

Încă de vârsta de 11 ani m-am îndrăgostit de sectorul nonprofit, mai ales de modul în care el poate schimba în bine serviciile publice, prin intermediul Consiliului Local al Copiilor, structură asociativă de tineret, parte a proiectului PAL-TIN (Participarea TINerilor la Administrarea Locală), inițiat de Asociația „Master Forum” și coordonat de domnul Ion Olteanu. Acolo am avut șansa să cunosc oameni pasionați de administrația publică și modul în care aceasta poate fi ajutată sau determinată să răspundă cu adevărat nevoilor cetățenilor. Domnul Mihai Listechi a fost unul dintre acei oameni care mi-au deschis apetitul pentru a explora zona de strategii și proiecții, urmat de Florin Lupu, alumnus al Academiei de Studii Economice din București, probabil promoția 2002, care mi-a oferit șansa să-mi descopăr pasiunea pentru managementul organizațional și să-mi propun primul meu obiectiv personal după aproximativ patru ani de activitate în acest mediu: admiterea la ASE, la Facultatea de Management, specializarea Administrație Publică, fiind printre singurii liceeni de clasa a IX-a care aveau foarte clar în minte ce vor să se facă atunci când cresc mari.

Anii de liceu au trecut foarte repede, îmi amintesc doar momentele când profesoara de matematică îmi repeta că eu, fiind la profil umanist bilingv-engleză, nu voi avea nicio șansă la ASE. Nu m-a ajutat prea tare, dar nici nu m-a deranjat mult: știam clar că îmi doresc să intru pe ușa mare a

impunătoarei clădiri din strada Căderea Bastiliei și să devin studenta Academiei, indiferent ce îmi spun cei din jur. Probabil aceeași determinare a făcut posibilă și admiterea mea, mama insistând să aplic la șapte facultăți, de teamă că nu o să reușesc să intru la ASE, deși îi repetam de patru ani opțiunea mea. Bineînțeles că am intrat la specializarea mult dorită și am început să gust din experiența oferită de această facultate.

Academia de Studii Economice m-a fascinat încă din primele zile: holurile imense, biblioteca impunătoare, orele întregi pe care le puteam petrece unde voiam în facultate fără ca nimeni să aibă o problemă că stau să citesc pe burtă sau pur și simplu bunul simț pe care oamenii îl manifestau față de mine ca studentă. Mereu respectul pentru mine a fost extrem de important, iar faptul că ASE-ul devenise locul în care puteam să ofer și să primesc respectul cuvenit, m-a făcut să devină tot mai atașată de facultatea mea.

Am mers la primele cursuri și îmi amintesc pasiunea pe care fiecare profesor o punea în explicațiile oferite în cadrul cursurilor. La primul curs de Politici publice europene, cu domnul profesor Marius Profiroiu, nici nu am respirat de drag. Apoi au urmat seminariile cu doamna prof. Irina Popescu, de care mă leagă în prezent o prietenie frumoasă, după ce m-a sprijinit pas cu pas în a-mi publica primele mele lucrări, cea de licență și cea de disertație, fiind omul care a reușit mereu să mă readucă alături de ASE, indiferent cât mă depărtam prin activitățile mele curente. După cursul de Management organizațional, cu domnul profesor Ion Verboncu, îmi luam manualul și veneam în organizație la final de săptămână să modific, să rectific, să corectez tot ce făceam greșit fără să îmi dau seama. Am continuat cu seminariile de Audit, care mi-au oferit abilitățile necesare pentru a construi structuri noi sau pentru a regândi structuri pe baza analizării datelor și luării de decizii sănătoase, fundamentate. Alături de doamna lector univ. Laura Mina mi-a plăcut să lucrez în echipă, pentru a analiza comparativ sisteme publice existente în diferite țări europene și nu numai. De aici a și pornit interesul meu pentru sistemele educaționale, reușind să descopăr bunele practici din toată lumea, sădind în mine dorința de a construi un model educațional autohton, care să răspundă nevoilor copiilor, dar și tuturor factorilor de interes.

A urmat masteratul tot în ASE, cu aprofundare în management public, apoi momentul în care doamna profesor Armenia Androniceanu a reușit să mă convingă să particip la prima conferință cu proiecte de cercetare studentești, la care am câștigat, de altfel, premiul I pentru un proiect care mi-a oferit încrederea necesară ca, mai târziu, să dezvolt un cluster de cercetare-dezvoltare. În ultimii 20 de ani am scris și am implementat zeci de proiecte, însă proiecte de cercetare am învățat să construiesc sub îndrumarea doamnei profesor Margareta Florescu. Mi-a plăcut stilul său practic de a preda, dar, mai ales, disponibilitatea sa de a-și trata studenții ca pe viitori colegi.

Am finalizat în 2009 ciclul I și în 2010 ciclul II de studii universitare. Timp de cinci ani am urmat modulul de pregătire pedagogică oferit de ASE prin Departamentul său de Pregătire a Personalului Didactic. Au fost cinci ani în care am înțeles ce înseamnă pedagogia, care sunt lucrurile pe care le împărtășesc și care nu, cum pot schimba modul de predare în mediul preuniversitar și care sunt elementele de arhitectură curriculară ce pot face diferența.

În anul 2016, după 13 ani de proiecte desfășurate pentru profesori, elevi, tineri (peste 10000 de beneficiari) și proiecte de milioane de euro implementate în calitate de manager de proiect pentru îmbunătățirea capitalului uman (peste 5000 de tineri formați în 16 domenii acreditate CNFPA) și un curs pentru cadrele didactice autorizat ANC, am fondat prima școală cu arhitectură curriculară proprie din România, numită Școala Româno-Britanică. Tot ce am reușit să învăț în ASE am pus în practică, dezvoltând mai târziu prima franciză educațională din România, în prezent având o rețea de școli proprii, sute de elevi și sute de părinți în comunitatea SRB.

În anul 2019, *knowhow*-ul dobândit în ASE m-a ajutat să dezvolt primul Cluster de Cercetare-Dezvoltare pentru utilizarea TIC în educație, în prezent având în implementare un proiect pentru înființarea și tehnologizarea unui centru de cercetare pentru a se transforma într-un adevărat HUB educațional.

În anul 2022, Asociația Română a Tinerilor cu Inițiativă a aniversat 19 ani de existență, ultimii 12 ani fiind cei în care organizația a crescut și a ajuns la mii de beneficiari, zeci de angajați și milioane de euro gestionate, multe din ele catalizate din comunitate. Acești 12 ani sunt cei care au urmat experienței mele în Academia de Studii Economice.

Nu regret nimic din perioada facultății, colegii au fost extraordinari, de-atunci am cea mai bună prietenă, oamenii pe care i-am cunoscut și m-au inspirat, pasiunea de a face lucrurile bine, toate mi-au întărit convingerea că mă voi întoarce la un moment dat în ASE, pentru că este un ecosistem de creștere pentru toți cei care vor să facă asta.

Nimeni nu te poate obliga să înveți sau să îți placă, dar, dacă ești avid să găsești soluții pentru problemele pe care le întâmpini la nivel organizațional și oferi școlii posibilitatea să te învețe lucruri, vei avea surprinderea că nu mai ai nevoie de nimic altceva.

Mulțumesc, ASE! Mulțumesc pentru felul în care m-ai ajutat să cresc!
Continuă să inspire!

David-Florin CIOCODEICĂ

Absolvent al Facultății de Marketing, promoția 2017

CEO, SUITS by David C. SRL, București

---

*Antreprenor, cadru didactic asociat la ASE
și primul doctor de fashion marketing din România*

Am deosebita onoare să mă prezint ca absolvent al Facultății de Marketing din ASE București – studii de licență, studii de masterat și studii de doctorat.

În anul 2022 am reușit să susțin prima teză de doctorat în domeniul Fashion Marketing din România cu distincția *Summa cum laude – Excelent* și mă pregătesc să public prima carte de fashion marketing din România cu sprijinul Editurii ASE, drept pentru care doresc să arăt recunoștința pentru suportul oferit de către ASE București.

În anul 2019 am obținut titlul de master în marketing, specializarea Marketing online, având ca temă „Cercetare privind rolul marketingului vestimentar în afaceri”, iar în 2017 am absolvit studiile de licență cu tema „Cercetarea percepției tinerilor privind programele de antreprenoriat finanțate prin fonduri nerambursabile”.

Din anul 2020 sunt cadru didactic asociat și susțin seminarii în cadrul programelor de licență ale facultăților de Marketing, de Economie Teoretică și Aplicată, de Cibernetică, Statistică și Informatică Economică din ASE București la disciplinele: Cercetări de marketing, Tehnici avansate în cercetările de marketing, Marketing, Sisteme informatice de marketing și Marketingul evenimentelor.

După o perioadă de aproape trei ani petrecută la un atelier în domeniul costumelor la comandă din București, la doar 24 de ani am considerat că dețin experiența necesară pentru a mă lansa pe piața costumelor bărbătești la comandă din Târgoviște, iar ulterior în București.

Coco Chanel spunea că „un om cu adevărat elegant nu este remarcat la sosire, ci la plecare, căci prezența lui a fost firească”. Astfel, am pus bazele atelierului de costume la comandă personalizate, cu scopul de a face din vestimentație o carte de vizită.

La un an de la înființare, compania a fost premiată în cadrul galei „Top 100” de designeri în moda masculină 2019, alături de marii competitori din România.

Am luat parte la șase târguri foarte importante la nivel național: Târgul de Crăciun al CCIFER 2019, Târgul „Mariage Fest 2020”, Târgul „Mariage Fest 2021”, Târgul „Mariage Fest 2022” (cele trei ediții).

Am apărut în numeroase reviste fashion, la știri, am realizat diverse colaborări cu media (PRO TV Plus, Kanal D, Televiziunea Antreprenorilor din România).

Am obținut Premiul „Excelență în afaceri”, oferit de Camera de Comerț Dâmbovița.

Activitatea mea de cercetare științifică a debutat din anul I al studiilor universitare de licență, când am obținut premiul I la Sesiunea de Comunicări Științifice Studentești din cadrul Facultății de Marketing și mențiune la Olimpiada Națională a Economiștilor în Formare, secțiunea Marketing. Totodată, menționez că am publicat două cărți de specialitate, *Marketing antreprenorial pe înțelesul tuturor. Percepția tinerilor privind programele de antreprenorial și Inițiere în marketingul educațional*, precum și trei articole publicate în reviste de specialitate ISI, zece articole publicate la conferințe ISI Proceedings și numeroase articole publicate în reviste BDI.

Mai mult de atât, lucrarea *Inițiere în marketingul educațional* este sursa principală în fișa de disciplină în cadrul unei universități din România și se bucură de un real succes, fiind comercializată pe cele mai importante site-uri de comerț electronic, precum eMAG, Librăria Cărturești, Editura Economică, Librăria Eminescu, Librăria Delfin ș.a.m.d.

În cei trei ani de studii doctorale am fost membru în șase proiecte de cercetare din ASE București, precum:

1. Modele de analiză a evoluției economiei românești (MODECON).

2. Implicarea în activitățile de cercetare din cadrul proiectului „Studiu comparativ al adopției diferitelor categorii de tehnologii de marketing în top 100 companii din diferite țări (MarTech).”
3. Parteneriate pentru competitivitate în vederea transferului de cunoștințe prin dezvoltarea unor modele computaționale inovative pentru creșterea economică și sustenabilitatea sectorului de afaceri din România (ASECOMP).
4. Restart Economia. Măsuri de combatere a efectului economic și social al COVID-19 în România (FSS).
5. Studiu comparativ al adopției diferitelor categorii de tehnologii de marketing în Top 100 companii din diferite țări, în contextul incertitudinilor sociale ce influențează în prezent mediul economic internațional (MarTech 2022).
6. Estimarea impactului bugetar și identificarea surselor de finanțare, inclusiv mecanismele de finanțare complementare pentru constituirea Fondului de Inovație pentru Medicamente în România.

Am început cu această introducere deoarece doresc să transmit un mesaj foarte clar către tinerii care vor alege să meargă la studiile universitare din cadrul Facultății de Marketing, spunând doar două cuvinte: „Se poate!”

În calitate de absolvent al studiilor universitare de licență, masterat și doctorat la Facultatea de Marketing din ASE București, doresc ca prin acest testimonial să îmi exprim recunoștința pentru dascălii mei și să mă felicit că am ales o facultate care m-a ajutat să devin un om de succes.

Facultatea de Marketing m-a susținut din punct de vedere profesional să îmi ating obiectivele educaționale și să devin un om de valoare al societății.

Îmi place să văd succesul ca pe o operă de artă, ca pe o sculptură la care începi să lucrezi încă din ziua în care te-ai născut, mai întâi cu ajutorul părinților și mai apoi cu ajutorul oamenilor care fac parte din viața ta.

Aceste linii, bine ancorate parcă într-un profil de carieră, au început să fie apoi asemenea unor ramuri ale unui „copac” care, odată cu trecerea timpului, au devenit din ce în ce mai stabile și mai viguroase. Aceste ramuri au crescut și s-au dezvoltat cu ajutorul unor oameni deosebiți, pe care Dumnezeu mi i-a scos în cale, și astfel, pas cu pas, am învățat că fiecare

experiență poate fi folositoare și fiecare persoană din viața mea mă poate ajuta să-mi îndeplinesc obiectivele, să mă pot autodepăși și să-mi găsesc calea spre succes.

Astfel, o etapă deosebită a reprezentat-o, de exemplu, perioada studiilor de licență, masterat și doctorat, când parcă a venit primăvara pentru acel „copac” la care lucram și care s-a umplut cu frunze și flori, gata să rodească fructe gustoase.

Acestea au fost reprezentate de multitudinea de proiecte în care m-am implicat și reușitele care au apărut în urma implicării active. Acum consider că, prin absolvirea studiilor universitare de la Facultatea de Marketing din ASE București, florile s-au transformat în fructe și că de acum înainte trebuie să am ca obiectiv „coacerea” acestora prin transmiterea de informații și formarea de aptitudini la un alt nivel, unul superior, de care sunt mândru.

Așa cum în perioada liceului am considerat util să împărtășesc și altor tineri din experiența mea, creând un blog numit sugestiv „Implicarea este cheia succesului”, așa mi-am dorit ca și în continuare să-mi împărtășesc reușitele cu oamenii din jurul meu, implicându-mă în viața academică prin reprezentarea studenților în Consiliul facultății, dar și în Senatul universitar.

Sunt ferm convins că fiecare om poate sculpta cu măiestrie o operă de artă reprezentată de viața sa, dacă își dorește cu adevărat și dacă își găsește oamenii care, asemenea unor „instrumente”, o pot ciopli și retușa făcând-o de bună calitate.

Sunt o persoană norocoasă care își creează viitorul pas cu pas prin implicare, seriozitate și respect, formula care reprezintă, pentru mine, codul succesului.

Mulțumesc Facultății de Marketing din ASE București pentru ceea ce au reușit să construiască în cele trei etape de studii universitare.

Dumitru CIUCUR

Absolvent al Facultății de Economie Generală, promoția 1959

Profesor emerit al Academiei de Studii Economice din București

---

Aniversare semnificativă

Aniversarea a 110 ani de la înființarea Academiei de Studii Economice din București (aprilie 1913) este un excelent prilej pentru o analiză bilanțieră în toate componentele universității noastre economice.

Am fost cadru didactic titular activ în Academia de Studii Economice din București în perioada 1955-2005. Am fost admis student fără examen de admitere, deoarece legea de atunci stipula faptul că absolvenții de liceu cu media maximă erau admiși direct ca studenți în facultățile de profil. Mai mult, la examenul de admitere în facultate puteau participa doar absolvenți de liceu cu media generală de la 7,50 (șapte 50%), ceilalți absolvenți de liceu erau repartizați direct în producție și puteau participa la examenul de admitere în facultate după minim un an de producție.

Am absolvit facultatea cu media generală maximă și am fost repartizat să încep cariera universitară la Catedra de Economie Politică de la ASE București. Aici am parcurs toate treptele didactice: preparator, asistent, lector, conferențiar, profesor titular, profesor consultant, după pensionare, iar în anul 2011 mi s-a acordat titlul de profesor universitar emerit. Concomitent, am îndeplinit și funcții de: șef de catedră, prodecan, decan și prorector.

În întreaga perioadă de activitate până în prezent am avut prilejul foarte plăcut de a cunoaște bine activitatea acestei universități și afirm cu deplină convingere că este o instituție publică de pregătire economică universitară la nivel de excelență, din România și nu numai.

În această scurtă retrospectivă a unei lungi cariere academice mă voi referi doar la unele aspecte importante din ultimii cinci ani, deja cunoscute. Îndemnul principal pe care l-am avut în vedere s-a concretizat în mai multe lucrări, dintre care amintesc: *Referințe economice 2020-2021* și *Școala de*

Economie politică de la Academia de Studii Economice din București, ediția a doua, 2022. Aceste lucrări au fost elaborate de o echipă de cercetare formată din profesorii universitari: Dumitru Ciucur, Constantin Popescu, Mirela Ionela Aceleanu, Nicolae Moroianu. În numele acestora prezint această scrisoare și adresez calde felicitări și mult succes cu realizări mari în continuare Academiei noastre, pe care o omagiem cu stimă și dragoste la 110 ani.

Ideea centrală a acestei activități a fost influențată fundamental de criza sanitară declanșată de pandemia COVID-19 și crizele interdependente din domeniile economico-financiare, social-moral și politico-militar. În acest context, am relevat cu pregnanță utilitatea deosebită a învățământului universitar economic pentru formarea de specialiști competenți, personalități armonioase în relațiile cu exigențele economiei românești în toate perioadele istorice ale dezvoltării sale. Întotdeauna economiștii trebuie să servească progresul economic, social și ecologic al omului, al societății și economisirea resurselor cheltuite pe unitatea de efect util de o calitate determinantă.

Pandemia COVID-19 este un fenomen amplu, grav și periculos pe o perioadă mare, în întreaga lume schimbând radical traiul cotidian al populației, precum și modul de activitate, deoarece multe companii, instituții și organizații sunt silite să-și închidă sediile, iar mulți salariați să intre în șomaj. Impactul pandemiei se resimte asupra tuturor, mulți oameni au dispărut sau au rămas cu sechele personale, în familie și societate. S-au accentuat inegalitățile și tensiunile sociale, s-au dereglat sistemele de sănătate și educație prin diverse mijloace de distribuție și redistribuire, în cadrul politicilor monetare, financiare, de salarizare etc., corelate cu un sistem etic strâmb și decorelate de orice coerență și fără o consecvență a ideilor.

Totodată, s-au înăsprit raporturile între diverse firme, având ca obiectiv obținerea și valorificarea tuturor categoriilor de resurse naturale și social-umane, în contextul unor vizibile sau voalate interese la nivel național și internațional.

Am optat pentru această scriere de azi fiind convingși de însemnătatea pe care o are pregătirea științifică dată de Academia noastră, de către managementul ei competent, deosebit pe traseul formării și perfecționării educației economico-financiare și pe traseul economiei reale.

Am relaționat în mod complex eforturile de minte, inimă și suflet pentru a exprima rațiunea timpului nostru, aceea că actele și faptele proprii nu pot să se înfăptuiască la fel în momente sau în perioade diferite economico-sociale. Ne-am preocupat să relevăm sintetic aspecte doveditoare că optimismul uman se poate realiza doar prin responsabilitate consecventă, specifică fiecărui om, ca unică ființă rațională, în mod integral și la gradul cel mai înalt de calitate, pe tot parcursul existenței sale. Am avut în vedere că dezvoltarea economică, privită ca realitate și ideal, se schimbă permanent într-o relație de reciprocitate. Am privit starea de ieri și de azi, dar și pe cea de mâine, ca o stare între rațional și straniu, evitând exagerarea virtuților de tip rațional, deopotrivă cu tranșarea prea drastică a straniului, într-o lume extrem de agitată, marcată de nevoia prosperității, dar și de fragilitatea speranțelor.

Managerii universitari ai academiei noastre au meritul esențial că acționează pentru înțelegerea corectă și realizarea exactă a misiunii educației economice, prin lansarea de mesaje concrete, prin mai mult dialog și mai puțină acroșajie retorică.

Prin prisma exigențelor epistemologiei subliniem că geneza, conținutul și mișcarea economiei umane reflectă modalitatea în care specialiștii și populația reușesc să coreleze nevoile nelimitate, în permanență diversificarea, cu resursele rare, limitate și costisitoare. Economia umană este, astfel, în tranziție continuă pentru bunăstarea oamenilor. Pentru aceasta se impune cerința unor politici publice realiste, menite să scoată România de sub povara celor mai mari și grave amenințări, aceea a deplasării și, drept consecință, a eșuării economice, prin dereglarea raportului între cererea și oferta de bunuri economice (materiale și nonmateriale). De aceea, proprietatea cea mai prețioasă este conștiința poporului, concretizată în actul educației naționale subliniat recent de Președintele României. Mai ales în prezent, fără educație economică-financiară temeinică și complexă ne pierdem capacitatea specifică sufletului de român, printre bunuri comune, mașini sau avioane create de alții și ne rătăcim în noile configurații geopolitice, generate de integrare, de criză și dependențe economice de tot felul.

Realitatea demonstrează că Academia noastră acționează corect și perseverent pentru ca viitorii economiști să acționeze eficient și responsabil, cu știință, cu bună-credință și bună-voință, fiecare la locul existenței sale,

urmărind înaltele performante economico-financiare și sociale, evitând aspectele încâlcite sau iluzia libertăților democratice. Abordarea acestor aspecte ne convinge că rezultatele specialităților din economia reală sunt pozitiv numeroase. Acestea demonstrează că personalul didactic acționează eficient și responsabil, îmbinând fundamentul teoretic cu realitatea producției și pieței. Apreciem însă că marile descoperiri științifico-tehnice și schimbările mari în relațiile omului cu natura, care au loc și se vor accentua, trebuie folosite în continuare cu înțelepciune pentru a asigura sănătatea, educația, libertatea, cinstea etc. În acest fel se va asigura liberalismul autentic și extinderea forțelor progresului spre un scop precis bazat pe autodeterminarea morală a persoanei și comunității.

Redresarea și reziliența în economie în contextul pandemiei COVID-19, trebuie să se realizeze cât mai repede și să se regăsească concomitent în starea gospodăriilor, precum și în rândul populației active, favorizând sporirea încrederii oamenilor în viitorul lor, prin transformarea creșterii economice în dezvoltare economică și bunăstarea economică pentru toți românii.

Desigur, deciziile economice trebuie să țină seama cu prioritate de efectele economice pe termen scurt, imediat, ca cele din pandemie, dar aceasta nu înseamnă subaprecierea perspectivei, pe termen lung, privind politicile structurale, de sporire a prosperității pe baza creșterii constante a productivității și eficiența sistemice. În acest fel, se asigură și înfăptuirea rațională a legăturilor firește între generațiile populației țării.

Este util să subliniem că Academia noastră include, în ecuația educației economice învățăminte economice desprinse din istoria națională și universală. Aceasta înseamnă că se ține seama de faptul că atât în natură, cât și în societate, inclusiv, în economie, acționează forțe contradictorii, care tind spre stări de echilibru. În economie, în mod explicit sau implicit se manifestă opinii, deseori contradictorii, conturate în curente de gândire și în școli, care să răspundă benefic la multiple probleme majore pe fluxul dinamic, al redresării, rezilienței și resetării.

Aici intervine și rolul umanismului, ca o concepție filosofică cu baze economice, pornind de la imaginea de ansamblu a dezvoltării social-economice a țării, în raport cu distribuirea resurselor financiar-monetare.

Aceasta înseamnă că viziunea umanistă situează în centrul dezvoltării omul cu tot ce înseamnă natura umană, din perspectiva competitivității și productivității, obținute pe principiul meritocrației, optimizându-se consecvent relația între educație, conștiință și autodeterminare. Pentru aceasta, decidenții din departamente, facultăți și senat acționează în sensul de a gândi în prezent, la ce s-a împlinit în trecut, pentru a putea edifica un viitor sigur, urmărind stimularea reală, pozitivă a finalității social-umane.

Acesta este concret, umanismul pragmatic al școlii cu deschidere la religie, apreciind că omul este liber și responsabil să muncească și, totodată, să caute sensul spiritual al existenței sale, ca prioritate permanentă, adică stimularea productivității și efectului economic general benefic. În acest sens, resursele limitate, rare și scumpe, vor fi influențate pozitiv prin funcționarea exemplară a economiei, favorizând prosperitatea populației. Astfel, viitorii specialiști înțeleg economia ca formă reală a acțiunii umane, relaționând cadrul conceptual cu structurile funcționale și pârgurile economico-financiare specifice sistemului economic real. Asemenea aspect devin foarte importante în procesul didactic actual, când se intersectează viscole grave ale evoluției naționale și mondiale, necesitând intensificarea gândirii și acțiunii decizionale, lucide pentru consolidarea existenței și evoluției tuturor oamenilor.

Rezultă că viitorii specialiști absolvenți ai Academiei de Studii Economice din București vor fi în continuare instruiți și educați temeinic, animați să investigheze epistemică economică, menită să confere concluziilor un nivel calitativ ridicat, caracterizat prin știință, cultură și echitate socială, armonizând moralitatea datoriei economistului cu moralitatea aspirației sale.

Iată de ce subliniem că marele public informat venerează, cu prețuire și recunoștință, pe cei care slujesc în mod loial învățătura și știința, pe cei care i-au sădit în cuget și simțire darurile vieții reale, creștinești, pătrunse de un autentic umanism și patriotism.

Paul-Tiberius COMAN

Absolvent al Facultății de Marketing, promoția 2019

Organizator al ASE Student Run

Cum ne alegem drumul în viață și cât de important este să fim conectați la o comunitate?

Atunci când am finalizat studiile liceale, am avut parte de niște trăiri intense, destul de greu de explicat în cuvinte, probabil niște emoții prin care trece oricine aflat în această ipostază. La acea vârstă, tânărul absolvent de liceu este debusolat, ușor de influențat de orice părere negativă, iar nehotărârea crește odată cu descoperirea unui număr tot mai mare de posibilități. Descoperi tot mai multe potențiale cariere, parcă te-ai vedea în toate, dar, în același timp, parcă nimic nu este alternativa pentru care să spui „Eureka!” cu încredere.

Mi-am adus aminte de o lecție din liceu despre utilizarea culorilor în marketing și cât de interesantă mi s-a părut. Am găsit o carte despre marketing și mi-am dat seama că asta este ceea ce vreau să fac. Cealaltă alternativă era cibernetica și în fundal mai rula sportul – nu știam că peste cinci ani îmi va fi venit ideea de a le combina. După afișarea rezultatelor de la admitere, am aflat că am reușit să intru la Facultatea de Marketing – prima opțiune – și că aș fi putut să intru la fel de bine și la Cibernetică. Până la începerea cursurilor am răsfoit cartea despre marketing pe care o găsisem, crezând că sunt cu un pas înaintea tuturor. Se pare că atletismul își pusese amprenta asupra mea și astfel am încercat să „fur startul” față de ceilalți colegi. În sinea mea nu mă simțeam mândru că am încercat să aflu „secretele marketingului” înaintea tuturor, dar, în același timp, voiam să descopăr mai multe. Deja mă cuprinsese o febră a acestei științe.

Prima lecție din facultate a venit chiar în timpul primului curs de marketing. Deși eram pregătit ca pentru un examen de final de an în

marketing, am avut parte de cea mai importantă lecție din marketing, și anume „nu știm nimic cu adevărat, cutia neagră a consumatorului nu poate fi învățată pe de rost fără a cunoaște omul, iar marketingul înseamnă mult mai mult decât o listă de definiții”. Profesorul de la acea vreme a ținut o lecție deschisă, în care am discutat despre ceea ce am crede noi despre marketing. Colegii mei au fost mult mai abili în a da răspunsuri pertinente și logice, spre deosebire de mine.

În cei trei ani de la licență, urmați de masteratul de la programul „Marketing și comunicare în afaceri” am făcut parte din mai multe comunități de studenți, m-am implicat în numeroase proiecte ale facultății sau ale altor ONG-uri și chiar am reușit să îmi creez propriul proiect la care au participat sute de voluntari fără a avea un ONG în spate. De la fiecare grup am învățat câte ceva util în efortul meu de a-mi găsi calea profesională. Ca viitor specialist în marketing, începi să realizezi că parcursul profesional nu este unul pe deplin bătătorit. În loc să ți se deschidă o singură cale (precum în alte meserii), descoperi o ramificație uriașă de alternative. Marketingul poate fi cea mai multidisciplinară meserie pentru că este prezent în toate domeniile, chiar și în interiorul companiilor sau la nivelul instituțiilor publice.

Este extrem de importantă implicarea în cât mai multe activități extracurriculare. Pentru mine a fost singura variantă pentru a-mi descoperi locul. Iată câteva dintre activitățile pe care le-am putut face în ASE și în comunitățile din jurul acestei universități: am organizat mai multe ediții ale crosului gratuit „ASE Student Run” pentru a aniversa anii de existență ai universității, am participat la cercetări de marketing reale (focus grupuri, sondaje de opinie, brainstorming pentru generarea de idei de campanii), am organizat împreună cu alți prieteni diverse cursuri, evenimente în Aula Magna (la Marketer Club ne-am ocupat de evenimentul care l-a adus pe Smiley în ASE), apoi mi-am descoperit mentorul (Cristian Gheorghe) în marketing sportiv. Ne-am format o echipă de tineri care încă există după opt ani de Sports Business Academy. O perioadă am crezut că menirea mea este aceea de a face marketing sportiv. Până la terminarea masteratului eram convins că aceasta va fi specializarea mea, așa că am continuat cu proiectele în sport. Am devenit președintele Asociației Municipale de Atletism din București (cel mai

tânăr președinte din Europa pentru o astfel de structură). În timpul studenției am reușit să organizez în timpul liber zeci de competiții de atletism, unde veneau cluburi sportive din toată țara. Iarna erau competiții în sala de atletism, unde veneau sportivi din Bulgaria, Israel, Armenia, Turcia, Italia – puțini, dar erau. Toate aceste lucruri nu ar fi fost posibile dacă nu m-aș fi implicat în alte activități ale Facultății de Marketing. Deși inițial sportul și marketingul erau două vieți separate pentru mine, cumva, lumea fiind mică, cele două drumuri s-au intersectat.

Dacă ar fi să pun cap la cap succesiunea evenimentelor și activităților în care m-am implicat, dacă oricare dintre ele ar fi lipsit, cel mai probabil ar fi generat un cu totul alt drum pentru mine. Poate nu aș mai fi ajuns să fac ceea ce fac astăzi. Atât de important este să fii prezent! Nu contează ce faci atâta timp cât îți place și ești conectat cu ceea ce se află în jurul tău. Aceasta ar putea fi chiar o definiție a comunității ASE.

Dacă ar fi să fac un top cu cele mai importante criterii pentru alegerea unei facultăți, aș da la o parte frica de anumite materii și aș alege acele lucruri care m-au ajutat cu adevărat: am găsit modele de urmat în profesorii de la seria noastră, dar și în alții, care au avut deschiderea liberă de a ne învăța lucruri nefiind studenții lor, multitudinea de oportunități de implicare în activități ale ONG-urilor și ale facultăților, respectul mutual între profesori și studenți ce apare în mod natural și diversele abordări interesante de la ore.

Cei cinci ani de studenție din ASE și-au lăsat o amprentă puternică asupra întregii mele activități.

Pot să îi numesc cei „cinci ani de acasă” pentru că aici mi-am fundamentat bazele pe care îmi pot clădi astăzi parcursul profesional. Ocaziile cu care ne-am întâlnit pe holurile Facultății de Marketing (voluntariate, proiecte faine, oameni frumoși) au fost mereu o alegerea grea între atât de multe alternative. Ca student, cel mai mult am putut să mă bucur că am putut să îmi pun în practică cele mai năstrușnice idei (cu colegii de la Sports Business Academy chiar am renovat și amenajat o sală de cursuri). Cadrele didactice ne-au fost îndrumători spirituali pentru a face lucrurile bine și de multe ori am rămas cu lecții învățate, pe care, la rândul meu, le pot transmite mai departe angajaților.

Aș putea face o listă imensă de nume ale persoanelor din cadrul corpului profesoral pentru care port o imensă recunoștință. Sunt sigur că aceștia cunosc impactul pe care l-au produs asupra mea și a multor colegi. Cu unele cadre didactice încă țin legătura după mulți ani de la absolvire, cu ceilalți mi-aș dori să mă mai revăd. Plec de aici cu multe lecții învățate, multe dintre ele au devenit principii în activitatea de zi cu zi.

Țin să le mulțumesc tuturor și pe această cale, fac promisiunea că într-o bună zi voi întoarce înzecit ceea ce am primit din această comunitate.

La mulți ani Academiei de Studii Economice din București!

Vivat academia! Vivant professores!

Lazăr COMĂNESCU

Absolvent al Facultății de Comerț Exterior, promoția 1972

Ministru de externe (2008, 2015-2017). Secretar general al Organizației de Cooperare Economică la Marea Neagră, BSEC/OCEMN (din iulie 2021)

Valoarea interacțiunii dintre școala de relații internaționale de la ASE și marea diplomație economică

O aniversare, fie că este vorba de o persoană, o instituție sau un eveniment, oferă întotdeauna ocazia unei retrospective asupra devenirii noastre, asupra modului în care timpul scurs și mediul în care ne-am mișcat ne-au influențat sau, de ce nu, le-am putut influența, la rândul nostru. Asemenea ocazii dobândesc o dimensiune și semnificație aparte atunci când aniversarea în cauză est una „rotundă”, jubiliară, așa cum este celebrarea în acest an, 2023, a 110 ani de la înființarea a ceea ce numim astăzi Academia de Studii Economice din București, propria-mi *Alma Mater*.

Faptul de a fi absolvent al celei mai prestigioase școli economice românești, al unei facultăți de top din cadrul acesteia – Facultatea de Relații Economice Internaționale (în timpul studenției mele se numea Facultatea de Comerț Exterior), și doctor în economie internațională al ASE au cântărit și le datorez mult în devenirea mea profesională și nu numai. Cred că oricare absolvent al acestei instituții universitare încearcă un sentiment de mândrie și, în același timp, de respect că a studiat la școala care, de-a lungul timpului, a avut profesori de anvergură internațională precum Mihail Manoilescu, Virgil Madgearu sau Victor Slăvescu.

Sigur, în perioada comunistă, ca toate componentele societății românești, învățământul economic a fost, poate, și mai mult afectat. Am în vedere mai ales îndoctrinarea marxistă și lipsa de acces la cunoașterea dezvoltărilor, tendințelor și curentelor din gândirea economică la nivel internațional. Este de remarcat că, în intervalul mijlocul anilor '60 – mijlocul

anilor '70, în care se înscriu anii studenției mele, a existat totuși o oarecare deschidere, a existat un acces mai larg la literatura și presa de specialitate occidentale, de care noi, studenții de la Comerț Exterior, am putut beneficia mai mult, nu în ultimul rând și grație cunoașterii limbilor străine, care făceau parte integrantă și importantă a curriculei. Dincolo de aceasta existau și atunci în corpul profesoral al ASE, cel puțin în cazul Facultății de Comerț Exterior, profesori de calibru, cu gândire modernă, de a căror încurajare am putut beneficia. Mă gândesc, cu respect, la profesori precum Alexandru Zanfir (mi-a fost îndrumător la licență), Gheorghe Dolgu (i-am fost doctorand), Alexandru Albu (decanul de atunci al facultății), Alexandru Puiu, Titus Cristureanu, Matei Cristescu, Tudorel Postolache, Iulian Văcărel și alții.

Nu pot să nu mă refer la profesorii din generația mea, cu care am fost colegi de catedră la REI în anii '80, sau mai tineri, care au avut și unii dintre ei continuă să aibă și astăzi un rol esențial în adaptarea, după 1989, a învățământului economic românesc, a celui în materie de economie și relații economice internaționale la cerințele contemporane, inclusiv în stabilirea unor programe și parteneriate solide și cuprinzătoare cu instituții universitare străine de prestigiu. Merită menționați aici profesori precum Paul Bran și Pavel Năstase (foști rectori ai ASE) sau Nicolae Istudor (actualul rector), Ioan Popa (fost decan al REI), Dumitru Miron (actualul președinte al Senatului ASE), Dorel Mihai Paraschiv sau Gheorghe Hurduzeu și alții. Încerc, desigur, un sentiment de satisfacție că, în calitate de ambasador al României la UE sau în Germania, am putut contribui la inițierea unor programe și încheierea unor acorduri de cooperare între ASE și instituții de vârf din spațiul european.

Un alt important motiv de satisfacție derivă din faptul că, deși activitatea mea didactică s-a redus, prin forța lucrurilor, odată cu reîntoarcerea mea în diplomație în 1990, mă consider și, mai ales, sunt considerat ca aparținând și acum familiei profesoriale a ASE, în mod deosebit a REI. Este o onoare și un privilegiu care mi se acordă și de care, mărturisesc, am beneficiat și beneficiaz în continuare în activitatea mea diplomatică. Sper, la rândul meu, ca această interacțiune, schimbul de opinii, pe care încerc să-l am cât mai des posibil cu prietenii mei profesori, să fie reciproc benefic.

Aș adăuga, pe un plan mai general, că o interacțiune cât mai puternică între mediul universitar și diplomație, în primul rând diplomația economică, nu este doar binevenită, ci realmente necesară. Cred că, în această privință, este important ca actorii guvernamentali, decidenții în materie de politica economică externă să conștientizeze într-o mai adecvată măsură valoarea adăugată pe care o implicare a mediilor universitare în evaluări și proiecții pe termen lung în definirea și stabilirea direcțiilor și priorităților de acțiune, ar aduce-o demersului românesc de diplomație economică.

La rândul său, corpul profesoral al ASE poate și trebuie să fie cât mai asertiv, inclusiv pe dimensiunea critică, în a exprima poziții față de acțiuni/inițiative guvernamentale în materie de politici și orientări economice. Teme precum: nevoia accelerării procesului de pregătire a aderării României la Zona Euro; reziliența economică versus economie deschisă; regândirea orientării geografice a schimburilor economice externe; energie fosilă versus energie renivelabilă etc., sunt doar câteva în legătură cu care se impun astfel de abordări. Mă bucur să constat existența unor asemenea preocupări la nivelul ASE și, ca un argument în susținerea acestei afirmații, felicit Facultatea de Relații Economice Internaționale pentru că programul său cuprinde și disciplina Diplomație economică, inclusiv un masterat în materie. Văd în aceasta o reconfirmare inclusiv în termeni practici, concreți, a efortului Academiei de Studii Economice de a răspunde în mod adecvat provocărilor viitorului.

Există, așadar, suficiente motive pentru ca la aniversarea celor 110 ani de la înființarea învățământului universitar economic românesc să-i omagiem pe toți cei care au contribuit la afirmarea ASE ca școală de elită și să ne exprimăm convingerea că această poziție de prestigiu continuă să se consolideze în anii care vor veni.

La Mulți Ani, Academia de Studii Economice!

Daniela CONSTANTIN

Absolventă a Facultății de Management, specializarea Administrație publică, promoția 2008

Intendent, Ambasada Franței la București, România

Forța comunității ASE

Ideea de comunitate a avut mereu o însemnătate deosebită pentru mine. Fie că vorbim despre trupa de joacă din parc sau de echipa de la lotul pentru Olimpiada Națională de Geografie din liceu, am fost mereu încântată să fac parte din astfel de grupuri, să mă integrez, să mă dezvolt, să mă bucur și să țin legătura. Am continuat apoi, cu noroc, cu o adevărată comunitate în anii studenției.

Îmi amintesc cu plăcere o discuție de pe holurile Academiei de Studii Economice în care ne-am dat seama, eu împreună cu o colegă, de faptul că, odată cu înaintarea în studiu, se îngustează domeniul de activitate, ajungi să faci din ce în ce mai mult ce îți place și să ai lângă tine oameni care împărtășesc din ce în ce mai mult pasiunile și ideile tale. Iată deci forța comunității.

Am început facultatea ca o studentă timidă, însă am terminat ca o absolventă sigură pe mine, plină de încredere în forțele mele și dornică mereu să fac lucrurile să avanseze. Am dobândit toate aceste daruri pe parcursul anilor de studenție: profesorii mei au avut încredere în mine, mi-au dat responsabilități care m-au făcut să prind curaj, cum ar fi momentul în care am fost numită șefă de serie. Am învățat să mă descurc în orice situație, atribuit caracterial dobândit ca urmare a interdisciplinarității remarcabile de care am avut parte în facultate. Îmi amintesc cu emoție și bucurie de sesiunile de comunicări științifice, în cadrul cărora susțineam câteodată și cinci-șase prezentări într-o zi, pe teme diferite, de pasiunea cu care îmi compuneam lucrările, încurajată de Profesorii mei. Sunt recunoscătoare pentru

oportunitatea de a studia cinci limbi străine în același timp, cu zâmbetul pe buze. Pot spune că am trecut de anii în ASE complet transformată în bine. Și mai important decât atât: am păstrat toate aceste calități și le-am fructificat, pentru că, grație spiritului modern, atât de apropiat școlilor internaționale pe ideea de alumni, am rămas aproape de echipă și de valorile ASE-ului. Sunt foarte recunoscătoare pentru tot ceea ce am dobândit în facultate și spun mereu cu mândrie că, pentru mine, a fost cea mai bună soluție! Mai mult decât atât, sunt foarte onorată să fiu în fiecare an alături de studenți la început de an universitar și să încerc să îi contaminez cu bucuria mea de a fi parte din comunitate.

Când m-am angajat, imediat după facultate, am înțeles ce înseamnă forța apartenenței la ASE pentru piața muncii. Domnul ambasador mi-a spus la prima întâlnire: „Sunteți studentă la școala aceasta minunată din Piața Romană, pe care am vizitat-o cu plăcere!” Am fost foarte încântată de aceasta recunoaștere, care nu avea decât să se dezvolte pe parcursul anilor.

La mai puțin de un an după angajare, am primit responsabilitatea de a gestiona, la nici 25 de ani, o echipă. Orele de management, sfaturile primite, studiul și punerea în practică a tot ce părea teorie pură, toate acestea m-au ajutat să reușesc.

Simt că am primit mai mult decât o pregătire academică (una extrem de variată, care m-a făcut să mă adaptez la orice scenariu), am primit o pregătire pentru viață.

Din funcția pe care o ocup văd adeseori eforturile investite în cooperarea internațională, munca fantastică depusă de cadrele didactice în acest domeniu, care le permite să rămână mereu „la zi”. Întâlnesc în fiecare zi Alumni ASE, cu multă mândrie. Există o recunoaștere a nivelului acestei școli, a prestigiului de care se bucură.

Am rămas fidelă locului meu de muncă până în prezent, așa cum rămân fidelă principiilor și valorilor ASE-ului.

Cred că cel mai important lucru pe care îl poate auzi corpul profesoral, dar și comunitatea ASE, de la un absolvent este ceea ce am să spun acum: „Dacă ar fi să o iau de la capăt, aș avea exact același parcurs și nu aș schimba nimic!”

Mulțumesc din inimă profesorilor și colegilor mei pentru această experiență minunată, pe care sunt mândră că am putut să o trăiesc și pe care o mențin vie încă.

Mulțumesc mult domnului prorector Marius Profiroiu, doamnei decan Elvira Nica și tuturor profesorilor mei de la ASE! Sunt ceea ce sunt astăzi datorită pasiunii voastre pentru excelență!

Adrian CONSTANTINESCU

Absolvent al Facultății de Comerț Exterior, promoția 1971

Ambasador

O, tempora!

Au trecut – parcă precum vântul – peste 50 de ani de la absolvirea cu brio a cursurilor celei mai prestigioase instituții românești de învățământ superior economic, Academia de Studii Economice din București. Nici nu-mi vine a crede!

Am avut șansa de a face parte din promoția 1971, considerată de mulți (unii chiar cu oarece invidie) drept „promoția de aur” a Facultății de Comerț Exterior (actualmente Facultatea de Relații Economice Internaționale). De ce șansa? Pentru că a existat, pe tot parcursul anilor de studiu, o anume emulație, un benefic climat concurențial neantagonic, o puternică dorință de afirmare, toate acestea pe fondul unui pronunțat spirit de camaraderie, de unitate în acțiune și de întrajutorare (spirit care dănuie și în prezent). Așa se face că din rândul absolvenților COMEX 71 provin figuri emblematice ale vieții politico-economice recente din țară, precum Mugur Isărescu, guvernatorul Băncii Naționale a României, Eugen Dijmărescu, fost viceprim-ministru și ministru al Economiei, fost ambasador; Ioan Mircea Pașcu, fost consilier prezidențial și ministru al Apărării naționale; Ion Pascu, fost consilier prezidențial și secretar general al MAE, fost ambasador; Gabriela Tudor, fost consilier prezidențial și vicepreședinte al CEC Bank, și mulți alții.

Aș fi nedrept însă dacă n-aș evidenția, deopotrivă, contribuția substanțială a corpului profesoral al ASE la „aurirea” promoției COMEX 71. Astfel, prin capacitatea lor intelectuală, prin modul de relaționare cu studenții, prin competență și seriozitate (și, uneori, cu o binevenită severitate), dascăli precum Nicolae și Sultana Sută, Titus și Cristiana Cristureanu, Pavel Tiberiu, Nicolae Ghimpa, Alexandru Albu, Alexandru Zanfir, Alexandru Puiu, mai

tinerii Mihai Korca, Ovidiu Rujan, Victor Danciu și alții ne-au condus – cu răbdare și dedicație – prin meandrele teoretice și practice ale economiei naționale și mondiale. O mențiune specială pentru excelenții profesori de limbi străine – mai ales Matei Cristescu (franceză) și Elena Farca (engleză) – care ne-au oferit cu generozitate, răpindu-și din timpul lor liber, instrumentele necesare pentru comunicarea cu partenerii externi.

Personal, consider o datorie de onoare să mulțumesc călduros tuturor dascălilor mei pentru încurajarea și susținerea eforturilor mele de dobândire, precum și de completare, extindere și perfecționare continuă a cunoștințelor de specialitate. Căci aplecarea spre studiu a făcut ca în vara anului 1981 să absolv și cursurile Facultății de Drept ale Universității din București, iar un an mai târziu, în septembrie 1982, să finalizez programul de doctoratură, obținând titlul de doctor în economie cu o teză referitoare la mecanisme și instrumente de stimulare a exporturilor (lucrare publicată inițial în anul 1988, iar apoi masiv revăzută și republicată după peste trei decenii, în 2021).

Cele de mai sus și-au pus o neîndoioasă amprentă asupra întregului meu parcurs profesional. Astfel, încă de la absolvire am avut privilegiul de a lucra în sfera cercetării economice, ca cercetător stagiar și, ulterior, cercetător principal și șef al sectorului Organizației, organisme și mecanisme economice internaționale (cu un compartiment de drept economic internațional) la Institutul pentru Studierea Conjuncturii Economice Internaționale (INSCIN), devenit mai târziu, în 1977, Institutul de Economie Mondială (IEM). Aici am petrecut 19 ani, timp în care am extins, combinat și pus în practică cunoștințele temeinice, dobândite ca urmare a absolvirii celor două facultăți. Mai precis, am elaborat și, după caz, am coordonat numeroase lucrări, marea majoritate cu caracter aplicativ, care au servit la fundamentarea pozițiilor României în negocieri comerciale multilaterale, desfășurate sub egida unor cunoscute organizații economice internaționale (precum GATT și UNCTAD), respectiv la argumentarea oportunității și a unor noi modalități de dezvoltare a relațiilor economice cu diverse state (SUA, Israel) și grupări de state (CEE, AELS). Am făcut parte, totodată, din delegațiile oficiale ale României la aceste negocieri, experimentând „pe viu” diversele tehnici de persuasiune și negociere în cadru internațional.

Pot să afirm cu mândrie că în această primă jumătate a activității mele profesionale am fost, alături de Mugur Isărescu și Eugen Dijmărescu, unul dintre „cei trei cărunți ai lui Murgescu” (cum ne porecliseră colegii din institut), bucurându-mă de îndemnul și încrederea deplină a marelui profesor Costin Murgescu, figură emblematică a cercetării economice românești, directorul IEM.

Principalul punct temporal de inflexiune pentru întreaga mea carieră profesională l-a constituit însă vara anului 1990, când, la propunerea lui Napoleon Pop, proaspăt secretar de stat pentru comerțul exterior în Ministerul Comerțului și Turismului, am fost numit director al Direcției Organizații internaționale. Din colaborator conștiincios al direcției respective devenisem, practic peste noapte, șef al acesteia!

Entuziasmul noului început s-a concretizat, în principal, în:

- elaborarea liniilor directoare ale politicii comerciale a României în noul context intern și extern, ca punct de plecare a strategiei naționale în domeniu și care, pentru prima oară, cuprindea obiectivul aderării țării noastre la UE și la Spațiul Economic European (SEE);
- coordonarea lucrărilor de elaborare și punere în aplicare a noului tarif vamal al României, care a reprezentat primul astfel de instrument de politică vamală cu aplicare efectivă, specific economiei de piață;
- conceperea, standardizarea și aplicarea altor instrumente de politică comercială caracteristice pentru economiile de piață, precum: licențele de export și de import, metodele de evaluare în vamă a bunurilor importate, instrumentele de descurajare a concurenței nelocale, mecanisme de stimulare a exporturilor etc.

Necesitatea promovării și a recunoașterii efectivității noii politici comerciale a țării, precum și a coordonării participării acesteia la negocieri comerciale multilaterale a impus întărirea reprezentării economico-comerciale la Geneva, fapt pentru care, în vara anului 1991, am fost trimis la Misiunea permanentă a României pe lângă Oficiul European al ONU în calitate de ministru-consilier și negociator-șef rezident al României pentru Runda Uruguay. Astfel, timp de peste patru ani, principala mea preocupare a fost coordonarea externă efectivă, la nivel de experți, a participării României la

negocierile din Runda Uruguay, în consens cu noua politică comercială a țării (politică comercială examinată și aprobată în 1992 în Consiliul GATT). Tot atunci am inițiat și primele demersuri concrete în direcția integrării europene, prin negocierea unui acord de comerț liber cu statele membre ale AELS.

După o „escală” de un an la București ca director general pentru relații multilaterale și integrare europeană, au urmat apoi trei ani la Washington DC în calitate de ministru-consilier, șef al secției economice a Ambasadei României în SUA. Între principalele preocupări s-au înscris: soluționarea favorabilă a unor acuzații de dumping vizând produse românești și, respectiv, atragerea de investiții americane în România (am facilitat astfel de investiții în valoare totală de circa 320 milioane dolari). De asemenea, am contribuit la definitivarea componentei economice a Parteneriatului Strategic între România și SUA.

Dar nu se împlinise încă termenul de patru ani al misiunii mele în SUA când am fost numit, prin decret prezidențial, ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Regatul Suediei, cu însărcinarea expresă de a debloca și relansa relațiile dintre cele două țări (relații aflate la cel mai jos nivel postbelic din cauza unei datorii istorice neachitate de către statul român). Și am reușit!

Am reușit, în primul rând, să inițiez și să contribui efectiv la soluționarea, din punct de vedere principial și tehnic, a problemei datoriei față de Suedia prin diminuarea de circa 12 ori a plăților efective, comparativ cu suma totală convenită anterior, și încheierea acordului interguvernamental pentru stingerea datoriei respective (semnat la București, la 24 iunie 2001). Rezolvarea acestei pernicioase probleme a descătușat, literalmente, raporturile dintre cele două state. Cea mai grăitoare dovadă în acest sens a fost vizita de stat a regelui Suediei, Carl Gustav al XVI-lea în România (prima vizită a unui șef de stat suedez în România după 118 ani!), în aprilie 2003.

Pe de altă parte, am inițiat, organizat și desfășurat în 2002, „anul culturii române în Suedia” (54 de evenimente culturale de amploare în cele 52 săptămâni), cu participarea familiilor regale ale celor două țări, precum și a peste 150 de muzicieni, artiști plastici, scriitori etc. români (inclusiv din

diaspora). Din câte cunosc, aceasta a fost și rămâne singura acțiune culturală de o asemenea complexitate organizată vreodată de o ambasadă a României.

După doi ani petrecuți în țară – timp în care am fost consilier de stat al primului ministru pentru probleme economice internaționale și, ulterior, secretar general al MAE – am fost numit ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Macedonia, țară mică, dar cu un rol important în zona Balcanilor de Vest și, totodată, cu multiple probleme de natură social-economică. În cei cinci ani de prezență activă la Skopje (din care ultimul în calitate de decan al corpului diplomatic), relațiile româno-macedonene au cunoscut o dezvoltare spectaculoasă, fapt evocat în toate cele peste 80 de interviuri acordate, conferințe ținute și apariții TV avute în perioada respectivă. Demne de menționat în privința activităților, acțiunilor și a rezultatelor acestora, care au contribuit la bunul mers al relațiilor dintre cele două state, sunt:

- organizarea și desfășurarea cu succes a vizitei oficiale în Macedonia a președintelui României (27 mai 2010); realizarea, cu acest prilej, a unei importante misiuni economice (22 de firme);
- dublarea, pe parcursul celor cinci ani, a volumului valoric al schimburilor comerciale bilaterale, cu menținerea unei balanțe excedentare în favoarea României;
- promovarea imaginii și a rolului României în regiune, în special prin cele peste 20 participări la emisiuni TV și radio, circa 50 articole și interviuri publicate în presa macedoneană, precum și prin organizarea Săptămânii culturii românești ;
- extinderea și consolidarea raporturilor cu comunitatea aromânilor din Macedonia;
- înființarea Consulatului onorific al României de la Bitola și inaugurarea, în cadrul acestuia, a unei biblioteci de carte românească; demersuri pentru înființarea altor două consulate onorifice la Kumanovo și Stip.

Iată, așadar, descrise în foarte puține cuvinte, principalele „stații” de pe traseul meu profesional încheiat în toamna lui 2011. Desfășurat timp de patru decenii, acesta a fost, pe ansamblu, ascendent, bogat în evenimente, plin

de sfidări generatoare de împliniri și satisfacții, rodul unor eforturi consistente și continue. De altfel, una din cele mai prețioase recunoașteri a acestor eforturi concrete o constituie conferirea, în anul 2000, a celei mai înalte distincții a țării, Ordinul Național „Steaua României” în grad de Ofițer.

În încheiere nu pot să nu recunosc faptul că, din punct de vedere profesional, mă consider în cea mai mare măsură un „produs” al Academiei de Studii Economice din București. Aici am „învățat să învăț”, aici am dobândit pasiunea pentru studiu și dorința de acțiune. Aici am avut parte de un corp profesoral de excepție, care – cu o seriozitate blândă și tenacitate pozitivă – ne-a împărtășit, mie și colegilor de generație, cunoștințele de bază ce urmau a fi puse în valoare în viitoarea profesie de economist în sfera comerțului exterior, a relațiilor economice internaționale. În fine, tot aici am legat prietenii solide, care dăinuie și astăzi.

Pentru toate cele de mai sus (și pentru multe altele) mulțumesc, ASE!

La mulți ani înfloritori!

Ștefan-Florin CORCODEL

Absolvent al Facultății de Management, promoția 2013

Financing Program Expert la Banca Comercială Română

ASE, liderul învățământului superior economic

Academia de Studii Economice din București a fost, este și sunt sigur că va fi în continuare liderul învățământului superior economic din țara noastră pentru mulți ani de acum înainte.

Dar care sunt factorii care au contribuit la obținerea acestui statut al universității noastre? Din punctul meu de vedere, în calitate de absolvent al Facultății de Management la nivelul tuturor treptelor din învățământul universitar, cele mai importante elemente care au marcat succesul universității noastre se referă la comunitatea universitară din care am făcut parte opt ani, oportunitățile oferite în timpul anilor de studii, precum și după absolvirea acestora.

1. Comunitatea. Legăturile formate în cadrul anilor de studii, atât cu cadrele didactice, cât și cu colegii, au contribuit în egală măsură la dezvoltarea competențelor mele personale și a celor profesionale. În plus, de la momentul studiilor și până în prezent am avut oportunitatea de a colabora cu foști colegi din perioada studenției în diverse contexte, în special în legătură cu domeniul în care m-am specializat (implementarea proiectelor cu finanțare europeană și/sau națională). M-am bucurat să văd o continuare naturală a relațiilor formate în cadrul studenției și, totodată, confirmarea bunei formări profesionale și personale a studenților care finalizează cu succes cursurile universității noastre.

2. Oportunitățile. Aș evidenția, în primul rând, varietatea oportunităților oferite de universitate în cadrul anilor de studii universitare: de la curriculum care includea o serie de discipline de studiu foarte interesante

și utile pe termen lung, până la multitudinea de activități extracurriculare disponibile tuturor studenților.

Cele mai importante experiențe din punctul meu de vedere au fost legate de stagiile de practică oferite de Facultatea de Management (la nivelul studiilor de licență și de masterat), stagii în cadrul cărora am identificat domeniul de activitate în care activez și astăzi. Totul a pornit de la un stagiu de practică organizat în cadrul unei companii care asigura implementarea unor proiecte cu finanțare europeană în domeniul dezvoltării rurale, ocazie cu care am văzut ce presupune, în realitate, managementul unui proiect de acest tip și care sunt toate fazele din ciclul de viață al unui proiect. După această experiență foarte interesantă, am urmărit în cursul studiilor de masterat să îmi încep cariera profesională într-o organizație implicată în implementarea unor proiecte cu finanțare europeană. Am reușit să ating acest obiectiv în cursul anului 2014, cu ajutorul unei recomandări oferite chiar de către un cadru didactic al Facultății de Management.

Pe lângă oportunitățile de dezvoltare din punct de vedere profesional de care am beneficiat, trebuie să evidențiez și beneficiile oferite de implicarea mea în echipele sportive reprezentative ale universității noastre. Unele dintre cele mai frumoase amintiri din perioada studenției sunt legate de buna atmosferă de la antrenamente, de camaraderia echipelor din care am făcut parte (volei și baschet) și de succesul sportiv obținut cu aceste echipe în anii în care am făcut parte din ele.

3. Sincronizarea cu cerințele pieței forței de muncă – Având în vedere experiența profesională dobândită până în prezent în mai multe tipuri de organizații (ONG, instituții publice, instituții financiar-bancare etc.), pot afirma cu încredere că multe dintre activitățile realizate în timpul anilor de studii universitare au contribuit la o rapidă și facilă adaptare la cerințele profesionale ale domeniului în care m-am specializat.

Transpunerea în practică a conceptelor teoretice învățate în facultate mi-a permis să înțeleg utilitatea și lărga aplicabilitate a acestora. Pornind de la cele cinci funcții ale managementului și principiile generale ale managementului unei organizații până la diversele modele matematice sau statistice utilizate în luarea diverselor decizii de business, foarte multe dintre

elementele teoretice învățate s-au dovedit a fi utile în realitățile economice din ultimii ani și au constituit un avantaj competitiv față de absolvenții altor instituții de învățământ superior.

În acest context, pot spune că Academia de Studii Economice a reprezentat locul în care am început să mă formez din punct de vedere profesional și care a contribuit direct la conturarea primilor pași din cariera mea în domeniul managementului. Sunt convins că întreaga experiență dobândită în cadrul anilor de studii va fi decisivă pentru activitățile mele din viitor, fapt pentru care nu pot decât să fiu pe deplin recunoscător tuturor persoanelor implicate în această experiență – cadre didactice universitare, colegi, personal administrativ sau alți membri ai comunității universitare.

În final, cu ocazia aniversării a 110 ani de la înființarea Academiei de Studii Economice din București, doresc să-i felicit pe toți membrii comunității noastre universitare pentru contribuțiile aduse la dezvoltarea învățământului superior economic din țara noastră și să urez tuturor „La mulți ani!”

Vivat, crescat, floreat Academia de Studii Economice din București!

Corina CREȚU

*Absolventă a Facultății de Planificare și Cibernetică Economică,
promoția 1989*

*Comisar pentru Politică Regională (2014-2019), membru al Parlamentului
European*

ASE – o șansă pentru viața mea

Este emoționant pentru mine să vorbesc de anii petrecuți pe băncile facultății, care au însemnat extrem de mult pentru evoluția mea viitoare atât ca om, cât și în ceea ce privește cariera mea profesională.

Am absolvit Facultatea de Planificare și Cibernetică Economică din cadrul ASE în anul 1989. Fac parte dintr-o generație norocoasă, care a beneficiat de un sistem de educație consolidat și serios, în primul rând datorită cadrelor didactice de o excepțională valoare profesională, dar și colegilor mei, care au rămas a fi prieteni de-a lungul timpului. Practic, facultatea este cea care ne-a deschis ochii spre viitorul care urma să vină.

Omagiul meu se îndreaptă, în primul rând, către cel care a fost profesorul de înaltă vocație și managerul universitar talentat al Facultății de Statistică și Cibernetică Economică de la acea vreme, domnul profesor Gheorghe Dodescu.

În anii studenției am învățat ce înseamnă munca, disciplina, dar și necesitatea de a dezvolta relațiile interumane. Experiența din facultate mi-a ghidat întotdeauna drumul profesional. Tot ceea ce am realizat în cariera mea își are originea în anii educației mele, în cunoașterea, aptitudinile și viziunea cultivate în educația universitară.

De-a lungul anilor am realizat și conștientizat în multe etape ale vieții cât de mult mi-au folosit cunoștințele dobândite în anii facultății.

Mi-am început parcursul profesional în calitate de economist stagiar la Întreprinderea de Mașini-Unelte Blaj (IAMU Blaj), apoi, după Revoluție,

am fost jurnalist, consilier prezidențial, senator, parlamentar european, iar în perioada 2014-2019 comisar european pentru politică regională în cadrul Comisiei Europene.

În ianuarie 2018 am fost onorată să primesc din partea ASE diploma Meritul universitar cu medalie de aur „Virgil Madgearu”, echivalentă cu titlul Doctor Honoris Causa și acordată „unor personalități absolvente ale Academiei de Studii Economice, care au adus contribuții importante la dezvoltarea economiei și cercetării economice românești, a învățământului superior economic, precum și la creșterea prestigiului ASE”.

Îi sunt recunoscătoare președintelui Senatului ASE de la acea vreme, prof. univ. dr. Pavel Năstase, pentru prezentare, cât și prof. univ. dr. Nicolae Istudor, rectorul Academiei de Studii Economice, pentru *Laudatio*.

Academia de studii Economice a fost una din primele instituții care a avut capacitatea de a valorifica fondurile europene. Sunt impresionată de modul în care ASE investește în calitatea studiilor, în cercetare, inovare, sectoare esențiale pentru o Românie modernă și europeană. Cred că ASE reprezintă o adevărată sursă de inspirație.

La 12 decembrie 2019 am avut, de asemenea, onoarea de a primi titlul de Doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice din Republica Moldova, într-o ceremonie desfășurată la Chișinău. Îi mulțumesc și domnului rector Grigore Belostecinic și Senatului ASEM, care a condus festivitatea, subliniind eforturile pe care le-am depus în vederea apropierii Republicii Moldova de Uniunea Europeană și de valorile ei.

Rămân recunoscătoare Academiei de Studii Economice din București, unde am devenit între timp cadru didactic asociat pentru posibilitatea de a preda masteranzilor o disciplină nouă, atât de necesară României: „Strategii și politici europene”.

Iulia CURTMAN

Absolventă a Facultății de Administrarea Afacerilor, cu predare

în limbi străine (FABIZ), Engleză, promoția 2012

Grains Trade Analyst la COFCO International, Baltimore, Maryland, SUA

FABIZ mi-a deschis drumul în carieră mai ales prin networking-ul de care am avut parte

FABIZ mi-a deschis drumul în carieră. Nu doar prin educația primită în mod formal, ci și prin *networking*-ul de care am avut parte în mod indirect prin mijlocirea cadrelor didactice. Profesoara de Human Resources Management se ocupa să găsească și locuri de practică pentru cei care nu făceau parte deja dintr-o organizație studentească. Am avut norocul să fiu contactată de o companie care căuta pe cineva pentru o poziție pe termen nedeterminat, nu doar internship. Să intru la 22 de ani, direct de pe băncile școlii, într-o corporație, pe o poziție cu expunere internațională, nu cred că aș fi avut posibilitatea/resursele/norocul să am acces către așa ceva doar aplicând pe site-urile de recrutare, deși potențialul profesional există. FABIZ a fost rampa de lansare. Deși am ajuns să lucrez în domeniul agriculturii, FABIZ mi-a oferit un avantaj în fața celorlalți candidați specializați pe agricultură: limba engleză impecabilă la nivel profesional și gândirea critică, cuplată cu cea analitică, structurată.

Îmi amintesc când eram în anul întâi sau doi și îmi povestea mama de o cunoștință de familie care făcuse aceeași facultate și ajunsese să lucreze în străinătate, pe un salariu mai mult decât decent. Mi se părea ceva de neatins, un caz excepțional, să ai posibilitatea ca studiile făcute să deschidă atâtea oportunități. Mulți colegi din generația mea au avut o traiectorie similară, unii au decis să se mute în afara granițelor, alții lucrează și au o carieră frumoasă în România, iar acest lucru se întâmplă în foarte multe domenii.

Gabriela DANCĂU

Absolventă a Facultății de Cibernetică, Statistică și Informatică Economică, promoția 2001

Ambasador

Studiile la CSIE au constituit o pregătire excelentă pentru profesia de diplomat care acoperă subiecte la 360°

Pentru mine, perioada anilor 1990 a fost una în care am urmărit îndeaproape procesele de transformare a României postcomuniste și, în același timp, m-am regăsit în dorința multor tineri de a-și vedea țara cu adevărat democrată și liberă. Am realizat că o schimbare de mentalitate poate avea loc și prin implicarea tinerilor în administrația statului, dar și momentul în care eu cred că mi-am descoperit vocația pentru serviciul public.

Olimpică la matematică și fizică, am ales Academia de Studii Economice, respectiv Facultatea de Cibernetică, Statistică și Informatică Economică pentru faptul că se susțineau două examene la matematică și unul la fizică, dar și pentru interesul meu față de problemele economice și pentru diversitatea pregătirii. În plus, după evenimentele din decembrie 1989, se considera o mare performanță să ajungi student la drept sau la studii economice, erau cele mai căutate discipline universitare, iar concurența era foarte serioasă.

Experiența mea la Facultatea de Cibernetică, Statistică și Informatică Economică a fost una pe care nu o voi uita niciodată. Am putut să învăț și să absorb o mulțime de cunoștințe și să-mi dezvolt abilitățile în domeniul ciberneticii economice, precum și în utilizarea unor tehnici și instrumente de analiză, predicție și decizie. Majoritatea cursurilor au fost provocatoare și mi-au oferit oportunitatea de a-mi dezvolta abilitățile analitice și de rezolvare a problemelor, dar și de a mă familiariza cu bazele informaticii. Îmi aduc aminte cu bucurie de profesorii din facultate, persoane pasionate și bine

pregătite, care ne-au încurajat mereu să venim cu soluții creative la problemele studiate și cărora le voi rămâne profund recunoscătoare pentru tot ce mi-au transmis și oferit în anii care au constituit baza formării mele profesionale, științifice și personale.

Cred și astăzi că aceasta a constituit o pregătire excelentă pentru profesia pe care mi-am ales-o, aceea de diplomat, care acoperă subiecte la 360°. Tot prin intermediul Facultății de Cibernetică mi s-a deschis apetitul pentru activitatea în domeniul relațiilor internaționale, calitățile de management fiind esențiale în orice organizație. Pot afirma acum că o ambasadă este ca un IMM. Calitățile de management sunt din ce în ce mai apreciate în diplomația noastră, în special în managementul echipei.

Mi-am început activitatea profesională în Ministerul Afacerilor Externe în cadrul Departamentului Consular, unde eram cea mai tânără membră, un loc în care am avut marea șansă să învăț rigoarea meseriei de la diplomați de școală veche, dar și de la cei care intraseră în minister la începutul anilor '90, foarte bine pregătiți, pentru care onoarea și disciplina erau repere fundamentale. De la diplomații cu experiență solidă care ne-au predat la Academia Diplomatică și de la cei care ne-au împărtășit fără rețineră sau frică de competiție din experiența lor, am învățat că actul diplomatic fără un angajament real și necondiționat față de țara pe care o reprezinți nu poate însemna nimic. Am fost mereu încurajată de „mentorii” pe care i-am întâlnit în Ministerul Afacerilor Externe și i-am consultat adesea când aveam de făcut alegeri. Nu am considerat niciodată că a fi femeie este un dezavantaj sau un avantaj, în orice caz nu așa mi-am pus problema când mi-am construit cariera. Pe de altă parte, mi-am dorit întotdeauna să ținesc excelența în ceea ce am avut de construit. Iar întemeierea unei familii și creșterea unui copil s-au dovedit a fi echilibrul meu de-a lungul tuturor acestor ani. Și pot să afirm acum că am reușit să împlinesc armonios viața de familie cu cea profesională, cu sprijinul permanent al familiei mele.

După ce, cu ocazia reuniunii Consiliul European de la Helsinki, s-a transmis mesajul că pot fi deschise negocierile de aderare la Uniunea Europeană și cu România, alături de alte șase state, a urmat o perioadă de activitate intensă a Ministerului Afacerilor Externe. Am făcut parte din grupul

de lucru la nivel de experți, în format Justiție și afaceri interne, și am pus bazele primului sistem informatic de management al vizelor pentru cetățenii străini, pe care, ulterior, l-am implementat alături de colegii mei la toate misiunile diplomatice ale României. Fără falsă modestie, prin ceea ce am realizat într-o minunată echipă, mă consider drept parte din momentele istorice ale instituției noastre. După câteva misiuni temporare, am concurat pentru un post de consul la Ambasada României la Paris, în Franța, țară a cărei cultură mă fascina profund. Totul este intens la primul post, absorbi intens, te investești intens. Toate erau de descoperit la Paris, diplomația ca atare, o civilizație în intimitatea ei, o comunitate românească cu o istorie aparte, inclusiv anumite voci pe care le auzisem în copilăria mea la Radio Europa Liberă, alte obiceiuri, alte mentalități. Apoi am putut măsura pe viu, accelerat, cum evoluează o relație bilaterală în câțiva ani. Aria contactelor și a evenimentelor se lărgea palpabil, am ajuns să cunosc bine comunitatea românească, să colaborăm îndeaproape și să construim proiecte durabile. După cinci ani la Paris, am fost numită director al Direcției Relații Consulare, fiind prima femeie la vârful acestui departament. A urmat o perioadă de provocări, precum războiul din Libia și episodul operațiunii de evacuare a 735 de cetățeni români și a peste 100 de cetățeni străini. O operațiune coordonată de MAE, care ne-a solicitat atenția non-stop, 24 de ore din 24, și a presupus câteva săptămâni de eforturi complexe. Ceea ce contează în astfel de situații este faptul că ne-am putut ajuta semenii să își salveze viața, ajungând acasă cu bine.

După câțiva ani în centrala ministerului, reveneam în Franța, de data aceasta consul general la Lyon, orașul în care mă ocupasem cu ani în urmă de deschiderea oficiului consular. Au fost multe momente importante și acolo, care s-au cuantificat în evoluția relațiilor româno-franceze, iar cea mai de anvergură acțiune economică pe care am avut ideea de a o aduce acasă, în România, pentru cea de-a 20 ediție, a fost organizarea, la București, în 2015, a Forumului economic „Futturalia”, unde reprezentanții IMM-urilor românești au avut ocazia să fructifice întâlniri cu reprezentanți ai firmelor din 26 de țări francofone participante. Promovarea imaginii și intereselor

economice românești în cadrul forum a oferit o ocazie unică, având în vedere larga participare internațională.

Finalizarea misiunii de la Lyon a venit odată cu numirea pentru prima oară în funcția de ambasador, în Regatul Spaniei, țară unde am lucrat aproape șase ani cu impresia că am mai locuit acolo cândva, demult. Am fost în acord uman profund cu oamenii locului și cu autoritățile de la cel mai înalt nivel și m-am simțit deplin integrată, deplin acceptată. Aici am trăit momente importante din istoria României ca deținerea primei președinții rotative la Consiliul UE, care mi-a oferit prilejul de a conduce grupul ambasadorilor europeni și de a organiza evenimente de amploare la Palatul Regal din Madrid și la alte instituții de prestigiu din Spania. Am sărbătorit 140 de ani de relații diplomatice între România și Spania prin organizarea celei mai ample expoziții de arheologie realizată vreodată de România peste hotare. Și ce poate fi mai satisfăcător pentru un diplomat decât să vezi că ai dezvoltat sănătos o relație care a devenit matură și poate fi fructificată pe deplin în viitorul apropiat. O nouă etapă a început apoi la Roma, odată cu numirea mea ca ambasador în aceasta țară fascinantă, în care mă dedic cu aceeași pasiune pentru a construi proiecte durabile.

Tinerilor care doresc să urmeze această carieră nobilă aș dori să le spun că, pentru a face această meserie, trebuie să-și iubească semenii, să le dorească binele, să se intereseze de ei, pentru a-și face bine treaba și a reuși să fie considerați adevărați diplomați. Când primesc stagiași la ambasadă, îi sfătuiesc să se implice în activitatea asociativă, fie că este în cadrul unei asociații de cartier sau a unei asociații umanitare. Trebuie să înveți să te pui în slujba celorlalți, să acționezi ca „aluat” uman. Pentru că, dacă profesia de diplomat este o profesie de dosar, mai trebuie să știi să convingi și să-i transmiți ideile. Și asta nu o poți învăța la școală. De-a lungul unei cariere de diplomat, această dimensiune este cea care face diferența.

După un mandat de ambasador și deja în timpul celui de-al doilea, pot să afirm că buna derulare a misiunii de ambasador este condiționată de corecta apreciere a diferitelor contexte politice în care îți desfășori activitatea, de urmărirea priorităților mandatului care ți-a fost încredințat, dar în egală măsură de propriile ambiții, așteptări, precum și de modul propriu de acțiune

în care îți utilizezi statutul pentru promovarea interesului național. În concluzie, contextul politic, rolul comunității naționale din țara de reprezentare și ambițiile personale reprezintă componente importante, care contribuie la diversificarea viziunii fiecăruia asupra misiunii sale.

Dintre aceste (numeroase) calități, competențe și cunoștințe necesare, aș insista asupra unor aspecte pe care le consider esențiale: importanța acordată ținutei, un anumit tip de prestanță care transmite o imagine distinctă interlocutorului; apoi, cel care vrea să fie apreciat ca un ambasador de succes trebuie să-și asocieze câteva imperative – să fie instruit, deschis, să dea dovadă de empatie, să știe să fie ferm, dar și abil, să știe să se facă plăcut; în sfârșit, capacitatea de adaptare la diferite contexte, de acțiune într-un spectru larg de activități, începând de la cele politice, comerciale și culturale până la cele militare. Cred că nu trebuie să te pretinzi un expert al tuturor acestor domenii, ci mai degrabă o persoană capabilă de a sintetiza informații și analize, menite luării unor decizii corecte.

Eu, pe băncile acestei Academii de Studii Economice, am deprins primele taine ale diplomației, am învățat importanța disciplinei, a autonomiei, a pragmatismului, a colaborării. Multe din realizările mele profesionale, șansa de a inova în diplomația economică, integrând-o constant cu diplomația politică și culturală, își au baza în formarea temeinică de aici și în multă muncă.

Așadar, la ceas aniversar pentru Academia de Studii Economice, mulțumesc tuturor profesorilor mei, celor care au contribuit la modelarea mea în decursul timpului și vă doresc tuturor și fiecăruia în parte, să păstrați intactă această dorință care ne unește: aceea de a cunoaște pentru a înțelege, de a cunoaște pentru a transmite, de a cunoaște pentru a acționa.

Nicolae DARDAC

Absolvent al Facultății de Finanțe-Contabilitate, promoția 1969

Prorector, Academia de Studii Economice din București

Recurs la memorie

Timpul are un fel al lui de a se mișca repede și nu ne dă nicio clipă de răgaz să devenim conștienți de trecerea anilor, de graba cu care se succed anotimpurile vieții. Cu sau fără vrerea noastră, ne trăim viața între visuri și amintiri, între lucrurile pe care le facem azi și cele pe care dorim să le facem mâine, între griji și bucurii, între deznădejde și speranță etc.

Ca orice adolescent, am avut visurile și aspirațiile mele, numai că autoritatea paternă a hotărât pentru mine. Zarurile au fost aruncate. Cu binecuvântarea celor care m-au zămislit, am devenit student la Finanțe. Era în toamna anului 1964. M-am trezit brusc într-o lume nouă, total necunoscută. Frica, teama de eșec, o emoție umană, firească, de altfel, au pus stăpânire pe gândurile mele. Din fericire, nu am ajuns să fi numărât până la zece. Am înțeles că nu e bine să trăiești cu teamă, mereu în întuneric precum liliacul, că în spatele norilor întunecați și sumbri, cerul e întotdeauna senin, că există speranță și sens, că vine clipa când, musai, trebuie să întorci pagina și să privești spre viitor. Treptat, am început să iubesc ceea ce fac și să fac ceea ce iubesc, să trăiesc cu adevărat anii studenției, iar mai apoi pe cei de profesor.

Am rămas pe baricade și i-am fost loial universității mele până la capăt. Am părăsit cetatea în clipa în care am simțit că mi-a mai scăzut tonusul intelectual, rezistența fizică și morală. Important este să știi când să te oprești, să renunți, să te retragi la timp din cotidianul facil. Este nevoie pentru asta să privești în interiorul tău, în acest tărâm misterios, care este sufletul.

Ca fost student, păstrez amintiri minunate despre colegi, astăzi bunici și străbunici, cât și, mai ales, despre profesorii mei, care au creat o prestigioasă școală financiară și au format numeroși discipoli. Ei figurează pe

frontispiciul a mii și mii de exemplare ale unor tratate, cursuri universitare, manuale, monografii sau lucrări de specialitate cu caracter enciclopedic. Au semnat numeroase studii și articole științifice și au contribuit la luarea unor decizii majore în agora academică și în sfera vieții economice, lăsându-și o amprentă puternică și durabilă pe răbojul intelectual al epocii.

La absolvirea facultății, astrele au decis să mă reîntâlnesc cu mulți dintre ei. Am devenit colegi la Catedra de Finanțe-Bănci și așa am rămas o bună bucată de vreme și după '90. Pot spune, cu mâna pe inimă, că am fost un norocos discipol al lor, că am descoperit în ei modelul de apostolat pe care am încercat să-l urmez în profesia pe care am iubit-o atât de mult vreme de aproape jumătate de secol.

Marea lor majoritate s-a dus de lângă noi. La ei mă gândesc adesea cu tristețe, dar și cu împăcare. Cred că unii dintre ei ar fi trebuit să trăiască măcar de două ori mai mult. Erau dintr-un aluat din care poate și îngerii și-ar fi dorit să fie plămădiți. Pentru mine, timpul lor este eternitate.

Îndrăznesc să cred acum, la ani distanță, că destinul meu a fost să fiu profesor, deși planurile mele, după terminarea studiilor, erau cu totul și cu totul altele. Nu știu dacă am avut vocație de profesor. Un lucru însă este cert. Acolo, în amfiteatre, în sălile de curs, lângă și împreună cu partenerii mei, studenții, m-am simțit cel mai bine, trăiam cu adevărat, m-am desăvârșit profesional. Nu știu nici dacă am fost „mare” ca profesor, dar sunt sigur că am încercat din răspuțeri să nu dezamăgesc ca ființă umană.

Mulți, foarte mulți dintre studenții mei, indiferent de generație, au fost și sunt astăzi reputați specialiști sau profesori, deja consacrați și recunoscuți în lumea academică și în afara ei. Un motiv de mare bucurie pentru mine.

Ca fost student și absolvent al Facultății de Finanțe 1969, am fost obsedat, după '90, de ideea de *Restitutio*. Facultatea, sub denumirea actuală (FABBV), a primit botezul în primăvara lui '93, anotimpul speranței. Ziua renașterii facultății a fost, pentru mine, una triumfală, mi-a bucurat sufletul. A meritat orice sacrificiu. A fost greu, dar am crezut. Visul meu a devenit realitate.

Împreună cu câțiva colegi ne-am suflecat mânecele, ne-am pus pe treabă. Am croit noi planuri de învățământ, compatibile cu cele de la marile

universității europene și nu numai. Am dat o nouă imagine celor două departamente ale facultății și am menținut direcția școlii financiare, conferindu-i vizibilitate și deschidere internațională, deci competitivitate.

În timp, cu răbdare, am reușit să formăm acea masă critică de profesori tineri, selectați prin concurs, școliți în țară și în afară, echipați cu cele mai avansate cunoștințe de specialitate, în măsură să sporească nivelul creativ și științific al școlii financiare, lăsată lor moștenire de înaintași.

Schimbarea la față a Academiei de Studii Economice și, implicit, a învățământului superior economic din România a pornit cu adevărat pe vremea primului mandat de rector al profesorului Paul Bran, un lider și un vizionar, un creator de școală și un excelent manager. Destinul a făcut să fiu și eu acolo, să fiu parte și să mă implic total în această frumoasă poveste, cu multe obstacole, dar cu un final fericit.

Viziunea noastră a fost una firească, revenirea ASE la uneltele de bază: studiul și cercetarea. Pentru reușita deplină a acestei nobile misiuni, nu am lăsat nimic la voia întâmplării, nu am lăsat pe nimeni în afara ei. Cine a vrut să ni se alăture a fost invitat la mecenat, iar universitatea a început să capete, treptat, un nou chip, o nouă înfățișare. Nimic din toate acestea nu ar fi fost posibil în lipsa unor uriașe resurse financiare. Am apelat la sponsorizări cu toată forța, îndeosebi de la instituțiile financiare, și am învins zgârcenia bugetului. Ele au venit constant și consistent.

Acum, la aproape 30 de ani, datorită aceluși început, continuat cu multă determinare și în al doilea mandat al profesorului Paul Bran, apoi de regretatul rector, profesorul Ion Gh. Roșca, în cele două mandate ale sale, și, de ceva vreme, de mult mai tânărul nostru rector, profesorul Nicolae Istudor, ASE este în admirația tuturor celor care-i calcă pragul. Ne învidiază, dar, sper, admirativ.

Ca fost student și profesor, am avut și am conștiința deplinei mele apartenențe la comunitatea academică, convins fiind de faptul că, în lipsa ei, viața își poate pierde din strălucire, o poate lua pe contrasens.

Pentru mine, ASE înseamnă „acasă” oriunde m-aș afla. Mi-a oferit multe bucurii, împliniri profesionale și spirituale, dar și șansa de a mă implica, o lungă perioadă de timp, în proiecte de mare anvergură pentru binele și în folosul școlii economice și dincolo de granițele ei.

Mulțumesc, cu smerenie, oamenilor de excepție cu care am avut bucuria și privilegiul să mă intersectez în toate anotimpurile vieții mele. Ei, toți, mi-au îmbogățit viața. Printre ei, dar nu cei din urmă, sunt și cei care mi-au dat viață. Viața este un DAR, iar felul în care trăiești este DARUL tău pentru cei care vin.

Nu știu cât va mai dura iarna vieții mele, când mă voi opri din alergare, când voi porni într-o altă călătorie, aventură. Ceea ce știu, cu certitudine, este că ASE va dăinui peste vremuri și veacuri.

Eugen DIJMĂRESCU

*Absolvent al Facultății de Comerț, specializarea Comerț exterior,
promoția 1971*

Consultant strategie la Banca Națională a României

Încercările universității

Fac parte dintre studenții primei serii (1966) admiși la secția de Comerț exterior a Facultății de Comerț din Institutul de Științe Economice (denumirea de la acea dată a ASE) fără un dosar aprobat în prealabil. Menționez acest fapt, astăzi de neînchipuit și de neînțeles de către cei tineri, pentru că facultatea ale cărei cursuri decisesem să le urmez, avea să fie confruntată cu o perioadă încordată pe plan internațional și care punea la grea încercare dogmele economiei de stat și ale sistemului centralizat. Generația mea a trăit revoltată înăbușirea Primăverii de la Praga și „apărarea” pieței CAER-ului cu forța tancurilor.

Facultatea pe care o urmam și corpul ei profesoral trebuiau să navigheze cu multă precauție printre colții dogmelor susținute de politicile publice în domeniul economiei, socialului și forței de muncă, căci disciplinele esențiale ale comerțului exterior erau legate de piață, respectiv antisistemul de la acea dată, și înțelegerea lor echivala cu negarea oricărei virtuți a sistemului de comandă al economiei. Din momentul în care înțelegea mecanismul cursurilor de revenire sau pe cel al *contractelor futures* din comerțul internațional cu cereale ori dualitatea cursului de schimb, studentul dobânda o cu totul altă viziune asupra mecanismelor economiei și a planurilor cincinale – o mare minciună de stat. Cu această minciună trebuia să lupte ASE și să pună formarea studenților deasupra ideologiei. Fenomenele erau cu atât mai ample în gravitatea lor, cu cât ele nu doar se replicau în întregul spațiu comunist, ci se transpuneau prin mecanismul prețurilor în ansamblul schimburilor economice dintre țările membre ale CAER, statele

mai docile având decontări în ruble transferabile, în vreme ce acelea care afișau veleități de independență erau subiect al decontărilor în dolari, la prețuri care se stabileau pe baza tendințelor din piața liberă, și nu pe principiul subvenționărilor „prietenești”.

Ținând seama de condițiile sus-menționate, merită o apreciere aparte profesorii pe care i-am întâlnit de-a lungul anilor de studii și care au deschis promoției mele calea adevărului, asumându-și un risc conștient (Nicolae Ghimpa la Drept internațional public și privat, Alexandru Zanfir la Marketing internațional, Titus Cristureanu la Statistică, Nicolae Sută la Comerț internațional, alături de mulți alții).

Mai târziu, când mi-am făcut studiile de doctorat la ASE cu Alexandru Zanfir, am căutat să dau cercetării mele sensul utilității și să nu mă opresc doar la analiză: fiind membru în Comitetul Special pentru Preferințe Tarifare din cadrul GATT (astăzi OMC), am adus completări reglementărilor internaționale care dăinuie până astăzi în materia admiterii cumulului de origine pentru mărfuri care înglobează componente de proveniență din state îndreptățite la tratamentul preferențial pentru accesul la piață.

După absolvire m-am alăturat Institutului de Economie Mondială, o instituție de cercetare a relațiilor internaționale prin prisma intereselor economice, un loc în care cunoștințele din facultate s-au consolidat și studiile efectuate au excelat prin a spune adevărul, inclusiv acela că socialismul, în economie, este sortit imploziei și cu cât acel moment va fi întârziat, cu atât decalajul față de economia liberă se va adânci. Institutul monitoriza zilnic prețurile internaționale și cursurile de schimb ale principalelor valute, ale căror evoluții erau aduse la cunoștința celor din domeniul afacerilor internaționale și conducerii statului. Semnalele trase au fost deseori ignorate și cu costuri ridicate pentru economia internă. Așa cum era firesc, cercetarea și învățământul au creat canale de comunicație biunivoce (directorul institutului, Costin Murgescu, era și profesor) și ASE a fost principalul furnizor de cercetători într-un domeniu larg pe plan extern, dar îngust la intern: piața. Asta a și făcut ca mulți dintre foștii studenți ai Facultății de Comerț Exterior (mai târziu Relații Economice Internaționale) și cercetători la Institutul de Economie Mondială să fie solicitați, după 1989, să preia

portofoliile diferitelor compartimente responsabile cu introducerea economiei de piață în România. Am făcut parte dintre aceștia, ocupând funcțiile de ministru în domeniile economiei, finanțelor și comerțului, secretar de stat pentru afaceri europene și ambasador al României în Japonia, viceguvernator al Băncii Naționale a României și director al Fondului de Garantare a Depozitelor Bancare.

Parcursul meu este rezultatul educației transdisciplinare începută la ASE și continuată la IEM, la care s-au adăugat stagiile de cercetare în Austria și SUA, dar și al pasiunii pentru cunoașterea a ceea ce este nou și a direcției spre care se îndreaptă piața și echilibrul global. De-a lungul carierei am participat la multiple negocieri comerciale bilaterale și multilaterale, reuniuni privind finanțele globale și stabilitatea lor, am făcut parte din echipa care a deschis negocierile de aderare ale României la Uniunea Europeană, am participat la etape ale negocierii păcii în Balcanii de Vest și am condus Comitetul pentru Europa al IADI (Asociația Internațională a Asiguratorilor de Depozite Bancare). Sunt convins că nu puteam să stăpânesc multiplele probleme care s-au ridicat în acele reuniuni fără o temeinică pregătire, începută în facultate, în anii unei deschideri ezitante.

În 1977 scrisesem împreună cu alți doi colegi o carte, *Datoria externă a țărilor în curs de dezvoltare* (publicată la Editura Științifică și Enciclopedică). Acolo erau descrise simptomele riscului prostului management al datoriei pentru populație și stat. Din nefericire, cei care au decis un deceniu mai târziu să lichideze în avans datoria externă pe considerente ideologice n-au avut curiozitatea să cunoască și opiniile unor cercetători români, continuând cu politica de sărăcire a populației și dezlegarea economiei naționale de tendințele progresului tehnologic. Acesta este un exemplu al nereușitei. Aș menționa, în același sens, nerespectarea angajamentului din Tratatul de aderare la UE privind adoptarea monedei Euro. Repetatele ocazii în care România s-a aflat la un pas distanță de îndeplinirea criteriilor de convergență au o singură explicație pentru tergiversare: dezinteresul politic. Disciplina pe care o aduce Euro în domeniul economic este o amenințare directă la conivența intereselor politico-electorale cu interesul pecuniar al companiilor și folosirea instabilității cadrului fiscal,

a diferitelor forme de ajutor de stat și a cursului de schimb pentru scopuri prea puțin legate de interesul public. De fapt, trecerea la Euro nu a fost niciodată asumată explicit în România ca obiectiv strategic, un deziderat față de care nici mediul universitar nu a întreprins demersuri hotărâte.

Nicio viață studentească nu este lipsită de momente de destindere. La vremea studenției mele, locul predilect al studenților de la ASE era „Grădinița”, o grădină-restaurant situată pe bulevardul Magheru, între strada George Enescu și Piața Romană, de unde puteam urmări și schimbarea afișelor de la Cinemateca situată vis-à-vis. Fie după cursuri sau seminarii, fie după întâlniri UASCR, ne regăseam în ambianța plăcută, dar nepretențioasă, pe care ne-o oferea localul. Acolo aveau loc și discuțiile despre doctrinele economice și practicile politicilor economice din Europa și America, pariind pe succesul lor în calmarea inflației sau reducerea smogului din Anglia și alte locuri, unde cărbunele era încă combustibilul la îndemână. Știam deja că urmau să vină șocuri succesive în economia mondială, pe care discuțiile din cadrul OPEC le anticipau. Deși era o organizație relativ tânără, OPEC era intuitivă și socotea că decolonizarea trebuia să fie susținută cu resurse financiare mari. Menționez aceste fapte pentru a nu omite că orizonturile explorate la secția de Comerț exterior erau mult mai largi decât în cazul altor facultăți, al căror obiect de formare profesională era precumpănitor legat de spațiul economic local.

ASE a traversat diverse etape ale politicilor economice – da la „prin noi înșine” la economia planificată și apoi la piață și concurență. Toate etapele au presupus acomodarea programelor didactice cu specificul etapei. Suntem acum într-o nouă etapă, cu multiple semne de întrebare. Globalizarea cedează locul regionalizării și, odată cu aceasta, lanțurile de distribuție și aprovizionare se remodelează. Primatul avantajelor comparative bazate pe costuri apune, producția trebuind să țină seama de geopolitică mai mult decât de concurența bazată pe câștigul din productivitate. Lumea a devenit multipolară și structurile instituționale ale ordinii economice de la începutul secolului XXI nu mai sunt capabile să realizeze consensul asupra regulilor generale de comerț. În plus, digitalizarea și inteligența artificială creează alte forme de producție și satisfacere a nevoilor personale. Decontările nu sunt

nici ele ocolite de tehnologie: plățile digitale și banii digitali au devenit realitate și locul instituțiilor clasice de decontare este luat de blockchain. Pentru micile afaceri și start-up-uri, fintech-urile și open banking au devenit sursa comună de creditare.

Este nevoie ca educația să se ridice la așteptările viitorului. Ea trebuie să devină, în mai mare măsură, vectorul înaintării fără să aștepte ca politicile economice să înțeleagă că piața nu mai poate fi încătușată. În etapa unei aprinse dispute între naționalism și piață liberă, este rolul centrelor de educație și formare profesională să fie clarvăzătoare și independente de limitele politicii. Spun asta pentru că, spre deosebire de fizică sau biologie, economia, ca și justiția, sunt sensibile la direcția vântului. În etapa în care economia europeană și, implicit, cea românească devin parte a unei altfel de piețe (dinspre global spre regional), se deschide și oportunitatea ca economia și piața locală să iasă din postura de urmăritori (*follower*) și să își afirme caracterul de originalitate, care să le facă căutate de ceilalți și pentru import, nu doar ca piață-țintă sau subfurnizoare de componente, a căror cerere este determinată de evoluțiile de pe alte piețe. Aceasta nu se poate întreprinde fără ca formatorii să sădească studenților ambiția de a fi creativi, originali și *forward looking*. Cred că ASE poate face asta.

Vivat, crescat, floreat!

Marin DINU

Absolvent al Facultății de Economie Generală, promoția 1973

Președinte al Consiliului Director al Asociației Generale a Economiștilor din România,

Membru al Consiliului de Administrație al Băncii Naționale a României

---

Templul împlinirii intelectuale

Facultatea este, fără rest, un ideal special, cel al desăvârșirii condiției intelectuale. Profilarea personalității fiecăruia se poate face pe căi diferite, dar expresia cea mai înaltă a individuării, pe care în copilărie visăm să o atingem, o constituie gândirea și trăirea ca stări intelectuale. Inițierea în acestea, după modelul din străvechime al Academiei lui Platon, o face, începând cu 1088, la Bologna, Universitatea prin programe de studiu. Mitul omului învățat a răscolit și răscolește cu grație pretutindeni cele mai ascunse cotloane ale ființei raționale.

Poarta prin care intrăm în lumea ideilor, pentru a ne încărca de inteligența intelectuală care ne sporește câștigul în lumea lucrurilor și ne deschide șansa de a face dozajul confortului, este facultatea. Desigur că amprenta definitivă pentru personalitatea unui tânăr care optează să parcurgă treptele pregătirii academice provine din conștientizarea ritualului învățării și din căutarea stăruitoare a locului în fluxul spiritual propriu climatului universitar, în care să se accentueze nevoia de acțiune motivată și optimizată. Proba reușitei, însă, se dă prin autoeducație și autoînvățare, printr-un mod aparte de a se deschide mintea spre progres, ca și prin voința manifestă de a fi performant.

Risc să spun că o doză în plus de împlinire o oferă facultățile cu specializări pe științele socioumane, înainte de toate în privința orizontului de semnificații și al altitudinii perspectivei prin care omul își exercită destinul de ființă socială. Când am ales să devin student la Facultatea de Economie Generală (azi Economie Teoretică și Aplicată), specializarea Economie

politică, într-o perioadă când speranțele de libertate păreau să nu fie în zadar, m-a fascinat ideea de a înțelege cum se iese din înfundăturile istoriei, ce resorturi de progres sunt la îndemâna oamenilor, indiferent de vremuri sau contexte, cum e posibil să intrăm în sincronicitate cu partea dezvoltată a omenirii.

S-ar putea să existe obiecții la acest mod de a motiva alegerea mea, dar atrag atenția că, în intimitatea omului cu mintea echilibrată, nicicând ideologiile, oricare ar fi fost ele, nu au putut impune regula uniformizării sau îndoctrinării totale, după cum nu au putut bloca stăruința multora de a găsi variante pentru justa judecată a alegerii. În orice timp și loc a rămas câte un loc, nu tocmai marginal, necontaminat de sistemele restrictive, fie și în situația în care se era nevoie de arta mimării adeziunii, s-a putut dezvolta gândirea neaservită modelului unic. Depun mărturie că a fost posibil chiar în facultățile cotate ca ideologice, cum a fost și cea pe care am absolvit-o, să se acumuleze cunoștințe despre lumea liberă, să se practice exerciții de critică rafinată, să se formeze caractere pentru care conta adevărul în integralitatea lui.

Cel mai mare câștig în facultate vine nu neapărat din supramăsura cunoștințelor sistematice, cu atât mai puțin din sciziparizarea lor funcțional-minimalistă, ci din ambiția bine strunită de a găsi răspunsuri la frământări care îți dau satisfacția împlinirii, chiar dacă realitatea nu e propice totdeauna stării de bine. Înaintarea vine din viziunea căii și înțelegerea formulelor de înlăturare a opreliștilor, nu din rețetizarea sau standardizarea comportamentului rațional după regula meseriilor la banda automată a mecanicii sociale. Iluzia unora de azi, studenți și profesori, că pot ei înșiși, fără raportare la zestrea clădită în timp și la experiența academică recunoscută, cultivând chiar modele spirituale anemice, să performeze, se destramă la prima adiere a voinței reale de carte sau este rapid abandonată când apare maturizarea gândirii critice într-un întreg al acțiunii umane mai mare decât suma părților.

Secretul absolut al parcursului formativ-educativ al unui student este ca el să profite de spiritualitatea mediului academic, să se încarce de modele vii de gândire, profesorii fiind cei care trebuie provocați să dea măsura inefabilă de inteligență care să contamineze mințile tinere. Treapta cea mai

dorită de atins în perioada studiilor este locuirea universului intelectual al profesorilor, cu atât mai mult cu cât aceștia pot fi precum cei care au fost Ludwig Grünberg, Nicolae N. Constantinescu, Ion Blaga, Constantin Danciu sau Gheorghe Dolgu, cum am avut eu norocul.

Un semn al puterii universității de a se consolida ca promotor al modelelor de viață vine din lunga galerie de slujitori care au intrat în cartea de istorie prin opera lor științifică, din raportarea corpului academic la forța gândirii științifice, asociată cu universitatea, și din grija instituțională de a încuraja afirmarea oamenilor săi în consolidarea zestrei care să propulseze universitatea în rândul celor care dau tonul în știința economică. Nu este o exagerare să se considere că ar trebui o strategie inteligentă, ca să renască mereu credința că rostul universității este de a fi privită ca un templu al împlinirii intelectuale a generațiilor succesive de studenți și profesori, iar acest lucru conferă avantajul notorietății deodată cu respectul natural pentru un lucru de excepție. Universitatea nu este un simplu loc de muncă. Putem vorbi de o cale care să ne ducă sigur spre refacerea percepției corecte a acestui templu al luminării, ca și a ceea ce contează în societatea de mâine, ordinea bazată pe valori și propensiunea spre atitudini care să pună întocmai la locul cuvenit valoarea.

ASE, în general, s-a distins prin comuniunea nonformală a studenților și profesorilor, aceasta constituind resursa ce merită mereu pusă în valoare, cu plusurile pe care le-au adus învățământul și știința de secol XXI. Gloria intelectuală a unui absolvent de ASE provine fără ocolișuri din universul comunicațional, cu evidente vibrații umane reciproce, pe care l-au știut întreține profesorii și studenții. Desigur, trebuie subliniat, este vorba de masa critică a acestora, deși tendința în ultimele decenii pare să indice o deteriorare a trăirilor relației dintre universitate și student, chiar, alarmant, dintre universitate și cadru didactic, pierderile au devenit mai vizibile, fără să ajungă să sfideze regulile profunde ale naturii umane.

Consider că momentele aniversare, cum este împlinirea a 110 ani de la înființarea ASE, au încărcătura emoțională necesară și, mai ales, atmosfera de emulație prin care să sporească puterea de concentrare pe ceea ce implică condiția academică în întregul ei instituțional, cu deosebire în perioade de

mari schimbării în mersul lumii, cum se întâmplă azi. Reevaluarea necesară a posibilităților noi de regenerare sau inovare a contextelor și mijloacelor adecvate formării intelectuale a tinerelor generații, care vor gândi și activa în avanposturile societății și economiei cunoașterii, se arată pasul decisiv pe care mediul academic îl are de făcut imediat.

Știu că ASE a avut mereu și va avea și de această dată capacitatea de schimbare prin forțele reale ale viitorului, specialiștii în funcționalitatea economiei cunoașterii, iar ei vor fi la timp pe pozițiile-cheie. Soluția magică este pregătirea climatului academic pentru a crește sensibilitatea la nevoia de a înțelege efortul de captare a logicii tendințelor de durată, de a modifica structural viziunea individuală și instituțională, mai apropiată de centralitatea minții umane creative în universul acțional și de viață, aptă să lumineze semnificațiile total diferite de cele din prezent ale mersului lucrurilor, de a deprinde comportamente raportate strict la universul paradigmatic al resursei definitorii a societății cunoașterii.

Într-un fel ultimativ, deceniul al doilea din cel de-al doilea secol al ASE actualizează cu prevalență formula de învățământ integral proiectiv, trans-, inter- și multidisciplinar, ofertant de mobilitate a gândirii științifice dincolo de cadrele înguste ale specializărilor și profesiilor clasice. În orice caz, scoate în evidență contextele croite să genereze funcția formativă a puterii de judecată complexă a problemelor, care să facă față mobilității creative în aplicarea soluțiilor strategice, de ajustare a procedurilor de control al efectelor interconexiunii domeniilor, ca și de a transgresa granițele capabilităților presupuse de expertiza de specialitate generică de economist, de a ieși din modelul care reproduce specializarea strictă a profesiilor de până acum.

Nu mă îndoiesc că aniversarea va marca pasajul dintre experiențe seculare și va anima nucleul genetic al învățământului, pentru a se elibera energia trecerii la faza în care facultatea este cadrul din care se nasc formele unde învățarea devine cu adevărat continuă. Internalizarea nevoii de a face din cunoaștere resursa predominantă în câmpul existențial al omenirii va fi temelia permanentizării învățării și a învățământului. Cheia reușitei se află în modul în care se vor aranja așteptările instituționale și cele individuale astfel, încât să apară energia subtilă a angajării generale la proiectarea noului profil

al universității, un fel de matchmaking de nivel ideal, care să creeze climatul esențial pentru rezonanța cu voința străpunerii blocajelor birocratice, stavilelor mediocrității sau ale automulțumirii și suficienței.

Cumva relevant, este vorba de un privilegiu istoric că universitatea, ASE în cazul nostru, devine stația-pilot a viitorului, în care cunoașterea rațională face regula jocului în viața umanității, în care practic lumea se îndreaptă decisiv către ea însăși, se emancipează la modul esențial, devine dependentă doar de puterea minții ei. Universitatea va ajunge să pregătească cu adevărat actanți pentru a face ca societatea care vine să ne cuprindă idealurile. Desigur că, în acest context, se impun lumii universitare obligații de avangardă, de astru de la strălucirea căruia să vină substanța din care să se nască societatea cunoașterii, ca și de templu impunător în care să se modeleze mințile agenților realităților de mâine. Mimarea condiției intelectuale într-o universitate devine o crimă, după cum ratarea impulsului către viitor înseamnă apocalipsă.

Pragurile de experiență academică marcate secular au reziliență prin exemplele care edifică istoria lor, iar acestea trebuie continuate pentru a împodobi mereu frontispiciul, pentru a ridica la înălțimea lui motivația, ambiția și determinarea pentru înțelepciune ale șirului nesfârșit de generații. Regula eficienței academice este să nu fii sub performanțele din trecut, ilustrate și individual, și instituțional. Abdicarea de la condiția rafinată intelectual de către înaintași nu este de conceput pentru universitățile responsabile, setate pe programe de studiu care să favorizeze performanța timpului actual. Proba maturității academice trebuie dată de la etapă la etapă și ea presupune formarea capacității universității de a trata critic acțiunea fiecărui student și cadru didactic, dincolo de false justificări conjuncturale.

Potențialul universității de azi se confirmă, dincolo de temeinica pregătire academică a studenților, prin activitatea de cercetare, în format atât individual, cât mai ales de echipă. În fapt, o universitate a viitorului trebuie să aibă drept sursă de finanțare a întregii activități cercetarea științifică, reglementată ca principală funcție care să facă operațională autonomia universitară. Universitatea viitorului își confirmă menirea ca instituție de cercetare, în cadrul căreia se formează aptitudinile de cercetare ale

masteranzilor și se dezvoltă măiestria de cercetare a doctoranzilor. ASE arată că opțiunea pentru profilul nou al universității este posibilă, disponibilitatea pentru restructurarea activității academice fiind dorită și urmată cu prudența schimbării.

Sunt dator să sper că următoarele decenii ale celui de-al doilea veac al ASE vor însemna un traseu al împlinirii menirii sale în condiții de schimbare progresivă – posibil radicală până la jumătatea acestui secol – și că locul unde s-a format spiritul creativ al atâtor cohorte de absolvenți va fi mereu dominat de freamătul tinerilor dornici de viață academică și de frumusețea atitudinii lor manifeste în favoarea gândirii raționale.

La mulți ani, Academia de Studii Economice!

Vivat, crescat, floreat!

Vasile DINU

Absolvent al Facultății de Comerț, promoția 1970

Redactor-șef al revistei Amfiteatru Economic

Profesor emerit al Academiei de Studii Economice din București

58 de ani cu ASE în suflet și în gând

Sunt absolvent al ASE și de 58 de ani port în suflet și în gând amintirea acestei instituții de învățământ superior. Am să aduc în prim-plan câteva evocări memorabile structurate în patru etape: anii de studenție (1965-1970), anii petrecuți la Liceul Economic din Buzău (1970-1998), anii de la Colegiul Universitar Economic al ASE-lui din Buzău (1998-2007) și ultima perioadă ca profesor universitar în cadrul Facultății de Business și Turism (2007-2023).

În anul 1965 am dat examen la ISE (Institutul de Științe Economice) și am intrat la Facultatea de Comerț, secția de Merceologie, care era unică în țară. În anul 1967 ISE și-a schimbat denumirea în Academia de Studii Economice (ASE). Așadar, am intrat la ISE și am absolvit la ASE.

Pe parcursul celor cinci ani, cât am fost student, am beneficiat de un corp profesoral de excepție, format din vreo 40 de cadre didactice (profesori, conferențieri și lectori) și cam tot atâția asistenți, preparatori și șefi de lucrări. Dat fiind prestigiul lor științific, dar și modul ~~ui~~ de colaborare cu studenții, îmi amintesc în mod deosebit de profesorii: Iosif Ionescu Muscel, Virgil Armeanu, Iuliu Vieroșanu, Alexandru Redeș, Ion Atanase, Petre Băetoni, Vasile Mercioiu, Ecaterina Cardula, Vîlsan Călin, dar și de asistenții: Solomon Hornar, Ion Stanciu, Viorel Petrescu, Ion Diaconescu și Mihai Grigorescu.

Dintre activitățile care au contribuit major la formarea noastră ca economiști-merceologi s-au detașat cursurile și laboratoarele de la disciplinele Merceologia produselor: textile, pielărie, metalice, chimice, culturale, alimentare și expertiză merceologică; disciplinele tehnice precum:

Chimia (anorganică, organică, analitică, fizică și coloidală), Fizica și Mașini și instalații; Economia și organizarea comerțului; Statistică și Drept.

Un amănunt ușor picant. Dat fiind faptul că noi, de la secția de Merceologie, am făcut foarte multe discipline tehnice, la un moment dat s-a răspândit zvonul, printre studenți, că se fac demersuri ca specializarea noastră să fie numită economist-inginer, și nu economist-merceolog, dar n-a fost să fie. Specializarea aceasta a apărut însă după revoluție, dar nu în ASE, și se numește, desigur, inginer-economist.

O altă disciplină de care îmi amintesc cu plăcere este Practica în producție, pe care am făcut-o în ultimii trei ani. Eu am realizat aceste stagii de verificare practică a temeiniciei cunoștințelor teoretice la Fabrica de încălțăminte „Pionerul”, Fabrica textilă „Dacia” și Depozitele ICRTI de produse nealimentare din Militari. Ceea ce îmi amintesc, în mod cu totul și cu totul deosebit, este faptul că profesorii responsabili de practică ne verificau prezența, iar când veneau ne controlau caietele de practică și ne întrebau ce probleme dificile am întâlnit. Când erau asemenea situații, mergeam împreună la fața locului (de exemplu, pe fluxul procesului de producție, la departamentul de comercializare etc.) și le rezolvam la locul potrivit.

Nu în ultimul rând, trebuie să amintesc că, printr-un sistem de burse bine pus la punct, studenții, în funcție de rezultate, beneficiau de cazare gratuită, cartelă de masă și de 30 lei lunar. De asemenea, prin Asociația studentescă am avut accesul, cu un cost mai redus, la multe activități culturale, precum audițiile muzicale la Ateneul Român și spectacolele teatrelor din București și, nu în ultimul rând, vacanțe la mare, la Costinești. Eu am fost patru ani la rând.

La sfârșitul celor cinci ani de studii, într-o adunare festivă, studenții își alegeau posturile în funcție de media obținută, iar secretariatul ne elibera Dispoziția de repartizare. Printre posturile existente a fost și cel de profesor de merceologie la Liceul Economic din Buzău. Desigur, având o medie bună am putut opta pentru acesta.

Iată-mă, așadar, profesor la Liceul Economic din Buzău. Doresc să spun câte ceva și despre cei 28 de ani petrecuți la acest liceu, deoarece nu am uitat de ASE. În acest timp m-am folosit la predare de tot ceea ce învățasem

de la profesorii mei, dar nu numai atât. Periodic, mergeam la ASE și mă consultam cu foștii mei dascăli; participam la simpoziioanele și conferințele organizate, studiam la Biblioteca ASE-lui, aceasta fiind prima și cea mai importantă sursă de informare din acele vremuri. Tot în această perioadă mi-am început teza de doctorat, avându-l conducător pe domnul profesor Viorel Petrescu, dar m-am consultat în anii de elaborare cu mulți alți profesori din ASE. Iată, deci, cât am fost profesor la Liceul Economic din Buzău, că ASE mi-a fost permanent în suflet și în gând. Și mai este ceva care m-a ținut într-o legătură strânsă de ASE și anume faptul că Liceul Economic din Buzău a dat ASE-lui zece cadre didactice și un rector, în persoana domnului profesor Nicolae Istudor. Deci, dânsul mi-a fost elev. Ne cunoaștem de aproape 35 de ani și împreună ne-am angajat în activități care au contribuit la creșterea vizibilității și prestigiului acestei instituții de învățământ superior economic.

După 1990 a fost o modă, relevantă zic eu, cu privire la înființarea, de către mai toate universitățile din țară, a colegiilor universitare în diferite reședințe de județ. Și ASE a înființat patru colegii universitare, respectiv în București, Buzău (1992), Giurgiu și Călărași. La înființarea celui din Buzău, o contribuție deosebită și-a adus-o profesorul de economie Sandu Costache, directorul acestuia. Dânsul a fost ajutat substanțial de către conducerea ASE-lui, dar și de către profesorii Nicolae Istudor (rectorul de azi) și Gheorghe Frățilă.

În această primă perioadă a Colegiului am devenit și eu cadru didactic asociat și am desfășurat activitatea de laborator la disciplina Merceologie, deoarece aveam în cadrul Liceului Economic din Buzău un laborator similar. Prin vara anului 1998, domnul profesor Sandu Costache mi-a propus să trec la Colegiul Universitar Buzău, deoarece se simțea nevoia acută a unui cadru didactic care să fie din Buzău și să mențină legătura permanentă cu studenții, pentru că marea majoritate a celorlalte cadre didactice, care predau la Colegiu, veneau să predea și apoi plecau. Eu eram autor de manuale, iar teza de doctorat urma s-o susțin peste câteva luni, așa că îndeplineam cerințele principale pentru a putea fi încadrat pe postul universitar de lector. Am acceptat și așa am ajuns să predau în ASE. Multe lucruri frumoase s-au făcut la Colegiul Universitar Economic din Buzău, dar îmi amintesc cu

plăcere deosebită de două dintre ele, anume înființarea revistei *Amfiteatru Economic* și a Asociației pentru Protecția Consumatorilor „UniversCons”. Menționez faptul că pe ambele le-am realizat efectiv împreună cu studenții. Revista era una a profesorilor și studenților și evidenția în paginile ei activitățile desfășurate în Colegiu, precum și aspecte din viața socioeconomică a orașului și a județului Buzău. Prin activitatea desfășurată la nivel județean, dar și național, Asociația pentru Protecția Consumatorilor „UniversCons” a căpătat vizibilitate și recunoaștere la nivel județean și național. Totodată, ea a asigurat legătura dintre teorie și practică, constituindu-se într-o adevărată bază de practică a studenților, deoarece aici aplicau cunoștințele însușite la discipline precum Merceologie alimentară și nealimentară, Turism-servicii și, în mod special, de la disciplina Protecția consumatorilor.

Anul 2007 a fost ultimul an al promoțiilor învățământului de scurtă durată (3 ani) în cadrul colegiilor, cum era și cel din Buzău. Ca urmare a procesului de trecere la modelul Bologna, învățământul universitar s-a împărțit pe trei cicluri: licență (3 ani), masterat (2 ani) și doctorat (3 ani). Așadar, s-a desființat și Colegiul Universitar din Buzău, iar eu am venit la ASE București, la Facultatea de Comerț (azi Facultatea de Business și Turism). Au urmat 16 ani de activitate de predare și cercetare cu bune rezultate, recunoscute de conducerea ASE-lui și a Facultății de Comerț prin acordarea a numeroase premii și recunoașteri, printre care cel mai important este Diploma „Meritul universitar «Virgil Madgearu»” (2022). De departe însă, realizarea cea mai importantă a fost faptul că am reușit ca revista *Amfiteatru Economic* să fie indexată și cotate încă din 2008 în cele mai reprezentative două baze de date internaționale: Thomson Reuters Web of Science (azi Clarivate Analytics) și Scopus. Formând o echipă editorială puternică, cu mulți redactori și recenzori provenind de la Facultatea de Comerț, indicii scientometrici ai acestei reviste au crescut constant de la un an la altul. În anul 2022, revista are Factorul de impact 2,3 în Web of Science, iar în Scopus indicatorul CiteScore este egal cu 3,1. Revista are 24 de ani de activitate și a ajuns acum la nr. 61/2022.

O altă activitate remarcabilă în contextul cercetării economice pe care am derulat-o în acest răstimp, relevantă și din punct de vedere jurnalistic, este reprezentată de publicarea a două cărți, și anume *A concepe, a redacta și a publica un articol științific. O abordare în contextul cercetării economice* (autori: Vasile Dinu, Gheorghe Săvoiu și Dan-Cristian Dabija) în anul 2016 (ediția 1), 2017 (ediția 2), respectiv *Amfiteatru Economic. Anul XX* în anul 2018. Prima carte a venit în sprijinul perfecționării cercetătorilor mai tineri și nu numai a acestora. Ea se constituie într-o lucrare care aduce în prim-plan o serie de bune practici în conceperea, redactarea și publicarea unui articol în domeniul științelor economice și administrarea afacerilor. Ediția a II-a a acestei cărți a obținut Premiul „Victor Slăvescu” al Academiei Române pentru anul 2017 la Secțiunea XI. Științe economice, juridice și sociologice. Cartea *Amfiteatru Economic. Anul XX* scrisă în limba română și engleză, cu ocazia împlinirii a 20 de ani de existență a revistei *Amfiteatru Economic*, este o carte unicat în istoria de 110 ani a ASE, ea fiind o carte despre istoria unei reviste.

Cu toate acestea, îmi dau seama că aceste cuvinte nu pot acoperi întotdeauna deplinătatea gândului și a simțirii, care înseamnă mult mai mult.

Aniversarea unui secol și ceva de activitate reprezintă o mărturie a utilității existenței Academiei de Studii Economice din București, dar și o garanție a faptului că va fi în continuare una dintre cele mai bune instituții de învățământ superior din țară, recunoscută pe plan european și internațional.

Cu ASE în suflet și în gând, în vorbă și faptă, zi de zi, ca și când ar fi ADN-ul vieții mele, au trecut cei 58 de ani.

Aduc prinosul meu de recunoștință Academiei de Studii Economice din București la împlinirea a 110 de ani de existență și îi doresc să dea societății noi generații de studenți, masteranzi și doctori în științele economice, din ce în ce mai bine pregătiți.

La mulți ani ASE! *Vivat, crescat, floreat!*

Claudiu DOLTU

Absolvent al Facultății de Economie, promoția 1993

*Alternate governor pentru România la Fondul Monetar Internațional,
Washington D.C., SUA*

Secretar de stat, Ministerul Finanțelor Publice

Academia de Studii Economice pregătește profesioniști și ajută la conturarea profilurilor de personalități

În perioada studenției la Academia de Studii Economice mi-au fost asigurate bazele solide ale formării mele profesionale și științifice și am avut posibilitatea să îmi dotez mintea și inima cu multe amintiri de neșters. Pe băncile facultății ni s-a inoculat determinarea de a deveni acei economiști care trebuie să explice mai departe transformările care au făcut posibilă comutarea economiei românești dintr-un sistem planificat într-unul al economiei de piață funcțională și ce trebuie făcut pentru ca țara noastră să se pregătească pentru integrarea cu succes în Uniunea Europeană. Bazele solide ale profilului meu profesional, puse în anii de studenție la ASE, au reprezentat precondiția pentru acumulări viitoare, obținute pe parcursul mai multor cursuri de pregătire profesională postuniversitară pe care le-am absolvit în Marea Britanie, Austria, Bulgaria, Polonia și Statele Unite ale Americii.

După absolvirea facultății, în anul 1993, m-am angajat la Institutul Bancar Român, unde am fost integrat într-un valoros colectiv de profesioniști care se ocupau de oferirea de cursuri de formare profesională care vizau arealuri profesionale, precum: management bancar, marketing bancar și evaluarea proiectelor de investiții. Sunt profund îndatorat profesorilor mei din facultate, care m-au înarmat cu cunoștințele necesare pentru a contribui, la rândul meu, la perfecționarea personalului din sistemul bancar aflat într-o fază timpurie de reformare (odată cu începuturile tranziției la economia de piață), alături de consultanți din Marea Britanie și Statele Unite ale Americii.

La conturarea actualului meu profil profesional și științific au contribuit și cursurile pentru formatori și consultanți organizate de Academia pentru Educație și Dezvoltare din Luxemburg, precum și implicarea mea în proiecte de cercetare privind politicile monetare în Europa Centrală și de Est. Încă din anii de studenție, ca urmare a calității superioare a componentei curriculare a ASE și a profesionalismului dascălilor mei, am dobândit o sensibilitate aparte pentru domenii de cercetare legate de convertibilitatea monedelor, inflație, stabilitatea monetară și financiară. Am învățat la valoroasa școală superioară din ASE că principala condiție a reușitei profesionale și științifice este perfecționarea continuă și de înaltă relevanță. Ca atare, în anul 1996 am obținut titlul științific de doctor în economie, iar în anul 1998 am primit Premiul „Victor Slăvescu” – decernat de Academia Română – pentru lucrarea *Monetarismul* (elaborată împreună cu profesorul Alexandru Tașnadi).

Preocupat constant de aprofundarea cunoașterii și punerea acestui proces pe axele interdisciplinarității, am dobândit calitatea de cercetător la Institutul de Cercetări în Domeniul Muncii și Protecției Sociale, unde demersurile mele științifice (împreună cu matematicianul Dan Vasiliu) s-au focalizat asupra determinării ratei naturale a șomajului în România. Prețuindu-i pe dascălii mei din facultate, am dorit să le semăn și să urmez o carieră didactică. În acest sens, am început să lucrez la început ca asistent asociat la Catedra de Istoria gândirii economice din ASE, iar din anul 1995 am ocupat prin concurs funcția de cadru didactic titular la Catedra de Economie și politici economice. Soliditatea formării mele profesionale, completată de vocația pentru meseria de dascăl, mi-a permis să parcurg toate etapele carierei universitare, obținând titlul de profesor universitar în anul 2006, disciplinele la care am predat fiind: Microeconomie, Macroeconomie, Istoria gândirii economice și Integrare monetară europeană.

Consecvent axei definitorii pentru cultura organizațională a ASE, cea a promovării unității în diversitate, între anii 2003-2006 am fost profesor asociat la Institutul de Administrare a Afacerilor Publice și Private (ASEBUSS, București), unde am desfășurat activități didactice la disciplina Macroeconomie în cadrul programului de Executive MBA, coordonând grupe

de lucru formate din cursanți români și americani din cadrul universității partenere Kennesaw State University.

Apreciez foarte mult faptul că la Academia de Studii Economice din București se încurajează dimensiunea partenerială cu mediul extern și implicarea membrilor comunității sale universitare în „viața cetății”. Ca atare, începând cu anul 1995 am fost permanent și benefic implicat în procesele decizionale presupuse de sensibilul proces al reformelor economice în România și am contribuit la formularea multora dintre politicile publice, în special în reforma sistemului financiar, reforme structurale (minerit și agricultură), finanțe publice (reforma fiscală în anul 2000), relații financiare internaționale. Se adaugă la portofoliul valoros al contribuției membrilor comunității academice a ASE și elaborarea, împreună cu alți valoroși cercetători români, a unor documente de poziție de mare relevanță: Strategia economică pe termen mediu a României în perspectiva aderării la UE (1998); Programul economic al Guvernului pentru anul 2000 și Programul economic de preaderare a României la UE (2000). Spiritul de echipă învățat la Academia de Studii Economice m-a făcut să mă integrez cu succes în colective valoroase și să contribui, împreună cu alți mari profesioniști (Lucian Albu, Costea Munteanu, Cornel Tarhoacă, Lucian Croitoru, Dragoș Negrescu, Daniel Dăianu sau Dragoș Păslaru), la acordarea de asistență autorităților române la pregătirea Strategiei de transpunere a normelor UE de impozitare indirectă (TVA și accize) în România (2003-2004).

La ceas aniversar pentru universitatea noastră de suflet, adaug și faptul că am fost consultant în proiecte solicitate de PNUD (Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare), IFC (International Finance Corporation), Banca Mondială, Institutul „Adam Smith” (Marea Britanie), Delegația Comisiei Europene (București), USAID (Agenția de Dezvoltare Internațională a SUA), DFID (Departamentul pentru Dezvoltare Internațională, Marea Britanie), Institutul de Studii Liberale (București), Guvernul României, Centrul Român de Politici Economice.

La profilul meu profesional, științific și la poziționarea în plan instituțional contribuie și calitatea de consilier pentru probleme economice al președintelui României Emil Constantinescu (începând cu 1998), cea de

consilier al guvernatorului Băncii Naționale a României (2000-2003), cea de subsecretar de stat în cadrul Ministerului Afacerilor Externe, unde m-am implicat în restructurarea acestuia înainte de aderarea țării noastre la UE, cu accent special asupra rolului diplomației economice în structura și funcțiile ministerului (2005), cea de secretar de stat în Ministerul Finanțelor Publice, unde am coordonat activitățile compartimentelor Trezorerie și datorie publică, Relațiile financiare internaționale ale României, Fondurile de preaderare și Autoritatea Centrală de Plăți a fondurilor (europene) structurale și am contribuit la pregătirea poziției României în cadrul ECOFIN (Consiliul Economic și Financiar al Uniunii Europene), participând inclusiv la negocierea procesului de instituționalizare a Uniunii Bancare în cadrul UE. Toate acestea pot fi considerate etape ulterioare ale unui traseu profesional și științific început în perioada când urmam cursurile universitare la ASE, forme de maturizare în planul observării și înțelegerii economiei politice a reformelor dintr-o perspectivă personalizată și multiparametru, cea a consultantului, a reprezentantului mediului academic, a celui care radiografiază atent mediul politic sau pe cel de afaceri. Permanent am urmărit să le transmit studenților mei fundamentele cunoașterii în arealuri tematice cum ar fi: restructurarea sectorului financiar, privatizarea și restructurarea economică, atragerea investițiilor străine, construcția instituțională și managementul conflictelor, evitarea încetării de plăți externe sau construirea și negocierea de acorduri financiare internaționale.

Între anii 2005-2006 și apoi 2012-2013 am ocupat poziții care mi-au permis să susțin argumentat necesitatea schimbării de abordare în participarea României ca acționar în instituțiile financiare internaționale, să acreditez ideea că, odată cu accesarea la UE, România va deveni din ce în ce mai puțin dependentă de instituțiile financiare internaționale și va trebui să își asume noi responsabilități pe care o țară dezvoltată le are față de comunitatea internațională în cadrul procesului de dezvoltare.

Mi-am continuat permanent demersurile de acumulare de cunoaștere în domenii cum ar fi: finanțe internaționale, guvernanta corporativă a instituțiilor financiare internaționale și dezvoltare economică, participând în procesele decizionale din numeroase instituții și îndeplinind funcțiile de:

alternate governor pentru România la Fondul Monetar Internațional (Washington D.C.), viceguvernator al Băncii pentru Comerț și Dezvoltare a Mării Negre (Salonic), membru al Consiliului de Administrație – Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei (Paris) și Banca Europeană de Investiții (Luxembourg), șeful delegației României la Banca Internațională de Investiții (Moscova) și Banca Internațională pentru Cooperare Economică (Moscova), președinte al Consiliului Interministerial pentru Garantarea Creditelor de Export, EximBank (București), membru al Consiliului de Administrație al CEC Bank (București).

Expunerea mea internațională, condiție cerută de conducerea ASE tuturor membrilor comunității universitare, s-a concretizat în activarea, timp de șapte ani, ca funcționar internațional în cadrul Grupului Băncii Mondiale, poziția de *Alternate executive director* al Constituentei Olandeze, membru al boardului Grupului Băncii Mondiale (2006-2009 și 2015-2017). Am reprezentat interesele a 13 țări (Armenia, Bosnia și Herțegovina, Bulgaria, Cipru, Croația, Georgia, Israel, Macedonia, Moldova, Muntenegru, Olanda, România și Ucraina) și am îndeplinit obligații fiduciare față de toți ceilalți acționari ai Grupului Băncii Mondiale. Între 2013-2015 am fost consilier al directorului executiv al Constituentei Olandeze la Washington D.C., SUA, fiind distins cu Ordinul Național pentru Merit în grad de Comandor al Republicii Franceze (1999) și cu Ordinul Național „Steaua României” în grad de Comandor (2000).

La acest moment aniversar, îmi îndrept toată prețuirea către membrii corpului profesoral care mi-au îndrumat pașii în studenție, care mi-au fost mentori și colegi în cariera mea didactică, către studenții mei, care m-au motivat prin curiozitatea lor profesională și m-au determinat să mă perfecționez în continuare. Cred că, prin ceea ce am realizat și am în agendă în continuare, am adus și eu prinosul meu de recunoștință pentru valorile care definesc universitatea noastră și mă angajez să contribui și în continuare la tezaurul pe care îl capitalizează Academia de Studii Economice din București.

Vivat, crescat, floreat!

Ciprian DUBINCIUC

*Absolvent al Facultății de Administrarea Afacerilor, cu predare
în limbi străine (SELS), Engleză, promoția 1997
General Manager, Interior Resources Romania*

Din anii studenției am păstrat și unele momente mai anecdotice

La 1 octombrie 1993 am început cursurile secției de engleză a Facultății de Studii Economice în Limbi Străine de la ASE București (actuala FABIZ), în urma promovării cu succes a examenului de admitere din luna iunie 1993.

Facultatea ne-a oferit multe surprize plăcute întrucât era, la vremea respectivă, un format hibrid, în care cursurile și seminariile urmau să fie susținute în limba engleză (existând, de asemenea, o secție de germană și una de franceză). Pe lângă un grup de colegi deosebiți, de profesori speciali sosiți din toate colțurile țării și ale lumii, am format un grup care a devenit compact pe parcursul anilor de studenție și apoi pe parcursul anilor care au urmat, cu mulți dintre colegi am rămas în relații foarte apropiate și astăzi.

Sunt multe amintiri plăcute pe care le reținem parcă și astăzi, imaginând-ne pe coridoarele facultății din Calea Griviței, însă una dintre ele îmi revine astăzi în minte: la Istorie economică am avut privilegiul să-l avem profesor pe regretatul profesor Radu Vasile, o figură specială a societății românești de la începutul și jumătatea anilor 1990. După cursurile sale interesante a venit și ziua examenului, pe care l-am susținut într-o sală din complexul „Mihail Moxa”. Domnul profesor ne-a citit întrebările și a scris subiectele pe tablă. Totul bun până aici, însă a apărut un detaliu care ne-a surprins pe toți cei prezenți la acel examen. Sala în care susțineam examenul avea băncile poziționate mai sus decât catedra și probabil domnului profesor i s-a părut că nu are o vizibilitate foarte bună asupra studenților. La un moment dat, am sesizat că dumnealui se urcase pe catedră, monitorizând

astfel procesul de susținere a examenului de către studenții săi eminenți, și anume grupa noastră. Vă puteți închipui ce chicoteli au fost în acel moment, ce deraiere de la emoțiile examenului când vezi un ditamai profesorul, politician și prim-ministru că stă pe catedră să vadă bine ce se întâmplă în sala de examinare.

La finele examenului, în binemeritata pauză de țigară, de la care domnul profesor nu se abătea, am dezbătut cu mare plăcere acel eveniment petrecut la examenul susținut la Istorie economică.

Mihail DUMITRU

*Absolvent al Facultății de Contabilitate și Economie Agrară, promoția 1988
Director general adjunct, Direcția Generală pentru Agricultură
și Dezvoltare Rurală, Comisia Europeană, Bruxelles, Belgia*

La mulți ani, ASE!

Când am pășit prima dată pe ușa de intrare aflată în strada Căderea Bastiliei a Academiei de Studii Economice din București (ASE), nu știam cum și cât îmi vor marca destinul acei pași. Veneam dintr-un sat de munte dâmbovițean cu nume frumos, Râu Alb, și absolvisem Liceul Economic din Târgoviște. Aș spune acum un liceu de fete, căci eram numai șase băieți în clasă și era firesc, la absolvire, să dai admitere la ASE.

Academia avea multe facultăți și profiluri, dar, fiind un băiat de la țară, am zis să rămân în legătură cu lumea satului și așa am ales să dau admiterea la specializarea Economie Agrară. Căci pe vremea aceea așa era și, dacă nu luai examenul de admitere, ca băiat te lua în armată „la trupă” și intrai pe un alt drum al vieții. Concurența era cam la fel la toate facultățile, în jur de 10 candidați pe un loc, iar printre studenți se spunea că, dacă ajungi la Economie Agrară, „îți cade țărâna din carnetul de student”. Acest lucru nu m-a descurajat, nu am avut aspirații mai înalte către Comerț, Comerț Exterior, Cibernetică, care erau considerate atunci în topul clasamentului. Nu am regretat niciodată alegerea făcută și, după ce țărâna din carnetul meu de student s-a împrăștiat pe scările aflate la ieșirea din facultate, am reușit o carieră frumoasă în agricultură, trecând prin toate sectoarele ei (producție, cercetare, un pic de educație, administrație națională) până la nivelul de ministru al Agriculturii și Dezvoltării Rurale și urcând treptele administrației agricole europene până la penultimul nivel, unde sunt acum.

Nu o să uit niciodată ziua din iunie 1983, când mi-am văzut numele pe lista admișilor, la numărul 6 „admiși incorporabili”, pe unul din multele

panouri cu rama maron și plasă de sârmă acoperind geamul, panouri ce înconjurau curtea interioară de pe strada Cihoschi. Așa mi-am făcut intrarea în comunitatea universitară a ASE. Au urmat apoi patru ani de studenție, de care îmi aduc întotdeauna aminte cu mare plăcere și nostalgie. Patru ani în care am învățat cu sârguință, am descoperit o lume nouă, m-am format ca om, am legat prietenii ce dăinuie peste ani. Am trăit plăcerea dezbaterilor și a schimbului de idei, elocința prelegerilor marilor profesori, emoția și stresul examenelor, bucuria și uneori dezamăgirea notelor primite, veselia și exuberanța vacanțelor studențești, a petrecerilor din căminul studențesc, a șezătorilor și discotecilor studențești. Viața de student nu se compară cu nimic altceva. Iar viața studențească la ASE a fost deosebită. Mediul studențesc din ASE era invidiat de către studenții din celelalte universități bucureștene, nu în ultimul rând pentru că era un mediu populat în mare măsură cu reprezentante ale sexului frumos.

Chiar și unele privațiuni, vitregii și lipsuri din acele vremuri le privesc azi pozitiv, ca factori ce ne-au călit și format pentru viață. Mă gândesc adesea la practica agricolă de la începutul fiecărui an universitar, pe care noi îl transformam în cel mai de succes *team building*, pentru care mulți ne-ar invidia astăzi. Era o lună de muncă dură, adesea în condiții grele, dar noi, prin tinerețea, dezinvoltura și libertatea pe care ne-o luam, o transformam în distracție, glume și evenimente de care ne reamintim și facem mare haz de fiecare dată când reușim să ne revedem peste ani.

Desigur, fiecare dintre noi am avut cursuri sau materii care ne plăceau și care nu ne plăceau și ne dădeau dureri de cap. Am avut profesori dragi, oameni care ne-au impresionat prin inteligență, prin cultură și erudiție. Alții, prin memoria fantastică, prin spirit oratoric sau prin limbaj mai colorat. Alții ne-au marcat prin omenie și empatie, prin experiența și exemplul personal. Desigur, i-am considerat buni sau răi și prin prisma relației cu materia ce ne-o predau și cu exigența ce o manifestau față de noi. Peste ani am ajuns să eliminăm subiectivismul inerent trăirilor personale și a rămas doar valoarea. Lovindu-ne de probleme și situații în profesia noastră economică, ne-am adus adesea aminte de ei și, cu siguranță, mulți am zis: „uite, săracul domnu’ profesor, care ne-au stresat atât cu treaba asta și ce bine îmi prinde acum!”

Am învățat economie și am absolvit facultatea într-o perioadă în care ideologia domina educația și știința. Atunci când colegii mei din Occident învățau la universitățile economice „The Economics”, eu învățam Economia politică și Politica economică a PCR. Recunosc, am avut șansa deosebită să-mi completez și aprofundez studiile de economie postuniversitare în Franța și în Grecia cu profesori sau „visiting professors” de la reputeate universități din Lumea occidentală. Am avut colegi care veneau din medii, țări și ideologii diferite. Am putut atunci să citesc tratate și cursuri de economie de care nu am auzit pe parcursul meu studentesc românesc. Recunosc însă cu modestie că nu am avut niciodată dificultăți în a face judecăți de valoare sau să raționez economic corect pentru că am învățat economie în România în regimul comunist. Cred că principiile și fundamentele gândirii economice au supraviețuit în școala economică românească și în acei ani vitregi. Mulți dintre profesorii mei din ASE, formați în școala economică liberală, reușeau să ne învețe și să ne transmită cunoștințe, idei și informații dincolo de litera manualului oficial aprobat și eu, acum, le sunt foarte recunoscător pentru asta.

Nu dau nume de profesori aici. Mulți mi-au fost dragi și i-am prețuit, dar, cu siguranță, aș face o injustiție dacă aș uita vreunul. Nu mă pot abține totuși să nu-l pomenesc pe decanul facultății din timpul studenției mele. Dincolo de a fi un excelent profesor, era un om cu suflet mare și bun.

Cel puțin generația mea de economiști formați la ASE s-a confruntat cu a dublă provocare și o realitate pe care puțini au trăit-o. Provocarea învățării din mers a principiilor economiei liberale și a legilor economiei de piață și, în același timp, instrumentalizarea tranziției de la economia central planificată la economia de piață odată cu tranziția de la dictatură la democrație. Mai în glumă mai în serios, la începutul anilor '90 admiteam cu toții că, dacă am învățat la școală cum se face tranziția de la piață la plan, nimeni nu știe și nu ne învață cum să trecem de la plan la piață. Până la urmă, acest proces a avut loc, am învățat făcând și cei chemați să-l ducă la împlinire în cea mai mare măsură tot în școala economică românească (în cadrul căreia ASE deține locul central) au avut sarcina dificilă să-l experimenteze și să-l pună în practică.

Îmi amintesc foarte bine acei ani '90 când, tânăr cercetător fiind la Institutul de Economie Agrară al Academiei Române, lucram să fundamentăm analizele și impactul tranziției în sectorul agricol și în economia rurală românească. După finalizarea lucrării mele de masterat în Grecia și după specializarea în ceea ce atunci începea să se contureze ca noul concept al dezvoltării rurale, am început să aplicăm acest concept la realitatea românească și să punem pe hârtie *Cartea verde* a dezvoltării rurale în România.

Au urmat apoi zece ani de pregătire, reforme și ajustări economice, administrative și sociale fără de care nu am fi reușit parcursul european al României și dobândirea calității de membru al Uniunii Europene. Desigur că mersul ideilor economice a fost foarte mult influențat de trei instituții internaționale: Comisia Europeană, Banca Mondială și Fondul Monetar Internațional. Aici foarte mulți membri ai comunității universitare a ASE au jucat roluri-cheie.

Pentru mine, comunitatea universitară a ASE înseamnă, în primul rând, economiștii din învățământul academic și cercetarea economică românească, dar și din companiile românești și internaționale, din administrația națională centrală, locală și europeană, din presa economică, din sistemele monetare și fiscale, din sistemul de gestiune a fondurilor publice și private. ASE a jucat și trebuie să joace în continuare rolul catalizator atât instituțional, cât și informal. Din punct de vedere instituțional, trebuie să constituie cadrul academic generator și catalizator al ideilor și curentelor economice din țară și cel care să asigure conectarea cu lumea științei, educației și ideilor din Europa și din lume. Absolvenți ai ASE predau astăzi cu succes și notorietate economie la multe alte instituții prestigioase de pe mapamond. Legătura ASE cu lumea se face nu numai interuniversitar prin programe și schimburi, dar și prin rețelele universitare și relațiile personale între foștii colegi și prieteni. Absolvenți ai ASE ocupă poziții-cheie nu numai în mediul academic economic, dar îi întâlnim în instituții europene în instituții financiar bancare și de cercetare internaționale prestigioase sau în companii multinaționale.

Tradiția bine încetățenită și continuată a întâlnirilor promoțiilor nu numai că păstrează vie amintirea colegilor din timpul studiilor, aș spune spiritul de la ASE, dar creează o rețea informală fantastică și sentimentul

apartenenței unei lumii aparte: lumea economiștilor, așa cum există lumea inginerilor, a medicilor, a agronomilor etc. Această lume are puterea, dar și datoria să influențeze schimbarea pozitivă a lucrurilor într-un context în care valorile și principiile care au asigurat creșterea și prosperitatea societăților sunt puse tot mai mult sub semnul întrebării astăzi. Economiști de valoare, formați la școala economică românească, au arătat reziliență și verticalitate atunci când politicieni ignorați au încercat să schimbe lucrurile în economie fără să țină cont de legile și principiile economiei.

Am urmărit cu atenție și chiar cu admirație efortul corpului profesoral de la ASE care a făcut reforma curriculară postcomunistă. De asemenea, am apreciat efortul adesea personal al foștilor mei profesori și colegi de a se adapta la schimbare, de a integra idei și metode noi. Proaspăt întors de la studii din străinătate, la începutul anilor '90 am găsit deschiderea și am acceptat invitația ce mi-au făcut-o să mă alătur procesului educațional pentru o scurtă perioadă de vreme. A fost o experiență interesantă să lucrez un semestru la departamentul TEMPUS în limba franceză, în acei ani dificili de început.

Mi-a făcut și îmi face întotdeauna plăcere să revin la ASE. O consider întoarcerea în familie. Am acceptat cu plăcere invitațiile la conferințe, seminarii și evenimente academice și voi veni cu drag la alte evenimente viitoare.

Suntem la un moment aniversar și îmi face o deosebită plăcere să mă alătur acestei inițiative aniversare și vreau să urez Academiei de Studii Economice din București și comunității sale universitare un călduros „La mulți ani!”

Diana Andreea FIRICAN

Absolventă a Facultății de Administrarea Afacerilor, cu predare în limbi străine (FABIZ), Germană, promoția 2008
Adoption & Change Management Consultant SoftwareONE

FABIZ este un spring board

Perioada studenției la FABIZ a fost una dintre cele mai frumoase din toată experiența mea de până acum.

În primul rând, a fost timpul în care am legat prietenii strânse cu oameni din toată țara, oameni care mi-au rămas aproape, care mi-au devenit ulterior parteneri în diverse proiecte sau colegi în joburi viitoare. Cu ei am împărtășit și continui să împărtășesc momente de suflet, dar și rezultate de care suntem cu toții mândri și care ne-au ajutat să creștem și să avansăm în viață și cariera.

FABIZ este un *spring board* pentru că oferă foarte multe oportunități: cursuri în limbi de circulație internațională, profesori cu experiență internațională, burse în afară, proiecte și parteneriate cu universități de peste tot și companii importante, multe proiecte și joburi tari. Iar aceste oportunități se multiplică de la an la an, pentru că actuala conducere FABIZ este o echipă tânără, puternică și determinată să transforme facultatea noastră în cea mai bună și apreciată din ASE. Și reușește, ceea ce pe mine mă face foarte mândră, ca alumnă, să spun tuturor ce facultate am terminat.

Așa că mult succes vouă, care vă alăturați nouă! Mă bucur pentru experiența care vă așteaptă. Întâmpinați-o cu entuziasm și faceți ca fiecare moment să conteze.

Irina GAZIBAR-DUMITRIU

*Absolventă a Facultății de Planificare și Cibernetică Economică,
promoția 1981
Cercetător științific II,
Președinte al Uniunii Artiștilor Plastici*

ASE, de la furie și disperare la dragostea vieții mele

Am absolvit liceul în 1976, la o clasă de uman, pentru că încă din clasa a V-a eram hotărâtă să dau măcar o dată la IATC, la actorie, ca să nu-mi reproșez toată viața că nu am încercat să urmez o profesie din pasiune. Am picat însă la actorie – pe vremea aceea, era unica facultate din țară și în acel an au fost 6 locuri pentru fete, pe care am concurat vreo 340 de candidate – așa că mama, disperată, s-a opus vehement la alternativele propuse de mine, psihologie sau limba chineză, făcându-mă, până la urmă, să cedez insistențelor ei de a mă pregăti să dau, în anul următor, la Relații Economice Internaționale, la ASE. În 1977 însă, REI a dispărut din ASE, fiind mutată ca formare postuniversitară la Academia „Ștefan Gheorghiu”... așa că mi-am depus dosarul de înscriere la Facultatea de Economie Politică și Planificare, cea mai „umanistă” ca profil, care avea și repartiții în redacții economice radio, TV sau de reviste economice, locuri de muncă ce presupuneau un public cât de cât. Dar, cu o săptămână înainte de admitere, un afiș mare anunța că Facultatea de Statistică și Cibernetică Economică și cea de Economie Politică și Planificare s-au unit într-o nouă facultate, de Planificare și Cibernetică Economică, la care sunt considerați înscriși toți cei care și-au depus deja dosarele la cele două facultăți înainte de unificare. A fost momentul când am făcut o adevărată criză de nervi, la gândul că voi ajunge să lucrez cu mașini, și nu cu sau în slujba oamenilor, așa că nici faptul că am intrat cu media 8,50 nu mi-a potolit furia și disperarea față de perspectiva de a urma această facultate timp de patru ani.

Fiind în anul de grație 1977, după devastatorul cutremur din martie, practica de început de an universitar a constat în executarea reparațiilor la clădirile ASE-ului, în speță eu m-am trezit în căminul studentesc din strada Occidentului, lucrând cot la cot cu un coleg dintr-un an mai mare, căruia i-am povestit „soarta mea tragică”. Colegul, Cristi Voinea, nu s-a arătat impresionat, ci, extrem de pragmatic și autoritar, mi-a zis că trebuie să merg cu el a doua zi în subsolul clădirii Comerțului, unde Teatrul Studentesc CIB începe repetițiile la o nouă piesă, cu care să concureze în Festivalul Artei și Creației Studentești, faza pe ASE urmând să aibă loc în iarnă... și iată cum, chiar înainte de a începe cursurile, mi-am început activitatea artistică în trupa de teatru a Facultății de Planificare și Cibernetică Economică, trupă fondată prin 1973 de Noni Nădejde, pe vremea când era student la Cibernetică, și condusă tot de el până la evenimentele din decembrie 1989.

Mai mult, tot la începutul anului universitar au avut loc alegeri la nivelul Asociației Studenților Comuniști (ASC) pe ASE și am fost aleasă șefa Comisiei culturale, ulterior am devenit și membru în Comisia culturală a Centrului Universitar București de la Casa de Cultură a Studenților „Grigore Preoteasa”, funcții pe care le-am îndeplinit până la absolvirea facultății.

De atunci a început îndrăgostirea mea de ASE... căci nu am fost doar martor, ci am trăit în miezul „epocii de aur” a mișcării artistice studentești de amatori, care în anii '70 și '80 a reprezentat un spațiu de exprimare, mai liberă decât în alte medii, a tinerilor la vârsta formării lor intelectuale, mișcare de amatori care a născut, în cazul multor trupe/ansambluri artistice, profesionalism.

În toamna anului 1977, când mi-am început activitatea ca șef al Comisiei culturale pe ASE, Brigada Comerț, condusă de Fiți Arieșanu, luase deja locul I în faza pe țară a Festivalului Național al Artei și Creației Studentești (FNACS), loc pe care și l-a adjudecat la toate edițiile ulterioare pe țară, din doi în doi ani, ca Brigada ASE, până în 1987, căci... în 1988, Fiți a fost interzis de conducerea de partid, „i s-a luat jucăria”, cum zicea el, pentru că mama sa se stabilise în RFG. Într-un interviu acordat lui Doru Ionescu de la TVR în 2007, la aniversarea a 70 de ani de existență a Casei de Cultură a

Studentilor din București (CCSB), Fiți spunea: „Brigada noastră a fost o clipă de libertate a spiritului, atât pentru cei de pe scenă, cât și pentru cei din sală”.

Personal, în 1977, în afară de piesa Teatrului CIB în care am jucat, am pus în scenă și am jucat în montajul literar-artistic „Brâncuși”, am luat premiul I pe ASE la recitări și am prezentat spectacolul Ciberneticii. La edițiile următoare, pe lângă Teatrul CIB, am prezentat spectacolele pe ASE, m-am calificat la faza pe țară ca recitator, am conceput și am făcut parte din trupa de dans modern a Ciberneticii.

Un exemplu de a eluda restricțiile vremurilor: în condițiile în care, în 1977, Teatrul CIB câștigase faza pe ASE cu piesa argentinianului Osvaldo Dragun. Însă pentru faza zonală din 1978 nu se mai admiteau autori străini. Noni a decis să ne anunțăm participarea cu „Povestiri ce merită a fi povestite” de O. Drăgan. În felul ăsta ne-am calificat la faza pe țară, dar ne-am apucat imediat să pregătim un nou spectacol, o piesă a unui autor român, „Norii” de Varujan Pambuccian, pe atunci încă licean.

De la faza pe țară a FNACS din 1979, trupele/ansamblurile și artiștii ASE-ului s-au întors cu o mare colecție de premii (Brigada lui Fiți – locul I, Teatrul CIB al lui Noni – locul III și două premii de interpretare, locul I pentru Călin Zarojanu și locul III pentru Cristian Voinea, ansamblul de dansuri populare condus de profesorul Cornel Zegreanu a avut în anii următori chiar și turnee în străinătate, în Occident!, Corul Comerțului și... s-ar putea să nu mi le amintesc pe toate, poate și Varujan Vosganian ca pianist?), încât am decis să facem și un spectacol, Gala laureaților în ASE, în Amfiteatrul I, care a fost arhiplin cu studenți și cadre universitare.

Mi-amintesc că în acel an, la emisiunea de radio „Student Club”, vorbindu-se de palmaresul ASE-ului în festival, au spus că succesul trupelor artistice din ASE se datorează și faptului că mulți picați la facultățile de artă ajung studenți la ASE. Nu știu dacă eram prea mulți cei care încercaserăm, dar sigur erau mai mulți cei care erau pasionați de un domeniu artistic, dar nu îndrăzniseră să riște să pice la facultate. În plus, faima activității artistice din ASE îi atrăgea pe mulți elevi de la liceele de artă – de muzică, arte plastice și coregrafie. Știți povestea că, în 1988, o fată din Galați a vrut să ajungă studentă la ASE numai ca să intre în Brigada ASE.

În acest context, conducerile facultăților și a universității ajunseseră să aibă înțelegere față de munca noastră asiduă pentru a atinge și menține performanțele: membrii trupelor artistice nu participau la practica de început de an în agricultură, pentru ca, în perioada respectivă, să poată repeta/pregăti repertoriul pentru festival în sălile ASE-ului, în care, altfel, se țineau cursuri sau seminarii (noi ne deplasam însă uneori la locurile de practică pentru a le oferi spectacole colegilor noștri), ni se motivau absențele în timpul festivalurilor și, cel mai important lucru, s-au investit fonduri pentru renovarea spațiilor de joc – Amfiteatrul I din clădirea veche și Clubul Moxa al ASE, în care, la subsol, Teatrul CIB s-a ales cu un studio de teatru, care ne-a permis să avem stagiune permanentă, cu unul-două spectacole pe săptămână, jucând trei piese diferite prin rotație, ceea ce ne-a obligat și să repetăm duminică de duminică, adică în unica zi liberă a săptămânii în acea perioadă. Cred că, în afară de „rivalii” de la Teatrul Podul din Casa de Cultură a Studenților din București, am fost singura trupă de teatru studentesc cu propriul studio (dotările tehnice ni le-am făcut singuri). Și, categoric, a fost factorul de stabilitate a trupei, a devenit a doua casă a multora dintre noi, care am continuat să jucăm și după absolvirea facultății, generând și performanțele ulterioare ale trupei: locul III la Festivalul Umorului organizat la „Grigore Preoteasa” în 1980; locul II, premiul revistei „Viața studentescă” și premiu de interpretare pentru Andra Săndescu la faza pe țară de la Iași din 1981, cu piesa „Monolog cu fața la perete” de Paul Georgescu (spectacol jucat de noi și în limba franceză, la CCSB, la Universiada de la București din 1981); locul I la faza pe țară de la Cluj din 1983; premiul hors-concours la faza pe țară de la Craiova din 1985; locul I sau II (nu știu exact pentru că eu plecasem din trupă) la faza pe țară de la Galați din 1987.

Deși pusă de la un moment dat sub egida „Cântării României”, mișcarea artistică studentescă a beneficiat în continuare de un grad mai mare de libertate de exprimare, dar nu de libertate totală, drept care trupele artistice ale ASE-ului au avut nevoie și de sprijin, protecție față de cenzură, în special când ajungeau în fazele zonale și pe țară ale festivalului. În această privință, doamna prorector Brândușa Ștefănescu a susținut toată mișcarea artistică studentescă din ASE și ne-a salvat de câte ori a putut de cenzura externă,

„duelându-se” de multe ori cu tovarășa Olivia Clătici, secretar cu propaganda la organizația de partid a Centrului Universitar București. Cu toate acestea, Teatrul CIB a avut o serie de piese repetate, aduse la stadiul de a fi jucate, care însă nu au trecut de cenzură: *Școala ludică* de Ioan Groșan, *Circulara* de Varujan Pambuccian, *20 de minute cu îngerul* de Alexandr Vampilov.

O altă recompensă, acordată, cred, de UASCR laureaților FNACS, erau taberele de vară gratuite de la Costinești, care contribuiau la sudarea echipelor, la întemeierea, la propriu, de familii din rândul membrilor formațiilor artistice, la consolidarea unor prietenii de-o viață.

Trupele cele mai longevive, în afara faptului că au fost conduse de personalități care „au sfințit locul” (Noni Nădejde, Fiți Arieșan, Marius Constantinescu la Brigada Finanțe), au rezistat, în ciuda mării fluctuații de membri, inerente mediului studentesc, și datorită celor care au continuat să joace după absolvire, pentru că nu puteau altfel! Personal, în cei doi ani de stagiatură la Balotești (fiind prima promoție, în 1981, cu cele mai mari 14 orașe din țară închise la repartiție, norocul meu a fost că am absolvit facultatea a noua, cu media 9,73, putând să prind unul din cele 10 locuri de muncă de lângă București și să obțin așa-zisa repartiție dublă, adică revenirea în București după doi ani, într-un institut de cercetare), de două-trei ori pe săptămână plecam de acasă la 5 dimineața și reveneam acasă noaptea, de la Balotești ducându-mă direct în Moxa, fie să joc în spectacolele din stagiune, fie la repetiții. Din 1984, revenită în București, la Institutul de Economie Mondială, din zona Universității mi-a fost mai ușor să-mi continui activitatea în Teatrul CIB până în 1986/1987, deși tot aproape noaptea reveneam acasă.

Nostalgia după cei mai frumoși ani ai tinereții noastre, dorul de scenă, ne-a determinat să găsim pretexte, să facem efortul de a reveni pe scenă împreună ori de câte ori s-a putut. Prima dată, în noiembrie 1994, pentru a aniversa 20 de ani de la primul spectacol semnificativ al Teatrului CIB, ne-am întors „acasă” în Clubul Moxa, doar că studioul nostru de la subsol nu mai era funcțional, așa că am jucat un spectacol gândit de Noni ca un colaj de fragmente din piesele jucate în cei 20 de ani (ceea ce, vă dați seama, a implicat și o serie de repetiții!) în sala mare a clubului, fără lumini de spectacol și cu sonorizarea asigurată de Noni la vedere. Cum îi invitaseam pe toți foștii

membri ai trupei de care am putut da, am sunat-o și pe nepoata mea care, la cinci ani, a jucat în „Norii”, inclusiv la faza pe țară, la Timișoara, să-i spun să vină la aniversare în Clubul ASE-ului, în Moxa și... m-a șocat întrebarea ei – studentă încă atunci sau proaspătă absolventă a Facultății Finanțe-Bănci din ASE: „Care club în Moxa? Acolo unde se țin nunți și botezuri?” Punând acum pe hârtie această amintire, mi-au revenit în minte afirmațiile din interviul lui Fiți din 2007: „Eu sunt convins că, și astăzi, studenții ar vrea să facă ceva; numai că au dispărut cluburile studențești din institute. Nu sunt spații unde să se adune și să repete.” Dar și altele, din interviul cu Paul Nancă din noiembrie 2020, inclus în aceeași carte, *Casa de Cultură a Studenților din București. Povești, povestiri, amintiri... culese de Doru Ionescu*, editată în 2021: „De ce nu se întâmplă și acum ceea ce era posibil pe vremuri? E știut în istorie, nu numai din timpul comunismului, că arta se naște din constrângere și moare de prea multă libertate” ...

O altă întoarcere „acasă”, de data asta în Amfiteatrul I, am făcut-o cu un spectacol în stilul festivalelor pe ASE, cu Fiți, Marius Constantinescu, Noni și foști membri din Teatrul CIB și Brigada ASE în 2006, cred (când eu eram cadru universitar asociat la Catedra de Relații economice internaționale), cu susținerea domnului rector, profesorul Ion Gh. Roșca, cel care, ca tânăr asistent, a fost unul dintre vicepreședinții Consiliului ASC pe ASE în anii studenției mele. Și ne-am amintit cu nostalgie cât de plin era Amfiteatrul I pe vremea noastră, că ne era teamă de fiecare dată să nu se prăbușească balconul...

În 2007, Teatrul CIB a fost invitat să joace în a doua sa casă, Casa de Cultură a Studenților din București, care a aniversat 70 de ani de existență prin organizarea unor maratoane pe genuri artistice, invitând trupele din toată țara, care, de-a lungul anilor, au jucat/cântat și la „Grigore Preoteasa”. Am jucat în Pod o piesă scrisă special de Călin Zarojanu, pe baza răspunsurilor noastre, ale celor care am acceptat să jucăm – trei fete și trei băieți – la un chestionar cu întrebări legate de existența noastră în Teatrul CIB, răspunsuri pe care Călin le-a îmbrăcat, a făcut legăturile între ele și a intitulat piesa „Șase personaje în căutarea Autorului”, parafrazându-l pe Pirandello, făcându-ne să ne jucăm propriile roluri pe noi, cei din 2007, față în față cu filmarea

spectacolului colaj din 1994, pe care Noni o inserase în decor, ca un personaj în sine. Cătălin Naum, în calitate de gazdă, ne-a asistat la repetiția generală pentru a ne fixa luminile și, auzind replicile și văzându-ne cum jucăm, a declarat că piesa noastră este o istorie a mișcării teatrale studențești și ne-a solicitat să jucăm spectacolul de două ori, precum copertele unei cărți, să deschidem și să închidem maratonul de teatru. Așa că am jucat la ora 8 seara primul spectacol și al doilea la ora 5 dimineața. La primul spectacol, Cătălin Naum și-a adus studenții actori ca să vadă „cu ce devotament și cu ce talent joacă oamenii ăștia care n-au mai fost de mult timp pe scenă!” Iar eu, legat de ASE, dragostea vieții mele, am avut satisfacția să-i văd în public pe unii dintre studenții mei din acel an.

Și închei cu un citat din cartea lui Călin Zarojanu, *Romanul Teatrului CIB*, publicată în 2019: „Acum știu că, într-adevăr, nimeni și nimic nu ne poate despărți.”

Florin GEORGESCU

Absolvent al Facultății de Finanțe-Contabilitate, promoția 1976

Prim-viceguvernatorul Băncii Naționale a României

Viceprim-ministru și Ministru al Finanțelor de două ori, Deputat

---

Facultatea de Finanțe din ASE – bază solidă în cariera profesională și academică

La o lună după absolvirea liceului, în luna iulie 1972, am promovat examenul de admitere la Facultatea de Finanțe, optând pentru acest profil pe baza unor referințe atractive primite din partea unor rude și prieteni de familie mai vârstnici ca mine, care lucrau în domeniul financiar-bancar. Aceștia erau foarte satisfăcuți de provocările pe care le aveau de rezolvat în activitatea profesională cotidiană.

Îmi amintesc cu plăcere că, după primul an de studii, la începutul lunii octombrie 1973, am fost invitat la Decanatul facultății, ceea ce, în primă fază, m-a îngrijorat, știind că n-am încălcat sub nicio formă regulamentul universitar. Dar, de fapt, invitația din partea decanului și a unui prodecan se referea la premiarea mea cu câteva cărți interesante, deoarece în anul universitar precedent obținusem cea mai mare medie dintre toți cei 150 de colegi ai facultății.

Deși eram atras de conținutul disciplinelor predate și doream să obțin note cât mai mari, după acest eveniment foarte plăcut am luat hotărârea de a învăța cât mai bine, în scopul absolvirii facultății pe unul dintre primele trei locuri, ceea ce asigura posibilitatea opțiunii, la repartitia în practică, pentru un domeniu cât mai atractiv pentru mine. Până în anul al treilea de studii am beneficiat de bursa care se acorda unui număr limitat de studenți, pe baza mediei obținute de fiecare, iar în ultimii doi ani de facultate am beneficiat de bursa republicană, care reprezenta cel mai înalt nivel de recompensă a

performanțelor la învățătură și care se acorda unui singur student din fiecare an de studii.

În cursul facultății am fost preocupat și de cercetarea științifică, activând în acest sens în anul II în cadrul Cercului de statistică, iar în anii III și IV ai Cercului de circulație bănească și credit, unde am prezentat diferite lucrări de specialitate.

De menționat că, în anul 1974, Facultatea de Finanțe s-a unit cu cea de Contabilitate, devenind o singură entitate, cu numele de Facultatea de Finanțe-Contabilitate.

Parcursul din timpul studiilor universitare, doctorale și apoi activitatea didactică mi-au fost marcate de personalitatea unor profesori universitari de renume, cu o ținută intelectuală și morală ireproșabilă, cum ar fi, în ordinea cronologică a anilor de studii: Dumitru Ciucur, Iulian Văcărel, Constantin Bichi, Silvestru Popovici, Eugeniu Vasilescu, Alexandru Gheorghiu, Nicolae Antoniu, Florian Bercea.

În luna septembrie 1976, după promovarea cu succes a examenului de absolvire a studiilor de licență, am ocupat, cu media 9,78, locul II la nivelul facultății (poziția I fiind obținută cu media 9,80) și locul III pe țară, cea mai înaltă medie obținând-o o studentă de la Iași. Pe baza acestei medii am avut posibilitatea de a opta pentru unul din cele mai râvnite posturi afișate la avizierul facultății, la parterul clădirii vechi, respectiv cel de la Inspekția Teritorială Financiară de Stat București (ITFS) din cadrul Ministerului Finanțelor. Totodată, consiliul profesoral al facultății mi-a acordat recomandarea ca, după efectuarea stagiului de trei ani în practică, să aleg activitatea didactică în calitate de asistent universitar, celălalt coleg cu medie mai mare ca a mea obținând dreptul ca, după același stagiul, să poată activa în cercetarea științifică. Lucrând în cadrul ITFS București, aveam posibilitatea de a cunoaște în detaliu realitățile din economia reală, disfuncțiile, deficiențele din activitatea întreprinderilor și centralelor economice, ceea ce mi-a asigurat o bază largă de cunoaștere a realităților la nivel microeconomic.

În luna iulie 1986 am obținut, prin concurs, postul de șef al celui mai important serviciu dintre cele trei existente în instituție, respectiv al domeniului „control în industrie, construcții, transport și cooperatie

meșteșugărească”, având în subordine 17 inspectori din totalul celor 35 câți erau angajați ai ITFS București.

La începutul anului 1989, conducerea Ministerului Finanțelor a dorit să mă propună în postul de director al ITFS, dar, conform „normelor privind cadrele” din acea vreme, nu eram eligibil din cauza dosarului incomplet, respectiv pentru că nu eram căsătorit. Totuși, pe 24 februarie 1989 am obținut titlul de doctor în economie, avându-l drept conducător științific pe prof. dr. Mircea Popovici, președintele Casei de Economii și Consemnațiuni, cu o temă din domeniul circulației bănești și al creditului, cu reflectare în activitatea întreprinderilor. Apoi, pe 5 februarie 1990, după schimbarea regimului politic, am câștigat prin alegeri libere postul de director, cu un scor de 63%. Timp de un an și jumătate experiența de conducere în acest post, îndeosebi în condițiile unei economii în schimbare profundă, mi-a fost de mare utilitate pentru perioada următoare a carierei profesionale. Apoi, în anul universitar august 1991 - mai 1992 am beneficiat, prin Ambasada SUA la București, de bursa Fulbright „Alexander Hamilton Fellow” la Henry W. Bloch School of Management din cadrul University of Missouri-Kansas City. În perioada respectivă am avut posibilitatea să particip la cursuri și să studiez mai multe manuale privind funcționarea economiei de piață, dintre care menționez: Finanțe manageriale, Contabilitate, Sistemul de taxare, Finanțe publice, Economics, American Government etc. Totodată, am avut plăcerea de a fi „visiting researcher” la universitățile Emporia – statul Kansas, Omaha – statul Nebraska, precum și la Direcția regională, care cuprindea cinci state, a Curții de Conturi a SUA (General Accounting Office). Studiile efectuate, multiplele contacte cu profesori având un înalt nivel științific și viața cotidiană timp de 10 luni într-o comunitate atât de avansată din punct de vedere sociouman și-au pus amprenta în mod definitoriu asupra cunoștințelor mele profesionale și a modului de înțelegere a funcționării economiei de piață în cel mai dezvoltat stat al lumii. La întoarcerea în țară am îndeplinit funcția de secretar de stat în Ministerul Economiei și Finanțelor în semestrul II al anului 1992, iar începând cu finele lunii noiembrie a aceluiași an am făcut parte, timp de patru ani, ca ministru de stat, apoi ca ministru al finanțelor din guvernul Nicolae Văcăroiu. În această perioadă în care au fost implementate

numeroase reforme economico-sociale, am avut posibilitatea de a negocia câteva acorduri de ajustare macroeconomică și structurală cu FMI și BIRD, ceea ce, în condițiile politice dificile din acea perioadă, mi-a solicitat din plin cunoștințele dobândite în timpul facultății, precum și pe cele deprinse în decursul anilor petrecuți în SUA cu bursa Fulbright.

În continuarea carierei am îndeplinit funcția de deputat în Parlamentul României, fiind vicepreședinte (1996-2000) și președinte (2000-2004) al Comisiei pentru Buget, Finanțe și Bănci a Camerei Deputaților. Activitatea mea guvernamentală, parlamentară, de membru timp de patru ani în Consiliul de administrație al BCR, din care ca președinte al Comitetului de Supraveghere în intervalul aprilie-octombrie 2004, precum și cea de cadru didactic predând „Monedă și credit” începând încă din anul 1977, au constituit fundamente solide pentru a îndeplini în bune condiții funcția de prim-viceguvernator și vicepreședinte al Consiliului de Administrație al Băncii Naționale a României începând cu luna octombrie 2004. În intervalul mai-decembrie 2012, prin suspendarea din această funcție, aprobată de Parlament, am ocupat poziția de viceprim-ministru și ministru al finanțelor, perioadă în care am reușit anularea pentru România a Procedurii de Deficit Excesiv, instituită de Comisia Europeană, în condițiile nerealizării acestui obiectiv țara noastră putând suporta penalități semnificative din partea UE.

Complexitatea și diversitatea problematicii monetar-valutare, precum și domeniile supravegherii bancare și stabilității financiare, pe care le-am gestionat împreună cu domnul acad. Mugur Isărescu, Guvernatorul BNR, și ceilalți membri ai Consiliului de Administrație, au reprezentat provocări importante ale carierei mele profesionale. Totodată, m-a preocupat activitatea de cercetare științifică aplicativă și, ca urmare, pe lângă numeroasele lucrări prezentate în cadrul unor conferințe și seminarii interne și internaționale, am publicat următoarele cărți: *Capitalul în România postcomunistă* – 3 volume (2018), *Capitalism și capitaliști fără capital în România* – 2 volume (2021), *Starea economico-socială a României în anul 2000* (2002), *Starea economico-socială a României în anul 2004* (2018) și, recent, am finalizat, în calitate de coordonator și autor, împreună cu un grup de colegi din cadrul BNR și INS, lucrarea *Avuția Națională a României*.

Parcursul redat anterior al activității practice și didactice (profesor universitar și conducător de doctorat) a fost posibil, dincolo de efortul personal, datorită extrem de temeinicei baze teoretice dobândite pe parcursul studiilor din cadrul Facultății de Finanțe a Academiei de Studii Economice din București, în perioada 1972-1976, cunoștințelor științifice dobândite prin interacțiunea cu profesori de renume ai ASE și personalități importante ale vieții economico-sociale din țara noastră. Față de toți cei care mi-au marcat cariera prin înalta pregătire științifică și ținuta morală ireproșabilă îmi exprim, în încheiere, sincera recunoștință și caldele mele mulțumiri.

Mariana GHEORGHE

Absolventă a Facultății de Comerț, specializarea Relatii Economice Internationale, promoția 1979

CEO OMV PETROM, București. Director nonexecutiv ING Group, Amsterdam, Nederland, și Contour Global, Londra, Marea Britanie

Cheia succesului în carieră – o educație economică solidă și continuitate în acumularea de experiență practică

Am absolvit ASE/REI în 1979. Activitatea mea profesională postuniversitară s-a desfășurat în strânsă consonanță cu evoluția economico-socială a României, desfășurându-se atât în țară, cât și în străinătate. Am trecut prin industrii și activități diferite, cum ar fi producția în industria chimică, comerț internațional al României, macroeconomie la ministerul de finanțe român și activitate bancară internațională la Londra, ca, după 14 ani, să revin în România ca CEO al celei mai mari companii din România și din Spațiul Economic European (SEE). În prezent îmi desfășor activitatea internațională ca director nonexecutiv în grupuri multinaționale din domeniul financiar și energetic.

Toate aceste schimbări și realizări nu ar fi fost posibile fără o educație solidă și o pregătire continuă academică și profesională. Absolvirea învățământului universitar de calitate este cu adevărat ALMA MATER, mama spirituală, care ne călăuzește toată viața noastră profesională și personală.

Apartenența la comunitatea de studenți a ASE/REI era visul oricărui tânăr ambițios. Era dorința de a deveni un demn reprezentant al țării tale și de a-ți testa competențele în fața celor mai buni din țară și din străinătate. ASE era și este o citadelă de învățământ universitar în România, o înaltă școală de formare profesională.

Nu pot decât să îmi exprim recunoștința față de facultatea absolvită și a valorosului colectiv de cadre didactice care au știut să îmi dezvolte o curiozitate continuă pentru evoluția economică și socială, locală și internațională a țării noastre. Am învățat valoarea muncii, a efortului în atingerea țintelor profesionale. Mi-au dezvoltat capacitatea de a judeca mai profund și a acționa pe baza cunoștințelor acumulate. Sunt recunoscătoare pentru prietenii solide pe care le-am dezvoltat în aceea perioada și care au continuat toată viața. La acest moment aniversar pentru ASE, mă simt onorată de a fi membră a Consiliului Consultativ al ASE, care îmi dă șansa de a contribui la dezvoltarea viitorului învățământului academic economic și de afaceri din România, care să facă față cu succes tendințelor disruptive manifestate la nivel global atât prin prisma tehnologiei, cât și a schimbărilor climatice și de sustenabilitate. ASE are vocația să fie nu numai nr. 1 în România, ci și să figureze printre primele universități regionale și europene.

Daniel GROSS

*Absolvent al Facultății de Administrarea Afacerilor, cu predare în limbi străine (FABIZ), Germană, promoția 2001
CEO la REWE Romania – PENNY*

Din anii studenției am păstrat întâlnirile lungi cu discuții principiale, uneori în contradictoriu

Zâmbesc mereu când îmi amintesc de anii studenției. Uneori mă cuprinde și o stare de nostalgie blândă când aud versurile celor de la „Vama Veche”, care aduc cu ele și imagini de la Balul Bobocilor. Deși au trecut 25 de ani de la prima zi petrecută în facultate, astăzi nu le resimt presiunea. Motivul poate fi legat de prietenia cu mulți colegi pe care îi revăd des, ne-am păstrat o parte dintre obiceiuri și legătura noastră a devenit emblematică. Am păstrat gândurile mele în reverberația întâlnirilor lungi cu discuții principiale, uneori și în contradictoriu, dar și bazate pe afinități care ne-au întărit relația de-a lungul timpului. Deși prioritățile noastre s-au schimbat pe parcurs, valorile noastre de bază au rămas aceleași și le împărtășim astăzi cu un grup mai extins, pentru că ni s-au alăturat și familiile noastre.

Am venit la București din Sibiu cu principiul *Ein Mann, ein Wort!* și acesta a rămas pentru mine o referință pe tot parcursul dezvoltării mele. Limba germană m-a ajutat foarte mult atât în facultate, dar și mai târziu, când deja mă gândeam la cariera mea. Am fost implicat activ în comunitatea academică atât în timpul liber, când distracția era la cote înalte, cât și la cursuri, seminarii, chiar și la sesiunile de comunicări științifice.

Mi-au plăcut mereu cifrele, le rețin ușor și fac legătură între informații, de aceea cred că amintirea cu profesorul de statistică este una firească. L-am simpatizat pe domnul prof. univ. dr. Pavel Wagner care ne predă statistică și la al cărui examen am obținut nota 9. Bineînțeles, am fost la mărire pentru că această notă nu era reprezentativă pentru cunoștințele mele...

Participarea și atenția la cursuri era maximă, însă îmi amintesc că nu scriam deloc. Aveam o colegă din Sibiu, șefa de promoție, și am învățat în toți cei patru ani după notițele ei. Scria frumos și mult mai ordonat decât mine. Încă de pe atunci m-am concentrat pe ceea ce știu să fac foarte bine, iar pentru restul... am fost mereu în căutare de soluții.

Lucrarea de licență a pornit de la o tema foarte actuală chiar și acum. Proiectul era unul real, în cadrul căruia se căutau producători auto pe piața noastră, iar eu m-am concentrat mai mult pe activitățile de marketing. Pe parcursul unei vacanțe de vară am avut chiar o experiență de muncă în producție la uzina Opel din Germania, unde m-am descurcat datorită limbii germane și chiar i-am ajutat și pe cei din echipă care nu cunoșteau o limbă de circulație internațională.

Cu siguranță, fără limba germană mi-ar fi fost mult mai greu în multe privințe! Fluența în această limbă m-a ajutat să discut cu profesorii invitați din Germania, să dezvolt diverse relații, să accesez topul celor mai buni angajatori și să obțin, chiar în 2001, și primul job în IT la o companie nemțească din retail, al cărui CEO am devenit câțiva ani mai târziu și sunt și astăzi.

Cristina GUȚU

*Absolventă a Facultății de Contabilitate și Informatică de Gestiune,
promoția 2003*

*Advisory Services Director și Learning & Development Lead la KPMG,
București, România*

Academia de Studii Economice din București, povestea mea ieri, astăzi și mâine

Mi-am început cariera în contabilitate în familie. Bunicul meu, mama mea au urmat cu pasiune această meserie și au fost îndrumătorii, mentorii mei. O masă de bucătărie încărcată cu documente contabile, mașini de calcul, T-uri contabile, registre jurnal și balanțe de verificare era un peisaj obișnuit al copilăriei mele. Când eram încă în școala generală, mama mă ruga să o ajut și m-a învățat cum funcționează lucrurile. Am învățat în joacă, motivată fiind să petrec timpul cu mama. Urmarea unui liceu economic (Colegiul Economic „Virgil Madgearu”, București) și, mai târziu, a Facultății de Contabilitate și Informatică de Gestiune din cadrul Academiei de Studii Economice din București au venit ca o cale firească de urmat, mai ales că timpul petrecut cu mama în universul contabilității era întotdeauna presărat cu povești savuroase din anii ei de studenție, unde altundeva decât la Facultatea de Finanțe-Contabilitate a aceleiași Academii de Studii Economice din București. Mi-a fost extrem de ușor să așez cărămizile profesiei peste fundația deja construită în familie și am învățat întotdeauna cu bucurie.

Ce semnificație personală are pentru mine apartenența la comunitatea universitară a Academiei de Studii Economice din București?

Academia de Studii Economice a fost locul unde:

- Am aspirat să reușesc să devin studentă, vis pentru care am trudit cu efort susținut și o voință cum numai anii tinereții știu să aducă.

- Am avut ocazia să mă formez ca profesionist sub îndrumarea unor dascăli de excepție, profesori ale căror lucrări le prețuiam și care îmi ghidaseră pașii încă din anii de liceu. Ocazia de a-i vedea în carne și oase la catedră și de a-mi fi mentori pe parcursul călătoriei mele către performanță a reprezentat cea mai bună motivație pentru a deveni în fiecare zi mai bună.
- Am primit primele sfaturi de orientare în carieră, unde am auzit pentru prima dată despre beneficiile calificării profesionale internaționale ACCA (Association of Chartered Certified Accountants – Marea Britanie) și despre oportunitățile de dezvoltare profesională aduse de un rol în cadrul marilor companii de consultanță și audit (Big4 sau, de fapt, Big5 pe vremea aceea).
- Am întâlnit colegi extraordinari cu care am legat prietenii de durată și alături de care am scris frumoase povești personale și profesionale.
- Mi-am întâlnit jumătatea – cum altfel decât un alt suflet de contabil?

Academia de Studii Economice este locul unde:

- Mă întorc întotdeauna cu deosebită plăcere, ca fostă studentă și actual reprezentant al mediului de afaceri, să împărtășesc cu studenții puțin din experiența mea de peste 18 ani în audit financiar, servicii de consultanță de afaceri și formare profesională în domeniul financiar-contabil.
- Găsesc întotdeauna studenți interesați să urmeze calificarea profesională internațională ACCA și care ascultă cu plăcerea și adresează cele mai provocatoare întrebări despre povestea mea legată de călătoria ACCA, de la provocările statutului de student, bucuria și mândria pe care le-am simțit acum mai bine de 15 ani când am obținut calitatea de membru ACCA și până la satisfacția pe care mi-o aduce în prezent contribuția mea la viitorul ACCA din poziția mea actuală de membru în Consiliul Global al acestei prestigioase organizații.

- Mă poartă pentru prima dată pașii atunci când sunt în căutare de noi colegi extrem de bine pregătiți și pasionați de meseria lor, care să se alăture angajatorului meu KPMG și să crească frumos alături de noi.

Și, fiindcă un adevărat profesionist contabil sigur se pricepe bine la citit viitorul, sunt convinsă că Academia de Studii Economice va fi locul unde:

- Se vor forma în continuare generații valoroase de profesioniști sub îndrumarea unor mentori de excepție.
- Voi continua să mă întorc cu bucurie și să contribui, la rândul meu, la dezvoltarea frumoasă a acestor oameni care vor face cinste profesiei.
- Atât studenții, cât și profesorii vor fi mereu cu un pas înaintea provocărilor aduse de tehnologie și de viteza cu care mediul de afaceri evaluează constant.
- Cel mai probabil... eu și sufletul meu de contabil pereche ne vom duce într-o zi de mână copilul, care va duce povestea mai departe...

Mulțumesc ASE pentru ceea ce ai fost, ești și vei fi în viața mea!

Traian HALALAI

*Absolvent al Facultății de Finanțe, Bănci și Contabilitate, specializarea
Finanțe-Bănci, promoția 1995*

Președinte executiv al EximBank România, București

Succes prin schimbare

Provoacă și acceptă schimbarea, ajută-i și pe alții să o facă și, astfel, vei cunoaște succesul. Așa aș sumariza cea mai importantă lecție pe care am învățat-o de la Academia de Studii Economice. O lecție pe care ASE nu numai că a predat-o, formând elita economică a României, ci a și aplicat-o. Pentru că, în cei 110 ani de activitate, Academia de Studii Economice a evoluat permanent, s-a adaptat la condițiile istorice și la schimbările din economie, și-a modernizat conținutul disciplinelor, a introdus noi specializări, în pas cu cerințele pieței muncii, și s-a deschis către lume prin programe de studii în limbi străine, stagii de pregătire sau de cercetare în străinătate.

ASE a făcut performanță prin educație, iar lucrul acesta este recunoscut la nivel internațional: este prima universitate din țară care a intrat în top 600 în lume, într-un ranking universitar de notorietate, fiind cotate drept cea mai bună universitate din România.

Toată această evoluție remarcabilă nu ar fi fost posibilă fără aportul și implicarea unor personalități de excepție: la ASE au predat mari profesori, și predau și acum mari profesori. În egală măsură, este și meritul performanțelor și calității studenților, al absolvenților care au ajuns economiști de valoare, parte din elita economică românească și internațională. Pentru că liderul învățământului economic și de administrație publică din România a creat, la rândul său, lideri.

Sigur că, în acest punct, pot fi ușor acuzat de subiectivism și nici nu aș putea fi altfel. Sunt mândru absolvent de ASE și, mai mult decât atât, am avut privilegiul și de a petrece câțiva ani la catedră ca asistent universitar.

Îmi amintesc cu mare plăcere perioada 1995-1998. Predam disciplinele „Piețe de capital” și „Modelare financiar-monetară”, aveam sălile pline, era aceea perioadă în care se făcea destul de rapid trecerea de la teorie la practică, aveam studenți buni, care deja aveau acces la literatura de specialitate „de afară”, la tehnica de calcul – apăruseră primele PC-uri, imprimantele matriceale... era o energie fantastică. O energie care m-a alimentat și ulterior, când am făcut trecerea către lumea aplicată a finanțelor. O lume din care fac parte și astăzi și în care am încercat să transpun cât mai mult din lecția de schimbare și adaptare predată de ASE.

Cred că noi suntem cei care ne facem viitorul, iar schimbarea este cea care ne propulsează înainte. Este, deci, responsabilitatea noastră să construim o lume mai bună pentru generațiile viitoare și doar prin educație putem crea o societate cu valori corecte, care să genereze progres și prosperitate.

De aceea, în cei aproape 25 de ani de carieră bancară, am susținut, ori de câte ori am avut ocazia, proiecte educaționale financiare sau antreprenoriale pentru liceeni și studenți. Am încurajat, de asemenea, implementarea de programe de internship, care să facă mult mai ușoară tranziția tinerilor de la școală la viața activă, cu posibilitatea de a performa rapid, precum și programe pentru centre educaționale, care să susțină activitatea didactică și de cercetare.

Mi se pare important să investim în această direcție, mai ales în actuala paradigmă economică, când preocuparea majoră a leadershipului economic ar trebuie să fie construirea unor generații de profesioniști multidisciplinari, cu un nou set de abilități și cunoștințe. Pentru că, astăzi, băncile nu au nevoie doar de funcționari bancari, au nevoie de oameni care pot contextualiza ciclurile de afaceri sau de consum, înțeleg provocările regionale și cele globale și anticipează soluții. Avem, de asemenea, nevoie, mai mult ca oricând, de oameni capabili să țină pasul cu transformările tehnologice care să satisfacă solicitările clienților, care se așteaptă ca băncile să răspundă cu aceeași rapiditate cu care se fac cumpărături pe Internet.

Din această perspectivă, avem o dublă provocare: creșterea gradului de educație digitală, de dezvoltare a competențelor digitale atât pentru actualii și viitorii bancheri, dar, mai ales, pentru consumatorii de produse bancare,

care să-i ajute să gestioneze riscurile asociate accesării unor servicii financiare tot mai complexe. Este un element esențial pentru a face pasul către următoarea frontieră din banking, care va fi punerea realului în digital și a digitalului în realitate.

De aceea, aceleași principii le-am aplicat și în cadrul organizațiilor pe care le-am coordonat, încurajându-mi colegii să înțeleagă nevoia de schimbare și beneficiile acesteia, să caute activ oportunitățile și să privească NOUL cu deschidere, pentru a face față provocărilor. Cu fiecare provocare apărută, cu fiecare problemă rezolvată zi de zi, ne putem dezvolta fiecare dintre noi ca profesioniști și ca oameni și putem, astfel, să creăm valoare adăugată și prosperitate economică pentru întreaga societate.

Pentru toate acestea sunt recunoscător dascălilor mei, care m-au învățat să învăț permanent, felicit întregul corp profesoral pentru dedicație și implicare și urez Academiei de Studii Economice mulți ani cu generații de specialiști de excepție, care provoacă și acceptă schimbarea. Pentru că România crește cu noi toți!

La mulți ani!

Mihai HURĂ

Absolvent al Facultății de Economia Agriculturii, promoția 1975

Consilier de conturi la Curtea de Conturi a României

Considerație și respect pentru o universitate de prestigiu și un corp profesoral de excepție!

Cunoștințele dobândite în anii de studii universitare de licență, pregătirea temeinică, profesorii universitari de excepție pe care i-am avut la catedră au influențat și au determinat întregul meu parcurs profesional, concretizat în peste patru decenii de activitate desfășurată după absolvirea facultății. Consider că am aplicat, aprofundat și dezvoltat competențele dobândite în perioada studiilor universitare, cu precădere în activitatea desfășurată în două instituții a căror importanță pentru economia națională, respectiv pentru sistemul public este indiscutabilă: Ministerul de Finanțe, respectiv Curtea de Conturi a României.

În cadrul Ministerului de Finanțe, o parte importantă a activității desfășurate s-a concentrat în domeniile controlului economico-financiar (11 ani) și elaborării legislației fiscale (10 ani), fiind implicat activ în elaborarea primului Cod fiscal, iar după intrarea în vigoare a acestuia, în anul 1993, am participat la modificarea sa, în vederea ajustării reglementărilor naționale la cele din Uniunea Europeană, în perioada de preaderare.

Am ocupat funcțiile de director general adjunct și director în Ministerul Finanțelor Publice, respectiv Ministerul Economiei și Finanțelor, în perioada iulie 1999 - octombrie 2008, la Direcția Generală de Legislație fiscală.

Curtea de Conturi a României este o a doua instituție deosebit de importantă în cariera mea profesională, în perioada celor 15 ani petrecuți în cadrul acestei instituții participând activ la conducerea acesteia și adoptând decizii la nivelul plenului Curții. Astfel:

- în perioada martie 1993 - martie 1999 am fost consilier de conturi, membru al plenului Curții, demnitar numit de Parlamentul României pe un mandat de șase ani, și șef de divizie;

- în perioada octombrie 2008 - octombrie 2014 am fost consilier de conturi, membru al plenului Curții, demnitar numit de Parlamentul României pe un mandat de șase ani, și șef de departament;

- din octombrie 2014 până în octombrie 2017 am îndeplinit funcția de director al Camerei de Conturi Ilfov.

Pregătirea universitară solidă, dobândită în Academia de Studii Economice din București, precum și experiența și expertiza dobândite în cele două importante instituții mi-au facilitat accesul la ocuparea, pe parcursul carierei, și a altor funcții de conducere în instituții publice sau private, precum: la RomAqua Group SA, consilier economic din 2019 până în prezent; la Ministerul Transporturilor, director Cabinet ministru, în perioada februarie-decembrie 2018; la Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale, director Cabinet ministru, din octombrie 2017 până în ianuarie 2018; la SC AGRAS SA, consilier președinte, aprilie - iunie 1999; la Ministerul Muncii și Protecției Sociale, director și director general, octombrie 1990 - februarie 1993; la Banca Națională a României, inspector principal, februarie 1990 - septembrie 1990.

Cariera mea profesională a fost completată prin apartenența la o serie de organisme profesionale, și anume: Camera Consultanților Fiscali din România, din anul 2001 până în prezent; Camera Auditorilor Financiari din România, din 2000 - prezent. În perioada 2005-2006 am făcut parte din Consiliul Camerei Auditorilor Financiari din România și, datorită contribuției aduse la dezvoltarea profesiei de auditor financiar, mi-a fost acordat titlul de „Auditor financiar de onoare”. În perioada 2019-2022 am fost membru în Comisia de disciplină a Camerei; Corpul Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România, din 1993 până în prezent.

De asemenea, am deținut funcții de management în cadrul unor companii românești importante, precum: Companiile Naționale Aeroporturi București și Tarom SA, în cadrul cărora am fost membru în Consiliul de Administrație, în anul 2018; Compania Națională Poșta Română, unde am

fost membru în Consiliul de Administrație și Loteria Română – membru AGA în anul 2008; ASIROM, Aeroport Otopeni, Societatea Națională „Tutunul Românesc”, S.C. Tarom S.A., S.C. Electrocentrale București, companii în care am avut mandate de cenzor / membru în Consiliul de Administrație în perioada 1993-2003.

De-a lungul anilor am fost alături și aproape de ASE, inclusiv în calitate de cadru didactic asociat în perioada 1995-2006.

Pentru rezultatele pe care le-am avut în funcțiile de demnitate publică și pentru performanțele înregistrate în întreaga mea carieră profesională, am fost decorat cu Ordinul Național „Pentru Merit” în grad de Cavaler, acordat de Președintele României în anul 2014, și Crucea de Cavaler, acordată de Președintele Germaniei în anul 2012, pentru merite deosebite și activitatea desfășurată în cadrul Consiliului de Cooperare Româno-German.

La mulți ani, Academia de Studii Economice din București! La ceas aniversar îmi exprim atât bucuria pentru faptul că universitatea noastră a ajuns la 110 ani de existență, cât și mândria de a face parte din comunitatea ASE în calitate de fost absolvent, șef de promoție al Facultății Economia Agriculturii (1971-1975).

Călin ILE

*Absolvent al Facultății de Comerț, specializarea Turism-Servicii,
promoția 1995*

Președintele Federației Industriei Hoteliere din România, FIHR

ASE – o sursă permanentă de inspirație și încredere

Carierea mea profesională a însemnat întotdeauna ca, pe lângă activitatea economică principală în care eram implicat, să formez și să cresc tineri, să îi fac să devină profesioniștii de care economia românească, turismul nostru are și va avea mereu nevoie. Și, de fiecare dată când trec prin acest proces de mentorat, îmi amintesc cu mare plăcere de modul în care eu, la rândul meu, am fost format, de felul în care profesorii mei din ASE și-au pus amprenta și au reușit să scoată ceea ce este mai bun în mine, sau de contribuția majoră pe care colegii mei de facultate au avut-o în a mă provoca mereu să fiu mai bun.

Nu eram astăzi profesionistul care sunt fără să fi trecut prin cea mai bună instituție de educație din domeniul economic românesc.

Nu aveam astăzi conduita și comportamentul moral și colegial fără să fi fost alături de aceste modele umane, atât din rândul profesorilor, cât și al colegilor, modele care m-au ajutat să aleg aproape întotdeauna opțiunea potrivită, iar atunci când nu am făcut-o, atunci când am greșit, tot de la ei am învățat cum să corectez și cum să revin la drumul drept.

Poate tocmai de aceea continui și astăzi să fiu aproape de ASE, să ne sfătuiim împreună, să colaborăm de fiecare dată când putem, pentru a continua să ajutăm împreună la formarea viitorilor economiști de prestigiu ai României. Rolul ASE este unul esențial pentru viitorul economic al României și trebuie să facem tot ce depinde de noi în a ne asuma împreună acest rol.

Mult succes!

Mihai IONESCU

Absolvent al Facultății de Comerț, specializarea Comerț exterior, promoția 1968

Președinte executiv al Asociației Naționale a Exportatorilor și Importatorilor din România (ANEIR)

Copreședinte al Consiliului de Export al României

Mândria de a fi ASE-ist

Pe vremea liceului („Unirea” din Focșani, promoția 1959-1963) „la putere” erau inginerii electroniști. Și în România, și pe plan mondial se făceau pași decisivi în noul domeniu care avea să revoluționeze viața oamenilor și a societății (cum este astăzi inteligența artificială).

Deși eram olimpic la matematică, am surprins nu doar familia și colegii, dar și profesorii (care vedeau în mine un viitor electronist), când am hotărât să dau examen de admitere la facultatea de comerț exterior de la ASE bucureștean.

Au fost două examene susținute în scris și patru oral, pe care le-am trecut cu 10 pe linie.

– Când trebuie să revin la București, să văd dacă am fost admis? – l-am întrebat pe profesorul de la ultimul examen.

– Cu cei patru decari din carnetul de note și cu cei doi de la probele scrise, nu are rost să mai reveniți decât la începutul cursurilor – primesc răspunsul. Vacanță plăcută!

Vacanța a fost plăcută, fără emoțiile dacă am reușit sau nu la facultate, dar, în rest, am continuat să muncesc, așa cum procedasem în toate vacanțele anterioare de licean (montând primele antene TV pe casele celor care-și permiteau să-și cumpere noua invenție a epocii, televizorul alb-negru), ca și în toate vacanțele de elev din clasele V-VIII, obligat să completez resursele financiare ale familiei.

În sala 35 din Calea Victoriei 216 (unde se desfășurau cursurile și seminariile celor cinci serii de la Comerț exterior), mi-am cunoscut viitorii colegi (peste 90% bucureșteni; Comerțul exterior era vedeta ASE-ului), mulți dintre ei aduși la facultate cu mașinile negre ale părinților sus-puși.

Cei cinci ani universitari nu-i voi putea uita vreodată. Au fost unici și irepetabili.

Am avut șansa să fiu discipolul câtorva corifei ai ASE-ului: rectorul N. Lupu, viitor guvernator al BNR, decanul Pavel Tiberiu (care și-a dorit să mă oprească asistent al său la OTCE), matematicianul prof. Paul Iscovici, juristul în drept internațional, inegalabilul prof. Tudor Popescu, distinsul prof. Titus Cristureanu – la Statistică internațională (care cumula funcția de președinte al Camerei de Comerț a României), profesorii Nicolae Sută – la Comerț internațional, Muscel Ionescu – Merceologia mărfurilor de comerț internațional, Dănoaica – Contabilitate, Djamo – Geografie, Sută Sălăjean – IDE, Vasile Răuță (ministru adjunct la Ministerul Comerțului Exterior și viitor guvernator al BNR) – la Decontări internaționale, Vâlsan (prodecan) – la Socialism – și mulți alții. Profesorii de limbi străine: Sabina Osman – la franceză, V. Surjicov – la limba rusă, asistenții universitari Cristina Cristureanu – la Transporturi internaționale și Ovidiu Rujan – la OTCE (ambii proaspeți absolvenți ai ASE-ului) etc.

S-au adăugat contactele cu alți corifei ASE-iști de la cercurile științifice: faimosul prof. N. N. Constantinescu – la Economie, prof. Grumberg – șeful catedrei de IDE, care mi-au îndreptat primii pași spre cercetare, urmând să obțin – după câțiva ani de la absolvire – titlul de doctor în științe economice la ASE, sub bagheta vestitului membru de frunte al conducerii de atunci a țării – Gheorghe (Gogu) Rădulescu.

ASE era vestit în mediul universitar bucureștean și prin bogata activitate sa artistică. Nae Lăzărescu (faimosul comediant) era gata-gata să iasă la pensie direct din facultate, atât de mult și-l doreau profesorii –, bineînțeles, și studenții – în echipa de umor, fiind lăsat să repete mai mulți ani de studii. Organizația studențească, ca și cea a politicii vremii, era o adevărată forță, în care m-am implicat cu multă dăruire și pasiune pentru a face viața

colegilor cât mai agreabilă, deranjând uneori comoditatea unor profesori, pentru care am plătit cu un vot de blam cu avertisment.

Despre colegi și despre viața de student la ASE am scris o carte (pe care am coordonat-o editorial) la aniversarea unei jumătăți de veac de la absolvire. Din câte am înțeles, a fost prima carte de acest gen de la facultatea noastră (care se găsește în biblioteca ASE), în care am adunat mărturii de la cei alături de care am parcurs frumoșii ani ai studenției, fiecare dintre ei fiind implicați după absolvire în cele mai diverse sectoare ale comerțului exterior românesc.

Nu poate fi uitată nici viața de student căminist din clădirile aflate pe străzile Occidentului, Academiei, Ștefan Furtună nr. 140 (actualmente Muzeul Armatei) și din ceea de la Agronomie, unde împărțeam camera cu alți 10-14 colegi din promoții diferite și din facultăți diferite. Eram o adevărată familie, care a cimentat prietenii perene, indiferent de carierele ulterioare.

Anul absolvirii (1968) a marcat o nouă cotitură la 90 de grade în viață (ca la terminarea liceului), intrând în lotul de elită al redacției ziarului nr. 1 al țării.

Nu regret, deși mi-ar fi plăcut, dar nu mă puteam multiplica și nici nu puteam cumula mai multe funcții, să rămân asistent la ASE, să merg cercetător la proaspăt-înființatul IEM (Institutul de Economiei Mondială, condus de o somitate în domeniu – prof. Costin Murgescu), la ISCE-urile care ofereau posturi tentante, cu perspective de trimitere iminentă în străinătate, la secțiile economice ale ambasadelor României.

Am surprins și profesorii, și colegii de pasul făcut spre gazetărie, fiind atras de marile prefaceri din presa românească, promovate de cel supranumit Dumitru Popescu-Dumnezeu. A fost vremea când s-a creat o nouă elită de gazetari profesioniști prin atragerea șefilor de promoții de la toate școlile universitare: ASE, Politehnică, Arhitectură, Medicină, Institutul de construcții, Conservator etc.

După primul an de probă 1968 (cu evenimentele din august din Cehoslovacia) am rămas în presă (domeniul economico-social) până în 1995.

Evenimentele din Decembrie 1989 și alunecarea presei scrise spre amatorism și senzational m-au determinat să revin la matcă, la ce studiasem la ASE – comerțul exterior.

La solicitarea ministrului Comerțului Exterior de atunci (tot ASE-ist), Petru Crișan, și la sugestia primului ministru (tot ASE-ist) Nicolae Văcăroiu, am pus bazele Asociației ANEIR, pe care o conduc de la înființare (1995), și, ulterior, în 2004, am înființat, prin hotărâre de guvern (HG nr. 486/2004), Consiliul de Export al României, pe care îl conduc de la înființare, fără întrerupere, în calitate de copreședinte, alături de cei 21 copreședinți din partea publică, care s-au perindat în funcțiile publice de secretari de stat sau miniștri-delegați pentru comerț exterior.

Într-o carte-document aniversară, cum este cea în care citiți aceste rânduri, succintul meu CV de ASE-ist se dorește a fi o mărturie simbolică a unui crâmpel din istoria acestei citadele a învățământului universitar economic românesc, exprimându-mi gratitudinea pentru ce a făcut și face înalta școală universitară economică în formarea celor 110 generații care i-au trecut pragul până acum.

Să nu uităm că ASE a dat României oameni de prim-rang: prim-miniștri, guvernatori ai Băncii Centrale, miniștri, academicieni, ambasadori, conducători de firme și bănci locale și internaționale, economiști fără de care o societate nu poate funcționa și progresa.

Evoluțiile în plan economic ale României din ultimii 110 ani – cu urcușuri și coborâșuri – fac parte din biografia celor care poartă cu mândrie titlul de fost ASE-iști.

În funcțiile pe care le dețin am putut „lua pulsul” noilor absolvenți care bat la porțile comerțului exterior românesc. Sunt mulți tineri valoroși (din păcate, prea puțini), care se integrează și performează în mediul de afaceri. Numai că inflația de universitari cu diplome din țară sau din străinătate nu este întotdeauna o mândrie pentru societate. Mai importantă este calitatea celor oferii pieței muncii, și nu cantitatea.

Regret, de asemenea, că ASE nu s-a impus ca principalul for economic, care să ofere țării, împreună cu reprezentanții practicienilor din economia reală, soluții concrete la multiplele provocări ale României,

îndeosebi în perioada postdecembristă, cu atât de multe necunoscut, generate de trecerea de la economia centralizată la economia de piață.

Sunt sigur – și o spun cu durere și autocritic – că nu s-au putut evita, prin ideile și soluțiile oferite de gândirea economiștilor români (și nu a politicienilor trecători, vânători de voturi), răspunsuri la multitudinea de necunoscut/neaajunsuri ale perioadei de tranziție.

Vreau să cred că actuala generație de mentori și studenți ai ASE-ului bucureștean va schimba în bine mersul societății românești. Țara are nevoie de economiști de primă mână și instituția seculară de studii economice din Piața Romană este – în opinia mea – capabilă să o facă. Cunoscut multe personalități din actuala echipă de conducere a instituției, care îmi dau încredere că viitorul suport și aport academic economic românesc vor fi mult mai generoși cu națiunea noastră.

La mulți ani ASE!

Octavian IONESCU

*Absolvent al Facultății de Contabilitate și Informatică de Gestiune,
promoția 2011*

*Associate Professor in Accounting, Course Director for Accounting and
Finance, Norwich Business School, University of East Anglia, Norwich,
Marea Britanie*

Comunitatea academică ASE – o marcă a talentului și a excelenței

În peisajul academic românesc și internațional, Academia de Studii Economice din București și-a dobândit un renume binemeritat de entitate universitară emblematică pentru excelența promovată constant în cercetare și educație. Această afirmație este una cât se poate de obiectivă și vine pe fondul unei interacțiuni personale cu diversele activități academice ce definesc ASE.

Am avut norocul să pot experimenta personal viața academică în cadrul ASE între anii 2008 și 2011, când am fost student doctorand în cadrul Facultății de Contabilitate și Informatică de Gestiune. A fost cea mai bună alegere pe care am făcut-o și un moment definitoriu pentru dezvoltarea personală și pentru cariera mea. Veneam după o experiență academică în Marea Britanie, unde făcusem studii de licență și masterat la University of East Anglia, și eram angajat în România ca inspector în cadrul Consiliului Județean Constanța. Eram puternic animat de dorința de a-mi dezvolta abilitățile de cercetare și am decis că cea mai bună cale este aceea de a urma studii de doctorat. Voiam să fac doctoratul acasă în România și, fiind din Constanța, primul gând a fost la București, la ASE.

Primul lucru, și poate cel mai important, pe care mi-l amintesc ca factor pozitiv, prin care ASE s-a remarcat, este transparența și comunicarea excelentă cu studenții și potențialii studenți. Site-ul web al ASE a fost factorul decisiv de alegere și de comunicare, acolo am găsit toate informațiile necesare

despre studiile de doctorat, actele necesare la înscriere, calendarul de înscriere, precum și locațiile pentru depunerea actelor și pentru interviu. Poate că aceste lucruri par standard acum, dar în 2008 ele erau doar în stare incipientă în multe instituții românești, iar ASE a fost un promotor și pionier în acest domeniu al comunicării, aducând un plus de excelență și venind în întâmpinarea studenților. Îmi amintesc cum, datorită traficului, am ajuns în ultimele minute din ultima zi de înscriere în biroul domnului rector Ion Gh. Roșca pentru a-mi semna cererea de înscriere, iar dânsul a fost deosebit de amabil și prietenos, glumind pe seama situației.

Al doilea fundament al excelenței pe care îl consider definitiv pentru ASE este calitatea foarte înaltă, de nivel internațional, a corpului profesoral. Îmi amintesc cu drag de orele făcute în primul an de doctorat, în care, alături de colegi, participam la dezbateri stimulante intelectual, pe teme alese cu grijă de către conducătorii de seminar sau curs. Am beneficiat de sesiuni de curs ținute de invitați internaționali speciali, veniți din locuri foarte îndepărtate, cum ar fi Monash University, Australia. Având experiența studiului academic în Marea Britanie, pot afirma fără rezerve că există o echivalență a calității predării, a resurselor și a sistemului administrativ cu cel al ASE. Mai mult decât atât, aș putea spune că ASE excelează în organizarea de evenimente, cum ar fi conferințe internaționale, colocvii doctorale și evenimente orientate spre cariere. Un gând special de recunoștință se îndreaptă către conducătorul meu de doctorat, domnul profesor universitar Eugeniu Țurlea, o personalitate de marcă în audit și contabilitate, care a fost deosebit de amabil, profesionist, cu care am avut multe conversații interesante și care m-a îndrumat pas cu pas către finalizarea lucrării de doctorat. Vă mulțumesc din suflet, domnule profesor, vă sunt recunoscător și sunt mândru că v-am avut conducător.

Vreau să îmi exprim recunoștința față de tot corpul profesoral al Facultății de Contabilitate și Informatică de Gestiune care, pe parcursul studiilor mele, a lucrat neobosit pentru a-i sprijini și îndruma pe studenți. Pasiunea pentru subiectele predate și profesionalismul lor au fost un model pentru mine. Mulțumesc conducerii facultății și corpului administrativ pentru modul impecabil în care au condus și administrat programul de doctorat, aducând o contribuție semnificativă la succesul acestuia. Sunt profund

recunoscător și plin de admirație față de organizatorii Conferinței Internaționale Accounting and Management Informations Systems (AMIS), organizată de CIG ASE în fiecare an, o conferință de renume mondial, cu invitați de marcă, cu care puține universități din lume se pot lăuda. Conferințele AMIS m-au ajutat mult când eram doctorand deoarece reprezentau un forum unde idei de ultimă oră se dezbăteau între participanți și unde doctoranzii puteau să-și prezinte propriile idei de cercetare și unde puteau întâlni persoane ce împărtășeau aceleași pasiuni. AMIS continuă și le doresc organizatorilor mult succes în continuare, îndemnând în același timp studenții ASE, dar și comunitatea academică interesată, să participe la această conferință. Al treilea determinant al excelenței pentru ASE îl reprezintă calitatea și dinamismul componentei studențești a comunității universitare care, sincer vorbind, e greu de egalat în ceea ce privește diversitatea, talentul și efervescenta relațiilor sociale. Gândul mă duce la colegii de doctorat cu care am avut onoarea să mă întâlnesc, cu care am avut schimburi de idei, colaborări de cercetare și fără de care experiența studiilor de doctorat nu ar fi fost completă. Cu mulți dintre colegi încă colaborez și sper ca toți colegii să fie, acolo unde viața îi poartă, fericiți și mândri că sunt parte din valoroasa comunitate universitară a ASE.

Vreau să închei acest eseu prin a ura Academiei de Studii Economice București un viitor strălucit, cu impact pozitiv asupra întregii societăți românești, pe măsura calității înalte a oamenilor ce o reprezintă și în conformitate cu tradiția onorabilă a trecutului său.

Beatrice-Cristina IORGANDA

*Absolventă a Facultății de Administrarea Afacerilor, cu predare
în limbi străine (FABIZ), promoția 2014
PR & Marketing Manager la Blitz TV*

***FABIZ a fost pentru mine o lecție de viață,
nu doar un loc unde am studiat***

Perioada studiilor universitare a fost pentru mine un moment destul de important din viața mea. Spun asta nu doar pentru amintirile frumoase pe care le-am avut împreună cu colegii mei, oameni cu care am rămas prietenă până în prezent, ci, în special, pentru că sunt de părere că mi-a oferit multe oportunități și diferite moduri de a vedea/percepe lumea. Personal, consider că este important ca un tânăr student să aibă acces la informație, la diversitate, pentru a-i facilita alegerea ce ține de carieră și a pune bazele vieții de adult.

Eu am urmat secția Engleză, lucru ce a făcut accesibil accesul străinilor prin diverse programe Erasmus. Mi se părea fascinant să am oportunitatea de a fi colegă cu oameni de peste tot din lume, fără ca măcar să ies din țară sau să călătoresc.

Îmi amintesc cât de fascinată eram să cunosc cultura colegii mele din Arabia Saudită sau cât de tare îmi plăcea accentul colegului meu din California. Cu toate că aparțineam unor peisaje culturale diferite, deci practic percepeam lucrurile diferit, reușeam să vorbim aceeași limbă la cursuri și să ne înțelegem foarte bine. Băncile facultății ne-au adus împreună și mă bucuram zi de zi de această experiență inedită.

Alte amintiri deosebite se leagă de cursurile și seminariile pe care le-am frecventat în perioada studenției. În primul rând, uneori mi se părea că particip la niște sesiuni de training, nicidecum la seminarii sau cursuri. Mă încurajau să fiu vocală, aveam colegi extrem de inteligenți și competitivi, ceea ce mă determina să cunosc mai multe, să mă documentez mai temeinic.

La unele cursuri aveam teme sau momente speciale.

Mi s-a părut fascinant când aveam în față reprezentanți din câmpul muncii, din corporații cu nume mari, care veneau la cursurile de resurse umane să ne povestească lucruri practice din diverse domenii. La contabilitate am avut de gestionat T-urile unei firme fictive, lucru ce pot spune că mă ajută foarte mult în ziua de azi, atunci când am discuții cu contabilă firmei mele. O altă amintire plăcută este legată de momentul când am realizat propriul website. Toate aceste experiențe m-au ajutat să mă dezvolt foarte mult și, cred eu, m-au ajutat să iau deciziile cele mai bune în cariera și în viața personală.

Pot spune că programul de studii Administrarea afacerilor oferit de FABIZ în limba engleză a fost pentru mine o colecție de lecții de viață, nu doar un loc unde am studiat. Oamenii pe care i-am întâlnit și momentele trăite cu ei mi-au influențat toate deciziile prezente (știu că poate suna prea de tot, dar chiar așa este!): de la dorința de a avea colegi străini și până la modul internațional de gândire, pe care-l adopt la locul de muncă actual. Inițial, nu credeam că alegerea unui program de licență poate să aibă un asemenea impact în viața unei persoane, dar iată că am avut norocul de a alege programul care mie mi s-a potrivit mănușă și așa repeta la infinit această experiență de nota 10.

Mugur ISĂRESCU

*Absolvent al Facultății de Comerț Exterior, promoția 1971
Academician, Președinte al Consiliului de Administrație și Guvernator
al Băncii Naționale a României*

Școala din inimă

Universitatea oferă fiecăruia o relație specială cu timpul. Pentru mine, Academia de Studii Economice, care face deja 110 ani de la înființare, înseamnă cea mai provocantă experiență de viață, unde spiritul a dat tonul existenței timp de 55 de ani. Într-un fel personal, direct sau indirect, Universitatea aceasta m-a cuprins în cele mai fascinante episoade de viață, de la studentul pentru care ținta este luminarea interioară, la cea de profesor, unde misiunea de a oferi lumină minților tinere este satisfacția umană cea mai înaltă. Desigur, pentru Universitate nicidecum nu trebuie să pregeți să-ți răspunzi la chemări. Așa se face că, necondiționat, mi-am asumat sarcini de sprijinire a relației cu foștii absolvenți, în calitate de președinte al Asociației Alumni sau de membru al Consiliului Consultativ al ASE. Cum se spune, sunt acasă în climatul formativ-funcțional al ASE începând din anul 1968 și continui să simt nevoia de a prelungi această binecuvântare a vieții personale.

Cel mai important beneficiu al vieții academice, în calitate de învățăcel sau dascăl, este deschiderea pe care această Universitatea o dă spre universul spiritual al umanității, dar cred că la fel de folositoare este atmosfera de căutare a răspunsurilor la întrebările pe care le ridică existența cotidiană, unde nu doar inspirația contează, ci mai ales deprinderea cu modelele de acțiune cele mai performante. Alături de celelalte trepte de pregătire școlară, care dau contur dimensiunilor esențiale de natură culturală ale personalității umane, Universitatea este cea care împlinește traseul educativ în privința creativității, atât din perspectivă mentală, cât mai ales în privința formării capacității de inovare și de utilizare a resurselor care sporesc confortul vieții.

Universitatea s-a dovedit dintotdeauna și rămâne întocmai instituția care implică opțiunea cea mai relevantă pentru împlinirea profilului omului competent profesional, practicant al valorilor morale cele mai alese și care își asumă rațional rostul omului în bunul mers al vieții sociale.

Pentru mine, a deveni student la Academia de Studii Economice a fost o dorință modelată după pornirile adolescenței, cuplată cu speranța unei episod de viață în care să se întâmple lucruri fundamentale în modul de a gândi și acționa, urmând deopotrivă exemplul tatălui meu, absolvent de ASE, maestru în analiza situațiilor microeconomice, ca și semnalele vremii care dădeau suport unor posibilități noi în deschiderea economiei către lume. Am, astfel, o satisfacție specială că fac parte dintr-o familie în care se află trei generații de ASE-iști și sunt șanse ca nepoții să nu rupă lanțul de suflet cu această universitate. De altfel, mi-am dat seama că atracția pentru ASE vine și din sentimentul, destul de răspândit, că este universitatea care îi atrage pe tineri prin etosul dezvoltat în timp, ca și prin dovezile palpabile ale carierelor ilustrate de absolvenții săi. Siguranța reușitei în viață pentru absolvent constituie cel mai prețios capital al ASE și factorul care propulsează peste ani notorietatea aceste instituții academice seculare.

Mi s-a părut extraordinară posibilitatea de a deveni specialist în relații economice internaționale, dar mai ales de a înțelege mecanismele economiei mondiale, modul în care alte țări și-au asigurat calea spre dezvoltare. Acum pot depune mărturie că alegerea programului de studiu a fost o reușită pentru mine, aventura formativă de nivel superior s-a soldat cu un bagaj de cunoștințe care m-au ajutat să depășesc blocajele în cunoaștere pe care societatea avea să le avanseze prea adesea mai târziu, să pot avea la îndemână scheme mentale care să avantajeze specialistul înainte de toate. Alegerea carierei de cercetător mi s-a părut firească pe fondul dotării cu cunoștințe căpătate în facultate, dar cu deosebire având ca bază mobilitatea gândirii critice, evaluative și orientative, deprinsă în climatul intelectual stimulat în întreținut de cadrele didactice.

Știu și împărtășesc fără rezerve convingerea multora că momentul care este un salt în formarea intelectuală a unui tânăr, poate chiar episodul de adevărată înălțare spirituală, în fapt de emancipare deplină, se petrece în

facultate. Cu câteva condiții, totuși: de a trăi cu intensitate și la modul personal responsabil condiția de student, ceea ce o distinge ca formulă de acțiune în lumea ideilor, de a cultiva arta dezbaterii prin confruntarea de viziuni sau explicații, de a cunoaște și proba gândirea înaintașilor, de a analiza corect starea de lucruri din lumea înconjurătoare. Facultatea este un context de instituționalizare a pregătirii profesionale, semnificativ prin includerea studentului în logica pregătirii academice, dar valoarea maximă a rezultatelor vine din angajamentul personal al studentului, care trebuie să-și educe voința de a urma ritualul învățării și de a-și asuma rolul de a fi creativ pe toate planurile gândirii și acțiunii.

La 110 ani, Academia de Studii Economice se prezintă ca mediul de formare intelectuală care are avantajul decantării în timp a experiențelor educative și, totodată, se arată a fi spațiul academic cu propensiuni evidente, recunoscute, spre marile străpungeri ale modernității. Cunoscut din interior marile frământări pentru ținerea justă a cumpenei între formulele verificate de învățământ de-a lungul anilor și tendințele inovatoare, adeseori intempestive, impuse de evoluția lumii. Ceea ce mă satisface în cel mai mare grad este faptul că ASE a reușit de fiecare dată să se mențină în echilibru pe creasta valului schimbării, fapt dovedit de performanțele absolvenților în viața lor profesională. Un avantaj aparte, care favorizează evitarea șocurilor și asimilarea semnalelor pozitive ale crizelor, vine din medierea experiențelor generaționale, predispoziția instituțională a ASE pentru a-și asocia organizații și medii importante în sprijinirea funcției ei educative. ASE este, din acest punct de vedere, un laborator de încercare a lărgirii forțelor interesate în bunul mers al pregătirii profesionale, ilustrat de multele acțiuni care răspund intereselor comune pentru a dezvolta expertiza în economie.

Trebuie să spun acum că ASE a avut mereu, chiar și în perioade vitrege, un corp profesoral care a știut să dea greutate pregătirii științifice, să atenueze impunerile de obiective și rețete ideologice, să transmită studenților esența științei economice. În ciuda unor percepții deformate – mai degrabă ale unor cârcoteli gratuite –, ASE a avut mereu un nucleu de cadre didactice care au făcut din pregătirea echilibrată a studenților o pagină, a cărei valoare în cartea timpului s-a văzut cu deosebire la momentul apariției condițiilor

pentru revenirea pe marea traiectorie a evoluției economiei după reguli raționale. Recuplarea la economia de piață a fost și o operă a absolvenților ASE, inițiați în forma și legile acesteia, practic contribuția lor a fost decisivă pentru noul drum și, fapt extrem de relevant, constituie izvor de inspirație pentru proiecte de schimbare conform așteptărilor oamenilor. Generațiile de studenți de acum au în înaintașii lor un model de angajare a efortului de schimbare, bazat pe cunoaștere.

Mă bucur că în anul aniversar instituția pe care o conduc, BNR, a făcut, împreună cu ASE, un mare pas înainte în diversificarea formelor de acțiune pe planul ofertei educative prin lansarea unui program masteral cu logistică comună. Nu încapе îndoială că reușita va veni din conjugarea forțelor intelectuale și a experiențelor practice consolidate pentru asigurarea unui înalt standard în pregătirea masteranzilor, crescându-le șansele de a face mai bine față provocărilor care caracterizează în ultimul timp mediul bancar, inclusiv al băncilor centrale, traiectoria urmată de acestea pentru a fi apte să îndeplinească funcțiile presupuse de trecerea la economia cunoașterii. În egală măsură mă bucur și faptul că BNR și ASE deschid împreună un câmp de experiență în automodelarea personalului propriu pentru a răspunde fără rest cerințelor noii economii, folosind contextul unui program de studiu masteral pentru stimularea nevoii de excelență. O aniversare nu este astfel doar un apel la memorie, ci o inițiativă concretă pentru a duce mai departe istoria seculară a ASE.

Prevăd pentru ASE, în al doilea secol de existență, reconfirmarea unei școli de economie în măsură să fie în miezul transformărilor prefigurate de tendințele spre economia care să ranforseze edificiul societății cunoașterii. Suportul tradiției implicării instituției și a marilor ei personalități în tumultul vieții economice, în definirea obiectivelor importante și în proiectarea strategiilor de dezvoltate, cu deplină formare a înclinației antreprenoriale și a puterii de judecată a tendințelor câștigătoare în planul progresului, constituie garanția regăsirii absolvenților ASE în prima linie a înaintării către viitor. Nu forțez adevărul dacă spun că istoria ASE scoate în evidență faptul că oamenii ASE – studenți și cadre didactice – au prețuit dintotdeauna nu doar

acțiunea dedicată performanței economice, ci s-au regăsit și în viața societății, în actul de decizie care să facă viața oamenilor mai bună.

Ceea ce-mi doresc de la *Alma Mater* este să fie mereu fermentul pregătirii marilor specialiști, dar și al formării marilor caractere umane, dedicate cauzelor nobile ale propășirii țării. Specialist și cetățean rămân cele două embleme ce trebuie să lumineze frontispiciul sub care își împlinesc cariera și viața fiecare absolvent al ASE. Energia subtilă care întreține acest proces este că, pentru studenți și absolvenți, ASE va fi mereu școala din inimă.

Vivat, crescat, floreat ASE!

Nicolae ISTUDOR

*Absolvent al Facultății de Economia și Gestiunea Producției Agricole
și Alimentare, promoția 1993
Rector, Academia de Studii Economice din București*

O viață în slujba școlii

Academia de Studii Economice din București a fost, este și va fi a doua mea casă și locul meu de suflet, din punct de vedere profesional. Am absolvit, în anul 1993, studiile de licență ale Facultății de Economia și Gestiunea Producției Agricole și Alimentare, iar calitatea de șef de promoție a fost însoțită de onoranta ofertă de a deveni cadru didactic în aceeași facultate.

Academia de Studii Economice din București a fost universitatea pe care am dorit să o urmez ca o continuare firească a studiilor realizate în cadrul Liceului Economic și de Drept Administrativ din orașul Buzău. Locul meu de naștere, o frumoasă localitate din județul Buzău, comuna Grăjdana, precum și valorile tradiționale și inestimabile pe care mi le-au transmis părinții (responsabilitatea, modestia, iubirea de țară și de pământul strămoșesc, atașamentul față de familie și de oameni dragi) au avut o contribuție importantă în alegerea Facultății Economia și Gestiunea Producției Agricole și Alimentare.

Am parcurs, în mod firesc, traseul ierarhiei didactice, începând, în anul 1993, cu gradul didactic de preparator și continuând cu cel de asistent, lector, conferențiar și profesor universitar (din anul 2007). ASE este o componentă esențială a destinului meu profesional și, dacă ar fi să o iau din nou de la capăt, aș alege tot facultatea pe care am absolvit-o.

Am învățat de la dascălii mei, din școală, liceu și universitate că activitatea didactică presupune bucurie și satisfacție, sentimente care m-au însoțit în întreaga mea carieră. Pot spune fără rețineră că, de la începutul activității mele în ASE, am simțit că aici este locul meu și că pot face mai

mult pentru universitatea care mi-a oferit satisfacții profesionale deosebite încă din perioada studenției.

ASE este locul în care am crescut și m-am dezvoltat din punct de vedere științific. Am participat, de la începutul carierei mele și până în prezent, la implementarea a 38 de proiecte de cercetare, în șase dintre acestea având calitatea de director; sunt autor sau coautor la un număr de patru cursuri universitare și 18 cărți de specialitate, am 20 de articole publicate în reviste cotate ISI și 63 de articole publicate în reviste naționale sau internaționale, indexate în baze de date recunoscute, iar 57 de articole sunt publicate în volumele unor manifestări științifice naționale și internaționale.

Funcțiile pe care le-am ocupat de-a lungul timpului în managementul universității noastre dragi, consider că mi-au fost dăruite de Bunul Dumnezeu pentru implicarea continuă și permanentă în activitățile de la nivelul departamentului, al facultății, al universității, dar și al celor desfășurate în afara ASE. Astfel, începând cu anul 2000, am ocupat succesiv funcțiile de: director al Departamentului Social; consilier al rectorului; șef de catedră; prorector (în perioada 2008-2016) și rector (începând din anul 2016 și până în prezent). Această perioadă de prezență activă în top managementul ASE a presupus enorm de multă muncă, sacrificii, dar mi-a adus și satisfacția contribuției semnificative la obținerea unor rezultate deosebite, care au poziționat și re-poziționat ASE în ierarhiile naționale și internaționale.

Valorile pe care le promovăm, cultura organizațională modernă, membrii de vază ai comunității noastre universitare precum și calitatea managementului universitar au făcut ca, în prezent, unul din zece absolvenți de liceu din România să aleagă universitatea noastră pentru a-și continua studiile, ceea ce ne onorează dar ne și obligă să ne îmbunătățim activitățile.

Consider că diplomele, premiile și distincțiile pe care le-am primit de-a lungul timpului în calitate de cadru didactic, cercetător sau reprezentant al top managementului ASE reprezintă, deopotrivă, recunoașterea meritelor personale, dar și a valorii și prestigiului Academiei de Studii Economice din București, respectiv a echipelor de profesioniști pe care le-am coordonat. Dintre acestea, amintesc doar câteva, pe care le consider cele mai importante:

- Ordinul Național „Serviciul Credincios” în grad de Cavaler pentru activitatea desfășurată, în vederea dezvoltării rurale și a eficientizării

ramurilor agricole și silvice în cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale cu ocazia Zilei Naționale a României – Președinția României, 2004;

- Premiu acordat de Academia Română, Institutul Național de Cercetări Economice „Costin C. Kirițescu”, Centrul „Pierre Werner” de Studii și Documentare România-Luxemburg, 2016;

- Diploma de recunoaștere a activității depuse în sectorul agroalimentar – Organizația Națiunilor Unite pentru Agricultură și Alimentație (FAO), martie 2010;

- Diplomă de excelență pentru recunoașterea contribuției aduse la dezvoltarea Institutului de Economie Agrară din Belgrad, 2009;

- Diplomă de excelență acordată de Organizația Națională Interprofesională Vitivinicolă pentru contribuția adusă în fundamentarea economică a filierei vitivinicole în România, București, decembrie 2008;

- Diploma Doctor Honoris Causa acordată de șase universități: Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați (iunie 2017); Universitatea „Ovidius” din Constanța (iunie 2018); Academia de Studii Economice din Moldova (septembrie 2018); Universitatea din Petroșani (septembrie 2018); Academia Forțelor Terestre din Sibiu (iunie 2022), Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu (noiembrie 2022) și Universitatea din Oradea (2023);

- Medalie aniversară – Colegiul Economic Buzău. 100 de ani de excelență, în semn de recunoaștere a meritelor și atașamentului față de valorile învățământului economic, octombrie 2022;

- Distincțiile „Cetățean de Onoare”, acordate de Primăria Municipiului București (decembrie 2018) și Primăria Municipiului Buzău (octombrie 2019);

- membru asociat al Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Sișești”, 2018 – prezent;

- vicepreședinte al Consiliului Național al Rectorilor, mai 2016 – prezent;

- președinte al Consorțiului UNIVERSITARIA, mai 2021 - mai 2022;

- vicepreședinte al Consiliului Național pentru Finanțarea Învățământului Superior, 2015 – prezent;

- membru în Consiliul de Administrație al Fondului de Garantare a Asiguraților, septembrie 2020 – prezent;

- președinte al Asociației Facultăților de Economie din România (AFER), 2016 – prezent;

- membru al Asociației Comitetul Român al Distribuției, 2019 – prezent;

- reprezentant în cadrul Comisiei Naționale de Fundamentare a Planului Național de Adoptare a Monedei Euro, 2018.

Cunoștințele acumulate în facultate și experiența didactică și de cercetare în domeniul agroalimentar m-au recomandat pentru ocuparea unor funcții importante în Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale (în perioada 2001-2005), începând cu cea de consilier al ministrului, continuând cu cea de director general și secretar de stat în cadrul Departamentului de Dezvoltare Rurală și Politici Agricole.

După cei peste 35 de ani de evoluție cu succes în cadrul valoroasei comunități universitare a Academiei de Studii Economice am solide argumente să susțin că fundamentele excelenței academice și ale poziției deținute de noi în clasamentele naționale și internaționale sunt: calitatea profesională, științifică și umană a membrilor acesteia; coerența și consecvența actului de conducere la nivel de universitate dar și de facultăți și departamente; colegialitatea prezentă la toate nivelurile tabloului nostru reglementar și instituțional; stabilirea de ținte ambițioase și oferirea de mijloace adecvate de atingere a acestora; atragerea în jurul universității a tuturor celor care ne împărtășesc valorile și se angrenează în atingerea ambițioaselor noastre obiective curriculare și extracurriculare.

La acest moment de sărbătoare, când ASE împlinește 110 ani de existență, ne mândrim cu statutul și locul pe care *Alma Mater* îl ocupă în sistemul de învățământ universitar românesc și cred că avem toate condițiile pentru a continua cu succes toate proiectele începute, atât pe cele de natură științifică, cât și pe cele investiționale, precum și cele pentru inițierea și implementarea de noi proiecte.

La mulți ani Academia de Studii Economice din București!

Dorin IVAȘCU

*Absolvent al Facultății de Relații Economice Internaționale, promoția 1978
CEO Romanian Airport Services*

Valoarea capitalului relațional

La nivelul întregului peisaj al vieții fiecăruia dintre noi, etapele se succed mai repede sau mai lent, iar prioritizarea acestora se face cu o oarecare dificultate pentru că fiecare perioadă din viața noastră are semnificația sa și se interferează cu toate celelalte, contribuind la maximul de sinergie al vieții fiecăruia dintre noi. Avem toate motivele să plasăm la loc de frunte în povestea vieții noastre capitolul reprezentat de perioada studiilor universitare pentru că aceasta este cea a entuziasmului deplin, a elanului maxim, a speranțelor nelimitate și a nostalgiei permanente. Academia de Studii Economice din București, care poate fi considerată fără rezerve „nava amiral” a învățământului universitar de economie și afaceri din România și o „componentă de lux a flotei învățământului superior european”, m-a primit cu mare generozitate, în anul 1974, ca student al nou redefinitei instituțional Facultăți de Relații Economice Internaționale, care continua o tradiție care a început la puțin timp după atestarea prin decret regal a Academiei de Înalte Studii Comerciale și Industriale. Pe parcursul celor patru ani de studii universitare de cea mai înaltă calitate, am explorat cu maximă intensitate toate fațetele studenției, acordându-i fiecăreia dintre acestea partea cuvenită din energia biotică de care dispuneam. Venind la *Alma Mater* din Piața Romană, de departe, chiar de la Bacău, pentru a da curs impulsului de cuceritor al înălțimilor și a face posibilă împlinirea celor mai îndrăznețe dintre visurile mele, în toată această inegalabilă perioadă a vieții mele m-am străduit să am cea mai benefică relație pe care o poate avea cu timpul și cu spațiul un tânăr avid de cunoaștere avansată, de acumulare benefică și de relaționare dinamică cu colegii, cu dascălii, cu celelalte persoane interesate de peisajul universitar

al acelor vremuri. Ca student, m-am străduit să fac tot ceea ce făceau bine aparținătorii generațiilor cu care eram contemporan, să trăiesc cu maximă intensitate toate capitolele studenției, să cer, dar să și dau, să reflectez, dar să și acționez intens, să acumulez cunoaștere, dar să o și diseminez către mediul în care operam, să mă bucur de ceea ce mi se oferea, dar să și sper la ceea ce putea fi mai bine făcut. Dorința de a-mi depăși condiția, de a căpăta gradul maxim de deschidere către o lume ale cărei contururi doar le întrezăream, de a da consistență metaforei zborului, de a-mi extinde orizontul către zări îndepărtate, a stat la baza deciziei de a da admitere la una dintre facultățile la care se intra foarte greu, în urma unui examen de admitere cu multe probe, la toate ștacheta fiind pusă cel mai sus. După gestionarea cu decență și mare bucurie a rezultatului admiterii și după satisfacerea stagiului militar obligatoriu, așa cum prevedea cadrul legal din acele vremuri, am devenit membrul unei comunități universitare de elită, compuse din studenți de cea mai înaltă calitate umană și din cadre didactice de cel mai ridicat profesionalism și rigoare științifică. Am înțeles, încă din primele săptămâni de școală, că intrasem într-o familie mare, cu valori dintre cele mai prețioase, în care trebuie să înveți din mers să te porți, să faci ce trebuie și să performezi.

La acest moment aniversar mi-am propus să mă refer doar la unul dintre capitolele nuvelei care se poate scrie, având ca tematică viața de student, cel al manifestării ca membru și ca lider al structurilor asociative studențești. Am luat notă cu emoție, dar și cu un real interes de toate secvențele vieții universitare, atât de cele care ținea de componenta curriculară, cât și de cele aparținătoare celei extracurriculare. Împreună cu valoroșii mei dascăli, dar și cu cei mai mulți dintre colegii mei, am început devreme să înțelegem că una dintre cele mai prețuite valori de care iei notă pe băncile universității este deschiderea pe care o capeți către comunitatea din care faci parte, către societatea națională în care te integrezi, dar și către lumea din afara granițelor geografice. Ca orice student, aveam de răspuns cât mai convingător la noianul de întrebări pe care ni le puneau profesorii, pe parcursul semestrelor sau cu ocazia sesiunilor de examene, la dilemele pe care ni le puneau în față viața care ne obliga să ne scriem povestea proprie, dar

aveam și de formulat propriul set de întrebări, la care așteptam răspunsuri de la cei cu care relaționam. La euforia alimentată de apartenența la o comunitate universitară specială s-a adăugat treptat realismul cerut de limpezirea gândurilor, de prioritizarea obiectivelor și de întâmpinarea obstacolelor de tot felul cu care ne întâlneam. Sesizându-se de către colegi, încă din perioada în care ne satisfăceam stagiul militar sau am mers la ceea ce, în studenția noastră, se denumea „muncile agricole”, aplecarea mea către coagularea capitalului relațional, am fost ales în structurile de conducere ale asociației studențești de la Facultatea de Relații Economice Internaționale, ajungând chiar președintele Consiliului Asociației Studenților de la această facultate. Am înțeles încă din primele momente ale experimentării acestei părți a studenției mele că membrii comunității universitare căreia îi aparțineam nu mi-au oferit niște privilegii, ci multe responsabilități, au investit în mine încredere, se așteaptă să muncesc cu sârguință și să nu le înșel așteptările. A trebuit să pun în practică, încă din perioada studenției, ceea ce învățam la unele dintre cursurile pe care le urmam în facultate, foarte utile fiindu-mi competențele acumulate la disciplinele de comunicare în afaceri, de negociere în context multicultural, de uzanțe diplomatice și protocol în afaceri, de conducerea și tehnica operațiunilor comerciale, de cooperare internațională, de drept internațional public sau de drept al comerțului internațional. Am apreciat încă din anii studenției lucruri care mi-au fost utile pe parcursul întregii mele vieți profesionale, dăruirea de care dădeau dovadă dascălii noștri, capacitatea corpului profesoral de a naviga printre obiective contradictorii și prin vremuri nu dintre cele mai limpezi, profesionalismul și verticalitatea morală a celor care conduceau facultatea și universitatea, calitățile de leadership dovedite încă de atunci, chiar dacă termenul folosit nu era ca acum, cel de management. După mai multe decenii de prestație personală de succes, în condițiile mai multor tipuri de mediu societal, unul defectiv, specific unei anumite societăți în care a trebuit să ne desfășurăm activitățile, și unul ceva mai promițător, dar nu neapărat mai prietenos, care a început în anul 1990, mi s-a confirmat pe deplin faptul că la Academia de Studii Economice se face o școală universitară de cel mai înalt nivel, se formează caractere puternice, care au toate calitățile pentru a reuși, se transmit

solide capacități de conducere de colective care îi fac pe absolvenți să reușească în ceea ce întreprind. În procesul de configurare a conturului activităților extracurriculare care contribuiau la complexitatea vieții studentești, am luat notă de primele elemente de psihologia maselor, de necesitatea de a asculta ceea ce spun cei cu care te asociezi sau cu care lucrezi, de obligația de a fi model de conduită, dacă te aștepti să fii urmat în ceea ce propui, de necesitatea de a imagina soluții, unele ad-hoc, la provocări intempestive, de sarcina de a deplasa organizația din locul unde se află către locul unde ar trebui să se afle. Prin participarea activă la dimensiunea asociativă a colectivității studentești din care am făcut parte, am învățat să gândim critic și creativ, să avem opinii proprii și să le expunem în cadrul organizat, am colectat doleanțele studenților și le-am înaintat forurilor decizionale din universitate. Pot să aduc în sprijinul acestei idei faptul că reprezentanții aleși ai studenților erau vectori promoționali ai inițiativelor îndrăznețe, de calitate, cu reală valoare adăugată, erau tratați ca parteneri credibili ai decanului facultății, prorectorilor sau rectorului universității. Sunt convins că și alți absolvenți, care au îndeplinit funcții de conducere în cadrul structurilor instituționale ale mișcării studentești, sunt de acord cu mine că, în cadrul acestor foruri ale democrației universitare, am urmat o valoroasă școală de management, ne-am clarificat o parte dintre cele mai sensibile dileme existențiale, ne-am testat capacitățile și am putut contribui la bunul mers al activităților profesionale, științifice, organizaționale.

Făceam atunci numeroase acțiuni sociale, culturale, sportive, turistice, de voluntariat, care au conferit unitate și identitate colectivelor din care făceam parte, au reprezentat adevărate școli de management strategic, au sudat pentru toată viața un grup elitist, care ține legătura și astăzi, care are identitate, se compune din oameni care au performat în cariera lor, sunt atașați valorilor definitorii pentru universitatea pe care am absolvit-o și continuă să se implice în proiectele pe care și le propune și le realizează Academia de Studii Economice. Se constituie în solide și valoroase repere ale identității culturale a Academiei de Studii Economice brigăzile artistice studentești, facultatea noastră fiind izvorul uneia dintre cele mai apreciate astfel de furnizoare de umor de calitate, grupurile satirice tematice, corurile, formațiile

de teatru studentesc. Relevant pentru perioada studenției noastre a fost spiritul de competiție, care s-a dovedit esențial pentru formarea noastră ca antreprenori de succes, ale căror performanțe s-au manifestat plenar mai ales atunci, când climatul societal a devenit unul favorabil pentru concurență, rivalitate benefică, aplecare către dimensiunea asociativă. Nu putem să nu ne amintim cu mândrie de Festivalul Artei și Creației Studentești (FACS), cu ocazia edițiilor cărui studenții talentați puteau să se exprime artistic și să adauge la componenta curriculară o parte foarte specială, cu efecte de antrenare dintre cele mai consistente. Se pot rememora și concursurile profesională și științifice organizate la nivelul Academiei de Studii Economice, dar și la nivel național, sarcină care revenea în mare măsură structurilor asociative studentești. La ceas aniversar trebuie să ne aducem aminte cu mândrie de olimpiadele profesionale studentești, de concursurile profesionale tematice, de competițiile la care participau formațiile de studii, în baza unui set unitar și relevant de indicatori de performanță.

Apartenența la cea mai valoroasă școală românească de comerț exterior s-a înscris pe coordonatele continuității dinamice. După absolvirea, în anul 1978, a cursurilor universitare, am păstrat permanent legătura cu facultatea în care m-am format, desfășurând activități didactice cu ocazia cărora am putut transmite studenților abilități cognitive conexe cu cele mai valoroase bune practici din lumea afacerilor, în general, și cu cea a afacerilor cu servicii, în special, am derulat numeroase programe de internship în care au fost implicați aparținătorii diverselor generații de studenți ai Academiei de Studii Economice, am adunat în jurul meu marea majoritate a colegilor de promoție, determinându-i să se implice în programele de responsabilitate socială inițiate de facultate. Pentru că în cei patru ani de studenție ni s-a explicat convingător că un intelectual este o persoană care se perfecționează continuu, am urmat și finalizat cu succes un program de doctorat în domeniul economiei și afacerilor internaționale, păstrând strâns legătura cu conducerile Facultății de Relații Economice Internaționale. Am dus astfel mai departe componenta traseului educațional care pune în centrul său inovația și creativitatea, am arătat prin tot ceea ce am realizat în viață că bazele deplinei împliniri personale se pun în perioada studenției, când se trasează cele mai

bolduite contururi ale caracterului unui om, când se fundamentează valorile etice și se sădesc semințele perenității.

Am temeinice motive să susțin că am regăsit cu toții în ASE ceea ce se poate denumi „*ethos ASE-ist*” transpus în practică încă de la fondarea universității și consolidat cu fiecare nouă promoție de absolvenți. Absolventul Academiei de Studii Economice are o statură aparte, arată că aparține unui club, care are de promovat o serie de valori societale valoroase, face parte dintr-o familie cu foarte mulți membri, trebuie să contribuie la prezervarea unei tradiții deja seculare, dar și la ducerea mai departe a viziunii și misiunii valoroasei noastre școli de economie. Sunt convins că și în acest al doilea secol de promovare a performanței de înalt nivel, universitatea noastră va fi condusă bine de cei pe care îi va mandata comunitatea universitară, va oferi în continuare programe de studii de toate nivelurile, cerute de mediul societal, va împlini optim funcția de creare de cunoaștere cu cele de diseminare de cunoaștere avansată și de prestare de servicii către comunitatea căruia îi aparține și cu care relaționează. Îmi doresc ca, în continuare, de pe băncile Facultății de Relații Economice Internaționale să iasă studenți foarte temeinic pregătiți, caractere puternice și capabile să genereze schimbarea cerută de mersul înainte al societății, personalități care să se remarce, cel puțin la fel de mult ca și predecesorii lor, în plan societal național și internațional.

Vivat, crescat, floreat Academia de Studii Economice!

Iuliana LECA (ALBU)

Absolventă a Facultății de Management, specializarea Administrație publică, promoția 2000

Director, Direcția Fonduri Externe, Primăria Sectorului 6, București

---

Povestea mea profesională începe cu o experiență de neuitat la ASE București

Pentru mine, ca om la 20 ani, înscrierea la Facultatea de Management, programul de licență „Administrație publică” din cadrul Academiei de Studii Economice din București a fost alegerea firească, după ce poveștile captivante despre echipa de profesori, materiile studiate, viața studentască și perspectivele viitoarei cariere profesionale circulau în cercul meu de prieteni și cunoștințe. De multe ori m-am întrebat ulterior de ce am ales acest drum, de ce am urcat în acest tren și nu în altul, în anul 1996.

Călătoria mea educațională a fost una având mai multe valențe, unele informative și altele formative. Am realizat, după ani de experiență profesională în administrația publică locală și centrală, cât de utile mi-au fost cunoștințele acumulate în cadrul cursurilor și seminarelor din timpul celor patru ani petrecuți în sălile de curs și de seminar din Moxa, Grivița, Căderea Bastiliei. Timpul petrecut în bibliotecile ASE și-a dovedit eficacitatea, iar disciplinele studiate (Urbanism, Matematici financiare, Drept administrativ, Management, Dreptul muncii, Administrație publică locală etc.) mi-au fost de mare ajutor în momente importante ale carierei mele.

Experiența cursurilor din amfiteatre cu profesori dedicați, care ne prezentau într-un mod mai mult sau mai puțin pozitiv viața de după facultate mi-a rămas vie în memorie. Programul de licență „Administrație publică” mi-a demonstrat pas cu pas cât de importantă poate fi o educație bazată pe învățarea experimentală. Corpul profesoral echilibrat, dinamic, ambițios și-a pus o amprentă definitivă asupra mea din punct de vedere profesional, dar și

uman. Alături de mine am avut în această călătorie profesori dedicați, experți în domeniul lor de activitate și cei mai bine cotați la nivel național. Cursurile și seminariile noastre nu s-au limitat doar la transferul de cunoștințe, ci și la dezvoltarea de aptitudini, cadrele didactice reușind să ne stârnească curiozitatea, creativitatea și gândirea critică, contribuind în mod semnificativ la consolidarea încrederii în propriile forțe și la îmbunătățirea stimei de sine.

Expediția aceasta a fost una minunată și pentru că am avut alături colegi entuziaști, dornici de a învăța și de a se dezvolta, cu aceeași dorință ca și a mea, de a „câștiga” cât mai mult din călătoria celor patru ani de studii (cu mulți dintre ei am continuat călătoria și în viața profesională, astăzi fiind persoanele cu care discut, mă consult, lucrez și dezvolt proiecte inovative și cu un impact societal ridicat).

Cei mai mulți colegi din promoția 2000 a Facultății de Management, programul de licență „Administrație publică”, au rămas în România după finalizarea studiilor universitare, dar au urmat cursuri și programe de formare în străinătate, activând cu succes în diverse domenii din mediul public și privat. Astfel, s-au dovedit a fi oameni cu o voce puternică în domeniul lor de activitate, reușind să-și atingă scopurile și obiectivele ca urmare a modului în care Academia de Studii Economice i-a format ca profesioniști și ca oameni.

Finalizarea studiilor universitare de licență ale programului de „Administrație publică” a scos în evidență dorința de a-mi continua drumul tot în cadrul Academiei de Studii Economice, dar de data aceasta la studii aprofundate în domeniul managementului urban. Se pare că această alegere a fost cea corectă, pentru că tot ce am făcut acolo, alături de echipa profesorală, mi-a oferit cheia de la ușile pe care urma să le deschid. Materiile studiate, modul în care au fost prezentate, lucrul în echipă pentru proiecte, interacțiunea și diversitatea materiilor, toate acestea mi-au dezvoltat gândirea critică, spiritul de inițiativă, capacitatea de analiză și sinteză.

Totul m-a pregătit pentru cariera pe care am urmat-o în ultimii 20 de ani, de la debutant în Primăria Municipiului București la consultant în domenii precum management urban, planificare strategică, management de proiecte, la formator în dezvoltare instituțională, management strategic și de proiecte, la poziții de conducere în administrația locală și centrală. Am fost

mereu constantă în alegerea mea, am lucrat în administrația publică, fiind decisă să schimb ceva din ambele perspective și având mereu aproape de mine sfaturile date de profesorii mei din facultate, cu care am avut ocazia să și lucrez în proiecte importante. Am fost invitată să conduc seminare de planificare strategică și de managementul proiectelor colegilor mei mai mici, respectiv unei noi generații de studenți de la Facultatea de Administrație și Management Public, și am avut ocazia să modelez și eu la rândul meu caractere, să le insuflu încrederea că domeniul administrației publice este o alegere corectă pentru o carieră de succes, că se poate face reformă în administrația publică din România cu oameni încrezători ca ei. Pentru că povestea mea încă este legată de ASE, în fiecare an primesc cu bucurie studenții de la Facultatea de Administrație și Management Public în practică, le prezint perspectivele de dezvoltare date de un job în administrația locală și le demonstrez aplicabilitatea materiilor studiate în facultate. În întâlnirile pe care le am la nivel internațional am menționat de foarte multe ori eficacitatea programelor de educație, urmate în cadrul ASE, și am promovat de fiecare dată rolul pe care l-au avut în dezvoltarea mea atât pe plan profesional, dar, mai ales, pe plan personal.

La acest moment aniversar doresc să îmi exprim gratitudinea față de echipa Academiei de Studii Economice din București, căreia îi doresc să aibă mereu viziune, să se apropie mai mult prin proiectele de cercetare de administrația locală și centrală, să se implice la fel de mult în dezvoltarea unor caractere puternice, mereu orientate către dezvoltare și învățare, urmând a deveni lideri în domeniile lor de activitate.

Ildiko MAGYARI

Absolventă a Facultății de Finanțe, Asigurări, Bănci și Burse de Valori, promoția 2006

Senior Consultant, NERA Economic Consulting, New York, SUA

Mereu recunoscătoare

Fără Facultatea de Finanțe, Asigurări, Bănci și Burse de Valori din cadrul Academiei de Studii Economice din București nu aș fi economistul care sunt astăzi și nu aș fi parcurs drumul în cariera mea pe care l-am parcurs până în prezent.

Profesorii din cadrul Facultății de Finanțe, Asigurări, Bănci și Burse de Valori și curriculumul specializării Bănci și burse de valori m-au ajutat să construiesc o bază solidă de cunoștințe tehnice, fără de care mi-ar fi fost imposibil să fac față studiilor de masterat și doctorat pe care le-am urmat în străinătate după terminarea studiilor în cadrul facultății.

În mod special, domnul prof. Moisa Altăr și comunitatea de profesori, asistenți și studenți pe care dânsul a construit-o în cadrul prestigiosului program de masterat DOFIN, mi-au deschis ușa către o lume complet nouă – cercetarea academică – și m-au inspirat să mă pregătesc și, ulterior, să urmez o carieră ca cercetător în economie.

Cei doi ani petrecuți în cadrul Catedrei de Monedă din cadrul Facultății de Finanțe, Asigurări, Bănci și Burse de Valori ca preparator universitar mi-au dat posibilitatea să învăț cum se transmit cunoștințele acumulate studenților mei, abilități care, ulterior, mi-au fost de mare folos nu doar în activitatea mea academică la Columbia University, dar și în activitatea mea curentă în consultanță economică.

Pentru toate aceste lucruri sunt extrem de recunoscătoare și mereu mă gândesc la Facultatea de Finanțe, Asigurări, Bănci și Burse de Valori ca la „casa copilăriei carierei mele”.

La mulți ani, Academia de Studii Economice din București! La mulți și fructuoși ani, Facultatea de Finanțe, Asigurări, Bănci și Burse de Valori!

Sergiu Cristian MANEA

*Absolvent al Facultății de Finanțe, Bănci și Contabilitate, promoția 1995
Președinte al Comitetului Executiv, Banca Comercială Română, București*

Procesul de reinventare are două constante: încrederea și caracterul

Am absolvit Facultatea de Finanțe, Bănci și Contabilitate din cadrul Academiei de Studii Economice București într-un timp în care perspectivele se deschideau și, recunosc, m-am bucurat pe deplin de prestația profesională a unor profesori care m-au inspirat și m-au ghidat. Îi prețuiesc și îi respect și cred că, în continuare, Academia de Studii Economice este cea mai valoroasă școală de economie din România.

Sunt câteva aspecte pe care le-am sedimentat în timpul studiilor și care au modelat parcursul meu profesional și organizațional. Am înțeles încă de atunci că modul și modelul de operare al instituțiilor financiare tradiționale trebuie să se schimbe radical la nivel structural, ca să răspundă noilor așteptări. Da, toți ne transformăm. Da, toți evoluăm. Că vrem sau nu, timpurile ne obligă. Dar în anii de formare am conștientizat, așa cum spunea Nelson Mandela, că educația este cea mai puternică armă pe care o putem folosi pentru a schimba lumea. Doar prin educație putem crea o forță de muncă capabilă să remodeleze societatea în bine, printr-o nouă cultură profesională, bazată pe valori.

Avem nevoie să ne ancorăm în valori oneste, care să ne ghideze acțiunile și să ne îndrepte într-o direcție clară: Înainte. Lumea noastră arată radical diferit astăzi față de acum zece ani, nu mai vorbim de acum 110 ani, când a fost fondată Academia de Studii Economice. Astăzi a sosit momentul să ne definim aspirațiile pentru următorii 100 de ani. Iar așa cum am văzut încă de pe băncile facultății, cuvântul-cheie aici este reinventare. Însă nu oricum și nu doar de fațadă.

Pentru generațiile care vin am un singur îndemn: Să fiți busole de încredere, ancore de stabilitate unii pentru alții și pentru societate! Pentru că voi puneți umărul la construirea unui nou mod de a gândi, a unei noi Români. Desigur, pentru acest lucru trebuie ca, mai întâi, voi să vă încărcăți cu multă, multă încredere. Cred cu tărie că încrederea naște potențial, iar potențialul naște caracter. Iar caracterul naște destin.

Caracterul este proiectul nostru de țară: ce facem, cum facem și de ce facem ceea ce facem. Caracterul este valoarea adăugată, pe care reușim să o livrăm pe fiecare dintre aceste dimensiuni și, mai ales, coerența răspunsurilor la aceste trei întrebări.

Miza mea personală este să mă înconjur de oameni cu încredere în ei și care nu duc lipsă de caracter, care pot împărtăși viziunea antreprenorială a clientului, care au o înțelegere profundă a sectorului economic și a ciclului de afaceri. Care pot fi parteneri vitali pentru o afacere de succes, urmărind crearea de valoare pe termen lung, în același timp construind inteligență financiară. Profesioniști care înțeleg toate etapele ciclului de viață al clienților și propun soluții, al căror obiectiv este bunăstarea și independența financiară.

Aceasta înseamnă leadershipul economic de care România are atâta nevoie. Iar în această paradigmă cred că Academia de Studii Economice este și trebuie să reprezinte leadershipul educațional.

Voi fi mereu deschis să ajut și să pun umărul acolo unde este nevoie de mine. E un alt obicei, pe care l-am deprins din anii facultății. În ceea ce mă privește, consider că liderii reușesc împreună sau eșuează singuri. De aceea, închei cu o invitație și o provocare pentru noi toți: să construim împreună o nouă generație profesională, orientată către înțelegere, responsabilitate și răspundere față de noi înșine și față de efectele pe care le producem în economie.

La ceas aniversar, vă doresc tuturor oamenilor din Academia de Studii Economice să rămâneți aceeași ancoră de încredere educațională pentru mediul economic din România! La mulți ani, ASE!

Victor MANOLE

Absolvent al Facultății de Economia Producției, specializarea Economia Agriculturii, promoția 1970

Decan, Facultatea de Economie Agroalimentară și a Mediului, ASE

O viață dedicată dezvoltării școlii economice agricole și mediului rural

Absolvent al liceului teoretic „Dinicu Golescu” din Câmpulung Muscel, promoția 1965, am urmat ulterior cursurile Facultății de Economia Producției, secția Economia agriculturii, din cadrul Academiei de Studii Economice din București, facultate pe care am absolvit-o în anul 1970. Dobândirea titlului de doctor în cadrul Academiei de Studii Economice, specializarea Economie agrară, în anul 1986, mi-a permis dezvoltarea unei cariere universitare de succes, începută în anul 1974 în calitate de asistent universitar și continuată timp de peste patru decenii de activitate, în calitate de lector începând cu anul 1979, conferențiar universitar din anul 1990, respectiv profesor universitar din anul 1994.

Dedicat în aceeași măsura carierei didactice, cât și celei de cercetător științific, am încercat (și sper că am și reușit) să transmit propriile preocupări în domeniul cercetării către un număr de 30 doctoranzi de naționalitate română și străină, care și-au susținut cu succes tezele de doctorat în domeniul economiei.

Activitatea de cercetare științifică în cadrul ASE s-a desfășurat fără întrerupere pe parcursul întregii mele cariere, astfel că am realizat un număr important de lucrări de cercetare, proiecte și programe de cercetare, lucrări solicitate de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale și lucrări în colaborare cu entități din diverse țări; am contribuit, în calitate de director sau membru al echipei, la realizarea a 72 de contracte de cercetare naționale și internaționale, obținute prin competiție sau încheiate cu mediul de afaceri.

Pe parcursul întregii mele cariere universitare am îmbinat activitățile didactice și de cercetare cu cele publicistice, care s-au concretizat în elaborarea și publicarea, în calitate de unic autor, prim-autor și coautor, a 45 de cărți și monografii, 102 de articole și studii, 104 de comunicări științifice și 2 ghiduri pentru întocmirea planurilor de afaceri.

În calitate de șef de catedră, prodecan și ulterior decan al Facultății de Economie Agroalimentară și a Mediului am participat activ la modernizarea sistemului de învățământ superior economic din Academia de Studii Economice din București prin adaptarea planurilor de învățământ ale facultății la cerințele ariei europene a educației superioare și celor ale pieței.

În contextul promovării prestigiului profesiei de economist, dar și al valorificării expertizei dobândite în cadrul ASE, am desfășurat o intensă activitate în cadrul Asociației Generale a Economiștilor din România, Asociației Facultăților de Economie din România, Asociației Economiștilor Agrarieni din Europa, Asociației Naționale a Evaluatorilor din România, Federației Române de Dezvoltare Montană și Rurală în calitate de președinte, al Academiei de Științe Agricole și Silvicultură, în calitate de membru asociat în cadrul altor organizații profesionale și editoriale, precum și în colectivul redacțional sau științific al unor reviste.

Activitatea de cadru didactic și cercetător științific a fost completată de contribuțiile în domeniul managementului universitar. În toate funcțiile în care am fost ales și pe care le-am exercitat, am contribuit la perfecționarea învățământului superior economic sub aspectul conținutului și organizării sale. Această contribuție are și o anvergură națională, fiind președintele Comisiei „Științe economice I” din cadrul ARACIS, calitate în care am participat la evaluarea, autorizarea și acreditarea unui număr impresionant de programe de studii.

Pe parcursul întregii mele cariere, interesul pentru cunoaștere a fost o preocupare permanentă, astfel că am urmat și absolvit numeroase cursuri de pregătire profesională în domeniile consultanței și antreprenorialului agricol, precum și evaluării de programe de cercetare și investiții și managementului universitar. În același timp, am participat la mai multe stagii de training, documentare și informare în mai multe țări, în care am reprezentat ASE și Facultatea de Economie Agroalimentară și a Mediului; dintre acestea, cele

mai importante au fost următoarele: SUA, documentare la Facultatea Morion Scholl of Agribusiness and Resource Management, Arizona State University (2006); bursă pentru un program de training (antreprenoriat) la Corporația pentru Dezvoltarea Întreprinderilor (2001); program de training „Consultanță agricolă” la ACIDI – VOCA (bursa) (2000); Serbia, documentare și informare la Institutul de Economie Agrară din Belgrad (2006); Danemarca, documentare și informare pe probleme de consultanță la Colegiul agricol din Greanstead (2004); Egipt, documentare la Modern Academy în Maadi, Cairo (2003); Belgia, documentare în ferme agricole și la Universitatea din Louven; program de training la Universitatea din Louven pe probleme SAPARD (2003); Spania, documentare la universități din Barcelona și Madrid (2002); Italia, documentare și informare la ferme agricole și întreprinderi din industria alimentară, la invitația ANGA Treviso (2001); Franța, documentare pe probleme de management agricol și agromarketing la compania „Verneuil Semences” (1997); Olanda, program de training la School of Agriculture Horst; Centrul de Formare și Consultanță Agricolă IPC Deer, Horst, Olanda (1995, 1996).

Experiența și expertiza dobândite în activitățile didactice, de cercetare și manageriale în ASE au fost îmbinate într-o manieră firească, în timp, cu numeroase activități extracurriculare, dintre care amintesc: expert evaluator economico-financiar al proiectelor AMPOP pe axele 2, 3 și 4 Leadership Fish al strategiilor de dezvoltare locală în zonele piscicole (2011-2013); membru în Comisia AMPOP de selecție a proiectelor AMPOP pe axele 2, 3 și 4 Leadership Fish al strategiilor de dezvoltare locală în zonele piscicole (2011-2013); lider de proiect și expert-cheie în formare profesională pentru fermierii care dețin ferme de semisubzistență în Regiunea de Dezvoltare Nord-Est, angajat de SC WIN WIN Business SRL București (2012); expert în formare profesională pentru fermierii care dețin ferme de semisubzistență în Regiunea de Dezvoltare Sud Muntenia, angajat de SC MS EXPERTMOB SRL București (2013); membru în Comisia domeniului „Economie” pentru acordarea titlurilor universitare, CNATDCU (2008-2011); președinte al Comisiei „Științe economice I” din Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Superior (ARACIS) (2006-2009); președinte al Comisiei „Promovarea intereselor profesionale” a Consiliului de conducere al

Asociației Facultăților de Economie din România (AFER) (2005-2008); membru în Comisia de științe economice a Consiliului Național de Evaluare și Acreditare Economică (CNEAA) (2001-2006); expert local pe termen scurt în proiecte PHARE: „Creditul mutual” și „Asigurarea în agricultură” (1998), „Aprecierea eficienței programelor PHARE realizate pentru agricultura României” (1999); expert al Ministerului Educației, CNCSIS și al Băncii Mondiale pentru evaluarea proiectelor de cercetare bazate pe granturi și a proiectelor de finanțare nerambursabile (din 1998); coordonator al Centrului româno-olandez de „Consultanță și formare profesională” pentru producătorii agricoli din zona montană (FRDM) (1995-2004); membru al Consiliului ASAL al reprezentanței Băncii Mondiale la București (1995-1996); expert local pe termen scurt pentru elaborarea termenilor de referință a unui program PHARE de asistență tehnică privind restructurarea și privatizarea unor complexe industriale de porci și păsări (1994); expert local al Băncii Mondiale pentru elaborarea lucrării *Strategy for transition in agriculture* (1993-1994).

Prezența deosebit de activă în plan academic, științific, economic și social mi-a adus o înaltă recunoaștere a meritelor și o deosebită apreciere din partea unui public larg – studenți, cadre didactice, economiști, lideri de organizații, asociații profesionale.

Ca semn al recunoașterii și prețuirii activității mele profesional-științifice, am fost distins cu numeroase diplome, ordine și medalii: Diplomă de Doctor Honoris Causa, acordată de Universitatea „Valahia” din Târgoviște (2015); Diploma de excelență „Virgil Madgearu”, acordată de ASE cu ocazia aniversării a 100 de ani de la înființare (2013); Diploma de excelență, acordată de AFER cu prilejul împlinirii vârstei de pensionare, în semn de înaltă apreciere a meritelor deosebite în activitatea managerială, didactică și de cercetare științifică (2012); Diplomă de Doctor Honoris Causa, acordată de Universitatea „Ovidius” Constanța (2012); Diploma jubiliară, acordată cu prilejul aniversării a 50 de ani de învățământ universitar în Dobrogea de către Universitatea „Ovidius” din Constanța (2011); Diplomă de excelență, acordată de Universitatea din Craiova pentru contribuția deosebită la dezvoltarea învățământului superior economic din România (2011); Diplomă „Profesor emerit”, acordată de Senatul ASE pentru excelență didactică și

cercetare în domeniul științelor economice (2011); Diplomă și medalie de recunoaștere a activității în domeniul agriculturii și alimentației, acordată de FAO (2010); Medalie de argint ca semn de recunoaștere a meritelor pentru promovarea valorilor învățământului economic, acordată de Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca cu ocazia aniversării a 90 de ani de învățământ economic (2010); Diplomă de excelență „Paul Bran” pentru promovarea valorilor învățământului economic românesc, prestigioasa activitate profesională științifică și excelență în domeniul managementului instituțional, acordată de ASE (2010); Diplomă de recunoaștere a contribuției generale la activitatea și dezvoltarea Institutului de Economie Agrară din Belgrad, acordată cu ocazia aniversării a 60 de ani de la înființarea sa (2009); Diplomă de excelență, acordată de ARACIS (2009); Distincția „Profesor emerit”, acordată de AFER (2007); Diploma „Georgescu Roegen”, acordată de ASE (2004, 2005 și 2006); Diplomă de excelență pentru sprijinirea cercetării științifice studentești, acordată de AFER (2006); Diploma de profesor de onoare pentru merite deosebite în activitatea didactică, cu ocazia aniversării a 40 de ani de la înființarea Facultății de Economia și Administrarea Afacerilor, acordată de Senatul Universității din Craiova (2006); Diploma „Laurii *Tribunei Economice*” pentru fidelitatea față de Grupul de presă și Editura *Tribuna Economică* și pentru contribuții deosebite la asigurarea înaltei clase a publicațiilor respective, la promovarea acestora în rândurile unui public de elită (2004); Diplomă de excelență pentru prestigioasa activitate profesional-științifică și contribuția la afirmarea școlii superioare, acordată de ASE (2003).

Am promovat spiritul de empatie și coeziune între membrii comunității academice și studenți și am avut prilejul și onoarea de a lucra cu oameni valoroși.

M-am străduit să-mi formeze și să-mi cizelez talentul de dascăl în mod continuu și am contribuit la șlefuirea a zeci de generații de economiști și la consolidarea Facultății de Economie Agroalimentară și a Mediului, precum și a ASE.

Maria MANOLESCU

Absolventă a Facultății de Economia Producției, promoția 1969

Secretar de stat, Ministerul de Finanțe

Profesor emerit al Academiei de Studii Economice din București

---

Peste o jumătate de veac în slujba unei profesii

„Școala îți dă uneori temelie casei și uneori învățătura cum nu se clădește o temelie.” (Nicolae Iorga)

M-am născut în anul 1946, în ziua de 31 decembrie, într-o familie de oameni gospodari din comuna Cioroiași, județul Dolj. Am urmat școala primară și gimnazială în comuna natală, iar studiile liceale în orașul Băilești.

Opțiunea mea pentru învățământul economic superior a fost cât se poate de categorică, m-am înscris, fără nici cea mai mică ezitare, la Facultatea de Economia Producției, Secția Economia agriculturii, cu convingerea fermă că astfel voi avea posibilitatea de a mă întoarce, după absolvire, cât mai aproape de părinții mei.

Examenul de admitere l-am trecut cu bine, am început studiile universitare și, încă din primul an al studenției, eram în așteptarea disciplinelor cu caracter aplicativ, care să îmi influențeze cariera ulterioară. Astfel, de la primele mele cursuri la disciplina Contabilitate generală am simțit nevoia să o înțeleg. Caracterul aplicativ indiscutabil, logica riguroasă și recunoscută și valențele consacrate ale disciplinei se corelau cu obiectivele mele privind activitatea ulterioară absolvirii facultății.

Interesul privind cunoștințele furnizate de disciplinele cu profil contabil s-au legat logic și firesc cu cele furnizate de finanțele generale și ale întreprinderilor, Analiza economico-financiară și Organizarea întreprinderilor, pentru a aminti numai câteva dintre disciplinele de studiu

care ne-au fost predate cu multă dăruire profesională de către profesorii noștri, am pus efectiv „piatra de temelie” în formarea mea pentru cariera viitoare.

Îmi face o deosebită plăcere să-mi mărturisesc recunoștința și respectul cuvenit pentru distincții mele profesori de la Academia de Studii Economice din București, care – pe tot parcursul celor cinci ani de studiu – mi-au facilitat înțelegerea conceptelor economice cu care operam, mi-au insuflat dorința de cunoaștere și mi-au consolidat, pentru tot parcursul meu ulterior, rolul determinant al disciplinei și al responsabilității asumate în toate acțiunile majore pe care viața mi le-a pus în față.

În vara anului 1969 am absolvit cu o medie generală foarte bună studiile universitare și, pe bază de repartitie guvernamentală, în toamna anului respectiv mi-am început cariera profesională în cadrul activității de control financiar a Ministerului Finanțelor.

În perioada de stagiatură, așa cum prevedea legislația de la acel moment, am participat la acțiuni de control financiar derulate de către fiecare serviciu al direcției și am realizat din nou că rezultatele muncii respective erau influențate major de cunoștințele în domeniul contabilității. Acesta a fost și motivul pentru care, la terminarea stagiului, am optat pentru a rămâne în cadrul Serviciului de control și îndrumare contabilă al Direcției de Control și Revizie.

Activitatea mea profesională desfășurată în perioada respectivă, în acest domeniu, mi-a permis să îmi completez și actualizez cunoștințele necesare, astfel că, în anul 1983, am ocupat prin concurs funcția de șef serviciu Metodologie bugetară și bancară din cadrul Direcției Normării Metodologiei și Îndrumării Contabile din Ministerul Finanțelor. Mediul profesional din această direcție, aflat într-o conexiune solidă cu activitatea universitară, de cercetare și publicistică, mi-a influențat major activitatea mea ulterioară. Astfel, în scurt timp, am îmbrățișat și cariera universitară, devenind cadru didactic asociat al Facultății de Finanțe, Credit și Contabilitate la disciplina Contabilitate bugetară.

Legăturile mele ulterioare cu mediul universitar au fost permanente, am devenit doctorand și apoi doctor în specialitatea contabilitate, iar în anul 1995 am ocupat prin concurs postul de lector universitar titular al Catedrei de Contabilitate din ASE.

În toate proiectele care au vizat reformele de fond ale perioadei respective am susținut implicarea majoră a cadrelor universitare de profil din ASE, din centrele universitare reprezentative din țară, precum și specialiștii de prestigiu ai profesiei, cu scopul consultării în detaliu a acestora și al cunoașterii obiectivelor urmărite. Am asigurat astfel o diseminare corespunzătoare în cadrul programelor naționale de pregătire a personalului de specialitate și, totodată, aplicarea corectă în practică a reformelor profunde, parcurse de domeniul contabilității și profesiile reglementate ale acestuia în ultimele decenii.

Începând cu data de 1 ianuarie 1993 am ocupat, prin concurs, funcția de director general al Direcției Generale a Contabilității, iar calendarul reformelor următoare a fost pus de acord cu prevederile Acordului de Asociere a României la Uniunea Europeană, semnat la 1 februarie 1993, astfel că asimilarea în legislația internă a cerințelor acquis-ului comunitar în domeniu a constituit o prioritate.

În perioada anilor 1995-2001 am reprezentat Ministerul Finanțelor ca autoritate de reglementare în domeniul contabilității în Grupul Interguvernamental de Standarde de Contabilitate și Rapoarte al ISAR – ONU. Participarea la acest grup de lucru mi-a dat posibilitatea să fac cunoscute progresele realizate de țara noastră în procesul de modernizare a contabilității și a profesiilor reglementate. Totodată, am realizat faptul că aveam în față un parcurs profesional de durată și deosebit de consistent, de exemplu: implementarea standardelor internaționale de contabilitate de către companiile reprezentative ale economiei românești și înființarea Camerei Auditorilor Financiari din România, ai cărei membri urmau să aibă capacitățile profesionale conforme cu cerințele internaționale ale profesiei respective.

O provocare profesională majoră a reprezentat-o pentru mine preluarea, la 1 ianuarie 2001, a funcției de secretar de stat în Ministerul Finanțelor, funcție pe care am resimțit-o ca o oportunitate, dar și ca o mare responsabilitate. Pachetele de reglementări privind domeniul contabil și profesiile reglementate, intrate în aplicarea efectivă, precum și Codul Fiscal și Codul de Procedură Fiscală aprobate în anul 2003 au asigurat condițiile de

închidere corespunzătoare, la finele anului respectiv, a capitolelor de negociere, în vederea aderării țării noastre la UE.

La finele anului 2003 am avut și o surpriză deosebită: conferirea de către președintele țării, cu prilejul Zilei Naționale a României, a Ordinului Național „Serviciul Credincios” în grad de Cavaler pentru îndeplinirea cu profesionalism a obiectivelor asumate. Poate părea un detaliu, dar evenimentul m-a emoționat și prin faptul că, în toată cariera mea, am făcut tot ce a depins de mine pentru a avea liniștea sufletească că mi-am slujit cu credință profesia aleasă.

La 1 octombrie 2005, în urma obținerii prin concurs a postului de profesor universitar la Catedra de Contabilitate și Informatică de Gestiune, m-am transferat cu norma de bază la ASE, după o activitate în Ministerul Finanțelor de peste 35 ani, și am rămas în continuare implicată – în cadrul Consiliului Contabilității și Raportărilor Financiare – în realizarea obiectivelor majore vizând continuarea perfecționării cadrului juridic de referință al domeniului.

În cadrul ASE, pe lângă activitățile didactice implicate postului, am derulat numeroase activități de cercetare, în care am antrenat și cadre didactice aflate în procesul de cercetare doctorală, cu scopul realizării unei evaluări obiective și necesare a modului de aplicare a reglementărilor privind domeniul contabil și fiscal și am asigurat o diseminare corespunzătoare a rezultatelor cercetărilor respective atât la nivel național, cât și în numeroase publicații din afara țării.

În contextul economico-financiar prezent, generat de multitudinea crizelor care s-au suprapus la nivel internațional, consider că îi revine comunității universitare din cadrul ASE o sarcină sporită în a insufla generațiilor de absolvenți sentimentul de apartenență la o profesie respectată, care, prin cunoștințe solide și acțiuni conjugate cu celelalte profesii, să poată soluționa, cu inteligență, profesionalism și eficiență, numeroasele probleme cu care economia românească se confruntă.

La mulți ani, ASE 110, multă vizibilitate și succes deplin în toate inițiativele întreprinse!

Marius MANȚA

*Absolvent al Facultății de Economia Industriei, Construcțiilor
și Transporturilor, promoția 1981
Manager de zonă al C.N. Loteria Română S.A.*

Despre educație cu respectul cuvenit

Dintotdeauna m-am numărat printre cei care cred că educația este singura noastră șansă de a fi buni profesioniști, de a face alegerile cele mai bune, de a trăi armonios și, în final, de a fi fericiți. Pentru adolescentul din satul Roșiori, județul Satu Mare, educația primită la Academia de Studii Economice din București a fost, cu adevărat, o șansă la o carieră lungă și plină de satisfacții, o șansă de a învăța cum să-mi asum multe alte roluri importante (fiu, soț, tată, bunic, cetățean responsabil...).

Știam de tânăr că studiile universitare sunt calea pe care vreau să o urmez și am făcut o alegere controversată pentru cei din jur, care mă întrebau mereu de ce nu am optat pentru o variantă universitară mai apropiată din punct de vedere geografic, distanța de la Satu Mare la București fiind descurajantă pentru majoritatea colegilor mei de liceu. Aveam însă multe vise și conștientizam că ele se pot concretiza doar dacă voi fi student la Academia de Studii Economice, instituție care atunci, ca și acum, era considerată a fi un fanion al învățământului economic superior. Îmi amintesc bine cât de timorat eram în fața concursului de admitere și faptul că vedeam promovarea acestui examen ca fiind biletul către destinația mea profesională. E drept că, la vremea aceea, admiterea era extrem de dificilă și serioasă, uneori chiar inaccesibilă. Nu a fost ușor să mă pregătesc pentru acest examen, dar m-am bucurat de încrederea familiei, care a înțeles că nu aveam vocație de agricultor și s-a lipsit de ajutorul meu în gospodăria de la țară. Calea aleasă nu a reușit totuși să amuțească definitiv „glasul pământului”, având în vedere că, atunci

când nu fac rapoarte, balanțe de verificare, dări de seamă sau bugete, mă simt încă atras de activitățile agricole din jurul casei.

Călătoriile interminabile cu trenul în arșiță sau ger și depărtarea de casă au meritat. Azi, după mai bine de 40 de ani de la absolvire, nu simt presiunea zilei de muncă și fac ceea ce îmi place. Apreciez că relația pe care o am și azi cu profesia mea nu este doar rezultatul unei alegeri inspirate, din adolescență. Ea se bazează pe faptul că am dobândit în Academia de Studii Economice din București cunoștințe de bază și o atitudine deschisă față de învățare, fapt ce m-a ajutat să mă dotez pe parcursul carierei mele cu o bună pregătire profesională și să dobândesc o solidă capacitatea de a mă adapta sau de a genera eu însumi schimbări organizaționale benefice.

Îmi amintesc cu drag de studenția mea, pe care o consider și azi a fi o lecție în sine. Pe de-o parte, am trecut un test al maturității, fiind singur, departe de casă, într-un oraș al cărui ritm era trepidant și copleșitor. Pe de altă parte, cu toate că aș putea să fac o hartă destul de precisă a cârciumilor perioadei studențești de la începutul anilor '80, am încercat să duc o viață studențească echilibrată, luptând să îmi păstrez bursa de care aveam mare nevoie și încercând să răspund cât mai bine rigorilor academice într-un mediu competitiv, în care mulți dintre noi, colegii studenți, și profesori, deopotrivă, nu acceptam mediocritatea.

Acum, la vârsta maturității îi apreciez mai mult ca oricând pe profesorii mei de la Facultatea de Economia Industriei, Construcțiilor și Transporturilor, care ne-au ținut într-o bibliotecă cu mult mai puțin frumoasă decât cea în care studiază studenții de azi ai Academiei. Am un respect deosebit pentru metoda lor, pe care poate normele moderne ar cataloga-o ca învechită, însă standardele impuse, cantitatea și calitatea informațiilor transmise și solicitarea implicării depline m-au înarmat corespunzător pentru a avea o ascensiune profesională lină și firească. Înțeleg acum și admir ținuta lor morală impecabilă, care le oferea o credibilitate academică de necontestat. Predând materii grele (matematici speciale aplicate în economie, statistică, ergonomie, organizare), unii păreau a fi blajini și calzi, alții de neînduplecat. Știam și atunci, dar sunt și mai convins azi, că fiecare, în manieră personală, încerca să ne echipeze adecvat pentru a performa pe

termen lung în sectoarele și industriile în care aveam să activăm, în pofida tezei keynesiste în care, „pe termen lung, suntem cu toții morți”.

Formarea mea la Academia de Studii Economice din București nu e doar de natură profesională, ci și personală. Sunt recunoscător pentru valoroasele lecții primite, poate cea mai notabilă fiind aceea că „*cel mai bun manager de hotel este cel care știe să facă paturile*”. Am înțeles astfel că succesul nu poate fi atins decât printr-o ascensiune treptată, prin muncă și experiență și am avut astfel răbdarea de a nu sări peste etapele firești din execuție, de a munci serios pentru a fi mai târziu cel care a ajuns să conducă un număr mare de angajați din aceeași organizație sau din agenții și unități mandatare din județele Satu Mare, Bihor și Sălaj.

Se spune că prietenii pe care ți-i faci în studenție sunt pe viață. Departe de a fi un clișeu, Academia de Studii Economice mi-a dat mulți colegi buni și prieteni adevărați, cu care mă întâlnesc din când în când cu bucuria că putem împărtăși cu plăcere nealterată amintirile trecutului, dar și provocările prezentului. Am râs și am plâns împreună, ne-am împrumutat costumele pentru examene, am împărțit între noi manuale și cursuri, dar și pachetele de acasă sau paturile de la căminele Moxa. Cred că noi, promoția 1977-1981 a Facultății de Economia Industriei, Construcțiilor și Transporturilor, ne-am răspândit în toată țara și sunt mândru că am colegi în diferite medii de business sau în sfera publică, oameni integri, de succes, cu care am creat legături autentice, având aceeași bază de formare academică și același ambient de dezvoltare personală. Profunzimea acestei legături vine din trecut, din acei ani petrecuți în amfiteatre, în laboratoare, în biblioteci, în săli de sport, în cămine sau mai știu eu unde, dar și din întâlnirile formale sau informale pe care le organizăm periodic în Aula Academiei de Studii Economice din București sau în diferite alte locații din țară.

Prețuiesc mult calitatea de *alumnus* al ASE și mă bucur că mi s-a oferit posibilitatea oportunitatea de a o arăta! La mulți ani plini de însemnătate, Academia de Studii Economice din București!

Vivat, crescat, floreat!

Alexandru Victor MICULA

*Absolvent al Facultății de Economia Industriei, Construcțiilor
și Transporturilor, promoția 1989*

Ambasador

Apartenență la marea familie ASE

Dat fiind faptul că părinții mei erau absolvenți ai Academiei de Studii Economice, iar cercul lor de prieteni era dominat de absolvenți ai aceleiași prestigioase universități, aș putea spune că am aparținut familiei ASE încă dintr-o etapă timpurie a educației mele, interesul meu față de subiecte economice devenind tot mai evident pe măsură ce m-am apropiat de momentul alegerii unei universități.

Perioadă petrecută ca student al ASE a fost, în ciuda vicisitudinilor și restricțiilor din timpul ultimilor ani ai regimului comunist, o sursă de inspirație și de acumulări intelectuale care mi-au permis să încep cu dreptul activitatea mea profesională ca economist.

Am avut colege și colegi care îmi sunt foarte dragi și cu care țin legătura și astăzi și profesori de la care am avut foarte mult de învățat.

După absolvirea ASE, am avut o perioadă de explorare profesională care a durat puțin mai mult de șase ani. Astfel, am debutat ca economist stagiar la biroul de personal al Trustului de Construcții Industriale Oradea, iar după restructurarea trustului am devenit directorul de personal al companiei SIMBAC S.A. Oradea. În 1992 am semnat un contract pe doi ani cu compania minieră chiliană COEMIN Ltd., ocupând funcția de șef al serviciilor financiare și administrative.

La revenirea în țară, am devenit contabilul șef al companiei Romania Leasing S.A. și am deținut poziția respectivă până în anul 1996, când mi-am început activitatea în cadrul Ministerului Afacerilor Externe.

În calitate de diplomat am lucrat, la București, în cadrul Direcției Țări Vecine și Noi State Independente, Cabinetului Ministrului, Direcției Generale pentru Afaceri Strategice, Departamentului Afaceri Europene și Direcției Drepturile Omului, iar în străinătate, la ambasada României de la Budapesta și la Misiunea Permanentă a României pe lângă organizațiile internaționale având sediul la Viena.

Totodată, pe parcursul carierei mele diplomatice am avut șansa de a ocupa diverse funcții de conducere, precum ar fi cele de director de cabinet, purtător de cuvânt al ministerului, director general adjunct, director general, subsecretar de stat, secretar de stat, secretar general și ambasador al României în Argentina, Paraguay (cu sediul la Buenos Aires), Danemarca, Islanda (cu sediul la Copenhaga), Ungaria și Ucraina.

Deși legătura dintre educația mea ca economist și cariera mea diplomatică nu pare a fi una directă, pot confirma că cele învățate de la profesorii mei de la ASE în legătură cu gestionarea resurselor umane, organizarea, managementul, aprovizionarea, contabilitatea, ergonomia, analiza economică, prognoza și planificarea au reprezentat temelia pentru performanțele mele pe plan diplomatic.

Aș putea spune că educația mea ca economist a devenit evidentă atunci când am coordonat organizarea Summitului NATO de la București din 2008, când am participat la micul colectiv diplomatic care a coordonat Președinția română a Consiliului UE în 2019 și am coordonat echipele care au înființat Agenția de Cooperare Internațională pentru Dezvoltare (RoAid) și Centrul Euro-Atlantic pentru Reziliență (E-ARC).

M-am folosit de cunoștințele dobândite la ASE în exercitarea tuturor funcțiilor de conducere deținute în sectorul privat și în Ministerul Afacerilor Externe, iar literatura de specialitate elaborată de colectivul profesoral al ASE continuă să fie o sursă de inspirație pentru a gestiona actualele provocări profesionale.

Deși mi-am finalizat studiile universitare cu mult timp în urmă, mă simt în continuare parte a familiei ASE și particip cu mare plăcere la evenimentele deschise foștilor absolvenți.

Rodica MINCIU

Absolventă a Facultății de Comerț, promoția 1969

Profesor emerit al Academiei de Studii Economice din București

---

O viață alături de facultate

Tradiție și modernitate, experiență și inovație, profesionalism și adaptare sunt atribute pe care le asociez Academiei de Studii Economice și Facultății de Comerț (azi Business și Turism), cuvinte ce caracterizează și definesc locul acestora în sistemul învățământului românesc și internațional și conturează viitorul acestora. Aprecierile sunt rezultatul îndelungatei mele prezențe în mijlocul activităților facultății și al implicării în numeroase proiecte desfășurate de-a lungul timpului pe diverse paliere.

Drumul meu în cadrul Facultății de Comerț și, respectiv, ASE a debutat în anul universitar 1964-1965, când am pășit, pentru prima oară, ca student în anul I, în Aula Magna și continuă și în prezent ca profesor asociat. Pe parcursul acestei perioade de peste 55 de ani, am învățat și evoluat împreună cu facultatea; după anii studenției, în care m-am concentrat pe studiu și cercetare, am continuat colaborarea, de această dată în calitate de cadru didactic, parcurgând toate etapele devenirii mele, de la asistent la profesor universitar și de la doctorand la conducător științific de doctorat.

În tot acest timp am fost martorul atent și dedicat al căutărilor și transformărilor facultății și universității în privința structurării pe facultăți și specializări, a adaptărilor la cerințele pieței și evoluțiilor contemporane, a implicării mai puternice în cercetarea științifică și în perfecționarea în plan metodico-didactic etc., toate acestea reflectate în planurile de învățământ și în conținutul tematic al disciplinelor sau în diversificarea formelor de desfășurare a procesului didactic. Un loc aparte în aria preocupărilor de modernizare l-au ocupat afirmarea și recunoașterea pe plan internațional prin participarea la evenimente și proiecte științifice internaționale, prin școlarizarea de studenți, masteranzi și doctoranzi străini, prin prezența mai intensă în publicațiile străine

de specialitate, în reviste și edituri. Aceștia li se adaugă și faptul că aprecierea, recunoașterea calităților și a meritelor colegilor noștri, cadre didactice, sau ale absolvenților s-au concretizat în alegerea sau prezența lor în diverse organisme naționale sau internaționale.

Anii petrecuți în mijlocul studenților și al cadrelor didactice din Facultatea de Business și Turism (fostă Comerț) și din ASE îmi oferă prilejul să apreciez atmosfera de lucru, de stimulare și cooperare încurajată și promovată în structurile organizatorice – catedre/departamente, grupe de studiu, colective de cercetare.

Realizările Facultății Business și Turism și ale ASE în întregul său, dăruirea și implicarea în diverse activități, preocupările didactice și științifice reprezintă argumente solide în definirea unui viitor strălucit al acestor instituții și al celor care le alcătuiesc.

Veronica MIRCEA

*Absolventă a Facultății de Administrarea Afacerilor, cu predare în limbi străine (FABIZ), Engleză, promoția 1997
District Sales Leader la Health Systems CEE*

Anii de facultate au rămas foarte aproape de sufletul meu

Am absolvit FABIZ (pe atunci SELS – Studii Economice în Limbi Străine) înainte de anul 2000. Deși a trecut atâta timp, anii de facultate au rămas foarte aproape de sufletul meu, și-au păstrat importanța și relevanța în tot acest timp. Au fost ani de definitivare, de clarificare, ca într-un desen care are o poveste abia după ce aplici tușele de contur.

La 18 ani nu știam exact ce vreau să fac. „Ceva într-o firmă”, poate că „o să ajung manager în timp”. Cursurile urmate la facultate mi-au deschis ochii. Profesorii care vorbeau cu noi nu pentru a-și promova materia, ci pentru a ne face să simțim cum ar fi să lucrăm în acel domeniu peste câțiva ani. Pentru că domeniul Administrarea afacerilor este unul foarte cuprinzător, nimeni după absolvirea acestui program de studii nu face exact asta, ci face o bucătică (finanțe, contabilitate, marketing, vânzări etc.) care ajută la administrarea afacerilor. Mie mi-a plăcut marketingul (domnul profesor Iacob Cătoi mi-a fost și coordonatorul lucrării de diplomă), așa că primii pași în viața de angajat i-am făcut în industria publicității. Și de acolo, încet-încet am construit ceea ce sunt azi profesional. Am continuat să învăț, să urmez și alte programe de studii, un MBA chiar, și m-am bucurat de fiecare dată când am descoperit că „am învățat despre asta în facultate”.

Faptul că am studiat în limba engleză m-a ajutat să comunic ușor cu aproape oricine. Limba în care comunicăm în mediul de afaceri este, de foarte multe, ori engleza, facultatea m-a ajutat ca astfel de comunicare să fie una deja devenită familiară, să mă concentrez doar pe ce vreau să comunic, nu și pe limba în care comunic.

Nu în ultimul rând, am rămas cu prieteni pe viață. Fiind o facultate cu număr relativ mic de studenți, noi ne-am simțit „o gașcă”. Eram toți împreună în fața necunoscutului, împreună în fața profesorilor exigenți, împreună la distracție. Colegii veneau nu doar din toate colțurile țării, dar chiar și din numeroase alte țări, veniți aici pentru experiența de a fi „expat”. A fost prima mea experiență de a lucra într-un mediu atât de divers, multicultural. Un *preview* pentru anii în corporații (S.C. Johnson, Toyota, Philips), unde am regăsit peste tot acest mediu de lucru divers și multicultural.

Andreea MITRUȚ

Absolventă a Facultății de Cibernetică, Statistică și Informatică Economică, promoția 2002

Profesor, Departamentul de Economie la Universitatea Gothenburg, Suedia

---

Primii pași către o carieră de cercetare științifică

Îmi amintesc cu deosebită plăcere de anii petrecuți în cadrul Academiei de Studii Economice în calitate de studentă a Facultății de Cibernetică, Statistică și Informatică Economică (CSIE). Am urmat programul de licență „Cibernetică economică” și, ulterior, studii în programul de masterat de „Statistică”, având astfel posibilitatea acumulării competențelor necesare înțelegerii atât a fundamentelor teoretice ale funcționării sistemului economic și social, cât și pe cele necesare în activitatea de analiză, statistică, econometrică și modelare economică.

Un grup impresionant de profesori și, mai târziu, colegi, nu doar m-au ajutat să îmi configurez o bază solidă de înțelegere a unor concepte teoretice și a modului de aplicare a acestora în activitatea practică, dar au fost și adevărați mentori pentru mine. Printre aceștia, îl menționez pe profesorul Marin Dumitru, care nu numai că m-a ghidat în timpul facultății, dar, după absolvire, ca tânăr cadru didactic la Departamentul de Statistică și Econometrie, m-a încurajat să îmi consolidez cunoștințele dobândite în facultate. În perioada respectivă Facultatea CSIE a gestionat un program de colaborare cu Departamentul de Economie al Universității din Gothenburg. În cadrul acestei colaborări, un loc important îl reprezenta asigurarea finanțării studenților și a cadrelor didactice aflate la începutul carierei, pentru a urma programe de pregătire la partenerii din Gothenburg ai facultății noastre. În cadrul acestui program, profesorul Marin Dumitru m-a încurajat să urmez un curs de econometrie aplicată, parte din programul de doctorat al Universității din Gothenburg. Așa am descoperit o nouă lume: cea de cercetător. Până în acel moment, pentru mine experiența academică se identifica exclusiv cu dimensiunea de *teaching*. Cursurile urmate și pregătirea

pe care o obținusem în facultate au fost esențiale pentru a fi admisă ulterior în același program de doctorat, foarte competitiv, de altfel, din Gothenburg. Remarc faptul că nivelul de pregătire ridicat din Facultatea CSIE de la ASE București a constituit un avantaj, concretizat într-un număr relativ important de absolvenți CSIE care au fost admiși la Școala doctorală a Universității din Gothenburg de-a lungul anilor și, care, ulterior, au primit poziții în mediul academic la universități de prestigiu din Europa.

În anul 2008 am finalizat doctoratul la Gothenburg, cu o teză bazată exclusiv pe date și topicuri românești. Lucrarea a primit un premiu acordat tinerilor cercetători proeminenți, premiu care a acoperit finanțarea completă a cercetării mele pentru următorii trei ani. Tot în anul 2008 am obținut și o poziție la Universitatea din Uppsala, Suedia. Pot spune că acesta a fost începutul carierei mele academice. Azi sunt profesor în cadrul Departamentului de Economie din Universitatea din Gothenburg. Lucrez cu o echipă complexă și foarte valoroasă vastă de cercetători din Suedia și de la alte universități de prestigiu atât din Europa (Stockholm, Amsterdam), cât și din Statele Unite (Harvard, Columbia).

Cea mai mare parte din cariera mea academică este dedicată cercetării economice, domeniul meu științific de interes principal fiind cel de econometrie aplicată. Am publicat în jurnale de top internațional și am vizitat constant alte departamente din universități importante din Europa și SUA.

Cred cu tărie că Academia de Studii Economice – fiind una dintre universitățile de elită din țara noastră – își poate consolida rolul fundamental în promovarea cercetării economice din România. Începând cu anul 2019 am devenit membru fondator al Asociației Economiștilor Români din Mediul Academic din Străinătate. Printre scopurile acestei asociații se regăsesc promovarea cercetării economice aparținând cercetătorilor din România și stimularea interesului și preocupărilor față de cunoașterea economiei și metodelor cantitative de înțelegere a politicilor publice. Mi-aș dori ca, în viitorul apropiat, să putem implica cât mai mulți cercetători și cadre didactice de la ASE în comunitatea noastră.

Pot concluziona, așadar, că anii petrecuți în cadrul Academiei de Studii Economice au fost cea mai bună investiție. Competențele pe care le-am dobândit și colectivul impresionant de colegi și mentori m-au ajutat să ajung unde sunt astăzi.

Cristina MOHORA

Absolventă a Facultății de Finanțe, Asigurări, Bănci și Burse de Valori, promoția 1997

Șef adjunct de Unitate, Direcția Generală Mobilitate și Transporturi, Comisia Europeană, Bruxelles, Belgia

---

O fundație solidă pentru o carieră de succes

Îmi amintesc, de fiecare dată cu drag și recunoștință, de perioada studiilor la Academia de Studii Economice, de susținerea primită din partea corpului profesoral, precum și de colegii cu care am legat prietenii frumoase și durabile.

Studiile urmate în cadrul Academiei de Studii Economice din București au reprezentat un pas decisiv în dezvoltarea mea profesională. Am absolvit Facultatea de Finanțe, Asigurări, Bănci și Burse de Valori în anul 1997 și apoi programul de studii aprofundate în cadrul Școlii Doctorale de Finanțe și Bănci – DOFIN, cu specializarea Strategii și politici financiar-monetare, în anul 1998.

Solidele cunoștințe în domeniul economic acumulate în această perioadă, sub îndrumarea atentă a corpului profesoral, au reprezentat piatra de temelie pentru parcursul meu profesional ulterior. Nutresc un imens respect și recunoștință față de profesorii care mi-au îndrumat pașii de-a lungul acestui parcurs, dar și față de colegii care au contribuit la dezvoltarea mea personală.

După absolvire, am ocupat funcția de preparator universitar în cadrul Departamentului de Monedă și Bănci al Facultății de Finanțe, Asigurări, Bănci și Burse de Valori. Mediul colegial de înalt profesionalism din cadrul departamentului m-a ajutat în evoluția mea profesională și în extinderea cunoștințelor în domeniul economic. În plan personal, această perioadă a contribuit și la consolidarea unor relații de prietenie durabilă, care au dăinuit

în timp chiar și în ciuda distanței. Aș dori să menționez, în special, o prietenă dragă, doamna profesor Laura Obreja-Brașoveanu, care m-a susținut și încurajat în permanență atât în plan profesional, cât și personal.

O realizare academică importantă a fost obținerea, în anul 2000, a unei burse pentru studii doctorale la Universitatea „Erasmus” din Rotterdam (Olanda), finanțată de Uniunea Europeană prin intermediul unui program PHARE. Acest lucru nu ar fi fost posibil fără cunoștințele acumulate în cadrul universității, al mediului colegial de învățare-cercetare din anii studenției, al mediului de un înalt profesionalism din cadrul Departamentului de Monedă și Bănci, dar, mai ales, fără dedicația și încurajările profesorilor pe care am avut șansa să-i întâlnesc pe parcursul meu educațional. În special, doresc să-mi exprim profunda recunoștință față de domnul profesor Moisă Altăr, față de domnul profesor Ion Stancu, față de doamna profesor Gabriela Anghelache și față de doamna profesor Ionela Costică.

Am aprofundat cunoștințele în domeniul modelării economice, ale căror baze au fost puse în timpul specializării postuniversitare în domeniul Strategiilor și politicilor financiar-monetare, prin ocuparea, începând cu anul 2002, a unui post de cercetător în cadrul Universității Libere din Bruxelles (Belgia). În această calitate, am participat la un număr semnificativ de proiecte și conferințe internaționale, și am susținut cursuri postuniversitare în domeniul modelării economice aplicate în Europa, America de Nord, America de Sud și Asia. În paralel, am continuat și definitivat studiile doctorale în domeniul modelării economice aplicate la Universitatea „Erasmus” din Rotterdam.

Pe parcursul anilor petrecuți la Universitatea „Erasmus” din Rotterdam și la Universitatea Liberă din Bruxelles am păstrat o legătură strânsă cu Academia de Studii Economice și, în special, cu Școala Doctorală de Finanțe și Bănci – DOFIN, care au pus bazele formării mele profesionale.

Începând cu anul 2008 și până în prezent am aplicat cunoștințele acumulate în activitatea desfășurată în cadrul unității de analiză economică din Direcția Generală Energie și Transporturi a Comisiei Europene și, ulterior, în cadrul unității de analiză economică din Direcția Generală Mobilitate și Transporturi, modelarea economică fiind indispensabilă în

analizele de impact pentru pregătirea propunerilor legislative. Datorită experienței vaste acumulate în domeniul modelării economice aplicate, am contribuit la elaborarea unui număr important de analize de impact, precum și a altor documente strategice în domeniul energiei și transporturilor.

Cu ocazia aniversării a 110 ani de la înființarea Academiei de Studii Economice din București, îmi exprim recunoștința și prețuirea pentru corpul profesoral al Facultății de Finanțe, Asigurări, Bănci și Burse de Valori și al Școlii Doctorale de Finanțe și Bănci DOFIN, a cărei activitate didactică deosebită a creat o fundație academică solidă, marcantă pentru evoluția mea profesională ulterioară.

Pavel NĂSTASE

*Absolvent al Facultății de Calcul Economic și Cibernetică Economică,
promoția 1975*

Rector, Academia de Studii Economice din București

***Dacă vrei să faci ceva trainic,
privește totdeauna dincolo de prezent***

M-am născut la data de 6 decembrie 1951 în comuna Gărăgău, județul Teleorman, unde am urmat și școala primară. Apoi am urmat cursurile Liceului teoretic „George Coșbuc” din comuna Olteni, județul Teleorman, clasa de real. După terminarea liceului, în perioada 1970-1975 am fost student al Facultății de Calcul Economic și Cibernetică Economică, secția Mecanizarea și Automatizarea Calculului Economic din cadrul Academiei de Studii Economice din București. Fiind absolvent al unei clase de real, doream să urmez o facultate cu profil tehnic, dar tocmai apăruse Facultatea de Calcul Economic și Cibernetică Economică, care pregătea absolvenți în domeniul utilizării calculatoarelor electronice, un domeniu foarte nou și fascinant la vremea aceea. Astfel mi-am schimbat orientarea și am venit la ASE, unde am dat examen de admitere la Matematică (Algebră și Analiză) și Fizică (Mecanică și Electricitate), discipline care se cereau la admitere pentru domeniul tehnic.

În ultimii doi ani de facultate am lucrat cu o jumătate de normă la Centrul de calcul al ASE, perioadă care m-a marcat profund din punctul de vedere al pregătirii mele profesionale. A fost o etapă de pionierat în domeniul informaticii, iar Centrul de calcul al ASE, care abia se înființase, a fost unul dintre primii beneficiari din România ai unui calculator IBM din generația a treia. Majoritatea profesorilor mei de informatică erau cercetători la acest centru de calcul și astfel am reușit să mă angajez cu o jumătate de normă la Departamentul de analiză-programare. În acest fel am avut o șansă deosebită

de a lucra efectiv alături de dascălii mei la contractele de cercetare care se aflau în derulare, obținând foarte multe competențe care m-au ajutat ulterior în cariera profesională.

După terminarea facultății, între anii 1975-1980, am lucrat la Centrul pentru Prelucrarea Automată a Datelor și Consultanță (CPADC) în calitate de analist-programator, iar în paralel am fost asistent universitar asociat la ASE, Catedra de Cibernetică Economică, unde am ținut seminarii la disciplinele Sisteme de calcul și Limbaje de programare a calculatoarelor electronice.

În anul 1980 am ocupat prin concurs un post de asistent universitar la ASE și am predat până în anul 1986 la Facultatea de Planificare și Cibernetică Economică, după care m-am transferat la Catedra de Contabilitate, Colectivul de Informatică de gestiune.

În perioada 1985-1989 am urmat cursurile Facultății de Matematică din Universitatea București, ceea ce mi-a permis aprofundarea cunoștințelor din domeniul informaticii privind metodele de optimizare, construcția compilatoarelor și teoria limbajelor formale. În anul 1986 mi-am susținut teza de doctorat în specializarea cibernetică economică, „Proiectarea și organizarea bazei de date pentru conducerea unei întreprinderi”.

Începând din anul 1991 am ocupat succesiv, prin concurs, posturile didactice de lector (1991-1993), conferențiar (1993-1996) și apoi profesor universitar (1996-2020) în cadrul Catedrei de Informatică de Gestiune, fiind atunci cel mai tânăr profesor din ASE.

În perioada 1986-1991 am avut o contribuție semnificativă la introducerea disciplinei Programarea calculatoarelor electronice în limbajul Pascal la Facultatea de Management, precum și la introducerea unui modul nou, intitulat „Rețele de calculatoare”, la Facultatea de Contabilitate și Informatică de Gestiune. În anul 1995, împreună cu alți colegi de departament, am introdus la ASE, în premieră în România, un curs intitulat „Sisteme expert de gestiune”, ca o aplicație a Inteligenței Artificiale în domeniul economic, curs care a fost preluat ulterior de celelalte facultăți cu profil economic din țară. Am contribuit la introducerea în planul de învățământ al Facultății de Contabilitate și Informatică de Gestiune (CIG) a două discipline noi: Tehnologia aplicațiilor Web (2002) și Managementul

electronic al informației financiar-contabile (2005), care s-au predat la programele de masterat ale acestei facultăți.

Pentru susținerea activității didactice am publicat 28 de cărți, manuale, culegeri de probleme, care au apărut la Editura ASE sau la alte edituri recunoscute la nivel național. Activitatea mea de cercetare științifică s-a concretizat în 18 proiecte, obținute prin competiții internaționale și naționale, dintre care la 15 am fost director. Contribuția științifică s-a concretizat în 60 de articole/studii publicate în diferite reviste de specialitate cotate ISI sau indexate în baze de date internaționale.

În paralel cu activitatea didactică la ASE, am avut preocupări în domeniul evaluării calității în învățământul superior. Astfel, în perioada 2006-2009 am fost președintele Comisiei Economice II din cadrul Agenției Române pentru Asigurarea Calității în Învățământul Superior (ARACIS), care include și domeniul Cibernetică, Statistică și Informatică Economică (CSIE). Din septembrie 2009 am ocupat prin concurs național un post în Consiliul ARACIS, unde am fost ulterior ales ca director al Departamentului de Acreditare.

Din cei peste 40 de ani de activitate didactică petrecuți în ASE, 24 de ani am ocupat și funcții de management universitar, pe toate nivelurile ierarhice, după cum urmează: 1996-2000 – prodecan la Facultatea de Contabilitate și Informatică de Gestiune (CIG); 2000-2008 – decan la această facultate, 2008-2012 – prorector al ASE, responsabil cu tehnologia informației și a comunicațiilor; 2012-2016 – rector al ASE și 2016-2020 – președinte al Senatului universitar al ASE. Ca un apogeu al carierei mele, în anul 2017, pentru o perioadă scurtă de 6 luni, am fost ministrul Educației Naționale. De asemenea, în perioadele 2002-2005 și 2017-2020 am fost președinte al Institutului Național de Administrație.

În calitate de prorector responsabil cu Tehnologia Informației și Comunicațiilor (TIC), am avut în vedere creșterea gradului de satisfacție din punct de vedere al accesului la resursele informaționale a tuturor utilizatorilor din comunitatea academică ASE (cadre didactice, cercetători, doctoranzi, personal administrativ și studenți). În acest sens, am încheiat acorduri de parteneriat strategic cu marile companii din domeniul IT (ORACLE,

Microsoft, IBM), permițând astfel accesul la ultimele produse și servicii în domeniu.

Am avut deosebita onoare să fiu ales, de către comunitatea universitară din ASE, al 25-lea rector al acestei prestigioase universități în perioada în care s-a sărbătorit Centenarul Academiei de Studii Economice din București. În acest context, m-am gândit să pun la un loc aceste povești într-o carte, pe care am intitulat-o *Jurnal de rector la Centenarul ASE*.

În timpul mandatului meu de rector ASE au fost două momente mai importante legate de facultatea CSIE pe care am absolvit-o. Îmi aduc aminte, cu deosebită plăcere, că în 1970, când am devenit student, abia se finalizaseră lucrările la clădirea ASE din Calea Dorobanților (cunoscută ulterior ca fiind „clădirea Ciberneticii”) și am fost prima promoție de studenți care au început cursurile în această clădire care, la parter și etajele 1 și 2 avea amfiteatrele, foarte frumos amenajate, cu spații și holuri generoase. După ce am devenit rector în 2012, vizitând clădirea Ciberneticii, rememorând imaginile cu aceste amfiteatre din perioada studenției mele și comparându-le cu cele din 2015, m-am gândit că ar fi bine să fac ceva și pentru facultatea mea de suflet. Astfel, cu puținele resurse financiare din bugetul alocat la capitolul renovări și reparații, am găsit banii necesari pentru reabilitarea zonei de amfiteatre a acestei clădiri (parter, etajul 1 și etajul 2), care au constat, în principal, în: curățarea băncilor și revopsirea acestora, repararea geamurilor și etanșarea lor, înlocuirea linoleumului și a lămpilor de iluminat și zugrăvirea tavanelor și a pereților.

În anul 2015, mergând într-o vizită prin clădirea Ciberneticii în vederea renovării amfiteatrelor, am coborât și la subsol și am văzut grădina care arăta deplorabil – plină de gunoaie, crengi căzute, copaci netoaleți. Amintindu-mi imaginea grădinii din vremea studenției mele și comparând-o cu cea actuală, mi-am propus să fac tot posibilul ca acest spațiu să fie curățat, salubrit, amenajat corespunzător pentru a fi redat comunității universitare din ASE. Astfel, pe baza unui proiect tehnic și a autorizației de construcție, cu resurse financiare din sponsorizări prin fundația ASE, am reușit ca, pe data de 17 decembrie 2015, să dăm în funcțiune grădina Ciberneticii.

Pe plan internațional, am fost membru al unor asociații profesionale de prestigiu precum: Information Systems Audit and Control Association (ISACA), International Association for Accounting Education and Research (IAAER) și membru în comitetul editorial al revistei *International Journal of Accounting and Information Management* (IJAIM). Prin decretul din 25 august 2010, semnat de Ministrul Educației al Republicii Franceze, am fost distins cu titlul de „Officier dans l’Ordre des Palmes Academiques” pentru servicii aduse culturii franceze. În luna iunie 2011, firma KPMG România, preluând modelul de la compania-mamă din SUA, mi-a conferit titlul de profesor KPMG, devenind astfel primul profesor KPMG din România.

De-a lungul carierei mele profesionale, am avut prilejul de a întâlni foarte mulți absolvenți ai facultății CSIE, care s-au afirmat la nivel național și internațional atât în domeniul pentru care s-au pregătit, cât și în alte domenii de activitate. Acest lucru mă determină să afirm cu tărie că această facultate, indiferent de transformările mai mult sau mai puțin plăcute prin care a trecut de-a lungul timpului, a reușit să asigure absolvenților săi competențe solide, care i-a ajutat să-și găsească rapid un loc pe piața forței de muncă și să devină performanți. Ca absolvent al acestei prestigioase facultăți, sunt deosebit de onorat și mulțumesc dascălilor mei care m-au pregătit și m-au ajutat să las ceva în urma trecerii mele prin Academia de Studii Economice din București.

Cu cea mai mare căldură și încredere, voi recomanda întotdeauna Academia de Studii Economice, atât pentru cadrele didactice de excepție și programele oferite, cât și pentru oportunitățile de carieră și dezvoltare oferite studenților și absolvenților. Academia de Studii Economice va rămâne mereu un capitol frumos în viața mea. După 20 de ani, pot spune, fără nicio îndoială, că decizia luată acum 20 de ani de a urma studiile Facultății de Contabilitate și Informatică de Gestiune a fost cea mai bună decizie profesională din viața mea.

Mirela NEMȚANU

*Absolventă a Facultății de Comerț, specializarea Marketing, promoția 1999
CEO, Fundația HOSPICE Casa Speranței*

Încă un recurs excepțional la memorie

Parcă de curând celebrăm „Anul Centenarului ASE”, apoi anul în care România a aniversat 100 de ani de la momentul Marii Uniri din 1918, 100 de ani de când celebrăm unirea românilor într-o națiune indivizibilă. 100 de ani de când Unirea a reprezentat, în instanța sa istorică, un act eminent democratic – primul de acest gen realizat de către români. 1 Decembrie 1918 rămâne înscrisă în memoria românilor ca ziua Marii Uniri. „Pe-al nostru steag e scris unire” răsunau ecourile glasurilor ce cântau idealul românilor. Sunt file de istorie, repere ce ne-au rămas tuturor înscrise în simțul românesc propriu.

În mod sigur, Centenarul este un recurs la memorie, la rememorarea faptelor înaintașilor care au permis structura statală actuală.

Iar acum, în 2023, avem ocazia unui alt recurs excepțional la memorie prin aniversarea a 110 de la înființarea Academiei de Studii Economice din București, reper atât de puternic al sistemului educațional românesc, reper pentru atât de multe generații... inclusiv a mea.

Această aniversare trebuie să fie pentru noi toți, cei care am pășit pe treptele acestei remarcabile instituții de învățământ, un moment de reflecție profundă, mergând pe două direcții:

- un bilanț al acestei ultimei sute de ani, o analiză a progreselor realizate de ASE și impactul major avut asupra sistemului educațional românesc; un bilanț în care să ne raportăm la ceea ce noi, ca profesori, studenți, absolvenți, am făcut bine, ce am acumulat, ce am putea îndrepta, ce ar trebui să continuăm, unde suntem și ce am reușit.
- Și, mai ales, nevoie de a proiecta, de ce nu, următorii 100 de ani. Ce fel de educație vrem să lăsăm moștenire urmașilor noștri?

În ce țară vrem să crească copiii și nepoții noștri? Cum va arăta „România Educată” a următoarei sute de ani?

Eu, personal, de mică am știut că vreau să ajung la ASE, la specializarea Marketing. Nicio secundă nu mi-am dorit altă specializare, altă universitate, am intuit dintotdeauna că asta este direcția pe care vreau să merg. Ce nu am intuit, ca proaspătă studentă admisă în anul I, atunci când am început primii pași pe direcția formării mele..., nu am intuit cât de mult mă va ajuta și cât de mult îmi va deschide drumul facultatea pe care tocmai o începeam.

Am fost admisă la Facultatea de Comerț în anul 1995, urmând ca apoi să aleg una din specializările acestei facultăți – aceea de Marketing, specializare pe care am terminat-o în 1999, urmată apoi și de un masterat în același domeniu. Din prima am fost fascinată de domeniul marketingului și de dinamica lui, iar pentru mine și acum – după mai bine de 20 de ani de carieră, marketingul rămâne unul dintre domeniile economice cel mai activ, atractiv și care oferă posibilități nelimitate de expansiune.

Datorită competențelor acumulate în facultate în domeniul marketingului am obținut primul meu job (în cercetări de marketing), datorită marketingului am avut mereu în vedere cât de important este să îți cunoști piața, audiența, cât de mult contează să ai un mesaj puternic, onest și ancorat în realitate, cât de vital este să fii mereu conectat la ceea ce se întâmplă în jur și să știi mereu să vezi oportunitățile apărute și nevoia de găsi soluții pentru provocările existente.

Datorită marketingului am ajuns, la nici 24 de ani, să conduc primul departament de marketing al companiei din care făceam parte, datorită lui am ajuns să construiesc mesaje, proiecte, colaborări, să înțeleg oamenii și să fiu alături de ei... și iată cum, având acest filon de marketing și business, am petrecut aproape 20 de ani în cadrul unor multinaționale și companii lider pe segmentul lor de activitate. Și, privind în urmă, pot suna cu mândrie că am clădit ceva cu adevărat spectaculos în cadrul lor. Dar, mai ales, am clădit comunități. Proiecte de ajutorare și de implicare socială, colaborări menite să susțină diverse cauze sociale pe care le-am sprijinit aproape 16 ani. A devenit absolut normal, ca atare, ca la un moment dat să mă dedic complet acestei dorințe de a construi și ajuta, astfel încât, după aproape 20 de ani de

multinaționale, am trecut în mediul nonguvernamental și am preluat conducerea Fundației HOSPICE Casa Speranței, cea mai mare fundație medicală din România.

Și în tot acest traseu profesional marketingul mi-a fost mereu sursă de inspirație, reper profesional, acel izvor de cunoștințe – dobândit în facultate și valorizat ulterior – la care m-am raportat mereu. Pentru că, recunoaștem sau nu, toți aplicăm principii de marketing, în fiecare zi! După cum a spus Alan Mitchell, jurnalist independent pentru *Marketing Business*: „A spune că Departamentul de Marketing este responsabil de marketing este ca și cum ai spune că dragostea este responsabilitatea unui membru al familiei”. Conștientizăm sau nu asta, toți aplicăm marketingul în viața noastră de zi cu zi – toți vrem să ne „vindem” o idee, un proiect, să ne facem mesajul auzit. Iar pentru mine, ca absolvent de marketing, să pot cunoaște aceste principii și să pot învăța să clădesc pe ele... a fost un ajutor imens.

Sunt 110 de ani de când Academia de Studii Economice din București își reconfirmă poziția, filonul educațional, iar pentru noi, cei de la HOSPICE Casa Speranței, este anul în care aniversăm 30 de ani de când, și noi, clădim o României mai bună.

Fundația HOSPICE Casa Speranței pe care – cu mândrie – o conduc, a fost înființată în 1992, punând România pe hartă europeană, prin oferirea la cel mai înalt standard de calitate a serviciilor de îngrijire paliativă. Ce înseamnă asta? Înseamnă ajutorul și speranța acordate celor bolnavi incurabili – copii și adulți – cu care soarta a fost crudă și le-a pus, pe lângă diagnosticul unei boli incurabile, și un prognostic limitat de viață. Cei care merg, fără voia lor, doar într-o singură direcție...

Se spune că adevărată măsură a puterii unei națiuni se vede în nivelul de slăbiciune a celor mai vulnerabili cetățeni ai ei. Iar pacienții noștri... sunt cei mai vulnerabili cetățeni ai României, cei pe care boală i-a îngenunchiat, sistemul public de sănătate i-a respins, societatea i-a uitat. Cei cărora li se spune „nu se mai poate face nimic”. Și nu este adevărat... chiar și în acele momente mai sunt foarte multe lucruri care se pot face... pentru pacient, pentru sănătatea sa fizică și psihică, pentru sufletul lui... și pentru cei dragi lăsați în urmă...

Dacă noi ca națiune dorim să ne întărim, nu putem decât să facem toate eforturile pentru a realiza o coeziune națională bazată pe valori, pe principii reale, neuitând nici de acești cei mai vulnerabili cetățeni ai României. Felul în care ne purtăm cu ei, felul în care le suntem alături, felul în care le alungăm singurătatea reprezintă o măsură a propriei noastre valori.

De asemenea, trebuie să ne bazăm pe elită, pe educație, pe specialiști, dar și pe opiniile și necesitățile enunțate de societatea civilă și, până la urmă, de oricare cetățean. Trebuie să ne regăsim valorile și principiile în fiecare dintre noi, ca măsură individuală, dar și în noi, la nivel de națiune.

Iar ASE, prin întregul său corp didactic și prin toate activitățile desfășurate... asta face zilnic. Clădește, construiește valori, principii, repere la nivel individual și național.

De aceea, cuvintele mele de mulțumire nu vor putea să exprime cu totul recunoștința pe care o am față de toți cei care și-au dedicat viața și profesia în a-i educa pe alții, pe noi – profesorii și toți ceilalți care ne-au fost alături în a ne întări vârstarele formării noastre și a ne transforma în stejari puternici ai societății.

Acum 110 de ani, când a fost înființată Academia noastră, cu siguranță așteptările avute atunci erau de a trăi nu doar într-o Românie mai mare, ci într-o Românie mai bună. Iar asta înseamnă o Românie mai educată. Asta îmi doresc și eu acum: peste încă 100 de ani să trăim într-o Românie mai bună, o Românie mai educată, o Românie a speranței!

Mă înclin în fața voastră și vă las cu gânduri bune și inimă largă.

Alina NICOARĂ (STOICA)

*Absolventă a Facultății de Administrație și Management Public,
promoția 2009*

*Director adjunct la Agenția Metropolitană pentru Dezvoltare Durabilă
Brașov*

De la vis la o carieră de succes

Dacă mă uit în urmă, acum mă consider o persoană norocoasă, pentru că știu că am luat decizia potrivită la momentul oportun. Urmând cursurile unui colegiu cu profil umanist, nu mă încadram în șablonul unui absolvent de științe economice, dar în anul terminal am realizat că ceea ce îmi doresc este o reprofilare. Alegerea Academiei de Studii Economice din București nu a fost una întâmplătoare, ci mai degrabă aspirația de a urma cursurile celei mai prestigioase instituții de învățământ superior economic și de administrație publică din România. Vestea că din toamna anului 2006 am devenit studentă a Facultății de Management, specializarea Administrație Publică, mi-a deschis drumul spre un parcurs profesional minunat.

Ca la orice început de drum, au existat și momente de incertitudine și teamă, dar am avut oameni minunați alături de mine, profesori care cu reușit să mă ajute să depășesc orice provocare.

Primul gând este îndreptat spre domnul prof. univ. dr. Cristian Socol, care, cu multă dăruire și pricepere, a reușit să mă facă să înțeleg economia asemeni unui absolvent de profil, ajungând în cele din urmă să îndrăgesc această materie. În sufletul meu există un sentiment de profundă recunoștință pentru că fundamentele micro- și macroeconomiei mi-au fost edificate de către un astfel de profesionist.

Atașamentul față de tot ceea ce înseamnă dezvoltarea urbană, în general, și actuala mea ocupație, în particular, mi-a fost insuflat începând cu cel de-al doilea an de studiu de către doamna prof. univ. dr. Ruxandra Irina Popescu. Fără îndoială, marketingul urban a fost materia mea de suflet și nu întâmplător

am și ales să-mi susțin lucrarea de licență exact pe acest subiect. Tema a fost atât de fascinantă pentru mine, încât m-a determinat să urmez cursurile programului de masterat complementar Management și Marketing în Turism, din cadrul Facultății de Comerț (actuala Facultate de Business și Turism).

Privind retrospectiv, pot spune cu certitudine că specializarea urmată mi-a oferit o asociere echilibrată între materiile economice, cele de drept specifice administrației publice și cele dedicate politicilor publice, astfel încât să pot valorifica în mod optim cunoștințele dobândite în anii de studiu. Acest fapt mi-a fost confirmat de-a lungul carierei atât în cadrul funcției de consilier fonduri-europene, deținută inițial în Ministerul Turismului, apoi în cel al Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, cât și în cadrul administrației publice locale, din poziția de director adjunct al Agenției Metropolitane Brașov.

De asemenea, pentru susținerea și îndrumarea oferite în anii de masterat îi sunt întru totul recunoscătoare doamnei prof. univ. dr. Gabriela Țigu, decan al Facultății de Business și Turism, care, prin devotamentul față de industria turistică, m-a transformat într-o iubitoare și susținătoare a turismului dezvoltat și practicat în mod sustenabil. Toate informațiile acumulate m-au determinat să mă implic activ în procesul de finanțare și creare a rețelei de Centre Naționale de Informare și Promovare Turistică și am ales să promovez tranziția către un turism durabil în cadrul întregii Zone Metropolitane Brașov.

Totodată, mândria de a face parte din comunitatea ASE este reafirmată prin intermediul bunei mele prietene și foste colege, Ana-Mădălina Potcovaru, actualmente lector universitar în cadrul Facultății de Administrație și Management Public. O admir și prețuiesc pentru dăruirea cu care reușește să susțină viitorii specialiști din administrația publică românească.

Acum, după experiența din administrația publică centrală, precum și în cea locală, pot afirma fără niciun fel de dubiu, că specializarea în administrație publică ar trebui să fie obligatorie, măcar pentru o parte a corpului funcționarilor publici. Și, printr-o analogie cu principiul lui Pareto, dacă măcar 20% din funcționarii publici din România ar deține o specializare în administrație și management public, cel mai probabil aceasta s-ar putea traduce în 80% mai multă eficiență.

Ovidiu NICOLESCU

Absolvent al Facultății de Management, promoția 1966

Prof. univ. dr. ASE, Președinte al Academiei Române de Management

---

Mândria de a absolvi și a lucra la o „Școală de afaceri” de top

Fără nicio îndoială, fiecare dintre noi este atașat de instituția de învățământ în care s-a format și – pe cale de consecință – subiectiv într-o anumită măsură, atunci când se referă la ea. Desigur, această afirmație este valabilă integral și pentru mine atunci când vin în contact, mă gândesc, comunic sau evaluez Facultatea de Management al cărui „produs” sunt și în care, ulterior, mi-am desfășurat cea mai mare parte a activității profesionale și a vieții, în calitate de cadru didactic.

Cu toate acestea, consider că titulatura testimonialului este pe deplin îndreptățită, având un solid fundament didactic, științific și uman. Enunț selectiv și succint câteva dintre argumentele faptice care o susțin:

- La baza înființării sale se află primul curs universitar de management din Europa Centrală și de Est, lansat de profesorul Virgil Madgearu, în 25 ianuarie 1916, adică acum 107 de ani în Academia de Înalte Științe Comerciale și Industriale.
- În continuare, în perioada comunistă și ulterior, în cea postcomunistă, în cadrul său s-au introdus și elaborat în premieră națională numeroase cursuri cu profil managerial – conducerea întreprinderii, simulări manageriale computerizate, managementul organizației, managementul IMM-urilor, managementul comparat internațional, managementul bazat pe cunoștințe și multe altele, care au fost preluate ca atare sau cu mici modificări în toate facultățile cu profil economic și sociouman din România. Aceste discipline au asigurat un solid fundament didactic pentru zeci de mii de specialiști cu studii superioare, autohtoni și din alte țări.

- Facultatea de Management a constituit prima structură universitară din România consacrată managementului, fiind primul *business school* românesc prin structură, plan de învățământ, procese didactice și științifice, prin calitatea absolvenților săi.
- Cadrele didactice din facultate au inițiat și elaborat cea mai mare parte a lucrărilor științifice fundamentale de management din această țară: dicționarele de management general (1985, 2011) și pe domenii (2012), sestologia de management (1996-2003), tetralogia de management și economia organizației (2003-2004), rapoartele de cercetare științifică anuală „Starea de sănătate a managementului din România (2009-2022), Carta Albă a IMM-urilor din România (2002-2022) și multe manuale, culegeri de studii de caz, teste sau lucrări practice.
- Realizarea mai multor reviste de specialitate, *Review of International Comparative Management* și *Management and Economics Review*, indexate în numeroase baze internaționale și în cadrul cărora se publică anual zeci de studii elaborate de specialiști din România și din alte țări.
- Organizarea unor importante manifestări științifice naționale și internaționale, în continuarea primei conferințe naționale din România, consacrată conducerii și organizării științifice din 1977, realizată de precursoarea sa, Facultatea de Economia Industriei, Construcțiilor și Transporturilor. Conferința internațională de management, la care participă sute de specialiști autohtoni și din străinătate, a ajuns la ediția cu numărul XVI, reprezentând un important forum științific național și internațional.
- *Humanistic management* practicat în facultate, focalizat pe dezvoltarea unei culturi coezive și colaborative, bazată pe comunicare intensă, plăcută și destinsă, pe implicare, responsabilitate și performanță, la care achiesează majoritatea cadrelor didactice și personalului din secretariate și laboratoare. Dintre numeroasele acțiuni pe acest plan, menționăm practica „ușilor deschise” la nivel de decanat și departamente, excursiile anuale în țară cu cadrele didactice din facultate, imnul facultății (primul din ASE), care se intonează la

toate evenimentele semnificative din facultate, contactele frecvente – festive și de lucru – cu alumnii facultății s.a.

- Facultatea, prin cadrele sale didactice, are o contribuție esențială la activitățile celei mai importante organizații naționale de management, Societatea Academică de Management din România (SAMRO), la realizarea lucrărilor științifice pe care aceasta le publică în țară și străinătate și a conferințelor cu profil managerial, care se derulează sub egida sa.

Precizăm că nu mi-am propus să realizez un compendiu de performanță al Facultății de Management. Intenția mea a fost ca la acest moment aniversar de excepție – 110 ani de la înființarea Academiei de Studii Economice – să relievez, din dubla postură de absolvent și cadru didactic al facultății, unele dintre elementele de esență referitoare la această facultate, la acest *Business school* cu contribuții esențiale la realizarea învățământului de management din România, la dezvoltarea științei și practicii manageriale autohtone și europene.

Melania NIGRILĂ

*Absolventă a Facultății de Administrarea Afacerilor, cu predare în limbi străine (FABIZ), Engleză, promoția 2011
Sponsorship and Contextual Advertising Coordinator Antena 1*

Anii de studenție mi-au adus prieteni pentru o viață

A trecut mult timp de când am terminat facultatea, dar parcă ieri aruncam cu toca în aer și ne felicitam între noi pentru cea mai frumoasă perioadă din viața noastră.

Am atâtea amintiri frumoase din perioada facultății, încât aș putea scrie la nesfârșit. Dar hai să o luăm cronologic.

Îmi amintesc și acum cât de mult îmi doream să „intru” la FABIZ Engleză și cum am stat lângă avizier, alături de sute de potențiali colegi, să vedem rezultatele examenului de admitere și dacă am reușit. Și acum simt acele emoții și am un nod în gât. Mi se părea că fiecare secundă este un secol. Pe măsură ce își vedeau rezultatul, cei din față le făceau loc și celor care așteptau cuminți la coadă. Unii țipau și săreau de bucurie, alții plângeau cu lacrimi amare... Am ajuns și eu în dreptul avizierului și parcă literele o luaseră la goană, nu reușeam să disting dacă numele meu este „deasupra liniei”. Într-un final îl văd. Pun degetul pe el și încep să plâng de bucurie. Nu îmi amintesc restul zilei, îmi amintesc doar sentimentul de bucurie și extaz: îmi împlinisem visul! Și aveam să realizez mai târziu că nu puteam avea un vis mai frumos în acea perioadă.

La începutul anului universitar am fost plăcut impresionată de diversitatea colegilor mei. Liceul reunește, în mare parte, elevi din aceeași arie geografică, însă aici am avut colegi nu doar din toate colțurile țării, ci și din Turcia, Serbia, Belarus și Arabia Saudită. Fiind colegi în aceeași grupă, am învățat de la ei nu doar câteva cuvinte în fiecare limbă, dar și multe lucruri despre cultura lor, cele mai bune mâncăruri și ponturi pentru vizitarea

respectivelor țări. Cel mai tare s-a simțit diferența la cursurile de negociere, unde, dincolo de partea teoretică pe care am învățat-o despre stilul de negociere al diverselor culturi, le-am și simțit pe pielea mea în jocurile de negociere aplicată, pe care le-am avut la curs și pe care le-am făcut alături de colegii mei.

Foarte vie în amintirea mea este și repriza de plâns pe care am avut-o după primul examen. Eram la metrou, alături de una dintre colegele, și aveam impresia amândouă că nu am fost la nivelul așteptărilor, că nu vom trece acel examen din prima noastră sesiune din viața de student. Am plâns degeaba amândouă, pentru ca ambele am luat nota 9 la acel examen. Uitându-mă acum înapoi, cred că erau doar emoțiile susținerii primului examen din anii facultății.

FABIZ mi-a adus și prieteni pe viață. Colega despre care spuneam mai înainte că m-a însoțit la repriza de plâns este și astăzi cea mai bună prietena a mea. La fel și colega din Belarus.

Nu am cum să povestesc aici impresii despre mâncarea de la cantina Moxa. Nu ai fost student la ASE dacă nu ai mâncat măcar o dată aici. Pe lângă prețurile adaptate buzunarelor oricărui student, mâncarea era delicioasă, chiar mai bună decât la mama acasă. Mamă, nu te supăra, era mai bună când împărțeam și cu colegii!

La FABIZ am avut parte de profesori extraordinari, adevărați modelatori. Unii dintre aceștia ne erau de multe ori prieteni, le puteam cere un sfat nu doar despre cursuri, ci despre viață, în general, și despre situațiile concrete în care ne aflam. Riguroși când venea vorba despre învățat și examene, dar prietenoși de câte ori ceream ajutor. Am avut și profesori care au stat cu noi peste orele de program, doar pentru a ne explica mai bine ce nu am înțeles la curs ori la seminar.

Sunt foarte multe amintiri plăcute pe care le am din facultate, însă dacă vreți să simțiți și voi, și nu doar să citiți ce am scris eu aici, vă recomand cu căldura să vă îndreptați către FABIZ! Aș recomanda această facultate cu mâna pe inimă și copilului meu.

Teodor OANĂ

Absolvent al Facultății de Economia Industriei, Construcțiilor

și Transporturilor, promoția 1981

Trezorier șef la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Mureș

O perspectivă asumată asupra studenției mele

Trebuie să mărturisesc că am fost surprins și puțin rezervat când am primit propunerea de a scrie câteva gânduri despre studenția mea acum, cu ocazia celebrării a 110 ani de la înființarea Academiei de Studii Economice din București. Atitudinea mea a avut în vedere, în primul rând, teama de impostură, conștient fiind că nu sunt o personalitate sau altfel spus că nu pot etala realizări excepționale, contribuții remarcabile în domeniile social-politic, cultural, științific sau că nu am deținut funcții foarte înalte în viața politică a țării, dar și faptul incontestabil că am avut colegi de facultate excepționali care, sunt sigur, ar fi putut figura printre cei îndreptățiți să dea curs unui astfel de demers onorant. Susțin însă, fără rețineră, că sunt o persoană morală și onestă, cu un profund respect pentru lege și, în baza acestor aspecte, am dat curs invitației de a vorbi despre studenția mea din anii '80 în ASE.

Voi începe cu două scurte și îndepărtate rememorări. Prima dintre ele se referă la sfârșitul anilor '50 și începutul anilor '60, când aveam în jur de cinci sau șase ani și când verișoara mea din București, studentă a Academiei de Studii Economice, m-a dus în timpul unei pauze în clădirea din Piața Romană, la sălile 601 și 602, atât de bine cunoscute de mine mulți ani mai târziu. Atunci am hotărât pentru prima dată să mă fac economist, cu mintea mea de copil dintr-un sat din Tara Făgărașului. Hotărâre uitată, căci ulterior părea mai tentant să fiu aviator, șofer de curse sau fotbalist.

Al doilea moment s-a petrecut prin anul al treilea de liceu, în timpul unei ore de economie politică la care participa, fiind în inspecție, șeful

Catedrei de Economie politică de la Universitatea Politehnică din Braşov. La sfârşitul orei, domnul profesor a adresat o întrebare care nu viza lecţia curentă şi depăşea nivelul manualului. Am fost singurul elev care a răspuns, primind aprecierile corespunzătoare. În acel moment am avut conştiinţa clară că voi urma cursurile unei facultăţi cu profil economic din Bucureşti, în ciuda faptului că terminam un liceu cu un alt profil, unde făceam multă chimie, tehnologie chimică şi alte numeroase discipline tehnice. Ulterior, aveam să reîntâlnesc în facultate, cu surprindere şi bucurie, multe dintre aceste discipline, abordate însă la un nivel mult mai înalt.

Am ajuns, aşadar, după o admitere serioasă, să fiu student al Facultăţii Economia Industriei, Construcţiilor şi Transporturilor (Management). Şi mă întreb acum, la peste 45 de ani distanţă, ce aş putea spune despre semnificaţia personală a apartenenţei mele la comunitatea universitară a Academiei de Studii Economice? Că a fost o provocare a destinului? Sau o alegere potrivită care mi-a deschis oportunităţi pe plan profesional şi social? Că a reprezentat posibilitatea de a cunoaşte oameni valoroşi din punct de vedere profesional şi etic, de la care mi-am însuşit valori fundamentale de viaţă? Mai repede cred că toate acestea la un loc şi încă multe altele.

Cu aceste precizări făcute şi eliberat de multe dintre temerile iniţiale, încep prin a spune că, după absolvirea cursurilor facultăţii, am ales, la repartiţia guvernamentală, în circumstanţele date (restricţionarea accesului în municipiile reşedinţă de judeţ şi în capitală), o întreprindere industrială din domeniul petrolului: Întreprinderea de Reparaţii Motoare Grele şi Instalaţii Petroliere „Poiana” din Câmpina, judeţul Prahova. Acolo mi-am făcut stagiatura timp de trei ani.

La 1 iulie 1985 am făcut o schimbare a cursului vieţii mele profesionale şi personale, transferându-mă la Târgu-Mureş, la Corpul de Control al Consiliului Judeţean Mureş, organ de specialitate aflat, sub aspect metodologic, în subordinea Ministerului Finanţelor Publice. În cadrul acestei structuri sau a formelor sale ulterioare de organizare de după 1989, am ocupat, începând cu anul 1991, funcţia de director general adjunct şi pe cea de director de trezorerie (trezorier şef) din 1994 şi până la pensionarea mea în anul 2020. În această perioadă am avut şi calitatea de expert contabil, membru inactiv al

Corpului Experților Contabili și Contabili Autorizați, Filiala Mureș, de cenzor extern independent al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare București și de cadru didactic asociat al Universității de Stat „Petru Maior” din Târgu-Mureș (ulterior absorbită în Universitatea de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie „George Emil Palade”, Târgu-Mureș), unde am ținut cursul și seminariile la disciplina Finanțe Publice, și al Universității „Dimitrie Cantemir” Târgu-Mureș, unde am ținut cursurile și seminariile la disciplinele Management financiar și Monedă, credit, bănci. De asemenea, am predat cursuri privind introducerea noului sistem contabil în România personalului care își desfășura activitatea în cadrul structurilor financiare și de contabilitate ale instituțiilor publice și agenților economici, dar și altor persoane interesate să devină antreprenori, de pe întreg teritoriul județului Mureș. Nu pot însă încheia această enumerare fără a menționa un lucru foarte drag mie, de care sunt foarte mândru, și anume acela că am coordonat practica unor studenți ai Academiei de Studii Economice din București care au ales să vină la Trezoreria Mureș. A fost o bucurie și o plăcere, o activitate de mentorat pe care am făcut-o cu dorința de a accelera dezvoltarea tinerilor și formarea de profesioniști în domeniul meu de expertiză.

Pe parcursul celor aproape 30 de ani în care am ocupat funcții de conducere în cadrul instituției finanțelor publice din județul Mureș, au avut loc schimbări profunde în mecanismele de funcționare ale finanțelor publice, schimbări în care am fost direct implicat. Voi aminti doar câteva: introducerea noului sistem contabil (1 ianuarie 1994); introducerea taxei pe valoarea adăugată (TVA) în locul impozitului pe circulația mărfurilor (ICM) (1 iulie 1992); înființarea Trezoreriei Statului (banca sectorului public) în România începând cu anul 1993 și toate dezvoltările și modernizările care au urmat într-un ritm susținut, vizând, în principal, introducerea sistemului electronic de plăți (SEP) în 2005, a aplicației FOREXEBUG (o platformă informatică cu acces online, cu ajutorul căreia instituțiile publice raportează electronic situațiile financiare aferente contabilității patrimoniale și bugetare cu efecte hotărâtoare pentru respectarea disciplinei financiare și bugetare) începând cu 1 ianuarie 2015; introducerea evidenței contabile în partidă dublă la nivelul unităților administrativ teritoriale (comune, orașe, municipii, sectoare ale

Municipiului București, și consilii județene) începând cu 1 ianuarie 2006; informatizarea operațiunilor de decontare pentru instituții publice și agenți economici, clienți ai Trezoreriei și multe altele.

Toate aceste realizări și altele, neamintite aici, nu ar fi fost posibile fără contribuția cadrelor didactice din cadrul Facultății de Management (fostă Economia Industriei, Construcțiilor și Transporturilor), fără baza materială a Academiei de Studii Economice din București, ceea ce mă face să am sentimente de apreciere, de respect, de admirație și, nu în ultimul rând, de recunoștință pentru toate cadrele didactice ale facultății, care au contribuit la formarea mea profesională și cărora de datorez în bună parte reușitele mele profesionale. Am însă regretul sincer că nu am exprimat direct această recunoștință decât ocazional, iar acum, în unele cazuri, este prea târziu. Mi-ar fi plăcut să le pot spune cât de mult au însemnat pentru mine și cât de mult le prețuiesc. Poate că aceste rânduri vor suplini, măcar în parte, această dorință.

După 40 de ani de activitate, am o perspectivă clară supra calității și eficacității educației primite în această universitate. Sub aspect profesional, am în vedere faptul esențial că am făcut față cu succes tuturor sarcinilor de serviciu, indiferent de nivelul lor de dificultate. Sub aspect etic, moral și legal, nu am abdicat în nicio împrejurare. Fără excepție, indiferent de împrejurări! Datorez toate acestea profesorilor facultății, care, cu generozitate și căldură, cu exigență, dar și cu înțelegere, prin comunicare emoțională mi-au transmis idei și valori care au contribuit la formarea mea ca specialist și ca om.

Pe parcursul celor patru ani de studiu, în afara frecventării cursurilor și seminariilor, am avut prilejul să particip, sub conducerea cadrelor didactice, și la alte activități relevante organizate în cadrul facultății, cu un rol important în formarea mea profesională. Îmi aduc aminte cu plăcere și emoție de sesiunile de comunicări științifice la care am participat și de premiile apreciabile, constând în cărți de beletristică și de specialitate economică. Îmi aduc aminte de proiectul de cercetare derulat de universitatea noastră la Întreprinderea de Transport de Călători București, la care am participat în etapa de culegere de date privind fluxul de călători pe anumite trasee ale liniilor de transport în comun, de cercetarea care avea ca scop optimizarea sistemului om-mașină-condiții de muncă, desfășurat la anumite locuri de

muncă din cadrul Întreprinderii de Mașini Grele București, sub coordonarea colectivului de cadre didactice de la disciplina Ergonomie. La aceeași disciplină, am tradus din limba franceză părți din lucrări de specialitate reprezentative, pe care le-am prezentat în fața grupei la ora de seminar.

Dar nu doar aceste activități mi-au rămas în memorie. Îmi aduc aminte cu plăcere de campionatul universitar de volei, campionat în care echipa de volei a Academiei de Studii Economice, din care făceam și eu parte ca titular, era lidera campionatului, dar și de multe și diferitele competiții sportive care se organizau la vremea aceea între facultățile Academiei.

Au fost împrejurări în care, pe parcursul activității mele profesionale sau extraprofesionale, cu ocazia unor deplasări în străinătate, am avut oportunitatea să prezint interlocutorilor informații relevante privind procesul de instruire din cadrul Academiei de Studii Economice, calitatea deosebită a corpului profesoral, baza materială avută la dispoziție. Am aici în vedere schimbul de experiență de trei săptămâni care s-a desfășurat la Ministerul Finanțelor Publice al Franței în anul 1999, de vizita pe care am făcut-o la Școala Superioară de Economie a Întreprinderii din Oslo, Norvegia (Händel Hoyskolen Betriffsokonomisk Institut) în anul 2000 sau de vizita în Maroc din anul 1997, la Direcția de Trezorerie a Regiunii Orientale Oujda din estul țării, unde directorul acesteia, absolvent al Universității Sorbona, a fost plăcut impresionat de cele relatate de mine.

Am fost bucuros să pot să spun interlocutorilor mei că, la jumătatea anilor '70, Academia de Studii Economice din București deținea un Centru de Calcul propriu, dotat cu calculatoare românești performante la acea dată, unde se derulau programe de cercetare și prin intermediul căruia studenții rulau instrucțiuni care simulau activitatea unor întreprinderi. Sau despre laboratoarele din cadrul disciplinei de Tehnologie, cu cuptoare electrice Siemens-Martin de dimensiuni reduse, care scoteau șarje de metal, și de laboratorul de încercări mecanice unde se făceau probe de tracțiune, de compresiune și/sau de încovoiere pentru șarjele elaborate.

Sărbătorirea Academiei de Studii Economice din București este, în opinia mea, un moment de cinstire a înaintașilor vrednici ai acestei școli și de informare autentică a tinerilor care sunt astăzi studenți sau se pregătesc să

facă în curând acest pas important pentru profesia lor. Pentru mine, întâlnirea cu această școală a fost frumoasă, benefică și de mult folos pentru evoluția mea de mai târziu.

Din aceste motive, le doresc din toată inima succes studenților și cadrelor didactice ale Academiei de Științe Economice din București și mă simt onorat și privilegiat să-mi exprim gândurile și sentimentele cu ocazia acestei frumoase celebrări.

Marieta OLARU

Absolventă a Facultății de Comerț, promoția 1974

Profesor emerit, Director al Centrului de Cercetări Administrarea Afacerilor, ASE

Atunci când o viață de dascăl se suprapune peste o clipă din viața universității

Aveam 19 de ani, când, împreună cu tatăl meu, descindeam pentru prima dată, de pe meleagurile copilăriei, din Țara Maramureșului, în București, pentru examenul de admitere la Facultatea de Comerț, în anul 1970. Examenul a fost complex, dar nu aveam emoții, terminasem liceul cu 10 pe linie... Am fost admisă cu cea mai mare medie.

După admitere, am descoperit cu multă bucurie și emoție frumusețea infinită a momentelor petrecute alături de colegi în amfiteatre, săli de seminarii și laboratoare, la fel și în căminul studențesc.

Am avut șansa de a fi avut profesori magistrali, pe care îi păstrez și acum cu mult drag în suflet. Îmi aduc aminte cu multă plăcere de cursurile la care alergam ca să mai prindem un loc, pentru că amfiteatrele erau la fiecare curs arhipline! La fel și de orele de laborator la chimie, fizică, tehnologie etc., erau fascinante, iar profesorii aveau o bunătate și răbdare extraordinare!

A fost o mare bucurie pentru mine atunci când colegii m-au ales „șef de grupă” – am învățat împreună pentru examene, am fost împreună în excursii unice (am dormit la „prici”), am făcut împreună practică în fabrici, la recoltat struguri, gogoșari. Am înființat împreună un cerc de arte plastice, obținând finanțare de la facultate, am organizat chiar o expoziție în ASE cu tablourile realizate. Cu mult drag păstrez și acum albumul pe care colegii de grupă mi l-au făcut cadou, la întâlnirea finală de „spargere a grupei”.

În anul 1974 am finalizat studiile universitare ca șefă de promoție, astfel încât am avut dreptul să aleg instituția la care doream să lucrez.

Am optat pentru Ministerul Comerțului Exterior, în cadrul căruia se înființa o direcție nouă, formată din șefi de promoții. A fost o șansă extraordinară pentru formarea mea profesională, într-un colectiv minunat, deosebit de performant, coordonat de domnul Cezar Gulbenkian – un adevărat formator de caractere. Dumnealui îi port întreaga recunoștință pentru faptul că m-a sfătuit să urmez o carieră didactică la Academia de Studii Economice din București, ceea ce a reprezentat șansa vieții mele.

Astfel, în anul 1979, cu o recomandare din partea dumnealui în mână, pășeam cu sfială în clădirea veche a ASE, unde se afla biroul de personal. Am ocupat postul de asistent universitar la Facultatea de Comerț, Catedra de Merceologie, având șansa de a fi de la început în preajma unor mari profesori. Mi-aș permite să-l amintesc, în primul rând, pe domnul profesor Petre Băetoni, un dascăl deosebit, un suflet mare, iubitor de studenți, cursurile dumnealui fiind unele fascinante. N-o să uit momentul în care mi-a dat notițele de curs ale dumnealui – un mănunchi de bilețele cât palma, cu care am început să predau și eu primele cursuri. Apoi colaborarea absolut extraordinară cu domnul profesor Ion Stanciu la lucrările de laborator, la cercul științific studentesc. Dumnealui m-a ajutat să scriu primul articol, am scris împreună primul curs litografiat, prima carte publicată într-o editură.

Păstrez în suflet cu mult drag și amintirea orelor de laborator cu prima grupă de studenți – la sfârșitul semestrului fiecare student mi-a dăruit un trandafir roșu, dar mie tot nu-mi venea să cred că ne despărțim...

Anii au trecut cu repeziciune, erau foarte multe de făcut, am devenit lector, conferențiar, profesor universitar... Cu mult respect mă gândesc la domnul profesor Dumitru Dima, care m-a îndrumat la doctorat, au fost ani de muncă intensă, colaborarea cu dumnealui fiind extraordinară. Apoi am ajuns, la rândul meu, conducător de doctorat.

În anul 1993 am început să predau cursul „Managementul calității”, curs nou introdus. Cu multă emoție îmi aduc aminte de prima ediție a cărții *Managementul calității*. Obținusem o bursă DAAD și eram la catedra domnului profesor Klaus Zink, în Germania, atunci când a apărut cartea la Editura Economică. Am primit primul exemplar prin poștă, l-am oferit domnului profesor. Dumnealui mi-a oferit toate cărțile pe care le-a scris –

având legătură cu managementul calității – și primul meu calculator, prima mea imprimantă etc. în cadrul unui program de cercetare. Așa am început să aprofundez un domeniu pe care l-am îndrăgit și de care nu m-am mai despărțit niciodată. Ulterior, au fost introduse o serie de programe postuniversitare de profil, printre care „Asigurarea calității și protecția consumatorului”, „Managementul calității”, programului de masterat „Managementul calității”. Am fost director al acestor programe.

În perioada 1999-2008 am fost șef al Catedrei UNESCO pentru Administrarea Afacerilor (Strategia Schimbării și Dezvoltării Întreprinderii până în anul 2003) la Facultatea de Administrarea Afacerilor cu predare în limbi străine, fiind și membru al consiliului acestei facultăți, ulterior al consiliului Facultății Bucharest Business School, membru al Senatului ASE. Porneam la drum cu o echipă tânără, entuziastă. Am construit împreună pas cu pas, realizând primul site al catedrei, primele programe analitice pentru disciplinele gestionate de catedră, primele ghiduri/ materiale informative pentru studenți în limba engleză, germană și franceză. Am participat la dezvoltarea colaborării facultății cu universități din Germania și Franța, am inițiat Programul de masterat cu dublă diplomă „Managementul proiectelor industriale Est-Vest” cu Universitatea Centre Arts et Métiers ParisTech – din Franța, fiind membru al comitetului de coordonare a programului (2000 -2010).

În perioada 2013-2018 am fost onorată de alegerea mea ca director al Școlii Doctorale Administrarea Afacerilor, principalul obiectiv urmărit fiind internaționalizarea acesteia, ceea ce s-a concretizat în creșterea numărului de doctoranzi din Germania, Austria, Elveția, Israel, Luxemburg, SUA, Marea Britanie.

Ca director al Centrului de Cercetări Administrarea Afacerilor, din anul 2005, am avut și am în continuare șansa unei echipe extraordinare – colegii de la Departamentul de Business, Științele Consumatorului și Managementul Calității – împreună cu care am reușit să abordăm teme de cercetare de interes național și internațional, participând la elaborarea și realizarea de granturi/contracte de cercetare naționale, obținute prin competiție (CNCSIS, CERES, Orizont 2000, INFRAS, CEEEX, IDEI, Parteneriate) și contracte cu mediul de afaceri. Cu plăcere îmi aduc aminte

de anul 2000, atunci când domnul rector Ion Roșca, pe atunci prorector responsabil cu cercetarea, mi-a propus să dezvoltăm, împreună cu alte universități și institute de cercetare, proiecte de cercetare de importanță națională. Tot dumnealui mi-a dat șansa să coordonez echipa de elaborare a documentației pentru a participa la licitația pentru preluarea de către ASE a Unității de Monitorizare a Programului Național de Cercetare „Calitate și Standardizare CALIST”. A fost o lungă vară fierbinte..., dar am reușit. Ulterior, am fost primul director al acestui program național de cercetare.

Fiind membru al Comisiei de Evaluare și Asigurare a Calității ASE (2003-2012), sub directa coordonare a domnului rector profesor Paul Bran, am asigurat implementarea unui sistem de management al calității, în premieră în ASE, și operaționalizarea unui program de evaluare sistematică a calității procesului didactic în ASE.

Am fost președinte de program al *BASIQ International Conference. New trends in sustainable business and consumption* (edițiile 2016-2021), – conferință organizată în colaborare cu universități de mare prestigiu din alte țări.

De asemenea, am fost președinte al ASQ Local Member Community Romania (LMC), American Society for Quality – ASQ (2016-2019), membru al Grupul de Lucru Consultativ pentru Planificare Strategică și Asigurarea Calității în Învățământul Superior din România (1999-2003), președinte al Comisiei de Cenzori – Asociația Registrul National al Auditorilor din România, ARNA (1992-2008), președinte al Comitetului de Certificare, al Comitetului pentru Strategie și Politică al Comitetul pentru Asigurarea Imparțialității al SC CERTIND SA România, (din 2006 și în prezent). Din anul 2021 sunt membru al Consiliului Consultativ pentru Dezvoltare Durabilă, având șansa de a participa la elaborarea și implementarea Planul National de Acțiune pentru implementarea Strategiei Naționale privind Dezvoltarea Durabilă a României 2030.

Pentru mine a fost o mare bucurie și onoare să primesc, pe parcursul anilor, din partea conducerii ASE o serie de premii: Diploma „Georgescu Rogen” în anii 2000-2006, pentru activitatea de cercetare științifică desfășurată în cadrul proiectelor finanțate de organisme naționale și

internaționale; Diplomă de excelență în anul 2003 pentru prodigioasa activitate profesional-științifică și contribuția la afirmarea școlii superioare economice; Diploma „Opera Omnia” în anul 2006 pentru întreaga activitate în domeniul cercetării științifice, iar în anul 2022 am avut șansa de a primit titlul de „Profesor emerit” sub cupola Aulei ASE, care, pentru mine, reprezintă „templul comunității noastre”. De asemenea, sunt mândră de Premiul „Profesor Bologna”, acordat de către Alianța Națională a Organizațiilor Studentești din România (ANOSR) în anul 2009. Momentul în care am urcat pe scena Ateneului Român pentru a primi acest premiu a fost unic, nu-l voi uita niciodată.

Din toata inima vă mulțumesc, dragi studenți, vă mulțumesc dragi colegi! A fost minunat să clădim împreună într-o instituție-lider a învățământului superior economic și de administrație publică din România și Europa de Sud-Est.

Marian OLTEANU

Absolvent al Facultății de Marketing, promoția 2003

Head of New Categories, Departamentul de Marketing, Ursus Breweries

---

O direcție bună și vânt în pânze

La 20 de ani ai în față toată cariera ta... Ai energie, entuziasm, motivație și tot ce mai este nevoie este o direcție bună și vânt în pânze. Exact asta a însemnat pentru mine ASE: o direcție bună și vânt în pânze.

Uitându-mă înapoi, văd acum facultatea ca pe un fel de incubator. Un incubator de talente, de competențe, de relații și de experiențe. Am dobândit baza de cunoștințe necesară unui start în carieră și – poate cel mai important – am dezvoltat relații sănătoase într-un colectiv bine pregătit – un colectiv de profesori și de colegi care „m-au tras în sus” atât în timpul facultății, cât și în anii ce au urmat. Relațiile pe care le-am dezvoltat ca student și apoi ca doctorand al Facultății de Marketing m-au ajutat în fiecare moment important din cariera mea și... chiar și din viața personală.

Îmi aduc aminte cu drag de îmbinarea perfectă între pregătirea profesională, socializarea cu oameni inteligenți și motivați și oportunitățile care erau în jurul nostru – englezii le spun *low hanging fruits*. Știu sigur, din contactele pe care le păstrez cu facultatea, că aceste oportunități au evoluat pozitiv-între timp ca număr și ca diversitate.

Un moment pe care doresc să-l aduc în atenție cu această ocazie aniversară: am avut șansa să fiu student Erasmus în Franța, într-un program condus de domnul profesor Dan Popescu, care a ajutat o mulțime de studenți între timp. Experiența dobândită în timpul acestui program trece mult peste designul curricular specific al cursurilor la care am participat în Franța – o experiență de viață, culturală – acel vânt în pânze de care aveam nevoie. Dar cel mai interesant rezultat al acestei experiențe a fost faptul că... atunci am internalizat cu adevărat nivelul calitativ al Academiei de Studii

Economice din București. Pe vremea aceea mulți trăiam cu mirajul Occidentului – orice venea de acolo era de facto „mai bun”: mărcile, produsele, serviciile, oamenii, învățământul etc. Ajuns în Franța, am descoperit contrariul: profesorii de la ASE erau de departe mai bine pregătiți și mult mai implicați, colegii mai serioși și... mai distractivi, conținutul – materia prin care treceam acasă era la un nivel mult superior celui găsit în Franța. Am învățat atunci că e cel mai bine să-ți formezi o părere prin experiența proprie la fața locului, nu „din gura lumii”. La întoarcere, evident, am fost întrebat de mulți prieteni de ce m-am întors. Pentru mine, răspunsul era evident: De ce să fi rămas acolo?

Au trecut apoi anii și am urmat apoi doctoratul – unde l-am avut îndrumător pe domnul profesor Nicolae Pop. Stilul său didactic, împreună cu blândețea și calitatea unui om cu o enormă experiență au fost pentru mine un model pentru conduita în cariera pe care abia o începusem.

În același timp, trebuie să recunosc și faptul că am fost extrem de norocos: ca fiu al profesorului Valerică Olteanu (da, sunt băiatul lui, nu e nevoie de Google Search), am avut și acasă un model de seriozitate, responsabilitate și o deschidere către dezbateri pe teme de marketing și literatură de specialitate.

În cariera mea am întâlnit mulți oameni care s-au reprofilat: ingineri care lucrează în marketing, psihologi care se ocupă de vânzări, foști dascăli care lucrează în producție. Nu e nimic rău în asta. Însă pentru mine drumul a fost clar și direcția pe care am găsit-o în facultate – marketingul – a fost poate un motiv în plus pentru succes și pentru rapiditatea cu care am reușit.

Pe parcursul celor peste 20 de ani de experiență în context corporatist, am avut mai multe momente când am reîntâlnit fie colegi din facultate, fie foști profesori – cu care am dezvoltat proiecte sau am dezbătut idei. Fiecare revedere mi-a reconfirmat calitatea oamenilor pe care i-am cunoscut în facultate. Am colegi care au reușit în corporații, alții în antreprenoriat, alții în educație – în țară, în Europa, în SUA și chiar și în Noua Zeelandă! Faptul că am plecat la drum din același loc, faptul că ne-am format în aceeași facultate nu este o simplă coincidență, ci este o mărturie a bazelor solide puse la început.

În fine, eu sunt de părere că peste 80% din deciziile pe care le luăm în viața sunt influențate, uneori în mod decisiv, mai mult de context decât orice altceva (motivație, dorință etc.). Și de aceea mă simt recunoscător pentru că mi-am început viața profesională de pe băncile Facultății de Marketing – Academia de Studii Economice din București, că am avut norocul să întâlnesc acolo profesori îndrumători cu chemare de dascăli autentici și colegi de calibru – adică un context propice, care m-a ajutat să pun bazele unei cariere de succes.

Sau, pe scurt, o direcție bună și vânt în pânze!

Rodica PAMFILIE

*Absolventă a Facultății de Comerț, specializarea Merceologie,
promoția 1976*

Decan, Academia de Studii Economice din București

O viață, o carieră, o familie...

Era anul 1972 când, cu multă timiditate, dar cu speranță și hotărâre, am pășit pragul Academiei de Studii Economice din București pentru a mă înscrie la Facultatea de Comerț, specializarea Merceologie. După un concurs de admitere dificil, având în vedere numărul mare de candidați, cu examen scris și oral la matematică și chimie, susținut în fața unor personalități marcante ale științei economice românești, am devenit studentă. Sentimente de bucurie, mândrie, satisfacție m-au încercat atunci, urmate apoi de o muncă asiduă, dar și perseverență, pasiune, spirit competitiv, performanță în activitatea de cercetare științifică studentească.

Ca studentă am avut parte de planuri de învățământ și de programe analitice judicios elaborate în spiritul însușirii cunoștințelor teoretice și consolidării cunoștințelor practice, tehnice și economice, parcurgând multe ore de lucrări aplicative, în mod special de analiză a calității produselor și materiilor prime aferente.

Am avut privilegiul de a urma cursurile unor cadre didactice, formatori de caractere și profesioniști, al căror har mi-au marcat devenirea mea profesională și științifică viitoare, cultivându-mi trăsăturile de caracter și modelându-mi personalitatea. Dincolo de cursuri, seminarii, lucrări aplicative, ilustrul corp didactic care asigura predarea disciplinelor merceologice, preocupat și de dezvoltarea lor practică, a organizat și dezvoltat o splendidă colecție de material didactic, alcătuită din mostre, mulaje, fotografii, eșantioane pentru produse de prelucrare industrială și chimică, precum și un set de proiecte tehnico-economice, formulare și cataloage,

menite a ne convinge cât de utilă și importantă se prefigura viitoarea noastră profesie. De altfel, Nicolae Xenopol, inițiatorul legii de înființare și organizare a Academiei de Înalte Studii Comerciale și Industriale (A.I.S.C.I.) din București, a declarat în dezbaterile parlamentare din anul 1913: „Noi nu vrem ca această Academie să fie o școală teoretică, din contră, voim să fie cât se poate mai mult o școală practică” și, mai departe, referindu-se la studiul mărfurilor drept studiu tehnic în academie, a subliniat: „acest studiu trebuie să se facă practic”.

Am făcut parte dintr-o colectivitate studențească cu o identitate remarcabilă și realizări de mare performanță, reprezentând cu onoare și cinste valorile definitorii pentru lumea economiștilor de comerț, formați pe băncile Academiei de Studii Economice din București.

În anul 1976 îmi susțineam lucrarea de diplomă, parte a unui contract de cercetare științifică, în cadrul *Colectivului de Cercetări, Analize și Expertize Merceologice* și obțineam o repartitie de economist, cu recomandare pentru o carieră în învățământul superior, după efectuarea stagiului ‘în producție’.

Cu deosebită emoție și aleasă considerație mă gândesc și astăzi la profesorii devotați care ne-au călăuzit pașii, influențându-ne drumul profesional în acele vremuri frământate. Maniera lor de lucru, capacitatea de-a stimula și încuraja spiritul inventiv și încrederea de sine au fost în măsură să ne convingă că destinul nostru depinde de buna pregătire dobândită pe băncile universității.

Ziua de 1 octombrie 1981 marca momentul începerii activității mele în Academia de Studii Economice din București, Facultatea de Comerț, Catedra de Merceologie, în calitate de asistent universitar; au urmat apoi toate celelalte poziții: lector, conferențiar, profesor universitar. Obținerea titlului științific de doctor în economie și, mai târziu, cel de conducător de doctorat au reprezentat salturi calitative, menite să recompenseze eforturile mele în plan didactic și științific.

În calitate de cadru didactic, am desfășurat activități de predare și conducere de lucrări aplicative și de laborator la disciplinele: Expertiza mărfurilor alimentare, Estetica și ambalarea mărfurilor, Design și estetica

mărfurilor, Merceologia produselor alimentare, Merceologia și expertiza mărfurilor alimentare de export-import, Fundamentele științei mărfurilor, Design și estetică în business, Managementul inovării și design etc., în cadrul programelor de licență, masterat, doctorat, postuniversitar. Îndrumarea de lucrări de finalizare studii devenea, în aceste condiții, o consecință firească.

În sprijinul studenților, în colaborare cu colegi cu vastă experiență, dar și tineri, în curs de formare, am elaborat materiale didactice, precum cărți, studii, cursuri universitare, caiete de lucrări aplicative. Publicarea de articole, studii, în reviste de specialitate și volumele unor manifestări științifice desfășurate în țară și străinătate a fost rezultatul cercetării personale sau în colaborare, în domenii reprezentative ale economiei.

În vederea consolidării relației cu actorii organizaționali din practica economică mi-am intensificat și diversificat participarea la elaborarea și realizarea de granturi-contracte de cercetare obținute prin competiție, în calitate de director de proiect sau membru, CNCSIS, CERES, INFRAS, FP 7 etc., precum și participarea la realizarea unor proiecte de cercetare pe bază de contracte cu întreprinderi din România. În paralel, a fost acordată asistență tehnico-științifică unor organe centrale de stat din variate domenii de interes public. În unele dintre aceste acțiuni au fost antrenați și mai mulți studenți din anii terminali, pe bază de contracte cu valoare. De asemenea, o serie de cadre didactice au efectuat expertize tehnice pentru arbitraje de stat și pentru structurile superioare de stat.

Am fost director al Centrului de Cercetări și Expertize Mărfuri Alimentare, recunoscut instituțional și la nivelul CNCSIS 2000-2005, director al Centrului de Cercetări Expertize și Consultanță – Managementul calității, Mărfuri și Protecția consumatorului, recunoscut instituțional 2006, membru al Consiliului Științific de conducere al Programului Național CALIST, membru al Consiliului director AEROQ.

Am organizat: work-shopuri și mese rotunde cu participarea unor cadre didactice și reprezentanți ai unor organizații științifice și profesionale din Italia, Polonia, Japonia, Canada; dezbateri științifice de mare interes, atât pentru cadre didactice, cât și pentru studenți; am inițiat acțiuni moderne de promovare a catedrei din care făceam parte, cum ar fi realizarea Pliantului

Catedrei de Merceologie și Managementul Calității, editat în limba română și limba engleză, elaborarea unui CD de prezentare a Catedrei, în limba română și limba engleză (printre primele de acest gen în ASE București), pionierat în construirea infrastructurii de internet (prin sponsorizare).

Aprecierile colegilor mei, susținute de echipele de conducere la nivel de facultate și universitate, au generat funcțiile administrative: șef de catedră (1996-2008), decan al Facultății de Comerț și al Facultății de Business și Turism (2008-2020).

Am avut ca sarcină principală coordonarea și managementul activităților educaționale și de cercetare științifică din facultate. Am fost membru al Senatului Academiei de Studii Economice București, membru al Consiliului de Administrație, președintele Consiliului Facultății, director și apoi membru al Școlii Doctorale Administrarea Afacerilor (dezvoltarea competențelor de specialitate prin doctorat reprezentând un punct important), președinte al Comisiilor de licență, președinte al Comisiilor de admitere a facultății: licență, masterat, doctorat, președinte al Comisiilor de susținere a tezelor de doctorat, coordonator Program Erasmus – Facultatea de Business și Turism, președinte al Comisiilor de concurs pentru ocuparea unor posturi didactice.

Permanent am fost preocupată, alături de colegi, de elaborarea, îmbunătățirea și modernizarea planurilor de învățământ la toate formele sistemului de pregătire universitară și postuniversitară, urmate de elaborarea, îmbunătățirea și modernizarea programelor analitice. Am stabilit și susținut dezvoltarea unor puternice legături în plan metodic-didactic cu universități și specializări cu profil similar și interdisciplinar, din țară și străinătate: Italia, Polonia, Japonia, Austria, Germania, Croația, Slovenia, Ungaria, China, Canada, Republica Moldova etc.

M-am ocupat cu plăcere și pasiune de organizarea de manifestări științifice naționale și internaționale, am îndeplinit și rolul de membru al Consiliilor științifice ale unor manifestări internaționale: Italia, Polonia, Slovacia, Ucraina. Tot în planul cercetării științifice am fost desemnată membru al Consiliului Național al Cercetării Științifice în Învățământul

Superior (CNCSIS) și președinte al Comisiei 3 Științe socioumane și economice până în anul 2011.

Am fost aleasă președinte al Societății Internaționale de Merceologie și Tehnologie (Internationale Gesellschaft für Warenkunde und Technologie, IGWT), Viena, 2010-2012, membru al Consiliului editorial al revistei *Forum Ware*, Viena, membru al Consiliului editorial al revistei *Environment and Energy. Urban and territorial experiences*, Messina, Italia; membru al Consiliului științific al revistei *Amfiteatru Economic*, expert-evaluator al Programului FP 6, FP7 – Food Quality and Safety.

Cooperarea internațională și relația cu mediul de afaceri au sporit fertilitatea cercetării științifice axate pe necesitățile atât de diverse ale administrării afacerilor, cristalizându-se în plan teoretic și practic în atingerea excelenței, reprezentând demersul logic al întregului univers de preocupări.

Rememorând etapele parcurse de facultatea noastră, putem afirma că ea s-a dezvoltat în concordanță cu evoluția științei și cercetării pe plan internațional, dar în strânsă legătură cu realitatea din mediul economic. M-am străduit să dezvolt relații bazate pe înțelegere, respect, încredere, seriozitate, responsabilitate, onestitate, recunoaștere, atât cu colegii mei, cât și cu studenții noștri. Mă încercă un sentiment de nostalgie, dar și de mândrie că ne-am constituit într-o echipă veșnic tânără și performantă, cu vocație pentru educație și cercetare, capabilă să călăuzim pașii tinerilor ambițioși către cariere sustenabile, într-o lume atât de complexă și schimbătoare. Și, mai ales, capabilă să onoreze și să consolideze nava-amiral a învățământului economic superior românesc, Academia de Studii Economice din București.

Conducerea universității din toate etapele m-a încurajat, mi-a acordat încredere, m-a sprijinit, iar diplomele conferite, „Georgescu Roegen” în anii 2000-2007, „Opera Omnia” pentru întreaga activitate, obținută în anul 2003, Diploma de excelență „Virgil Madgearu”, obținută în anul 2006, reprezintă dovezi ale aprecierii efortului meu și faptului că am reușit să mă ridic la nivelul respectivelor exigențe.

Sunt recunoscătoare colegilor, familiei, prietenilor pentru că, în ciuda dificultăților în plan profesional și a necazurilor în plan familial, mi-au fost alături și m-au susținut necondiționat.

Adina Teodora PAȘA

Absolventă a Facultății de Management, specializarea Administrație Publică, promoția 2006

Funcționar, Comisia Europeană, Bruxelles, Belgia

După douăzeci de ani

„Să nu uiți, Darie! Nimic să nu uiți!”

Zaharia Stancu, Descult

Pe parcursul studiilor liceale am oscilat între a alege Universitatea din București, pentru Facultatea de Drept, sau Academia de Studii Economice din București, pentru Facultatea de Management – Administrație Publică, iar factorul decisiv în alegerea între cele două opțiuni l-a constituit o vizită la București, când eram în ultimul an de liceu, la una dintre prietenele mele care era deja studentă în anul I la Academia de Studii Economice din București și pe care am însoțit-o, pe parcursul unei zile întregi, la toate cursurile și seminariile la care a participat. Atmosfera din sălile de curs și seminar, relația cadru didactic-student și relațiile frumoase de prietenie dintre studenți m-au convins că Academia de Studii Economice din București reprezintă instituția de învățământ superior din România care se potrivește cel mai bine personalității și aspirațiilor mele. Deși, din dorința de a-mi testa cunoștințele, am susținut examen de admitere atât la Universitatea din București, la Facultatea de Drept, cât și la Academia de Studii Economice din București, Facultatea de Management – Administrație Publică, și am fost admisă la ambele, la forma de învățământ zi - buget, am ales fără niciun regret Academia de Studii Economice din București, Facultatea de Management – Administrație Publică. Acum, după douăzeci de ani, de când am intrat pe poarta acestei universități, pot afirma cu tărie că am făcut alegerea potrivită.

În ceea ce privește alegerea specializării, aceasta a fost singura opțiune din fișa de înscriere deoarece era singura specializare de administrație publică din România în acel moment, iar eu îmi doream să lucrez în acest domeniu la cel mai înalt nivel. Practic, motivația acestei alegeri a fost din convingere, așa cum ar spune scriitorul Andrei Pleșu, deoarece această convingere, că pot aduce o schimbare în administrația publică, m-a însoțit mereu și a reprezentat idealul meu profesional. De aceea sunt profund recunoscătoare Academiei de Studii Economice din București pentru crearea Facultății de Management – Administrație Publică, care a format generații de specialiști în administrație publică, un sector fundamental în organizarea cadrului instituțional al fiecărei țări.

După zece ani, de când am pășit pentru prima dată în cadrul Academiei de Studii Economice București și de când am început să studiez în cadrul acesteia la Facultatea de Management și Administrație Publică, începeam o nouă etapă importantă a vieții mele, pe care mi-am dorit-o enorm și care reprezintă încununarea tuturor anilor de pregătire intensă: începeam să lucrez în cadrul administrației publice internaționale la Comisia Europeană de la Bruxelles. Multe dintre aspectele teoretice dezbătute la orele de curs cu cadrele didactice, unele dintre acestea activând cu succes în cadrul administrației publice din România, au fost puse în aplicare în sfera profesională. De asemenea, am constatat cu mândrie că majoritatea dintre economiștii români din cadrul Comisiei Europene sunt absolvenți ai Academiei de Studii Economice din București, ceea ce reprezintă, indubitabil, un indicator de performanță esențial al valorii formării academice a acestei prestigioase instituții de învățământ superior din România.

După douăzeci de ani de când am ales să încep studiile universitare în cadrul acestei universități, unde am urmat atât un program de masterat, cât și un program de doctorat, pot afirma că sunt mândră să fac parte din comunitatea alumni a Academiei de Studii Economice din București, iar faptul că această instituție cu tradiție este recunoscută la nivel internațional ca fiind una dintre cele mai prestigioase universități din Europa de Sud-Est, fapt demonstrat de poziția pe care o ocupă în clasamentul internațional al

instituțiilor de învățământ superior, reprezintă un indicator de performanță al formării academice la cel mai înalt nivel.

În încheiere, gratitudinea mea se îndreaptă către cadrele didactice din cadrul Academiei de Studii Economice din București, care, prin pregătire și dedicare, au contribuit în mod semnificativ la formarea mea academică, ceea ce a constituit o bază solidă a formării mele profesionale.

Răzvan PASCU

Absolvent al Facultății de Marketing, promoția 2008

Antreprenor în turism și investitor

Owner, Travel Communication Romania

Locul unde visele mele au prins aripi

Eram un tânăr plin de entuziasm dar și cu numeroase dileme existențiale când am ajuns pentru întâia oară în fața Academiei de Studii Economice din București. Dar nu aveam privirea în pământ. Asta îmi amintesc. Am privit în sus. Venisem la București pentru prima dată, special pentru examenul de admitere.

Cupola, clădirile din Piața Romană, cerul din ziua aceea, toate visele mele de tânăr, aduse în fața unei facultăți. Unde aveau să mă ducă 15 ani mai târziu?

Cred că multe dintre drumurile care mi s-au deschis acolo, de când am ajuns în prima mea zi de facultate pe acele trepte, m-au adus aici, unde sunt azi.

Dacă șovăiam? Probabil că da, însă voiam să par sigur pe mine, să nu dau dovadă de teamă. Și pentru asta mi-am ales să o am umăr la umăr pe mama. Venise special cu mine, să mă însoțească la concursul de admitere la facultate. Apoi, tot în vara aceea, m-am întors la București și cu bunica, la un interviu de job și îmi amintesc că primul loc pe care am mers să îl vadă, ca un ghid al Bucureștiului, a fost tot ASE. Încă de atunci, cu brațul strâns pe brațul ei, am colindat și am vizitat Bucureștiul și mi-a venit razant un gând în minte, pe care l-am ignorat o perioadă: cum ar fi să fac asta toată viața? Să povestesc oamenilor despre orașe, atracții și cultură și să călătoresc?

I-am povestit multe bunicii în ziua aceea. Bunica mă asculta, dar nici eu nu știam atunci că acela nu era doar un simplu gând, ci că, în timp, va deveni realitate.

Îmi amintesc că, prin clasa a-XI-a, am vrut să dau examen la Facultatea de Drept. Dar erau tot felul de gânduri care mă speriau atunci (atât gândul dacă voi reuși vreodată să intru în „lumea bună” a avocaților, dar, pe de altă parte, și matematica de la ASE), însă, când am decis în clasa a-XII-a să merg la ASE, am spus din start la Facultatea de Marketing și nu am mai avut ulterior nicio ezitare. Nici până în ziua de azi.

Am ales bine. Cu inima împăcată, pot spune astăzi, și sunt mândru de acest lucru, că am fost student la ASE, la Facultatea de Marketing. Mai ales că am intrat atunci când concurența era de 13 candidați pe un loc!

Dincolo de educație și cunoștințe, facultatea a fost pentru mine timpul în care am învățat cum să prind aripi, cum să le mențin mereu la cel mai înalt nivel și cum să zbor. Am muncit mult în timpul facultății, uneori și trei joburi în același timp. Am participat la toate evenimentele organizate de asociațiile studențești, am încercat de toate, am fost peste tot unde puteam întâlni oameni mai deștepți ca mine. De unii profesori m-am apropiat, cu alții „nu aveam chimie”.

La facultate am învățat cât de mult contează independența, dar, în același timp, dependența de oameni cu adevărat valoroși. În acest sens, îmi amintesc cu drag și cu mult respect pe domnul profesor Silviu Neguț, care mă fascina cu poveștile despre călătoriile sale și care mi-a insuflat pasiunea de a colecta obiecte interesante (cum este colecția de lingurițe din toată lumea, pe care o am și eu astăzi, inspirată din colecția dumnealui).

Tot în facultate am început să caut mentori și persoane care să mă inspire. Dincolo de profesori, m-am lăsat inspirat și ghidat de figuri precum Ioan T. Morar, care lansase atunci *Cartea de la Capătul Lumii*, scrisă despre zone îndepărtate din Pacific, dar, mai ales, de Dan Chișu, care m-a fascinat prin lejeritatea cu care a reușit să exploreze și să se bucure de cele mai frumoase locuri din lume, iar apoi să povestească despre ele.

Am învățat pe băncile facultății din cadrul ASE că nu instituția în sine te face om, ci valorile și oamenii de la care alegi să te școlești de-a lungul vieții.

Am învățat că visele dorite din tot adâncul sufletului chiar se împlinesc.

Și am învățat că e nevoie de multă muncă pentru a avea forța să crești pe termen lung.

În cele din urmă, spun „Mulțumesc și La mulți ani, ASE!” cu un mare zâmbet pe buze, spun „Mulțumesc, ASE!” pentru experiența de viață, pentru lecțiile învățate, dar și pentru școala vieții, pentru toți oamenii valoroși pe care am avut onoarea să îi cunosc și de la care am învățat, pentru toate amintirile și pentru o mare parte din omul care sunt astăzi.

Și mai spun „Mulțumesc, ASE!” pentru un alt om foarte important în viața mea. Pe Andra, soția mea, am cunoscut-o atunci când ea era anul I la ASE, la Relații Economice Internaționale, iar eu, anul III la Marketing. Cine știe cum ar fi fost drumurile noastre astăzi dacă nu am fi avut șansa de a ne fi întâlnit atunci, în metroul ce ne ducea pe amândoi la Piața Romană, la ASE?

Florin POGONARU

*Absolvent al Facultății de Relații Economice Internaționale, promoția 1976
Președinte/Director General al Asociației Oamenilor de Afaceri
din România*

Liderii din afaceri se pregătesc la un lider al învățământului românesc

Sunt mândru că aparțin comunității universitare a Academiei de Studii Economice din București. Am absolvit o instituție de învățământ de elită, iar acumulările din perioada studenției și-au pus amprenta asupra evoluției mele ulterioare pe toate planurile.

În același timp, fac referire cu mândrie la ASE de astăzi, la valorile profesionale și etice definitorii ale acesteia: „Academia de Studii Economice din București este în prezent liderul învățământului economic și de administrație publică din România, fiind cotate pentru a patra oară consecutiv drept cea mai bună universitate din România (conform prestigiosului clasament Times Higher Education World University Rankings, octombrie 2022). Pentru al doilea an consecutiv este prima și, deocamdată, singura universitate din România cotate în primele 600 dintre cele 1799 de instituții de învățământ superior evaluate.”

La 46 de ani de la absolvire îmi dau seama că viitorul meu s-a croit, în principal, în anii studenției, făcând ceea ce îmi plăcea, cu oameni pe care îi prețuiam și cu care mă simțeam bine. Dincolo de viața de student de zi cu zi, de întâlnirile cu profesori, care au devenit repere pentru învățământul românesc, cred că „lumea cercurilor științifice studențești” din ASE a avut un rol esențial în formarea mea, nu numai în cea profesională, ci și ca om.

La cercurile științifice i-am cunoscut pe Daniel Dăianu, Mugur Isărescu, Mișu Negrițoiu, Timofte Jenel și mulți alții. Ne-am câștigat respectul reciproc. Cu Mugur publicam în *Suplimentul Revistei Economice* și,

mai târziu, printr-o coincidență, ne-am susținut lucrările de doctorat în aceeași zi. Cu Mișu am avut aceeași temă la lucrarea de doctorat și am devenit coautori la manualul *Tehnica comerțului exterior* încă de pe băncile facultății. Cu Daniel concuram la premiile de la sesiunile naționale ale cercurilor științifice studentești. Fiecare dintre ei a ajuns, după 1989, în fruntea unor instituții care aveau nevoie de oameni, pe care să știe că se pot baza. M-au chemat alături de ei, așa cum și eu, la rândul meu, am chemat alături de mine, de-a lungul timpului, colegi din promoția mea.

La cercurile științifice studentești din ASE mi-am dezvoltat și abilitatea „de a fi articulat” în argumentații și pe cea de „public speaking”.

Toate acestea mi-au determinat evoluția publică de după 1989, cariera în afaceri și alegerea mea ca președinte al Asociației Oamenilor de Afaceri din România.

De curând, promoția mea, promoția 1976 a Facultății de Relații Economice Internaționale din cadrul Academiei de Studii Economice din București, a sărbătorit 46 de ani de la absolvire.

Cu acest prilej s-a editat un album, „Amintiri din studenție”, dedicat cu emoție, dragoste și respect tuturor celor care au fost studenți la REI și, deopotrivă, profesorilor și asistenților noștri care, prin munca și devotamentul lor, ne-au insuflat dragostea pentru studiu și profesie și au contribuit fundamental la formarea noastră ca specialiști în domeniul în care am activat.

Mesajul pe care generația mea a ținut să îl transmită cu acel prilej și pe care îl reiterez și eu acum, la moment aniversar al universității noastre de suflet, este unul de înaltă prețuire pentru toți cei care au făcut din Academia de Studii Economice, instituția de prestigiu mondial de astăzi. Și asta ne face pe noi, promoția ASE – REI 76, să privim înapoi cu mândrie și cu speranță și încredere spre viitor.

Napoleon POP

Absolvent al Facultății de Comerț Exterior, promoția 1967

Cercetător științific principal la Institutul Național de Cercetări Economice „Costin Kirițescu”, Academia Română

Valorile promovate de ASE mi-au ușurat alegerea viitoarei cariere

Am avut de ales între Politehnică și ASE la terminarea liceului, întrucât la facultatea aleasă din cadrul Academiei de Studii Economice era nevoie de aprobarea dosarului de înscriere de către un sponsor reprezentat de o întreprindere de stat de comerț exterior. Am primit aprobarea cu circa trei săptămâni înainte de susținerea examenului de admitere și am optat pentru ASE, urmând (ca și tatăl și fratele meu) o carieră de economist, dar nu una oarecare. Am intrat în perioada de pregătire instituționalizată pentru susținerea admiterii, zile de un mare folos pentru mine, constând dintr-o altfel de socializare decât cea din liceu. Să fi fost doar o impresie iscată de un pas cu totul nou în sistemul meu educațional? Nu cred, având în vedere bucuria și mândria reușitei mele din anii care au urmat. Pe parcursul procesului de pregătire pentru admitere am cunoscut o parte dintre profesori și viitorii colegi, un prilej deosebit, având în vedere că acesta a avut o mare înrâurire asupra viitorului meu ca student și a carierei mele profesionale ulterioare. Cu unii din viitorii studenți m-am intersectat decenii întregi, profesional și social, la întâlnirile noastre de 10, 20, 30, 40 de ani ca, ulterior, să ne vedem și de două ori pe an.

Ușorul regret că am lăsat la o parte Politehnica s-a estompat repede, văzând că foștii colegi de liceu care au optat pentru facultăți tehnice se ocupau cu ipoteze de lucru, în timp ce Facultatea de Comerț Exterior mi-a oferit șansa cunoașterii sistemului economic intern și cel internațional, o deschidere spre un orizont care s-a dovedit cât un infinit. Pleiada de profesori renumiți cu care am parcurs cursurile specifice, mulți dintre ei cu doctorate în străinătate –

Pavel Tiberiu, Titus Cristureanu, Tudor Popescu, Alexandru Zanfir, Albu Alexandru, și toți ceilalți, Nicolae Sută, Ionescu-Muscel, Răuți, Djamu, Ghimpa, mi-au fost ca niște părinți devotați mie, interesați de o bună asimilare a cunoștințelor. Aș menționa că, în afară de cursul de corespondență în limba engleză, nu a existat niciun alt manual tipărit, ca urmare este de notorietate răbdarea cu care profesorii predau și sintetizau materiile pentru a putea avea notițe complete cu care să poți să te prezinți bine pregătit la seminarii și examene. Cu bune și cu mai puțin bune, cred că generația/promoția mea care a absolvit Facultatea de Comerț Exterior au devenit profesioniști foarte bine racordați la schimbările și deschiderile pe care regimul politic de atunci le-a practicat în raport cu realitățile din sistemul de relații politice și economice internaționale, pe care România le-a recunoscut și a înțeles să le folosească. Fără ajutorul acestor deschideri, România nu putea ieși din izolarea promovată în cadrul CAER și nu putea să urmeze o cale a dezvoltării competitive prin valuta forte obținută din exporturi, măcar până la un punct. Anul de absolvire a facultății de către promoția mea (1967) a corespuns cu inițierea unor gesturi politice semnificative ale regimului, menționate ca acțiuni ce urmau Conferinței Naționale a PCR din decembrie 1966. Ele au început cu deschiderea Ambasadei României la Bonn (R.F. Germania), recunoașterea Comunității Economice Europene ca entitate și negocierea unor acorduri tehnice de intrare pe piață și terminând cu devenirea României parte contractantă la GATT, membră a FMI și a sistemului Băncii Mondiale. La aceste obiective, prin calitatea mea de cercetător, am contribuit direct alături de cercetători mai tineri, tot absolvenți ai ASE, împreună cu specialiștii din ministerele de resort: Ministerul Cooperării Economice Internaționale și de Comerț Exterior și Ministerul Afacerilor Externe.

Privind în urmă la cariera mea profesională, le port profesorilor mei, mulți plecați deja în eternitate, o mare recunoștință, bazele însușite de la aceștia mi-au permis o continuă perfecționare profesională individuală ca cercetător științific, cunoscând sursele de documentare, evoluția acestora, expansiunea lor și conexiunile cu alte domenii economice. Statisticile internaționale, conceptualizarea studiilor de conjunctură economică și a piețelor internaționale, cunoștințele juridice de drept civil, comercial, de drept

privat, de drept internațional public, de economie politică și doctrine economice mi-au devenit adevărați piloni, de care mă ancoram în analizele mele, un izvor nesecat de dezvoltare a competențelor. Acești piloni îmi erau martorii permanenți ai amintirilor care mă legau de corpul profesoral al facultății pe care am urmat-o, momentele de mare seriozitate fiind presărate cu vorbe de duh. Profesorii mei erau oameni de oameni, deschiși la discuții în sălile de curs, la seminarii și pe culoarele facultății, în celebrul sediu din Calea Victoriei, cu amfiteatrul din sala 35. Am fost circa 100 de colegi, toți pregătiți să știe să întocmească un dosar de export sau de import, cu toate documentele de transport intern și internațional și mijloacele de plată, cu toată corespondența necesară în una dintre limbile de uz internațional, engleză, franceză, germană, rusă, minutele de convorbiri telefonice cu clienții prin care se antama o operațiune de export sau import etc. Promoția mea a simțit că am fost pregătiți pentru acțiuni practice, care trebuiau să dea substanță deschiderilor politice anunțate, mesajul sponsorilor noștri fiind repetat la începerea fiecărui an de studenție cu așteptările implicării noastre în mecanismul național de comerț exterior, ceea ce cerea profesionalism și cunoașterea a cel puțin două limbi străine. A fost un deziderat la care profesorii noștri au răspuns cu brio, știindu-se faptul că toți absolvenții urmau să fie angajați în sistemul de comerț exterior.

Același an al absolvirii promoției 1967 a deschis și o altă oportunitate, oferită de crearea Institutului de Studii de Conjunctură Economică Internațională (ISCEI), absolvenților selectați de profesorul Alexandru Zanfir, numit director adjunct al acestuia, deschizându-li-se calea spre studii de conjunctură economică și de piață, prin care cimentam și valorificam de o altă manieră cursurile de relații financiare internaționale, doctrine, statistică, economie politică, conjunctură și de drept. Am fost unul dintre absolvenții selectați, nouă la număr, ca viitori profesioniști ai noului institut creat (aprilie 1997), dar și întrebați dacă acceptăm o astfel de carieră. Mi-am dat acordul imediat, sesizând un orizont de preocupări mai larg și o mai amplă compatibilitate între sarcinile ISCEI cu ceea ce am învățat ca student. Orizonturile de acțiune politică și economică la nivelul țării aveau nevoie de fundamentări științifice incitante, de inițiative bine argumentate, punând în

valoare cunoștințele acumulate în facultate, iar prin cercetare își găseau o utilizare maximă. Sub îndrumarea șefilor de sectoare am reușit dezvoltarea analizelor proprii, a intuiției educate cu cunoștințele facultății, a tehnicii de a sintetiza dintr-o masă de informații ceea ce este pregnant și util pentru o decizie economică. Întregul sistem global de relații internaționale economice și financiare, cu organisme și organizațiile care îl diriguiau – GATT49, FMI, Banca Mondială, OCDE, ONU/UNCTAD etc. – mi-a permis captarea teoriei despre ele pentru interesele României, cântărind criticile doctrinare cu abordarea lor pragmatică, fără de care nu puteai deveni un partener credibil în fața celor care îți puteau ușura accesul pe piețele internaționale occidentale, și la finanțări pentru investiții în capacități productive cât mai moderne. Practic, dublam sau completam demersul politic al regimului realizat și cu efortul colegilor din facultate, care lucrau în întreprinderile de stat de comerț exterior (ISCE) și dădeau viață tranzacțiilor internaționale nelipsite de riscuri, dar bine acoperite prin negocieri serioase, profunde, o altă cale de referință la dota cu care au absolvit facultatea.

La aniversarea a 50 de ani de la absolvirea Facultății de Comerț Exterior, am reiterat cu mândrie faptul că, în spatele reușitelor noastre profesionale, a fost transferul de cunoștințe, de știință specifică, pe care îl datorăm profesorilor noștri excepționali, mărinimiei lor, prin care au dorit să fim cel puțin așa de buni ca ei. A fost un moment grav al necesității de ne îndrepta un gând de pioasă amintire către toți acești mentori, cu o moștenire pe care o regăsim zi de zi în noi. Societatea în care ne-am început carierele ne-a pus în fața multor provocări, cele pe care le-am trecut cu bine ne-au stimulat aplicarea cunoștințelor noastre pentru binele public și național, fapt de care suntem mândri. Dar acest lucru nu ne-a apărut de momentele în care regimul ne-a izbit cu lipsa lui de încredere, fiind generalizate unele cazuri izolate, în care binele general a fost confundat cu binele personal. S-au mai adăugat și restructurările de cadre din motive de securitate, prin care cariere cu bune rezultate ale multor colegi de facultate din cadrul ISCE-urilor au fost întrerupte cu trimiterea în producție, de fapt în unitățile care produceau produse de export sau aveau nevoie de re tehnologizări prin importuri. Mulți dintre noi au suferit de pe urma epurărilor produse ca o reacție în lanț

nejustificată. Am fost brutal deviați de la un crez și rol al generației noastre. Credința în forța noastră profesională ne-a ajutat însă să trecem peste multe obstacole, dar nu putem uita amărăciunea produsă gratuit, care ne-a fost indusă și pe care poate nu o merităm. În sfârșit, această trecere prin viața profesională, cu cele bune și rele, ne-a făcut mai puternici pentru tranziția sistemică a României în cadrul căreia ne-am regăsit mulți dintre absolvenții promoției 1967. Fiind acum pensionari cei mai mulți dintre noi, rememorăm în cadrul întâlnirilor noastre de socializare forța interioară a fiecăruia dintre noi de a fi navigat mereu spre un mal al speranței.

Nu ne rămâne decât să-i omagiem deschis sau în gândurile noastre, cu toate prilejurile, pe toți profesorii noștri, cărora le datorăm cunoașterea profesională pentru o lume deschisă, cu șansa de a o fi privit și îndeaproape. Le datorăm mult pentru ceea ce am realizat în cea mai mare parte a vieții noastre. Le datorăm un gând bun, indiferent de unde ne privesc acum, asigurându-i că și noi am reușit să transmitem o ștafetă profesională și a vieții după valorile și principiile în care au crezut, fiind în această viață lumească profesori, practicieni, fiind mame și tați, având surori și frați, nepoți și chiar strănepoți. Omagierea de către noi a profesorilor Facultății de Comerț Exterior are crezul intrinsec că am asigurat un viitor descendenților noștri, acum cu posibilitatea unor alegeri profesionale multiple, fiecare după conștiința înțelegerii libertăților de care ne bucurăm. Am fost învățați la ASE, acum mai bine de 55 de ani, ca libertățile să le înțelegem mereu la pachet cu responsabilitățile pe care am reușit să le îndeplinim.

Constantin POPESCU

Absolvent al Facultății de Generală, promoția 1968

Decan, Facultatea de Economie Generală, ASE

Apartenența vine din iubire prin recunoștință!

Organizația universitară Academia de Studii Economice din București o consider a fi un „sistem viu”, creat de societatea românească prin inițiativa spiritelor luminate ale vremii, ce are ca rost formarea și maturizarea ființei umane simțitoare ca personalitate armonioasă, dedicată înțelegerii afacerilor economice în ansamblul vieții sociale și spirituale, în cadrul ecologiei lumii naturale, ce definesc Patria Română ca sol-fertil pentru rodirea ideilor, ca sămânță necesară păstrării Păcii Sociale, încurajării competiției cu cine suntem, colaborării și cooperării spre binele Omului Total și al tuturor oamenilor.

În anul 1963 am susținut examenul de admitere la Institutului de Științe Economice și Planificare (ISEP) pentru Facultatea de Economie Generală – scris și oral, astfel ca, la intrarea în acest templu al educației și învățaturii în domeniul vieții economice și sociale – ca trăire în relație – să se poată armoniza așteptările și aspirațiile noastre cu exigențele unei pregătiri universitare pentru calitatea lucrului bine făcut pe cărarea vocației fiecăruia.

Examenele de pe parcursul anilor de studiu – semestriale și anuale – erau gândite de profesori în cadrul structurilor de catedră și consilii, unde participau și studenți bine motivați din partea Asociațiilor Studențești, în baza unei viziuni sistemice, echilibrate, în armonie cu materiile predate, cu cerințele vieții economice ale perioadei respective.

Examenul de finalizarea a studiilor – de absolvire a facultății – cuprindea disciplinele de profil ale specializării și susținerea unei lucrări de diplomă, al cărui titlu era ales de absolvent în colaborare cu un îndrumător științific, în fața unei comisii reprezentative pentru specializarea respectivă.

Dacă îmi amintesc bine, lucrarea mea de diplomă avea ca titlu „Folosirea modelelor economico-matematice în planificarea pe termen lung”, iar ca îndrumător pe doamna prof. univ. dr. Aneta Spornic, iar ca președinte al comisiei de susținere pe domnul prof. univ. dr. doc. N. N. Constantinescu.

Conștientizarea apartenenței la Facultatea de Economie Generală ca student era un fel de „mândrie studentească”, ce se răspândea până în comuna mea – Broscari, din județul Mehedinți, dar și în discuțiile cu alți colegi de la alte facultăți și universități.

Eram mulțumit de învățătura pe care o primeam de la: prof. univ. dr. Gheorghe Apostol la Economia politică a capitalismului; prof. univ. dr. doc. N. N. Constantinescu la Istoria economiei naționale în anul I și la Economia politică a socialismului în anul II; prof. univ. dr. Ludwig Grünberg la Filosofie; prof. univ. dr. Gheorghe Vasilescu la Statistica ramurilor; prof. univ. dr. Haralambie Ionescu la Matematică în anii I și II. Îmi face o deosebită plăcere să-i amintesc și pe conf. univ. dr. Otto Schecter la Logică și pe conf. univ. dr. Giroiu Bela la Pedagogie și la Practică pedagogică, ce o făceam la Liceul „Krețulescu” din București.

Așa că, dragi prieteni tineri, maturi sau aflați la amurgul gândurilor, mândria apartenenței la această facultate venea de la studenți către profesori, de la părinții noștri că au copii la această școală superioară economică de prestigiu în țara noastră, dar și de la profesorii titulari pentru diferitele discipline, însoțiți de asistenții lor, care participau la fiecare curs și desfășurau seminariile, la care mai veneau din când în când și profesorul titular în vizită.

Acum îmi dau seama că sentimentul mândriei studentești din vremea aceea îi cuprindea aproape pe toți studenții, energia izvora din triada: student-profesori-familie, în strânsă legătură cu spațiul spiritual unde ne-am născut și am învățat.

Dintre punctele tari ale perioadei de student (1963-1968) la Facultatea de Economie Generală, doresc să evidențiez: examenele exigente de la admitere și de la absolvire, ce se trăiau de către fiecare candidat, dar și de către familie, cu maximum de responsabilitate și bucurie; doi ani de matematici aplicate la economie (I și II) au fost pentru mine o binefacere, deoarece îmi plăcea disciplina, iar profesorul Haralambie Ionescu, șeful

Catedrei de Matematică, era fascinant; alegerea, după primii doi ani de facultate, unde învățam în comun, a specializării pentru următorii trei ani. Această alegere se făcea în funcție de aspirații și media obținută în primii ani. Specializările pentru care se putea opta erau: economie politică, economia industriei, construcțiilor și transporturilor, economia agriculturii și statistică; personalitatea prof. univ. dr. doc. N. N. Constantinescu era așa de puternică și de înălțătoare, încât nu numai în ASE, ci și în întreg învățământul superior românesc era întotdeauna în fruntea celor admirați și prețuiți.

La terminarea facultății, în anul 1968, repartiția s-a făcut în funcție de nota finală de absolvire și de opțiunea pe care o avea fiecare, în baza posturilor afișate dinainte.

Am fost repartizat ca preparator la Catedra de Economie politică din ASE, condusă la vremea aceea de cea mai înaltă personalitate a științei economice din România, prof. univ. dr. doc. N. N. Constantinescu, al cărui asistent am devenit. Predarea Economiei politice la catedră era organizată pe doi ani de studiu, anul întâi pentru Economia politică a capitalismului și anul doi pentru Economia politică a socialismului, cu presemnării pedagogice la care participau toate cadrele didactice.

Evoluția mea ulterioară are la bază o mulțumire profundă, ce m-a marcat toată perioada petrecută la catedră și în ASE: profesorul N. N. Constantinescu m-a ales să lucrez pe „lângă dânsul” – ca preparator-asistent, unde mai era și colegul Mircea Coșea, toți trei făceam o echipă didactică, științifică și umană de o frumoasă armonie, exigentă și plină de învățăminte folositoare.

Cred că, în relația trăirii noastre în învățământ, elementul fundamental este „întregul-viu-educațional, profesor-asistent-student, unde se formează adevărata școală. Eu mergeam la toate cursurile profesorului N. N. Constantinescu, discutam după ele ce mi-a plăcut și ce nu mi-a plăcut, după asistarea la seminarii urmau alte discuții pedagogice, umane, spirituale și științifice, făceam parte din echipa profesorului de organizare a diferitelor simpozioane științifice în ASE, dar și pe plan național, participam, ca secretar științific, la dezbaterile unor tratate de economie ce urmau să apară ca lucrări științifice, la diferite cercetări științifice în întreprinderi, spre a vedea pe viu

cum funcționează democrația economică, propunând o serie de îmbunătățiri în domeniul autogestiunii economico-financiare.

Sper că am continuat să gândesc cu mintea proprie o serie de idei-sămânță ce pot sluji la respiritualizarea științei economice, în noile circumstanțe pe care le impune planeta Pământ, armonia așteptărilor și aspirațiilor generațiilor cu exigențele acestora.

Gândirea, activitatea și pedagogia profesorului N. N. Constantinescu domina sub aspectul curajului și credibilității, ajungând să fie prima ce a integrat „economia protecției mediului natural” în știința economică românească.

Acolo unde se formează o adevărată școală-universitară, în frunte cu o personalitate armonioasă, flexibilă și iubitoare de neam și țară, se creează solul-fertil în care ideile ca sămânță să încolțească și să rodească spre binele poporului său, al „omenirii ca popor” și al „planetei Pământ ca Patrie”, cum grăiește Papa Francisc.

Rădăcinile apartenenței mele la acest sol-fertil, sănătos, creativ și curajos se află în acest „nucleu-universitar” în care m-am format, maturizat și am creat, după chipul și asemănarea mea. În ceea ce mă privește, eu cred că am devenit ceea ce acest sol-fertil universitar „a sădit în mintea și în sufletul meu”, adică un dascăl devotat învățământului superior economic, care îi prețuiește pe studenți, colaboratori și pe toți cei care au nevoie de cunoaștere științifică, frumuseți și adevăruri, spre a le pune în folosul poporului „neam omenesc” al omenirii, ca popor pământean.

Ce păcat că, după Marea Cotitură din decembrie 89, „trăirea împreună”, în armonie colaborare și creativitate de sens, nu s-a mai produs la cotele libertății în responsabilitate, în iubire și speranță, ci, dimpotrivă, a alunecat spre „egoismul egocentrist”, spre dorința de a promova cu orice preț, iar echipa pedagogică, profesională și științifică aproape că a dispărut din peisajul universitar de la noi.

Apartenența noastră la comunitatea universitară din ASE, începând cu catedra/departamentul s-a diminuat treptat, treptat, astfel că „școala din școala universitară” a devenit o structură administrativă, și nu spiritual-științifică,

unde colaborarea, cooperarea și creativitatea formează un „întreg viu-funcțional” în sprijinul învățământului, al generațiilor ce vin.

Ce s-a întâmplat cu noi după Marea Cotitură este rezultatul a ceea ce s-a întâmplat cu milioane de români care au părăsit țara în căutarea unui loc de muncă mai real și mai bine apreciat, astfel că cel mai grav lucru pentru școala noastră universitară economică este dispariția treptată a educatorilor iubitori de cunoaștere, de naturalitate și frumos, de oameni și adevăr, de unde expresia „unde vocație nu e, nimic nu e!”

Un lucru minunat, după Marea Cotitură, a fost crearea de către prof. univ. dr. Mircea Coșea a unei specializări Economie-Pedagogie la noua Facultate de Management, unde decan era prof. univ. dr. Ioan Rațiu-Suciu, iar prodecan pentru această nouă specializare a fost domnul Mircea Coșea, care urmărea să pregătească profesorii de economie de la toate formele de învățământ liceal și universitar, specializare ce fusese desființată de fosta ideologie politică.

După ce profesorul Mircea Coșea a plecat la Guvern ca ministru al Reformei, la propunerea lui am devenit unul din prodecanii Facultății de Management pentru specializarea de Economie-Pedagogie, aprobat de Consiliul facultății. În urma eforturilor conjugate, am reușit să transfer specializarea de Economie-Pedagogie la Facultatea de Economie Generală, așa cum se născuse ea înainte de Marea Cotitură, spre a pregăti profesori de economie din țara noastră, cu solide cunoștințe în domeniul complex al vieții economice.

Ca primul decan al acestei facultăți noi, am încercat să respiritualizăm mândria de a aparține acestui sol-spiritual care să pregătească viitorii profesori de economie pentru licee și chiar mai mult. Eram conștient că izvorul acestui sentiment este strâns legat de armonia dintre aspirațiile noii generații și aducerea lor la „cârma-pedagogică” a unor profesori de „mâna întâi”. Așa se face că au început să vină spre noi foștii profesori pe care i-am cunoscut în calitate de student: Ludwig Grünberg – pentru Filosofie, Ludovic Tövissi – pentru Statistică, Nicolae Ivanciu Văleanu – pentru Doctrine economice. Facultatea de Economie Generală creată după Marea Cotitură a avut, pe lângă specializarea Economie-Pedagogie, și pe cea de Economia și

dreptul afacerilor. Era începutul dezvoltării învățământului superior economic către transdisciplinaritate.

Astăzi facultatea a trecut prin mai multe transformări, numindu-se Economie Teoretică și Aplicată, cu specializări care s-au rupt de modelul inițial.

În ceea ce mă privește, apartenența la comunitatea academică din ASE reflectă expresia și condiția mulțumirilor mele sănătoase, profunde și iubitoare, potrivit regulii: dacă eu sunt mulțumit cu ceea ce am făcut și cei care au trăit o asemenea experiență universitară sunt și ei mulțumiți, din aceste mulțumiri gemene se naște trăinicia apartenenței la această organizație universitară, ce se poate transmite din generație în generație.

Până la Marea Cotitură din decembrie 1989 am primit titlul de lector universitar, evidențiat al Ministerului Învățământului, și am obținut premiul „P. S. Aurelian” al Academiei Române pentru o carte, *Coordonate ale optimizării dezvoltării economico-sociale*, scrisă împreună cu prof. univ. dr. Sandu Costache, iar după acest eveniment politic am primit și titlul de profesor Bologna, precum și un alt premiu al Academiei Române pentru cartea *Tranziție prin criză*, scrisă împreună cu prof. univ. dr. Dumitru Ciucur.

De la Academia de Studii Economice din București am primit, după o ordine legată de vârstă, activitate profesională și „pensionar jucător”, o serie de distincții și premii care sper să fie atât o recunoaștere, cât și o mulțumire, din aceste două atribute rezultând prețuirea apartenenței la acest „întreg-viu universitar” care primește și dăruiește valori de la dascăli vocaționali și de la conducerile academice ale acesteia.

Convins fiind că rostul meu de profesor a fost să formeze Oameni-economiști, cu o personalitate armonioasă și cu o gândire curajoasă, critică, creativă, coerentă și constructivă, apreciez că nu poți să dăruiești decât ceea ce ești și doar atunci când trăiești ceea ce predai studenților. Arta ta de dascăl devotat devine o școală vie, responsabilă și iubitoare ce modelează și dezvoltă ființa umană pe cărarea umană, vocațională, aspirațională.

În spiritul celor de mai sus, apreciez că numărul facultăților din ASE poate fi redus cel puțin la jumătate, astfel se lasă impresia că facultățile sunt făcute pentru decani și pentru normele profesorilor, și nu pentru necesitățile

înțelegerii vieții economice ca „întreg-viu” de către viitorii economiști, aflați pe cărarea lor de pe împlinire a visurilor.

Revenirea la examene pentru admitere, care să testeze vocația iubitoare și capacitatea de efort intelectual, la „examene integratoare” pe parcurs, mai puține, și la examenele de absolvire, care să certifice personalitatea armonioasă a absolventului și specializarea creatoare în domeniul absolut, ceea ce reprezintă o revoluție academică sănătoasă, și nu ca până acum, o „cârpeală comercială”.

Câtă vreme profesorii și studenții se prețuiesc reciproc și trudesec împreună pentru același rost – de a forma și a se forma în spiritul vocației de economiști capabili și să participe la cultura întâlnirii cu alți specialiști, spre a descifra tainele afacerilor omenești în condiții de incertitudine, de limitare și de scurtime a vieții individului uman, apartenența la același țel măreț, sănătos, nobil și creator rezultă din dăruirea reciprocă, vie, conștientă și binecuvântată.

Așa că, dragă Speranță academică, acum, când ai împlinit 110 ani de când ai început să visezi la acest țel frumos, măreț, nobil, curajos și creator, să nu uiți să cauți învățătura de a înțelege ce ne spune Natura, spre a crea flexibilitatea mediului social-economic cu ecologia lumii vii, în armonie cu așteptările și aspirațiile Omului.

Total și tuturor Oamenilor, cu exigențele echilibrelor naturale, prin intermediul flexibilității ideilor-sămânță, al teoriilor economice și modelelor de transformare, astfel ca „întregul-viu comun” – natural și creat să fie mereu în armonie, capabil să se adapteze, să fie în coerență, în rezonanță transformatoare ca o apă curgătoare. Numai așa putem să ținem sub control riscurile evoluției, să punem roadele cunoașterii în slujba vieții ca „trăire în relație”, îndepărtând mereu apariția „tragediei speranței”, când nimeni nu mai are încredere în nimic! Eu, ca „pensionar jucător”, am continuat să dau de lucru creierului meu, să-l încurajez spre economie – ca învățătură despre sănătatea întregului-viu comun, din care face parte organică și viața economică, socială și spirituală. Mulțumesc rectorilor Academiei noastre cu care am colaborat – Paul Bran și Ion Gh. Roșca – în dezbaterile acestor

învățători, precum și actualului rector, prof. univ. dr. Nicolae Istudor, pentru participarea la „Cultura întâlnirii noastre” de la sala „Virgil Madgearu”.

Acum, când am plecat spre cel de-al doisprezecelea ciclu septenal de viață, vreau să mulțumesc Academiei de Studii Economice unde m-am format ca dascăl devotat, trecutului ei care a învins vicisitudinile istoriei și a dat țării noastre oameni de valoare în domeniul vieții economice, sociale și politice și sper că și această organizație educațională să adauge la zestrea ei de creație și micile mele contribuții. După Marea Cotitură din decembrie 1989 sunt mulțumit să afirm că cea mai mare realizare a mea, în colaborare cu profesorii Ghiță Paul Tănase, Ilie Gavrilă, Mircea Coșea și Dan Nițescu, este apariția primului manual de *Economie pentru clasa a XI-a*, însoțit de culegeri de teste și probleme, de patru volume de *Scheme și diapozitive color*, elaborate la Studioul de Diafilme și Diapozitive „Ion Creangă” S.A., ce trăiesc și astăzi, chiar dacă a apărut ideea unor „manual alternative”, care mai mult a tulburat decât a dezvoltat creativitatea elevilor de liceu!

Dragă Speranță academică, acum când sărbătorești un secol și 10 ani de la nașterea ta, îți doresc să nu te abați de la țelul tău nobil, măreț și unic, acela de a educa tineretul nostru și, nu numai, în spiritul tainelor sănătății vieții economice în condiții de incertitudine, limitare și scurtime a vieții individului uman, spre a smulge trăirii noastre împreună ce este mai frumos și mai bun, prin eforturi comune, în Pace, Solidaritate și Colaborare.

Valentin POPESCU

*Absolvent al Facultății de Comerț, specializarea Marketing, promoția 2002
Director Marketing Sportiv și Comunicare la Alexandrion Group*

Vivat Academia sau cum să ajungi om mare...

Avem contact pentru prima dată cu valorile care ne fac oamenii de astăzi prin povești. Povești care ne descoperă și ne transportă, în același timp, în lumea în care ne dorim cu ardoare să devenim oameni mari. Povești care ne creează, ne șlefuiesc și pe care, dacă avem minunata ocazie, le împărtășim.

Fac apel la bunăvoința celor care citesc acest text, să își aducă aminte cum au învățat răbdarea, cum au învățat cât de valoros este să respecti, cât de frumos curge în viață, în diferite forme, iubirea și dedicarea cu obstinație pentru un țel mai mare decât noi.

Am știut încă de pe băncile liceului că voi face marketing, cuvânt care mă fascina, și cum de la o vârstă fragedă mi-a plăcut să excelez în ceea ce îmi aduce valoare, direcția mea era foarte clară: voi urma specializarea de Marketing din cadrul Academiei de Studii Economice din București. De asemenea, am știut dintotdeauna că voi face ceva în viață ce are să aibă legătura cu sportul și, astfel, mi-am făcut din pasiune meserie. Fac sport de la șase ani și chiar și în prezent, la aproape 43 de ani, joc fotbal pentru o echipă din Liga a treia, însă nu a fost singurul sport pe care l-am practicat. Este foarte important să înțelegi, să cunoști în detaliu ceea ce urmează ca tu să promovezi, transmițând astfel credibilitate, încredere, valori esențiale în marketing.

La fel cum parcurg eroii noștri traseul lor experiențial, și noi, la momentul potrivit, ne înscriem pe parcursul dezvoltării personale, învățând să punem limite, dar să depășim obstacole, să creștem aportul nostru în lume, pentru a aduce schimbarea de care avem nevoie.

Asemenea celor pe care îi admirăm în povești și celor care câștigă ca prin joacă, ritmul în care învățăm și devenim strategici în vederea atingerii

obiectivelor noastre este decisiv în parcursul nostru personal și profesional. O problemă de unde, când, dar, mai ales, cum.

Întrebarea unde?, pentru mine, aduce în prim-plan cadrul de o magie aproape tangibilă, căruia îi datorez mai mult decât pot cuprinde cu mintea și care se poate traduce doar printr-o relație de la suflet la suflet, pe care profesorii mei (sau, mai bine spus, ghizii dezvoltării mele) o înțeleg atât de bine.

Palatul care mi-a adăpostit cea mai frumoasă parte a evoluției mele este clădirea Academiei de Studii Economice din Piața Romană, din București, poate cea mai frumoasă și dinamică zonă din București. Este ceva aparte legat de acest loc, pe care orice student la ASE îl simte și îl poate confirma. Și astăzi, când am nevoie de inspirație, îmi fac drum și dau ocol acestei clădiri minunate. Este o energie de care am nevoie.

Pașii mei nesiguri au bătut în același ritm cu cel al pașilor altor sute, mii de studenți care străbat coridoarele acestei instituții și, totuși, parcă de fiecare dată au fost susținuți de energia curajului, sapienței și responsabilității. Ei m-au purtat până în amfiteatre, în care am prins din clasă, unde am sperat că pot să copiez la examene (și mărturisesc aici un insucces: nu am reușit), unde am prins din zbor și zâmbete, și priviri, chiar și privirea, zâmbetul și iubirea viitoarei mele soții, absolventă tot de ASE.

Poate că la momentul acela nu înțelegeam de ce trebuie să fac contabilitate, când eu știam că o să fac în viață marketing, poate că nu înțelegeam de ce trebuie să iau aminte de factori macroeconomici și etica negocierilor. Doar nu urma să administrez o comunitate de oameni...

Dar viața bate filmul și ușile marketingului deschid și astăzi perspective noi, după cum știți, iar tot ce se învață în cadrul Facultății de Marketing nu este doar valoros, cât esențial. De câte ori nu m-am întors cu încredere la surse pe care le știam din facultate, de câte ori nu am dat mai departe din învățăturile primite de la profesorii mei, de câte ori nu am mulțumit în gând pentru faptul că știu să mă uit cu atenție la orice material publicitar, de câte ori...

Ce mi-am dat seama în anii care trec prea repede este cât de important este să fii autentic – cu tine, cu ceea ce crezi, cu viața în general. Cât de

important este să transmiți o emoție pozitivă. Cât de important este să fii tu omul pe care se contează.

Încrederea este o valoare cu dublu tăiș, pe care, dacă ești atent, profesorii din Academia de Studii Economice te învață să o mânuiești. Înveți să o acorzi, înveți să o oferi, înveți să o retragi, înveți să îți dai seama când e loc sau nu pentru încredere. Nu am să uit niciodată cu câtă blândețe și fermitate m-au susținut privirile profesorilor mei la prima prezentare în fața tuturor. Și astăzi mi-i amintesc atunci când sunt eu în rolul de a fi în față și de a oferi, așa cum este mai bine, atât informație, cât și experiență.

Recunoștința mea pentru șansa pe care Academia de Studii Economice, cu frumusețea, informația și experiența ei, este nețărmurită, pentru că m-a făcut să ies din orice zonă de confort, să îmi depășesc condiția și, nu-i așa, acesta este un deziderat dificil de atins, conform marilor filosofi ai lumii.

Mulțumesc enorm că am fost învățat să fiu și nu doar să știu sau să am datorită profunzimii academice pe care am găsit-o în Facultatea de Marketing. Și am învățat în mod eficient și eficace, cu plăcere, cu ușurință, astfel încât să fiu declarat peste ani „Numărul 1 în marketing sportiv în România”, să primesc recunoaștere prin acordarea multor premii datorită implicării excepționale în susținerea sportului atât la nivel național, cât și în diaspora, precum și pentru excelență în sustenabilitate prin organizarea Galei Trofeelor în Sport, singurul eveniment de mare amploare, cu impact remarcabil în sportul românesc și în întreaga societate.

Datorită bazei solide dobândite pe parcursului anilor de facultate, a experiențelor profesionale ulterioare, și a marii mele determinări de a face din pasiune o profesie, am reușit să aduc un mare plus de valoarea companiilor, atât la nivel național, cât și european, printr-o strategie de marketing sportiv & comunicare inovatoare, consecventă, care s-a concretizat în peste 200 de acțiuni anuale de marketing & comunicare.

Întreaga abordare strategică de-a lungul anilor din aria de business prin sport a condus semnificativ la creșterea notorietății și îmbunătățirii imaginii companiilor/grupului, cu impact direct în cifra de afaceri, market share, consolidarea poziției de lider în piață și a profitului.

Așa cum profesorii mei din cadrul Facultății de Marketing mi-au dăruit cu mult har didactic din cunoștințele și experiențelor dumnealor, tot așa și eu, la rândul meu, mă bucur astăzi de momentele prețioase în care, din pasiune pentru marketing, în general, reușesc să transmit către mediul de business, către cel sportiv, studenților, rolul esențial al marketingului în dezvoltarea unei companii și al întregii societăți.

Îndemn și susțin orice tânăr care vede un licăr de speranță în Academia de Studii Economice.

Vă asigur, este acolo și vă va pune în lumină și vă va urca pe scenă, atât profesional, cât și personal, așa cum a făcut și cu mine.

Vivat Academia!

Vlad-Andrei PORUMB

*Absolvent al Facultății de Contabilitate și Informatică de Gestiune,
promoția 2008*

*University of Manchester, Alliance Manchester Business School,
Manchester, Marea Britanie*

Oportunități valorificate

Am urmat cursurile Academiei de Studii Economice din București (ASE) între anii 2005-2010. Mai precis, am absolvit ciclul de licență în anul 2008, iar masteratul în 2010 – ambele în domeniul de studii Contabilitate și Informatică de Gestiune. În pofida aparențelor, nu am fost niciodată pasionat în mod special de studiul contabilității, ci mai degrabă mi-am dorit să activez în Finanțe sau Economie generală. Asta pentru că întotdeauna m-a atras atât studiul mecanismelor din spatele piețelor de capital, cât și politicile publice destinate dezvoltării economiei. Contabilitatea mi s-a părut restrictivă ca disciplină, întrucât, așa cum am crezut în timpul studenției, este destinată unor mecanisme marginale, limitate la nivelul firmelor sau, în cel mai bun caz, al autorităților locale. Abia în anul trei al ciclului de licență am înțeles că m-am înșelat, analiza mea inițială fiind profund eronată. De îndată ce am accesat cursuri de contabilitate avansată, ce dezbăteau subiecte depășind nivelul înregistrărilor contabile de bază, am realizat că sunt norocos să studiez un domeniu ce creează legătura între cele două mari pasiuni ale mele: finanțele și economia.

Din acel moment, deși nu am realizat asta decât ceva mai târziu, am început să mă dezvolt cu adevărat ca specialist. Principalul avantaj al cursurilor urmate în ASE a fost că au fost suficient de cuprinzătoare din punct de vedere curricular pentru a permite profesorilor să ne ajute să dezvoltăm o anumită cultură generală economică, ce ne-a ajutat să înțelegem mecanismele aflate la baza diverselor fenomene economice. Totodată, în mod particular,

asta ne-a ajutat pe mine și pe colegii mei să urmăm cursuri specializate ce corespundeau pasiunilor noastre. Spre exemplu, în timpul studiilor de licență, eu unul am urmat cursuri de *futures* și *option trading*, ce mi-au folosit atât în timpul, cât și după finalizarea programului de doctorat. Chiar și acum, cunoștințele acumulate în perioada studiilor la ASE mă ajută enorm în activitatea de cercetare.

ASE a reprezentat pentru mine și o trambulină de lansare în cariera didactică, întrucât unul din profesorii pe care i-am avut în timpul ultimului an de masterat a fost cel care mi-a sugerat să mă înscriu la doctorat în cadrul ESSEC Business School. Fără îndrumarea domnului profesor, nu aș fi aplicat pentru bursa doctorală și, în mod sigur, nu aș fi devenit cadru didactic mai târziu. În plus, cunoștințele de contabilitate internațională pe care le-am dobândit urmând cursul domnului profesor în perioada masterului la ASE au fost apreciate de către profesorii din Franța și sunt foarte recunoscător pentru asta. Totodată, spre sfârșitul studiilor doctorale din Franța, am reluat legăturile cu personalul didactic al ASE, întrucât am început două proiecte de cercetare cu fostul meu profesor coordonator al lucrării de dizertație de la masterat. Până acum am reușit să publicăm cele două proiecte în jurnale naționale și internaționale, ceea ce mi-a adus o mare satisfacție profesională. Asta m-a făcut foarte mândru să fac cunoscut tuturor colaboratorilor mei din străinătate apartenența mea la comunitatea universitară a ASE. Intenționez ca, pe viitor, să păstrez strânse relații profesionale și de prietenie cu reprezentanții corpului profesoral și ar fi o onoare pentru mine să dezvoltăm proiecte didactice și de cercetare ce ar aduce beneficii atât ASE București, cât și instituției cu care sunt afiliat.

Mulțumesc ASE pentru șansele pe care mi le-a oferit și pe care continuă să mi le ofere. În cele din urmă, asta justifică titlul lucrării mele, „Oportunități valorificate”. Apartenența la ASE mi-a oferit privilegiul de a fructifica o mare oportunitate: aceea de a mă dezvolta în direcția intereselor și pasiunilor mele. Totodată, ASE mi-a oferit ocazia de a avea o bază la care să mă întorc, atât pentru a beneficia de cunoștințele în cercetare ale cadrelor didactice (alături de care am publicat în jurnale științifice de marcă), cât și de a împărtăși din experiența mea în metode de cercetare contemporană.

Cristian Cosmin PUIU

Absolvent al Facultății de Administrarea Afacerilor, cu predare în limbi străine (FABIZ), Franceză, promoția 2018
Accounts Receivable Analyst la TotalEnergies

În caz că îți găsești colegii potriviți, totul merge ca la carte

Termini liceul și urmează examenul de bacalaureat. Aștepti cu inima cât un purice să fructifici toată munca și cunoștințele adunate de-a lungul anilor (ultimelor luni pentru cei care preferă senzațiile tari sau presiunea) pentru a putea reuși această probă. Urmează să te bucuri la maxim de izbândă și să ieși cu prietenii sau să reiei toate sezoanele seriialelor tale preferate pentru că ai rămas în urmă și nu mai știi absolut deloc ce s-a mai întâmplat în ele. Ce bate totuși la ușă este nevoia de a te hotărî cu adevărat unde dorești să-ți continui parcursul educațional.

În cazul meu, sincer, nu prea am stat pe gânduri deoarece îmi doream o facultate în care activitățile didactice să se desfășoare în limba franceză. Privind retrospectiv, cam acesta a și fost motivul principal pentru care am făcut alegerea în 2015 de a mă înscrie la Academia de Studii Economice din București, mai exact la Facultatea de Administrarea Afacerilor cu predare în limbi străine (FABIZ). Au urmat trei ani în care am putut descoperi o multitudine de materii. Unul dintre punctele forte ale instituției era: plaja de domenii diverse pe care puteai să le explorezi. Nu era vorba doar de microeconomie și macroeconomie, așa cum mulți ar putea să creadă, ci și de etică în afaceri, drept sau materii ce se pretează pe partea de IT. În total, au fost trei ani frumoși de licență, însoțiți de încă doi ani de masterat.

Față de anii de liceu, observasem o diferență evidentă în ceea ce privește numărul de proiecte, faptul că era mult mai mare. Aproape toate materiile pe care le-am studiat au avut în componența lor aceste lucrări tehnice, care aveau la bază o temă de aprofundat și o echipă ce avea nevoie

să exemplifice noțiunile. În caz că îți găseai și colegii potriviți, totul mergea ca la carte, fiecare zi de întâlnire a echipei cuprinzând câteva sesiuni de gândire profundă din partea fiecărui cap prezent la întâlnire sau un surâs furișat atunci când totul mergea prost pentru a înveseli nițel atmosfera. La urmă, ziua decisivă venea și participanții erau nevoiți să-și prezinte proiectul. Pentru mine acesta era un moment deosebit, pe care-l savuram ca emițător atunci când era rândul meu să-mi țin discursul, dar și ca receptor atunci când îmi ascultam colegii ori completările profesorilor și aflam informații nedesluite până atunci.

Crezând că am izbutit în ceea ce privește bacalaureatul și că nu va mai exista vreodată în viață un examen mai greu, m-am înșelat amarnic. În general, se spune că prima sesiune nu se uită niciodată, doar atunci când ești în ipostaza de student care intră în aceasta, poți simți cu adevărat că unele lucruri în viață chiar se adevăresc. Ca experiență totuși, este inevitabilă și indispensabilă, ea trebuie să aibă loc ca tu, bobocul, să poți avea o idee la ce să te aștepți în lunile și anii următori. În plus, dacă pur și simplu te ții de cursuri și acorzi măcar minimul de interes, inconvenientul poate să se transforme în reușită, una extrem de motivantă în funcție de așteptările fiecăruia, legendarul „cinci” fiind motiv de petrecere, pentru unii, sau sentimentul de regret pentru că s-ar fi putut mai mult.

Toți colegii pe care i-am avut au fost oameni drăguți, persoane cu care puteai să vorbești orice și să te distrezi. În grupa din care făceam parte erau 80% fete, fenomen destul de normal deoarece eram în Academia de Studii Economice, iar proporțiile se păstrau magistral. Aveam câțiva prieteni cu care vorbeam mai mult, însă orice conversație avută cu restul era la fel de naturală. Într-un fel, chiar mă bucur că am putut să socializez cu toată lumea căci în prezent lucrez cu foști colegi de facultate și concepția de a lăsa întotdeauna o ușă deschisă aș recomanda-o în orice moment din zi. Cam aceleași sentimente le am și față de profesori, fiecare a participat la dezvoltarea mea educațională și de aceea îi apreciez mult. Profesorii erau extrem de bine pregătiți și cunoșteau cu temeinicie limba franceză. Nu țin morțiș să menționez care materie m-a atras mai mult sau care profesor, dar pot menționa fără doar și poate că toți cei care aveau o abordare interactivă cu noi, studenții, primeau o

bulină albă în plus din partea mea, pentru că îmi imaginez că nu este deloc ușor să ții o oră de curs cu atâția studenți mai mult de 60 de minute și să le acaparezi atenția în mod continuu, fără ca aceștia să-și piardă interesul față de cursul tău.

În fiecare primăvară se organiza în cadrul universității și sesiunea de comunicări științifice. Acesta era momentul de a aprofunda una sau mai multe materii și a participa cu un proiect, în vederea obținerii unui premiu din partea sponsorilor sau, după caz, o notă bună în carnețelul profesorului. Chit că am participat singur sau în echipă, în fiecare an am putut să îmi petrec săptămânile de dinainte adâncind problemele legate de tema aleasă și să îmi pun la încercare aptitudinile și competențele. Nu este, desigur, obligatoriu să participi, dar cu siguranță ajută foarte mult la pregătirea pentru prezentările de la lucrările de licență și disertație, o oarecare „aclimatizare” pentru a te obișnui cu eventualele presiuni de a fi privit de către zeci de ochi și a spune lucruri veridice.

În cel de-al doilea an de licență, un student „fabizian” poate să aibă primul său contact direct cu mediul de lucru, având posibilitatea să facă practică într-o companie care are un domeniu de activitate cât de cât apropiat cu specificul facultății. În urma acestei veritabile experiențe, el va prezenta la sfârșitul acesteia, coordonatorului, ce a putut acumula ca elemente noi în decursul zilelor de lucru, mai concret spus: ce a putut deprinde. Orele mele de practică au avut loc în cadrul Camerei de Comerț și Industrie Franceză din România (CCIFER). În tot acest răstimp am putut observa diverse practici neutilizate până atunci și consider că mi-a prins bine. Preferam să merg o zi pe săptămână, timp de 8 ore, în loc să merg în fiecare zi câte puțin căci mi se părea mult mai eficient în acest mod, știind că acord o atenție totală lucrului asupra căruia mă concentrez.

În primii doi ani de facultate sportul este o disciplină care se încadrează la categoria de opțional. Pentru mine nu prea a fost opțional, mi-a plăcut enorm și mergeam adesea și în momentele în care apărea câte o fereastră în orar sau pur și simplu doream să mă destind. În plus, universitatea are în componență multe săli unde se practică fel și fel de sporturi, deci aveam de unde alege. Deși baschetul era feblețea mea, am petrecut mult mai multe

ore la aerobic pentru că, pur și simplu, îmi plăcea să mă simt la finalul orei mai ceva că după o zi de antrenament a celor din SPIR. În orice caz, cine își dorește să facă parte din felurite echipe sportive în cadrul facultății sau universității are de unde alege. În ultimii ani domeniul s-a dezvoltat foarte mult și se poate face performanță chiar și la cel mai înalt nivel.

Întotdeauna mi-a plăcut domeniul psihologiei, de aceea tot în acești cinci ani de zile am avut posibilitatea să urmez modulul psihopedagogic. În plus, am simțit pe propria piele ce înseamnă a ține o oră de curs într-un liceu, practica fiind un pas către o experiență memorabilă. Orele respective de curs nu te pregăteau doar de a deveni profesor, ci îți deschideau porțile și către alte profesii, precum cea de a fi trainer în cadrul unei companii sau a decela aptitudini pe care nu știai că le poți dezvolta. Tot bazându-se pe experiențe noi este și programul Erasmus, care-ți oferea posibilitatea de a studia în afara țării, în universități partenere. Deși am avut posibilitatea de a studia și dincolo de granițele României, nu am dorit pentru că aș fi fost departe de surorile mele gemene și nu mi-ar fi plăcut, dar sunt sigur că ar fi fost prielnic.

În afară de orele de curs din cadrul facultății, tot în timpul celor cinci ani de studiu am avut norocul să pot participa la orele de limba japoneză, organizate de către universitate. Fiind un împătimit al culturii nipone, mai ales cea pop, am petrecut unele dintre cele mai frumoase momente la orele de japoneză. Doamna profesoară era extrem de bine pregătită din toate punctele de vedere și adesea eram mâhnit că ora se termina prea rapid. Am asistat și la înființarea Centrului de Studii Japoneze, la care am fost și voluntar în decursul a mai multor ani, putând să promovez, alături de minunații colegi de echipă, limba și cultura Țării Soarelui Răsare.

Esența terminării facultății constă și în pregătirea lucrării de licență sau disertație. În aceste teze am înglobat sutele de noțiuni pe care le-am absorbit în timpul anilor de studiu și tematicile abordate s-au axat, în mare parte, pe industria jocurilor video. Procesul de redactare al acestora este acceptabil, timp fiind suficient și putând să-ți construiești un plan bine determinat și pus la punct. Presiunea apare doar dacă lași totul pe ultima sută de metri, însă în cazul în care îți propui un număr exact de pagini pe care să-l respecti cu statornicie în fiecare zi, atunci totul începe să fie ușor.

Depinde foarte mult și mediul de lucru, acesta putând afecta capacitatea de redactare și calitatea noțiunilor aprofundate. De foarte multe ori un prieten autentic a fost muzica, care mi-a fost alături în fiecare moment în care neuronii erau constrânși de o muncă sisifică de înțelegere a conceptelor economice ce trebuiau dezvoltate. Cel mai plăcut moment al lucrării a fost acela de constituire a unei prezentări PowerPoint, în care trebuie să evidențiezi toate punctele-cheie ale muncii tale și să știi cum să îți expui ideile. Pentru a trece cu bine de orice eventuală stare emfatică ce ar putea apărea din cauza presiunii la care ești supus, priincios ar fi să-ti repeți discursul în repetate rânduri, dar să ai și încredere în capacitatea ta de a improviza pe moment, în cazul în care socoteala de acasă nu se potrivește cu cea din târg. După terminarea anilor de studiu am predat cursuri interactive de limba engleză pentru copiii de grădiniță și școală primară timp de un an. Tot la douăsprezece luni distanță am revenit în România și m-am angajat la scurt timp în cadrul unei companii multinaționale franceze din domeniul petrolului și al energiei pe partea de operațiuni financiare.

Experiența dobândită în cei cinci ani de facultate în cadrul FABIZ a fost una utilă din toate punctele de vedere, am putut cunoaște oameni cu caracter, am putut studia într-una dintre cele mai bune clădiri ale universității și am putut să mă bucur de toate momentele aparte ce au avut loc. Aș îndemna totodată cititorul să și conștientizeze că, totuși, facultatea este doar o parte din existența noastră, iar procesul de învățare trebuie să rămână incontestabil unul perpetuu de-a lungul anilor noștri de viață.

Anamaria-Cătălina RADU

Absolventă a Facultății de Marketing, promoția 2011

Client Partner la IBM România, București,

Președinte fondator al Asociației „Arca lui Miro”

O educație de calitate ține de cald toată viața

„Educația este cea mai puternică armă pe care voi o puteți folosi pentru a schimba lumea” (Nelson Mandela). Acesta a fost citatul care a stat la baza întregii activități educaționale pe care am urmat-o în cadrul Facultății de Marketing. Criteriile care m-au determinat să aleg această facultate au fost legate atât de procesul de învățare, cât și de calitatea cadrelor didactice care își desfășoară activitatea în cadrul acesteia, calitate reflectată și de profesionalismul, dar și de implicarea lor.

Toate informațiile primite în cadrul cursurilor și seminariilor din perioada studiilor de licență și masterat au făcut ca anii 2008-2013 să fie cei mai frumoși din viața mea, cunoștințele dobândite ajutându-mă să îmi îndeplinesc obiectivele personale propuse în ceea ce privește cariera mea profesională. Cea mai frumoasă amintire pe care o am din perioada studenției și care mă onorează este din anul 2013, anul în care am reușit să câștig Marele Premiu „Constantin Florescu” la Olimpiada Națională a Economisților în formare – ONEF, premiu datorat atât mie, cât și cadrelor didactice care, prin empatie și profesionalism, m-au coordonat și susținut. În același an (2013), ca urmare a celor obținute, dar și a încurajării unor cadre didactice, am decis să parcurg studiile de doctorat din cadrul Facultății de Marketing.

Pe parcursul acestor studii, pasiunea pentru meseria aleasă și cunoștințele deosebite pentru domeniul corespunzător m-au impulsionat să elaborez o teză de doctorat, al cărui rezultat final să poată fi aplicat, mai devreme sau mai târziu, în domeniul planificării fondurilor europene în turism. În aceeași perioadă, datorită pasiunii, răbdării și învățării lucrului în

echipă, am elaborat și publicat peste 70 de articole științifice atât în calitate de coautor, cât și în calitate de autor, reușind mereu să fiu competitivă.

Ca o completare la activitatea mea de cercetare și dorindu-mi să mă implic în activitatea de voluntariat, împreună cu un grup de colegi am înființat, în cadrul Facultății de Marketing, Asociația de Marketing a Studenților din România (AMA România). Experiența acumulată în cadrul acestei asociații m-a determinat să continui activitatea de voluntariat și după finalizarea programului de doctorat. Astfel, în anul 2021 am înființat Asociația „Arca lui Miro”, ocupând funcția de președinte. În prezent sunt client partner în IBM România și, în același timp, cercetător științific în cadrul Institutului de Economie Națională din cadrul Academiei Române.

Consider că toate cunoștințele dobândite pe parcursul anilor de studiu m-au ajutat să îmi planific atent activitățile pe care trebuie să le desfășor, pentru a putea obține cele mai bune rezultate, cu cele mai mici eforturi și în cel mai scurt timp.

Dacă ar fi să mă poziționez din nou absolventă de liceu, ținând cont de aceleași criterii pe care acum le consider chiar mai importante, alegerea mea ar fi aceeași: Facultatea de Marketing din cadrul Academiei de Studii Economice din București.

În concluzie, sunt mândră că identitatea mea profesională face parte din identitatea Facultății de Marketing, a cărei misiune este „să fie un pol de referință pentru cercetarea avansată în domeniul marketingului din România”.

Ruxandra ROMAN

Absolventă a Facultății de Administrarea Afacerilor, cu predare în limbi străine (FABIZ), Germană, promoția 2004

Încă de la început am simțit că fac parte dintr-o comunitate internațională

Abia intrasem la liceu și deja mă hotărâsem ca mai departe să merg la Facultatea de Administrare a Afacerilor cu predare în limba germană. Aveam o cunoștință care tocmai absolvise secția în limba engleză și reușise să primească o bursă internațională. Era foarte încântată de întreaga experiență și de cunoștințele acumulate. Deși secția în limba germană era mai la început de drum, m-am gândit că ar putea oferi absolvenților un avantaj competitiv. Așa că am pus-o în capul listei de opțiuni.

După multă muncă, în special la limba germană (în liceu aveam doar 1 oră/ săptămână), în vara anului 2000 am trecut și de momentul examenului cu emoțiile de rigoare și am reușit să obțin punctaj de trecere la admitere, ba chiar să fiu printre studenții admiși la locurile fără taxă.

Încă de la început am simțit că sunt parte dintr-o comunitate internațională. La primul seminar rămăsesem un pic în urmă cu notițele și l-am rugat în limba română pe colegul din față să mă ajute. Acesta s-a uitat la mine cam ciudat. Inițial, am crezut că nu vrea să mă ajute, iar ulterior am aflat că nu prea înțelegea limba română.

Exista o mare diversitate culturală, având în vedere parteneriatele pe care le avea facultatea cu facultăți din alte țări, iar datorită studenților care veniseră la studiu în România, fiecare zi era și o nouă experiență de viață.

Profesorii au avut un rol esențial în formarea și integrarea noastră, atât prin ceea ce ne predau și povesteau la ore, cât și prin diversele activități informale pe care le organizau pentru a ne ajuta să înțelegem cultura, modul de gândire, așteptările și obiceiurile din Germania. Au fost seri de teatru, de

gătit și pregătiri de târguri pentru diverse sărbători, la care, de cele mai multe ori, au participat și reprezentanți economici, atașați culturali de la acea vreme ai Ambasadei Germaniei în România. În plus, ne încurajau să participăm la sesiuni de comunicări/lucrări științifice, să alegem teme de interes pentru viitor, ne stimulau să fim curioși și să ne dorim să ne dezvoltăm.

În anul doi de facultate, limba germană și tematicile studiate până în acel moment m-au ajutat să pot realiza practica la una din companiile de top la acel moment de pe piața serviciilor de telecomunicații, care, pe lângă servicii de acces la Internet, date și voce, oferea și facilități de *teleport* și distribuție radio și TV. A fost o experiență foarte interesantă, la acel moment conceptul de *teleport* era unul relativ nou, prin el se oferea acces direct la diverși sateliți, se facilitau legăturile de comunicație între continente.

Ulterior au urmat și alte experiențe de practică interesante. Facultatea de Administrare a Afacerilor cu predare în limba germană, prin curricula atent selectată cu materii diverse și de actualitate, studii de caz pe baza unor cercetări foarte recente, accesul la cărți și publicații externe, precum și facilitarea însușirii termenilor de specialitate în limba germană într-un timp relativ scurt îți oferă un start bun, respectiv șansa de a te putea dezvolta în carieră și pe lateral, nu doar pe vertical (de exemplu, în cazul meu: analist/manager de proiect în zona de IT, specialist/director în *controlling*, specialist în control intern, coordonator pe zona de conformitate etc.).

Specializarea Administrarea afacerilor/Betriebswirtschaft îți oferă instrumentele pentru a înțelege bazele, mecanismele de dezvoltare și regulile de aur ale unei companii de succes, te pregătește pentru o poziție de conducere, însă aceste baze trebuie ulterior întreținute și dezvoltate prin acumularea de cunoștințe suplimentare, în funcție de interesul fiecăruia.

Sumarizând, anii facultății au fost foarte frumoși și intenși, am legat multe prietenii de durată, iar dacă ar fi să dau timpul înapoi și să aleg acum o facultate, fără vreo ezitare aș face aceeași alegere: tot la Facultatea de Administrare a Afacerilor cu predare în limbi străine aș merge.

Ioan ROXIN

*Absolvent al Facultății de Planificare și Cibernetică Economică,
promoția 1980*

Profesor la Universitatea Franche-Comté, Besançon, Franța

Întâlniri miraculoase. Alaltăieri, ieri și azi

Pentru a nu rata această mărturie, o scriu în dorința de a înțelege și a interpreta drumul făcut de mine în ultimii 45-50 de ani. Ceea ce ni se întâmplă ni se întâmplă doar nouă, dar ceea ce gândim rareori suntem siguri a o gândi. Călătoria este în grup. Generația mea a avut prilejul să prindă sfârșitul unui secol și începutul unuia nou. Am văzut și am trăit trecerea de la scrisoare la mail, de la telegramă la SMS, de la NTIC la NBIC, de la socialism la capitalism, de la industrie la servicii, de la analogic la numeric, de la Internet la Internetul de obiecte și Internetul de comportamente, de la televizor alb-negru la IA TV, de la kilobyte la terabyte, de la telefonul cu cadran la telefonul inteligent, de la cinematecă la Netflix, de la zmeul de hârtie la dronă, de la multimedia la ubi/cross/transmedia, de la „aici și acum” la „acum și peste tot”.

Prima idee din *Jurnalul de idei* al lui Constantin Noica ne poate pune deja pe gânduri: „Viețile noastre [...] sunt o dezmințire a logicului, fiind în același timp într-o logică mai adâncă.” Voi încerca să identific „această” logică și „în ea să torn lucrurile vieții mele”, cu alte cuvinte un pachet de gânduri despre ce s-a întâmplat în ultimii 45-50 de ani: alaltăieri (anii '70 și '80), ieri (anii '90 și primul deceniu al noului secol) și azi (după 2007). Alaltăieri eram în socialism, ieri în capitalismul financiar și azi suntem în capitalismul digital. Alaltăieri un calculator era pentru mai multe persoane (*one to many*), ieri puteam avea calculatorul personal (*one to one*), azi o persoană poate avea calculator, tabletă, telefon, smartwatch (*many to one*). Alaltăieri interfața cu calculatorul era asincronă, unidirecțională (*batch-processing*) la început și apoi textuală, bidirecțională și sincronă (*time-sharing*). Ieri interfața era grafică

și interactivă (*Graphical User Interface* – GUI), iar azi este tactilă, vocală, multinodală și adesea inteligentă. Accelerarea tehnologică de alaltăieri, dată de legea lui Moore³, s-a menținut și ieri și azi. Mai mult, azi vorbim de *The Great Acceleration* (Will Steffen, 2007), o accelerare simultană în tehnologii, mondializare și schimbări climatice. Este o schimbare fundamentală; datorită interacțiunii celor trei accelerații, producem azi mai mult ca oricând informații și cunoștințe. Căutarea adevărului este esențială, dar nu poate fi lăsată pentru omul captivat de ecran la emoția care palpită văzând *like* sau *not like*. Omul inventează mașinile, iar mașinile modifică umanitatea⁴. Omul augmentat începe să concureze robotul „umanizat”. Mașinile și obiectele inteligente care colonizează cotidianul ne accelerează ritmul vieții și reconfigurează raportul nostru cu spațiul și timpul. Pentru a evita alienarea generată de accelerare, intrarea în rezonanță cu natura (Rosa), ar putea fi un răspuns sau e nevoie de o încetinire? Cum va fi mâine? Dar poimâine? Pentru mine e greu de spus. Bătrânețea are amintiri, tineretul proiecte.

Într-o viziune retrospectivă, dinspre finalul vieți, voi încerca să surprind care au fost pentru mine „întâlnirile destinale”. În devenirea noastră spre ființă, totul se poate schimba atunci când intervine un eveniment sau o „ofertă de destin”, cum ar spune Andrei Pleșu. Și cum „natura nu face nimic în zadar” (John Locke), în cele din urmă omul („ceea ce este”) poartă adevărurile pe care ofertele de destin („ceea ce vine”) le-a lăsat în el. Toate întâmplările vieții dau, în final, o configurație ce o putem numi destin. Unele întâmplări generează însă puncte de cotitură în devenirea noastră; sunt „întâlniri miraculoase” (Andrei Pleșu). Existența noastră „destinată trecerii”, cum zicea Mircea Eliade, este determinată de fibra din care suntem făcuți și de disponibilitatea pe care o avem față de ofertele de destin, față de „întâlnirile miraculoase”.

---

³ Legea lui Moore – dublarea puterii microprocesoarelor tot la doi ani – este greu de perceput de mintea umană, obișnuită cu linearitatea. Brian Krazanci, al șaselea PDG la Intel, a făcut o analogie aplicând această lege exponențială la Broscuța Volkswagen. Dacă Broscuța ar fi evoluat în ritmul în care performatele procesoarelor Intel au evoluat de la prima generație (Intel 4004, 1971) la cele de azi, atunci Broscuța ar trebui să atingă o viteză de 180 000 Km/h, să consume un litru de combustibil la 800 000 km, iar costul ei de fabricație să fie de trei centimi de dolar (Friedman, p. 37).

⁴ „Noi nu suntem romanii plus mașinile, noi suntem romanii transformați de mașinile pe care le-am inventat.” (Malraux)

Pentru mine, o primă ofertă de destin a fost că am copilărit la țară. Contactul cu natura, cu firescul „aci și acum”, cu mirosul intens m-au marcat pentru toata viața. Mirosul ierbii grase din ieruga, al lăcrămioarelor din pădure, al fânului proaspăt, al aluatului frământat de mama și lăsat la dospit peste noapte, gustul roșiilor și al cireșelor din gradina părinților, gustul strugurilor din via bunicilor rămân referințe absolute în memoria semantică și-mi dau un echilibru interior. Mirosurile și gusturile descoperite ulterior la oraș sau în Occident rămân fade și fără profunzime. În școala generală din satul natal (Ciumeghiu, Bihor), două întâlniri au fost determinante în formarea mea: cu dirigintele Emil Pop, care m-a călăuzit în etică și morală dezvoltându-mi în același timp gustul pentru artă și muzică (patru ani am studiat cu el acordeonul), și cu profesorul de matematică Imre Molnar. În școală învățam cu plăcere și ușurință la matematică. Această înzestrare de la natură era repede identificată de bunii mei dascăli de matematici. Imre Molnar m-a stimulat să-mi fac abonament la *Gazeta matematică* și să rezolv cu râvnă probleme: *Nulle dies sine linea*. Am fost emoționat când mi-am citit numele la rubrica rezolvatorilor de probleme. Liceul pedagogic „Iosif Vulcan” din Oradea a fost o primă mare deschidere a universului meu geografic, dar mai ales intelectual, întrucât aici am avut profesori exigenți și pasionați, profesori care, ulterior, am putut să-mi dau seama că aveau croiala de profesori universitari.

Aici a fost întâlnirea miraculoasă cu profesorul de matematică, dirigintele Boris Beliciu. Intelectual de excepție, exigent și pasionat, omul modelat de academicianul Grigore Moisil a știut să modeleze, la rândul lui, cu farmec și pricepere. Pe vremea aceea, Analiza matematică nu se studia la liceele pedagogice. Pentru a ne introduce în tainele acestei discipline, Beliciu organiza de două ori pe săptămână, pentru doar 3-4 elevi, Cercul de matematică. Nu erau meditații, erau lecții făcute în plus, din pasiune. Câți profesori ar mai face azi așa ceva? Explicațiile lui despre funcțiile injective/surjective, despre limite, derivate, integrale, structuri au rămas gravate în memoria mea. Modul lui seducător de a face o demonstrație stimula nu numai interesul intelectual, ci și dragostea pentru matematică. Îmi amintesc spusele lui: „Mintea nu trebuie să semene doar cu o cămară

frumos orânduită. Cunoștințele dobândite trebuie integrate organic, înțelegând foarte bine sensul lor, stabilind relații între ele, făcând analogii.” Dirigintele Beliciu m-a condus spre propriul meu proiect de viață și este adevăratul meu mentor spiritual. Mulțumită lui l-am descoperit pe Grigore Moisil și citeam cu bucurie articolele pe care Moisil le publica în fiecare vineri în revista săptămânală *Contemporanul*.

În 1973 am luat premiul doi la faza pe țară a olimpiadei de matematică. Organizată la Constanța, această olimpiadă mi-a oferit ocazia să trec pentru prima dată Carpații, să pun piciorul în București și să văd Marea Neagră. Tot în 1973 am beneficiat de o excursie în Franța: primul zbor cu avionul; primul contact cu Occidentul; primii pași prin Paris, Normandia și Bretania.

La terminarea liceului pedagogic (1974) am avut repartiție la școala generală din satul bihorean Lugașu de Sus. Era să fiu învățător, dar n-a fost să fie pentru că, în același an, am fost admis la Facultatea de Matematică-Fizică a Institutului Pedagogic de trei ani din Oradea. Aici am găsit alți profesori remarcabili: Gheorghe Nadiu, Ioan Câmpeanu, Ion Radu. Ei m-au învățat să învăț învățând Teoria numerelor, Algebra liniară, Geometrie diferențială, Geometrie analitică, Analiza matematică, Fizica teoretică, Mecanică, Termodinamică (entropia lui Boltzmann). Totul era făcut temeinic: 4-5 ore de curs sau seminar doar dimineața; după-masă era studiu individual la bibliotecă; consultații „obligatorii” la disciplinele cu examen scris; examenul scris era într-o zi, iar examenul oral a doua zi. Și totul era grupat în campusul universitar; la distanțe de câțiva metri aveam sălile de curs, de seminar sau laborator, biblioteca, internatul, clubul și cantina.

Participarea la concursul național studentesc de matematică „Traian Lalescu” a fost ocazia întâlnirii cu Alexandru Stancu, student la Facultatea de Calcul și Cibernetică Economică din București. Aceasta întâlnire m-a îndreptat spre orizonturi care îmi erau necunoscute sau nebuloase până atunci. Calculator, cibernetică, informatică, programare au fost concepte care m-au fermecat. Și m-am hotărât să dau admitere la Cibernetică, în București. Probele de examen erau Algebră, Analiză matematică și Economie politică. Economia politică nu-mi spunea nimic (nu făcusem niciodată), dar mi-am zis că pot obține o medie de intrare stăpânind două probe din trei. Pentru a nu

rămâne total ignorant la economie, în perioada stagiului de la sfârșitul anului întâi am început să citesc manualul de liceu. Mi-am surprins colegii, care nu înțelegeau de ce aveam cu mine peste tot manualul acela de economie politică. Nici eu n-am înțeles mare lucru din ceea ce citeam. Când le-am dezvăluit părinților intenția mea, reacția lor a fost: „Dac-ai început matematica, de ce n-o termini?”, „De ce să treci Carpații?” Le-am răspuns că Facultatea de Cibernetică de la Academia de Studii Economice din București este singura din țară. „Du-te la Informatică la Cluj sau la Timișoara.” Nu i-am convins și, fără susținerea lor materială, că să pot merge la București a trebuit să împrumut o mie de lei de la o soră de-a mamei. Afișarea rezultatele la admitere este un mare eveniment. Fiind departe de București, eu n-am putut participa la acesta. După mai multe săptămâni de la examenul de admitere, neștiind dacă am intrat sau nu, la întoarcerea dintr-o tabără de la Izvorul Mureșului, folosind foaia de tren, am făcut o ocolire pe la București. Cred că am fost ultimul care și-a văzut numele pe lista admișilor. Singur, în fața panourilor de afișare am sărit în sus de bucurie. Pentru părinți a fost o dezamăgire: eram pe drumul de a deveni, peste doi ani, profesor de matematică și n-a fost să fie nici asta! Am renunțat la primul an (terminat cu brio) la Facultatea de Matematică-Fizică din Oradea, pentru a începe Facultatea de Cibernetică, pe atunci singura facultate de cinci ani de la Academia de Studii Economice.

Din septembrie 1976, săptămânile au început să se împartă în pare și impare, iar cursurile puteau fi și după-masă. Mai mult, distanțele erau foarte mari: facultatea pe Dorobanți, cantina în Buzești și căminul în Agronomie. Ca să nu ajungem cu întârziere la prima oră de curs, de foarte multe ori „cămila 134” (autobuzul cu burduf cu care făceam drumul de la Agronomie) supraîncărcată, circula cu ușile deschise pentru că studenții erau atârnați ca „ciorchinii” de scară. La începutul anului I, analizând orarul, am fost extrem de surprins de numele disciplinelor (Tehnologie industrială, Economie politică, Contabilitate, Istoria economică) și de numărul mic al orelor de matematică. Voi deveni un economist-contabil? Nu mă atrăgea o astfel de perspectivă. Aproape o lună am stat cu lucrurile în geamantan, gata să mă întorc la facultatea din Oradea pentru a face în tihnă matematică. După

întâlniri avute cu profesorii și cu studenții din anul 4 și 5, am priceput că zidurile dintre matematică și științele umaniste încep să fie dărâmate. Că facultatea pregătește analiști-programatori, specialiști în prelucrarea datelor cu calculatoarele electronice, cercetători în matematica economică și în logica matematică aplicată în studiul problemelor economice. Nu înțelegeam multe din ce mi se spunea, dar oricum era clar ca nu voi deveni economist-contabil. Cu o oarecare îndoială, decizia a fost luată și mi-am așezat lucrurile în dulap...

Pentru colegii de an, cursul Matematici superioare (cu doamna Veronica Burlacu, Gheorghe Cenușă, Ion Săcuiu, Dumitru Marin) era cel mai dificil. Pentru mine, care făcusem deja un an la Facultatea de Matematică din Oradea, era disciplina care nu-mi puna probleme. Astfel, cu mîgală, am început să studiez și discipline precum Tehnologia, Economia politică sau Contabilitatea. Cursurile de statistică (cu profesorii Elena Biji, Ion Capanu, Alexandru Isaic-Maniu, Traian Mitran, Gheorghe Vasilescu, Ludovic Tövissi, Paul Wagner), ne-au permis să înțelegem metodele și tehnicile de analiză și interpretare a datelor (estimări, inferențe, corelări). Cursul Cercetări operaționale (cu profesorii Gheorghe Boldur-Lățescu, Floarea Mustață și Eugen Țigănescu) ne-a înarmat cu metode de programarea lineară, cu algoritmi de optimizare în teoria grafurilor și analiza drumului critic, teoria așteptării și gestiunea stocurilor, teoria jocurilor și a deciziei.

Cibernetica, în anul IV (cu profesorii Moisă Altăr, Gheorghe Oprescu, Emil Scarlat, Doru Taganea), ne-a permis să înțelegem modelarea sistemelor cu conexiune inversă (feedback). Era disciplina în care matematica superioară era indispensabilă. Poate și pentru asta, ulterior am fost asistentul profesorului Altăr. Am găsit în bibliotecă un dosar cu problemele pe care le făceam cu studenții la capitolul „Modele de creștere economică”. L-am răsfoit cu emoție și am rămas mirat de complexitatea aparatului matematic folosit. Azi nu cred că aş putea rezolva nici prima problemă: „Să se construiască modelul unisectorial al creșterii economice, cu variabile continue, în următoarele ipoteze [...]. a) Determinați traiectoria staționară...; b) Aplicând principiul maximului să se determine condițiile de optim...; c) Să se facă studiul calitativ al traiectoriilor de optim...”. Sunt admirativ față de tânărul de atunci care, pe

hârtie de imprimantă, recirculată, scria cu pixul, foarte ordonat și dens, cu caractere mici, ecuații și sisteme de ecuații diferențiale, făcea reprezentări grafice, punea în evidență rezultatele intermediare și umpluse opt pagini pentru rezolvarea completă a problemei. La un alt exercițiu găsesc punctajul de evaluare (foarte detaliat: 0,25; 0,3; 0,5; 0,6; 0,75; 1).

Peste alte câteva pagini găsesc o schemă logică pentru rezolvarea pe calculator a unui sistem hamiltonian. Firesc, în formarea studentului de la Cibernetică, o parte importantă o reprezintă disciplinele de informatică. Sisteme de calcul, Calculatoare și Teleprelucrare (cu profesorii Gheorghe Dodescu, Florin Pilat, Tudor Misdolea), Limbaje de programare (COBOL cu Ivan Ion și Constantin Apostol; FORTAN cu Ion Roșca, ASSIRIS cu Valter Roșca) vizau dobândirea cunoștințelor pentru înțelegerea funcționării componentelor materiale (*hardware*) și programării (*software*) dispozitivelor de calcul ale anilor '70.

Analiza și proiectarea sistemelor informatice, bănci de date (cu profesorii Marius Băcescu, Ioan Lungu, Gheorghe Sabău, Traian Surcel); Programe aplicative (cu profesorii Rodica Mihalca și Ion Odăgescu).

Era epoca *one to many*: un singur calculator (*mainframe*) pentru mai mulți utilizatori. Academia de Studii Economice a fost „una din primele instituții de învățământ din țară dotată cu un Centru de calcul” (Moisil, p. 272). Laboratoarele Centrului de calcul al Catedrei de Cibernetică economică (LCCE) aveau pe vremea studenției mele două calculatoare: un IBM-370/135 și un Felix C-256. Cifrele atașate numelor nu erau la întâmplare, ci aveau o semantică precisă. Astfel, interpretarea pentru IBM-370/135 era calculator de generația a treia⁵ din anii '70, model 135, iar 256 pentru Felix C-256: „calculator cu o memorie internă de 256 kiloocteți”.

Ca să rulăm un program pe calculatorul Felix C-256, erau mai multe etape de parcurs: a) scrierea, cu creionul, pe un formular special (cu 80 de

---

⁵ Prima generație de calculatoare (1936-1956) a fost pe baza de tuburi electronice, condensatori și rele. A doua generație (1956-1963) este pe baza de tranzistori (inventat în 1947 de John Bardeen, William Shockley și Walter Brattain, premiu Nobel de fizică în 1956). Calculatoarele din generația a treia sunt construite pe baza de circuite integrate. Circuitul integrat a fost inventat în 1958 de către Jack Clair Kilby (premiul Nobel de fizică în 2000), iar primele calculatoare cu circuite integrate au apărut în 1963.

coloane) a instrucțiunilor de comandă (JCL – *Job Control Language*), a instrucțiunilor programului propriu-zi și a datelor; b) perforarea cartelelor pornind de la formularul de programare și utilizând mașinile de perforat (era o sală specială cu aceste mașini, la 2001; coada era demobilizantă la orele de vârf; trebuiau evitate perforatoarele care produceau „eroarea 24”); c) depunerea la dispecerat a setului de cartele (se constituiau „trenuri de lucrări/programe” pentru prelucrarea pe loturi (*batch processing*)); d) o așteptare de câteva zile bune (uneori săptămâni); e) recuperarea listingului cu rezultatele și a cartelelor. De regulă, erau erori de compilare și după corectarea erorilor algoritmul se repeta. Cel mai trist era când recuperam o „telegramă”: o singură pagină pe care scria „Eroare 24”. Din cauza unei perforații „aiurea”, calculatorul abandona toată lucrarea. Pentru a putea prezenta profesorului rezultatele la timp, trebuia să anticipăm, să ne organizăm și să perseverăm⁶.

Este nostalgic să vorbesc despre anii de studenție, dar acum pot spune că în Facultatea de Cibernetică au fost puse fundațiile specializării noastre. Au fost solide și foarte pertinente pentru perioada aceea. Abordarea sistemică, născută din structuralism, cibernetică (Norbet Wiener), teoria informației (Claude Shannon) și analiza sistemelor (Ludwig von Bertalanffy) era în plină dezvoltare pe plan mondial.

Generația mea a putut beneficia de deschiderea relativă a regimului comunist sub Nicolae Ceaușescu la sfârșitul anilor '60 și începutul anilor '70. A fost o deschidere spre Occident (cărți, burse pentru profesori, achiziție de calculatoare), care a oferit un timp de dezvoltare a matematicii în România (teoria automatelor continue și discrete; logica raționamentelor nuanțate; lingvistica matematică; analiza funcțională) și un timp de germinare a fiicelor matematicii, informatica și cibernetică⁷.

Osteneala titanilor disciplinei (Grigore Moisil, Miron Nicolescu, Gheorghe Vrânceanu, Solomon Marcus, M. Dragomirescu, Mircea Malița) a

---

⁶ Nu știam ce este procrastinarea...

⁷ Facultatea de Calcul Economic și Cibernetică Economică a fost creată pe 20 septembrie 1967. Clădirea nouă din Calea Dorobanților și sediul laboratoarelor Catedrei de Cibernetică economică (Intrarea Poet Alexandru Macedonski) au fost date în folosință în 1969.

dat roade, ducând la pregătirea „învățăcelor” în noile discipline, învățăcei pasionați deveniți în câțiva ani excelenți profesori universitari, capabil să pregătească cu temeinicie noile generații. Astfel, în 1976, când am ajuns noi la cibernetică, am găsit profesori forte buni și specialiști pricepuți la calculatoare.

În plus, se tipărise deja o bogată literatură științifică și tehnică: erau autori români, dar și multe traduceri. Prețul era accesibil pentru cărțile românești, dar cartea străină era foarte scumpă. Pentru ambele categorii, tirajul era insuficient⁸. Multe din cărțile serioase pe care le-am cumpărat în anii '70-'80 le am și azi în biblioteca personală din Franța și le răsfoiesc cu tandrețea stârnită de amintiri intime. Oricum, cărțile principale le găseam și la Biblioteca Centrală Universitară, pe care o frecventam cu regularitate. Aici ne pregăteam în sesiunile de examene cu o parte dintre colegii mei de grupă. Ca studenți la Cibernetică, eram privilegiați pentru că aveam acces, alături de cercetători și cadre didactice, la biblioteca de specialitate a Catedrei de cibernetică, situată la etajul șapte al clădirii Centrului de calcul. Fondul de carte al acestei „bijuterii” era bogat: lucrări de specialitate, publicații de informatică și cibernetică, reviste și cărți străine, recente și uneori unicate în România.

Documentele puteau fi consultate doar în sala de lectură. Era luminoasă și cu mobilier modern, dar erau puține locuri. Dacă nu erai prevăzător și ajungeai mai târziu, nu mai erau locuri în sala de lectură și, întristat, mergeam la Biblioteca Centrală a ASE-ului. Aici găseam cursurile litografiate și cărțile pentru disciplinele de contabilitate, finanțe, drept, economie, filozofie și, evident, cărți de literatură și cultură generală.

Cum nu erau multe exemplare, și aici trebuia să ajungi printre primii ca să poți obține cartea dorită. Din când în când, mergeam la sala de științe sociale, azi sala „Virgil Madgearu”, unde citeam „Capitalul” lui Marx și puteam răsfoi cărți de patrimoniu.

Aveam șase zile de școală pe săptămână (deci și sâmbăta), cu 5 ore de cursuri și seminarii pe zi. Uneori eram obosiți. Astfel, în jurnalul personal

---

⁸ La București eram favorizați: erau multe librării și reușeam să găsim cărțile căutate dacă eram „pe fază” la apariția lor.

„Alter Ego. Efemerități...”, găsesc însemnarea din 15 ianuarie 1977: „Am foarte mult de lucru, dar n-am chef. Parcă mi-a pierit pofta de studiu. Am chiulit de la câteva seminarii. De altfel, îndrumătoarea de grupă (Adela Mustăreață) mi-a zis: „Te înveți chiulanguiu”. Trebuie să-mi ascut voința. Dar cu șase ore în plus pe săptămână pentru recuperări, la care se adaugă minimum patru ore de discuții individuale la Asociația studenților, săptămâna ajunge la 40 de ore (6 zile x 5 ore de curs/zi + 6 + 4). Apoi sunt și rău planificate: cursuri de la 7h45 la 12h35; recuperările de la 16h la 18h și discuțiile individuale de la 20h. Parcă mă lamentez prea mult. Gata! Nu-i suficient să știi ce trebuie să faci, esențial este să treci de la vorbă la faptă.”

Fără telefoane mobile, rețele sociale și Internet ca studenți, aveam pe atunci un timp de creier disponibil⁹. Mergeam cu regularitate la teatru (Bulandra, Nottara, Mic, Național), la cinema (Patria, Scala, Studio și „Cinemateca” însuflețită de domnul Dumitrescu, la Casa studenților) și, periodic, în week-end plecam în excursii (Padina, Pietra Arsă, Bolboci, Cuca, Gura Diham, Pietra Mare). Pasionat de fotografie, eu făceam poze la aproape toate evenimentele studențești și eram corespondent la *Viața studențească* (întâlniri cu Ion Cristoiu, Cornel Nistorescu) și fotoreporter la revista ASE-ului, *Tribuna Studentului Economist*¹⁰ (redactori Marina Almășan, Virgiliu Stoenescu, Varujan Vosganian).

Sunt întâmplări care rămân gravate în memorie pentru toată viața. În seara de 4 martie 1977 nimic nu părea să iasă din automatismele mele cotidiene: cursuri, masa de prânz, bibliotecă, cină și... cămin. Înainte de a părăsi centrul, am trecut pe la poșta din Piața Amzei pentru a trimite o felicitare mamei, pentru 8 martie. Apoi, revenit la rutina zilnică, am luat „cămila” 134 pentru căminul din Agronomie. Eram un grup de cinci studenți care am coborât și, aproape grupați, ne îndreptam sper căminele studențești.

---

⁹ Statisticile ne spun că în ziua de azi, rețelele sociale ne captează atenția pentru mai bine de 600 de ore pe an (mai mult de o oră și jumătate pe zi. [Flye 2020])

¹⁰ În perioada festivalurilor culturale era o competiție acerbă între brigăzile artistice ale facultăților (brigada ASE era recunoscută la nivel național). După spectacol, deseori după ora 23, un grup de „zănatici” (e.g. Mihai Groza zis „Bimbo”, Dan Ioanițescu) ne duceam la Clubul Moxa și pregăteam conținutul Șteviei – o fasciculă umoristică (12 pagini A5), multiplicată la reprografia ASE și distribuită ca pâine caldă în seara următoare.

După numai 50 de metri, dialogul pe care-l începusem cu Mihai Bogza s-a întrerupt brusc pentru că pământul a început să se miște sub picioarele noastre. Iluminatul electric s-a întrerupt și un șuierat intens parcă ieșea din ramurile copacilor. Aveam senzația de plutire pe o bucată de lemn care este unduită pe niște valuri uriașe. Eram între blocuri. Atenția era maximă pentru a percepe ce se întâmplă. Era greu de crezut, dar vedeam cum blocurile se înclinau ca spicele de grâu în bătaia vântului. Nu mi-am imaginat vreodată că un bloc de zece etaje poate avea atâta elasticitate! Așteptam ca, dintr-un moment în altul, unul din blocuri să se fractureze și să cadă peste noi. Nu m-ar fi mirat ca unda verticală să crape pământul și să ne înghită. Un zgomot înfundat venea din toate direcțiile. Timpul părea că se dilată. Probabil că a fost cel mai intens minut din viața mea. După ce totul s-a liniștit, ne-am dus la căminele studentești. Toți studenții erau afară, grupați în jurul celor care aveau aparate de radio portabile. Știrile erau transmise apoi de la unul la altul: „magnitudine 7,4 pe scara Richter”; „durata 56 secunde”; „epicentrul în Vrancea, la o adâncime de 94 km”, „a căzut Casata” (era cofetăria preferată a studenților de la ASE), „a căzut Scala”. Și a fost la ora 21:22...

La puțin timp după cutremurul din 4 martie 1977, Meditația transcendențială a făcut ca, la un ordin venit de „sus”, Facultatea de Calcul Economic și Cibernetică Economică să fuzioneze cu Facultatea de Economie Politică și Planificare, pentru a da naștere Facultății de Planificare și Cibernetică Economică (devenită ulterior Facultatea de Cibernetică, Statistică și Informatică Economică). Din păcate, s-a redus și durata studiilor de la 5 la 4 ani, aliniindu-se astfel cu celelalte facultăți din ASE.

După terminarea facultății ca șef de promoție, împreună cu colegul meu Ion Smeureanu, am fost repartizați în învățământul universitar, cu un stagiu de doi ani la ICI (Institutul Central de Informatică). La ICI (ne primise Mihai Drăgănescu la angajare) am descoperit minicalculatoarele (PDP și CORAL). Cu Smeureanu buchisem manualele de utilizare a noilor sisteme de operare. Când reușeam să blocăm sistemul, aveam o soluție radicală: „Scoate-l din priză!” La începutul anului 1981 am obținut un transfer la laboratoarele Catedrei de Cibernetică economică (director Constantin Bilciu). Ca membru

al „Atelierului de exploatare echipamente de calcul¹¹” (condus de Radu Homescu), aveam dreptul să intru în sala calculatoarelor (climatizată și protejată de praf, vibrații și umiditate), sală pe care n-o văzusem decât prin geamul unui balcon special amenajat pentru vizitele studenților. Dar cel mai importante au fost întâlnirile și discuțiile pe care le-am avut cu inginerii de sistem Julian Satran, Vladimir Dumitrescu, Octavian Paiu, Dan Somnea, Dan Matei, Richard Müller.

Cu timiditate, am ținut primele seminarii (la cursul domnului Altăr, cum ziceam mai sus). Dar „drumul se construiește mergând” (Antonio Machodo). Și mersul meu a fost cu atât mai apăsător cu cât am fost susținut de o soție (absolventă tot de Cibernetică, promoția 1981) care a îmbrățișat și ea o carieră universitară. În septembrie 1982 am fost titularizat ca asistent universitar la Catedra de Cibernetică (director Mircea Bulgaru). Din 1986 am fost admis la o teză de doctorat în statistică (sub conducerea profesorului Ludovic Tövissi).

Cum în 1991 obținusem o bursă de cercetare (de nouă luni) a guvernului francez¹² imediat după susținerea tezei de doctorat în octombrie 1991, soarta a făcut să ajung în Franța, la Institutul National de Științe Aplicate (INSA) din Lyon, pentru o diplomă de studii aprofundate în „ingineria informaticii”. Această ofertă de destin m-a dislocat practic de pe traiectoria profesională pe care o începusem și pe care mă instalasem poate înainte de vreme.

Confruntat cu o altă cultură și o altă civilizație, cu plăcută surpriză am constatat că formarea mea în școala românească era competitivă: cunoștințe solide și pertinente; o metodologie de studiu corectă; o structurare a gândirii sănătoasă. Fundația era temeinică și suporta continuarea construcției. Astfel, după un an în Franța, provocarea intelectuală de a lucra într-un laborator de cercetare în domeniul multimediei, domeniu în stare embrionară la începutul

---

¹¹ Aveam sarcina să mă ocup de programele de contabilitate care calculau (în funcție de indicatori foarte detaliați și preciși – timp de unitate centrală; pagini imprimate; suporturi magnetice folosite) plata pe care fiecare beneficiar o avea de făcut. Astfel, o dată pe lună aveam la dispoziția mea calculatorul Felix C-512. Pentru a putea executa programele fără să fiu asistat de un operator, am învățat operarea pe calculator (sistemul SYMBIONT).

¹² În primăvara lui '91 am obținut o bursă Fulbright pentru o durată de 6 luni. S-ar fi putut produce o „întâlnire miraculoasă”, dar, în urma mineriadei din septembrie 1991 guvernul Statelor Unite și-a schimbat poziția față de România și multe burse Fulbright au fost anulate (printre care și a mea).

anilor '90, a făcut să rămân în Franța¹³, departe de familie și de cei dragi, și să mă risipesc din nou în loc să mă întorc la București, să rămân așezat într-o situație comodă de lector universitar.

După ce am ocupat diverse posturi temporare (e.g. profesor străin invitat, PAST, ATER), în octombrie 1998 am obținut titularizarea pe un post de conferențiar la Universitatea din Franche-Comté. Din 2001 am fost naturalizat cetățean francez, dar mi-am păstrat cetățenia română, conservându-mi cu sfințenie rădăcinile. Gustave Thibon, metafizician și poet format în afara unui sistem universitar, zicea că „vigoarea unui arbore nu este data de numărul și lungimea ramurilor, ci de profunzimea și sănătatea rădăcinilor”.

Activitățile mele didactice și de cercetare au fost profund orientate spre construirea unei filiere complete (licență-master-doctorat) de multimedia, la Montbéliard. În 2001 am creat filiera „Produits et Services Multimédia” (PSM, nivel Bac+4) și departamentul Multimedia. În 2004 am publicat la editura Vuibert cartea *Multimédia, les fondamentaux: Introduction à la représentation numérique* (împreună cu colegul Daniel Mercier). Din septembrie 2005 sunt profesor universitar în același departament Multimedia, la UFR-STGI Belfort-Montbéliard, iar formația PSM a fost acreditată în 2006 la nivelul de masterat¹⁴. Cum „Labor omnia vincit improbus” (Virgilius) și „Omul sfințește locul”, după aproape două decenii de muncă, împreună cu o echipă de colegi pasionați, avem astăzi la Montbéliard o școală multimedia recunoscută la nivel internațional și național (calificativ A+ dat de AERES, citată printre cele mai bune formații BAC+5 de Nouvel Observateur și Challenges).

Din 2014 sunt directorul laboratorului de cercetare ELLIADD (Édition, Langues, Littératures, Informatique, Arts, Didactique, Discours). Laborator interdisciplinar, cu sediul la Besançon, ELLIADD este cel mai mare laborator

---

¹³ La finalul unei întâlniri (în 1994) cu academicianul Vladimir Trebici (n. 1916, la Cernăuți), acesta mi-a spus: „Ioane, dacă poți obține o titularizare în învățământul universitar din Franța, fă-o. Nu ezita.”

¹⁴ „Au dispărut locurile de muncă bine plătite pentru o calificare medie, la fel ca filmul Kodak. Există însă locuri de muncă înalt calificate foarte bine plătite. Există încă locuri de muncă slab calificate prost plătite.” (Friedman, p. 196)

din Bourgogne Franche-Comté în domeniul științelor umane și sociale (aproape 80 de cadre didactice universitare, 4 ingineri de cercetare, peste 90 de doctoranzi). Este simbolic faptul că prima teză de doctorat susținută (în 2011) și finanțată la Montbéliard a fost a unui student român (Radu Balog-Crișan) și teza a fost în cotutelă cu Academia de Studii Economice (Ion Smeureanu). Din cei zece doctoranzi îndrumați de mine, patru sunt azi conferențieri titularizați în mari universități din Franța (doi la Paris, Bordeaux și Nantes).

Cum în tehnologia informației legea lui Moore este intransigentă, cursurile pe care le-am elaborat au evoluat mereu: de la programarea calculatoarelor mari la programarea terminalelor mobile; de la fundamentele multimediei la ubimedia și transmedia; de la protocoalele Internet la ingineria filozofică a Web-ului semantic. Cunoștințele temeinice și pertinente primite alaltăieri la Facultatea de Cibernetică mi-au fost indispensabile la înțelegerea algoritmilor și metodelor de inteligență artificială, de *machine learnig* și *deep learning*. Da, așa cum Alain Turing a prevăzut (articol 1950), azi calculatorul este capabil să învețe. Cu atât mai mult, noi trebuie să învățăm continuu. O datorie nobilă pentru că, așa cum zicea Krishnamurti, „A învăța este esența vieții”. Pe de altă parte, sistemele noastre educaționale trebuie reprojctate pentru a maximiza noile competențe și aptitudini: „programare și matematică; creativitate, gândire critică, comunicare și colaborare; tenacitate, automotivare, reflex de învățare continuă; gustul pentru antreprenoriat și improvizație” (Friedman, p. 204)

Drumul a fost anevoios (de multe ori dureros), dar, muncind și dezvoltând relații de calitate cu oameni deosebiți (e.g. Jean-Marie Pinon, Jean-Jacques Schwartz, Jean-Michel Jolion, Patrick Prevot, Daniel Mercier, Gabriele Padberg, Claude Condé, Bruno Viezzi, Jean-François Klopfenstein), optimismul a învins.

Cu siguranță că au fost și alte întâlniri care n-au fost roditoare pentru că le-am ratat din cauza lipsei mele de atenție, de plasticitate sau de disponibilitate. Dar fără întâlnirile miraculoase, fără ofertele de destin evocate anterior, n-aș fi ajuns ceea ce sunt. Și în această devenire întru ființă, rolul

Facultății de Cibernetică a fost esențial. Sunt mândru că am fost student și apoi cadru didactic la Academia de Studii Economice.

Parafrazându-l pe Moșil, spun și eu că prestigiul unei universități se măsoară după cât de mult se mândresc cu ea cei care au obținut diploma, după numărul celor care râvnesc să intre la acea universitate și al celor care regretă că n-au intrat. Prestigiul unei universități este datorat muncii serioase depuse de profesorii, de studenții, de absolvenții și de candidații care speră să fie admiși la acea universitate. Astfel, la cei 110 ani ai săi, prestigiul Academiei de Studii Economice este de netăgăduit.

Vivat academia! Vivant professores!

Marius-Cătălin RUSESCU

Absolvent al Facultății de Marketing, promoția 2008

Marketing Director al VIVO! Constanța, CBRE Real Estate Consultancy, 2011-2022

ASE București: devenind prin călătorie!

Visarea, de regulă, obișnuim să o materializăm în acțiuni, fapte sau, mai ușor spus, în realitate sau în realitățile noastre cotidiene sub diferitele forme și existențe ale conceptului de călătorie. Fie că vorbim despre o călătorie de inițiere, de cunoaștere sau doar o simplă călătorie în care ne redescoperim, încercăm să dăm forma visării sub diferitele planuri ale realității noastre.

În cazul meu, această primă călătorie și interacțiune în sfera ASE reprezintă un prim pas în procesul de transformare și dezvoltare atât în plan personal, cât și în cel educațional și, mai târziu, profesional. Personal, consider că acest cumul de interacțiuni și experiențe cu care am luat contact pe parcursul celor trei cicluri educaționale urmate în ASE – licență, masterat și studii doctorale, au reprezentat o parte din elementele fundamentale asimilate în construirea și definirea *personajului meu* actual.

Primele interacțiuni cu reprezentanții ASE București le-am avut încă din perioada liceului, când, în urma unor sesiuni de informare despre examenul de admitere, organizate de reprezentanții ASE în liceul meu, am început să adun un minim de informații pe baza cărora să pot decide care va fi imaginea mea proiectată în viitor. Firește, aceste informații au fost analizate în nenumărate rânduri și filtrate atât personal, cât și cu membrii familiei și, ulterior, am luat decizia de a-mi depune dosarul de concurs la Facultatea de Marketing, din cadrul ASE București, ca primă opțiune.

În urma examenului de admitere, organizat în anul 2004, am fost declarat admis și ulterior înmatriculat ca student la cursurile de zi, licență, ale

Facultății de Marketing, moment în care începe călătoria de inițiere în cadrul ASE București cu toate provocările și oportunitățile oferite de statutul de student.

Ca membru al comunității universitare a ASE, ca student al Facultății de Marketing, pot afirma că posibilitățile de dezvoltare, șansele și oportunitățile pe care *Alma Mater* ți le oferă sunt nelimitate, trebuie doar să le cauți. Am decis să profit de tot ceea ce comunitatea ASE îți poate oferi unui student: învățare, emoția examenelor, integrarea în campusul universitar și viața de cămin, implicarea în acțiuni de voluntariat prin organizațiile studențești, participarea activă la proiecte și programe dedicate studenților, sintetizând: studenția la cote maxime cu responsabilitate și libertate.

Facultatea de Marketing aveam să o descopăr atât prin prisma experienței de student, dar mai ales prin intermediul interacțiunii directe cu profesorii care ne-au pus la dispoziție în mod direct și continuu accesul la orice informație din aria de interes a marketingului. Astfel, fie că vorbim despre Cercetări de marketing (prof. univ. dr. Iacob Cătoiu); Comportamentul consumatorului (prof. univ. dr. Nicolae Teodorescu); Logistică (prof. univ. dr. Carmen Bălan); Comunicare în marketing (prof. univ. dr. Ioana Popescu); Marketing direct (prof. univ. dr. Călin Vegheș) sau Cybermarketing (prof. univ. dr. Gheorghe Orzan), acestea sunt doar o mică parte din materiile de interes studiate în cadrul specializării Marketing, față de care profesorii au oferit în mod continuu și necondiționat accesul atât la noțiunile teoretice, necesare înțelegerii fiecărui domeniu în parte, dar și a celor mai noi studii de caz existente în piață sau, chiar mergând mai departe, au facilitat în cadrul cursurilor și seminariilor interacțiunea studenților cu specialiști din diferite domenii în calitate de reprezentanți ai companiilor naționale sau internaționale. Practic, colectivul profesoral are un impact pozitiv asupra tuturor celor interesați, fiind dispus să ajute orice student, să ofere sprijin și îndrumare în drumul ales și să deschidă ușile necesare unui început de drum, al oricărei călătorii spre statutul de adult.

În calitate de student al Facultății de Marketing am fost implicat activ într-o serie de proiecte destinate în mod direct studenților facultății mele și a comunității ASE, precum: membru în Consiliul Studenților Facultății de

Marketing; membru în comisiile de cazare, burse și tabere; membru în comisia de supraveghere a examenului de admitere la ASE; organizator al Balului Bobocilor de la Facultatea de Marketing; coordonator al departamentului PR și marketing la Târgul de Joburi „HR@Multinational” 2008; coordonator al departamentelor Logistică și „Fun & Stuff” la Școala de vară Bucharest Summer University 6-26 august 2007. Implicarea în toate aceste proiecte a condus la dezvoltarea competențelor și aptitudinilor mele organizatorice, precum și-a spiritului de echipă; capacitatea de adaptare la medii multiculturale; abilitățile de coordonare și organizare al unei echipe cu un număr mediu de membri, atribuirea sarcinilor și controlul activității. Relațiile interpersonale dezvoltate în cadrul acestor proiecte cu colegii (conf. univ. dr. Alin Angheluță, Andrei Canda, lect. univ. dr. Costin Ciora, Vlad Iordache, Vlad Camburu, Cristian Alexandru, Radu Petrariu, Roxana Gheorghe-Socaciu, conf. univ. dr. Irina Petrescu, Anca Gherman, conf. univ. dr. Raluca Lădaru) au continuat în timp, fiecare dintre aceștia reprezentând personaje importante pentru comunitățile în care își desfășoară activitatea.

Sub îndrumarea doamnei prof. univ. dr. Carmen Bălan mi-am finalizat studiile doctorale, în cadrul cărora am pregătit lucrarea intitulată „Managementul marketingului în cazul societăților comerciale specializate în organizarea de evenimente de marketing”, lucrare ce a însemnat inițierea în ceea ce urma să fie Marius Rusescu. Doamna profesor m-a ajutat să descopăr minunata lume a evenimentelor cu toate limitările, piedicile, dar și cu satisfacția unui eveniment bine făcut.

Pasiunea pentru marketing și date m-a determinat să obțin multiple calificări în domeniul marketingului și a managementului de proiect, pentru ca, mai apoi, să îmi construiesc o carieră în domeniu.

Pot afirma cu tărie că prima mea călătorie din viața de viitor adult, Facultatea de Marketing din cadrul ASE din București, m-a condus spre următoarea călătorie, și anume rolul de director de marketing în cadrul centrului comercial „Maritimo Shopping Center”, redenumit ulterior „Vivo! Constanța” (în urma unui amplu proces de rebranding). Activitatea profesională mi-a amintit la fiecare pas experiențele și lecțiile învățate în timpul studenției, rolurile avute în cadrul proiectelor m-au ajutat să mă

adaptez la necunoscut, la medii multiculturale (este recunoscut faptul că Dobrogea are cel mai numeros mix etnic, cu peste 17 minorități etnice care conviețuiesc laolaltă) și să identific soluții creative pentru a mulțumi o comunitate diversă (Balurile Bobocilor unde se reuneau studenți din toate colțurile țării). Fiind membru în comisiile de cazare, burse și tabere, am învățat atenția la detalii, meticulozitatea și ordinea, abilități ce m-au ajutat în organizarea diferitelor evenimente (de exemplu, campanii cu loterii/ tombole) în cadrul Centrului comercial Vivo!; fiind implicat în proiecte precum „Școala de Vară” și „Târguri de Joburi”, am văzut ce înseamnă un buget, cu toată complexitatea lui. Rând pe rând, fiecare experiență avută în cadrul ASE București, mai precis în cadrul Facultății de Marketing, au pus câte o cărămidă la imaginea mea din viitor.

Recunosc că am beneficiat de îndrumarea potrivită pe tot parcursul celor trei programe de studii și cu fiecare experiență dobândită am evoluat spre necunoscutul visării și doresc să le mulțumesc pe această cale tuturor profesorilor care au contribuit la dezvoltarea mea personală și profesională, fără de care nu aș fi ajuns pe acest drum.

Le recomand tuturor viitorilor studenți să permită profesorilor să se apropie de ei, să descopere împreună necunoscutul, să se descopere pe ei și, cel mai important, să iasă din zona lor de confort, știind că la fiecare pas colectivul profesoral va fi în spatele lor și nu-i va lăsa la greu.

Mulțumesc încă o dată Academiei de Studii Economice din București și Facultății de Marketing, în special, pentru ceea ce reprezintă Marius Rusescu astăzi și pentru contribuția mea în comunitatea locală prin prisma experienței în marketing!

În final, recomand studenților, ca viitori profesioniști să caute în profesorii din jurul lor un mentor pentru activitățile viitoare și să își atragă alături de ei parteneri de încredere, cu obiective și scopuri comune, pentru o continuă dezvoltare!

Raluca RUSET

*Absolventă a Facultății de Administrarea Afacerilor, cu predare în limbi străine (FABIZ), Germană, promoția 2016
Service Integrationa Manager Alianz Technology*

Profesorii din facultate reprezintă pentru noi repere morale pentru parcursul nostru profesional ulterior

Am fost studentă FABIZ, secția Germană, între anii 2011-2014 pentru studiile de licență și între anii 2014-2016 pentru studiile de masterat. Îmi amintesc cu drag de anii de facultate, care m-au introdus într-un mediu educațional în care actorii principali sunt cadrele didactice și studenții, în cazul nostru unii care vorbeau germana cu ușurință, un mediu foarte diferit de cel cu care fusesem obișnuită în etapele educaționale anterioare. Am avut onoarea să interacționez cu profesori care s-au preocupat de evoluția mea și în afara sălii de curs, devenind astfel repere morale pentru parcursul meu profesional ulterior. De asemenea, FABIZ mi-a oferit oportunitatea în anul III licență să studiez un an în Germania, la Universitatea Hochschule Bochum, în cadrul unei burse Erasmus.

Această reușită de a studia în străinătate este un atu important în orice discuție de tip interviu pe tot parcursul profesional de până acum.

Pe parcursul celor cinci ani în care am fost studentă FABIZ am legat multe prietenii cu colegii, unele dintre ele au rezistat trecerii timpului și am rămas în continuare în contact. Datorită limbii germane am fost mereu un colectiv relativ restrâns și din acest motiv se întâmplă des să ne intersectăm în mediul de business pentru diverse discuții, în parteneriate sau evenimente.

În anii ce au urmat facultății, am lucrat în firme germane, iar momentan lucrez de șase ani într-o companie globală de origine germană, cu activitate în domeniul IT.

Experiența de studentă în FABIZ a fost una atât de reușită încât opt ani mai târziu am hotărât să revin pentru programul de MBI, Master of Business Intelligence, pe care l-am început în toamna anului 2022. Sunt foarte încântată să observ evoluția spectaculoasă a facultății FABIZ din ultimii ani, care a făcut pași importanți în direcția digitalizării și apropierii de mediul de afaceri și universitar internațional.

Mulțumesc, FABIZ!

Marcela SĂRMĂȘAN

Absolventă a Facultății de Marketing, promoția 2012

Cofondator Namzya, București

O studentă pentru o lume

Octombrie 2009. Proaspăt boboc din provincie, venit în București, puțin speriat, dar și entuziasmat de necunoscutul care îl aștepta. Aveam doar 19 ani și mă pregăteam să merg singură la deschiderea oficială a anului universitar. Am ajuns în Piața Romană după un drum cu tramvaiul și metroul. După o căutare atentă a clădirii și a sălii de curs în care urma să aibă loc ceremonia de deschidere a Facultății de Marketing, m-am găsit într-un amfiteatru imens, plin de studenți din anii mai mari, dar și de boboci, pe care îi recunoșteam după cât de solitari erau, ca și mine. Era prima zi din ceea ce urma să fie noua mea viață.

Ca un proaspăt boboc ce eram, am frecventat de la început toate cursurile și seminariile pe care le aveam programate în orar. La început pentru că trebuia să raportez părinților ce fac în București. Apoi, pentru că am înțeles cât de mult îmi plăcea ceea ce studiam. Când am ales Facultatea de Marketing nu eram foarte conștientă de ceea ce implică și încotro mă va îndrepta. Dar, pe măsură ce cursurile și seminariile se derulau, am înțeles că în acest domeniu se va exercita vocația mea.

În cei trei ani de facultate am trecut prin cursuri și proiecte memorabile. Îi voi fi veșnic recunoscătoare doamnei profesor Ioana Cecilia Popescu pentru cursurile sale atât de captivante, conectate la mediul de afaceri real, pline de exemple ușor de înțeles. Cursurile dânzei au reprezentat un important factor de influență în decizia de a aprofunda mai departe domeniul marketingului și în cadrul unui program de masterat.

În timpul seminariilor am avut parte de proiecte individuale și de echipă care mi-au dezvoltat creativitatea. Un proiect, pe care îl voi ținte minte

mereu, a fost în cadrul seminarului susținut de domnul profesor Florin Ionescu, când a trebuit să creăm un nou produs pentru piața din România. Împreună cu echipa mea am creat un cocktail denumit „Suave”, poziționat ca un produs premium, ce putea fi cumpărat gata preparat într-un ambalaj luxos și exclusivist. A fost cel mai apreciat proiect și încă un factor care m-a făcut să înțeleg cât de mult începeam să iubesc acest domeniu.

Am iubit marketingul și am decis să îmi continui drumul tot în cadrul ASE, în programul de masterat „Marketing online”. Această decizie a fost cea care m-a propulsat profesional și datorită căreia sunt persoana de astăzi.

În cadrul acestui program de masterat, am cunoscut-o pe actuala mea parteneră de afaceri, Andra Guțui. În cei doi ani de masterat am dezvoltat o frumoasă prietenie și o dorință nebună de a ne lăsa amprenta în domeniul publicității din România.

Primul nostru proiect de succes realizat împreună s-a derulat pe parcursul celui de-al doilea an de masterat, în semestrul al doilea. Atât eu, cât și ea, aveam la vremea respectivă două mici companii create împreună cu actualii soți. Eu dețineam o miniagenție de publicitate, iar ea o mică firmă de web development. Dorința noastră de a face ceva de dimensiuni mai mari ne-a unit. Astfel, am convins o agenție de turism din România, agenția Kusadasi, care urma să participe la Târgul de Turism de la Romexpo, să colaboreze cu noi pentru crearea unui eveniment de tip *guerilla marketing* în cadrul târgului. Am creat un joc care se numea „Smart Vacanța”, pe sistemul „Vrei să fii miliardar?”. Agenția a pus la dispoziție cinci vacanțe ca premii, iar participanții trebuiau să își ofere datele de contact și să răspundă la un set de 15 întrebări de cultură generală legate de domeniul turism, care erau afișate pe un televizor mare, montat de noi în cadrul standului. Ce am reușit atunci să realizăm a fost faptul că, în acel an, agenția Kusadasi a fost singura agenție din cadrul Romexpo care avea standul plin, cu zeci de oameni care stăteau la coadă pentru a participa la joc.

Din întâmplare, domnul profesor Alin Stancu a vizitat standul nostru și ne-a recunoscut. I-am povestit faptul că această idee ne aparține, iar jocul a fost creat de noi în totalitate.

O săptămână mai târziu, domnul profesor ne-a invitat în cadrul unui eveniment organizat de ASE în Aula Magna și ne-a înmănat două Diplome de excelență pentru „Antreprenorii Facultății de Marketing”. A fost prima noastră recunoaștere oficială și cu adevărat importantă a ceea ce știam să facem. Atât eu, cât și Andra, îi vom fi recunoscătoare domnului profesor pentru modul în care ne-a încurajat să continuăm acest drum și pentru încrederea pe care ne-a oferit-o prin acele două diplome.

Perioada de masterat în cadrul Facultății de Marketing a fost una valoroasă pentru noi, în care am luat contact și mai mult cu mediul de business și, în special, cu industria publicității din România, ceea ce ne interesa cel mai mult. Doamna profesor Carmen Acatrinei reușea să ne ofere seminarii captivante, cu invitați valoroși din agențiile de publicitate din România, care ne arătau cum se desfășoară în realitate activitățile la anumite campanii online. Invitații la aceste evenimente erau oameni cu care ne-am conectat ulterior și pe care și acum îi urmărim cu admirație.

După absolvirea programului de masterat în 2014, eu și Andra am lucrat împreună pe diferite proiecte în zona comunicării și publicității, până când, în 2017, am avut ideea să creăm ceva ce nu mai exista în România: o agenție de *naming*, care să creeze exclusiv nume pentru branduri. Iar asta a fost ideea câștigătoare. La început, o idee ridiculizată de unii. Dar, într-un final, s-a dovedit a fi exact factorul diferențiator de care România avea nevoie în industria publicității, pentru a fi pusă, ca țară, pe harta internațională în acest domeniu.

Namzya, agenția noastră de *naming*, are, în doar cinci ani de la lansare, peste 50 de corporații în portofoliul său de clienți. Am lucrat și lucrăm cu marile corporații ale lumii, direct cu sediile centrale, din țări precum Elveția, Germania, Italia, Statele Unite ale Americii, Japonia, Emiratele Arabe unite și multe altele. Printre clienții noștri se regăsesc organizații prestigioase precum: Nissan Motor Corporation, Philip Morris International, Tata Motors, Beko, Wella, Franke, Lavazza, Nespresso, MAN Truck&Bus, Loro Piana, Saint Gobain, Euroclear, Rimowa și mulți alții.

Numele create de noi sunt purtate de mașini pe străzi, de electrocasnice mici și mari, textile de lux, clinici medicale din Orientul Mijlociu, valize de lux în aeroporturile lumii.

Ceea ce am realizat astăzi nu s-ar fi întâmplat dacă nu m-aș fi înscris la Facultatea de Marketing. Fiecare curs, fiecare seminar, fiecare proiect au reprezentat o cărămidă în ceea ce am construit.

Sunt profund recunoscătoare pentru tot ceea ce am învățat, pentru profesorii pe care i-am întâlnit, pentru modul în care m-au făcut să înțeleg marketingul la nivel macro, dar și împărțit pe ramuri.

Profesorii au puterea să reprezinte un puternic stâlp de sprijin și cârmă în ghidajul vieții unui tânăr student. Cu mine, profesorii catedrei Facultății de Marketing au reușit profund.

Vă mulțumesc și voi fi mereu alături facultății care mi-a deschis calea profesională.

La mulți ani, ASE!

Ionuț SIMION

*Absolvent al Facultății de Contabilitate și Informatică de Gestione,
promoția 1987
Partener PwC România și președinte AmCham România*

La ASE se primește o educație de cel mai înalt nivel

Când am primit propunerea dacă vreau să aștern pe hârtie un mesaj despre legătura mea academică, profesională și personală cu Academia de Studii Economice (ASE), în anul în care această prestigioasă instituție de învățământ împlinește 110 de ani de la înființare, m-am simțit extrem de onorat și bucuros și, în același timp, copleșit de nenumăratele emoții, gânduri, amintiri despre profesori, colegi, întâmplări mai vechi sau mai recente. De 35 de ani, de când am pășit pentru prima dată pragul frumoasei clădiri din Căderea Bastiliei, ASE a devenit pentru totdeauna parte din viața mea, mai întâi ca student, apoi în calitate de cadru didactic și de partener în diferite proiecte în care am reprezentat mediul de afaceri. Nu este deci un exercițiu ușor să rezumi în câteva fraze un parcurs atât de lung și atât de încărcat de semnificație.

Am avut privilegiul să beneficiaz de o educație academică excepțională, alături de profesori cu o înaltă pregătire și de colegi extrem de competitivi care, cu toții, și-au pus amprenta asupra formării mele intelectuale, mi-au consolidat cunoașterea științifică, valorile morale și mi-au fundamentat competențele și deprinderile profesionale. Totodată, mulți dintre ei mi-au fost mentori, apoi prieteni și chiar colegi; împreună am format o comunitate și un ecosistem de cunoștințe academice și practice, afinități, valori comune puternice, care au influențat generații întregi de absolvenți ai ASE și care, acum, se regăsesc în instituții de învățământ respectate, în companii private de succes sau în sectorul privat și în cel guvernamental. Este o rețea de oameni cu o educație solidă, care au contribuit și continuă să

contribuie la îmbunătățirea educației și a cercetării, creșterea afacerilor și dezvoltarea abilităților de leadership în toate domeniile atât în țară, cât și în străinătate.

Primii mei pași către ASE s-au datorat unei conjuncturi pe care acum aș considera-o providențială. Eram în clasa a 11-a de liceu și am fost nevoit să lipsesc câteva luni de la școală din cauza unei probleme de sănătate. Ca urmare, s-a acumulat multă materie de recuperat, iar profesoara de economie, care era destul de exigentă, mi-a cerut să dau un test din toate lecțiile pe care le predase. A fost un efort care și-a arătat roadele mai târziu, fiind punctul de pornire al unei cariere la care, până atunci, nici măcar nu mă gândisem. Eram încă un copil care își căuta drumul profesional, care a început de la această decizie a profesoarei care m-a ajutat, poate fără ca măcar să își propună acest lucru, să înțeleg că viitorul meu ar putea fi acela de student la ASE.

Am reușit nu doar să recuperez rapid materia predată, dar și să-mi structurez o serie de idei personale pe care să le argumentez pe baza lecțiilor de la școală. Am citit mult și, relativ repede, a venit momentul în care am descoperit că îmi place economia, că e un domeniu în care pot să mă dezvolt, pe care îmi este ușor să îl înțeleg și să-l explorez. Examenul de admitere nu a fost deloc ușor. Cred că erau în jur de zece candidați pentru un loc, iar satisfacția de a fi admis a fost cu atât mai mare. Simțeam că am devenit student la o instituție de învățământ universitar elitistă, ceea ce mi-a dat permanent un sentiment de mândrie, dar m-a și ambiționat să învăț mai mult, să fiu mai implicat ca să confirm reputația școlii din care făceam parte.

Anii de studenție au fost cu adevărat unii ai formării profesionale sustenabile, îndeosebi datorită unor profesori extraordinari care, pe lângă cunoștințele valoroase pe care ni le-au transmis la cursuri, aveau și dorința și puterea de a ne fi mentori. Deși am beneficiat de mulți profesori de mare valoare, i-aș aminti în mod special pe domnii prof. univ. dr. Alexandru Gheorghiu, prof. univ. dr. Radu Vasile, prof. univ. dr. Mircea Coșea, care, pe lângă calitățile didactice remarcabile, ne împărtășeau și din experiența lor academică sau guvernamentală, ceea ce era deopotrivă fascinant și un prilej de a avea o expunere la un mediu extrem de important, despre care, în acea etapă a vieții, nu știam mai nimic. Așadar, am avut „norocul” să am, datorită acestui

mediu de excepție de la ASE, profesorii care nu doar pregăteau studenți și viitori practicieni, ci erau deopotrivă modele umane și profesionale, care au avut puterea să ne inspire în alegerile și deciziile noastre viitoare.

Datorită lor, mulți colegi de generație și-au dorit să le urmeze parcursul profesional și au optat pentru cariere didactice. Dintre colegii mei de generație, care au rămas să predea în ASE, i-aș aminti pe domnul prof. univ. dr. Nicolae Istudor, actualul rector al ASE, doamna prof. univ. dr. Liliana Ionescu-Feleagă, actualul decan al Facultății de Contabilitate și Informatică de Gestiune, sau pe domnul prof. univ. dr. Marian Săcărin, care mi-a fost și coleg de grupă. Este, așadar, încă o dovadă că am făcut parte dintr-o generație extrem de bine pregătită și cu multe calități profesionale și umane. Sunt convins că rolul mentorilor generației noastre a fost decisiv în alegerea lor de a le continua moștenirea didactică și de a se implica în formarea de noi și noi generații de tineri absolvenți, care să ducă România mai departe.

Din aceleași motive, dar și pentru că interacțiunea cu profesorii mi-a dat încrederea că pot face față exigențelor unui astfel de rol, am decis, la doi ani după absolvirea facultății, să devin asistent la Catedra de Analiză economică. A fost un prilej de a avea acces la vârfurile profesiei, la o rețea de cunoștințe și un schimb foarte intens de idei, care au contribuit la modernizarea învățământului economic românesc în anii '90, după revoluție, când economia și societatea românească se aflau într-o transformare radicală. Profesorii mei și, mai ales, profesorii de acum, foștii mei colegi de generație, au știut să îmbine idealismul de atunci, care punea accentul pe o pregătire teoretică foarte temeinică, cu pragmatismul de acum, care impune alinierea educației cu cerințele pieței muncii.

Începând cu anii 2000, ASE a reușit cu succes să echilibreze „corabia” învățământului prin îmbinarea moștenirii academice excelente cu aspirațiile noilor generații și cu schimbările din societate și economie. Datorită acestei adaptări inteligente și a capacității corpului profesoral de a răspunde așteptărilor studenților și mediului privat, ASE a rămas în topul mondial al universităților economice, iar absolvenții săi continuă să fie foarte căutați de angajatori.

Pe mine, după absolvire, educația primită la ASE m-a ajutat să navighez foarte ușor în profesie și să ajung, în mai puțin de un an și jumătate de la absolvire, contabil șef. Deși în anii '90 oportunitățile de carieră deveneau tot mai diverse, odată cu venirea investițiilor străine și diversificarea economiei și a rolurilor, am vrut mereu să rămân aproape de ASE. Așa că, în 1996, mi-am început doctoratul cu domnul prof. univ. Alexandru Gheorghiu.

În același timp, desfășuram activități didactice în calitate de asistent la ASE și reușeam astfel să îmbin cunoștințele cu experiența practică. Am continuat să fac acest lucru și în calitate de angajator, pentru că ASE a fost și rămâne universitatea preferată din care firmele de consultanță selectează o mare parte dintre angajații lor. Și din această perspectivă, ASE este o universitate extrem de performantă, reușind să se conecteze foarte strâns cu mediul de afaceri, cu numeroase companii care au încheiat parteneriate structurate care au ca obiect principal îmbunătățirea calității programelor educaționale și mai buna desfășurare a activităților de practică.

Totodată, la ASE s-a înțeles că este o mare nevoie de formare a viitorilor antreprenori, să le dea instrumentele necesare celor cu inițiativă să poată porni la drum, punând bazele unui masterat de antreprenariat, în care m-am implicat personal. Mă bucur să văd că se desfășoară multe proiecte împreună cu mediul privat și sunt convins că, pe viitor, legătura va fi și mai strânsă pentru că doar astfel li se asigură studenților posibilități diverse de angajare la absolvire.

Îi încurajez atât pe colegii mei din mediul privat, cât și pe colegii din mediul universitar să colaboreze mai strâns atât pentru stabilirea materiilor de studiu, cât și a practicii, internshipului, angajării. În acest fel, ASE va continua să asigure un mediu de învățare performant, dar și cu o latură practică bine definită, care să-i sprijine pe tineri să găsească și să urmeze o carieră care să îi împlinească.

Academia de Studii Economice este un nume pe care îl rostesc cu respect, cu admirație și cu mândrie. Pentru mine, ASE este cu adevărat *Alma Mater* și mă bucur că am avut și am privilegiul să fac parte din această elită academică și profesională. Îi doresc în acest an, în care celebrează 110 de ani de istorie și tradiție, un viitor la fel de fructuos, să continue să

fie un liant între profesori și studenți, între alumni, între mediul academic și cel al afacerilor, ca să îi poată atrage pe cei mai buni elevi și să păstreze alături cei mai străluciți absolvenți.

Le mulțumesc profesorilor, foștilor și actualilor colegi, studenților pentru că zi de zi contribuie la consolidarea reputației și renumelui acestei emblematică instituții de învățământ economic românesc. La mulți ani și la multe împliniri!

Daniela STAICU

Absolventă a Facultății de Administrarea Afacerilor, cu predare în limbi străine (FABIZ), Franceză, promoția 2007

Partnerships & communication manager @ social business ALTRNTV & Merci Charity

---

Cea mai importantă decizie a unui tânăr absolvent de liceu: alegerea facultății potrivite planurilor și pasiunilor tale

În 2003 pășeam pe treptele Academiei de Studii Economice din București, la primele cursuri desfășurate în spațiile de învățământ aflate în clădirea din strada Căderea Bastiliei. Totul în jurul meu mă impresiona: sălile de curs pentru sute de studenți, cursurile derulate în limba franceză, profesorii de prestigiu pe care îi aveam în sala de curs, faptul că puteam să studiez în limba franceză și că „normalul” era comunicarea în limba franceză, posibilitatea de a participa la activități extracurriculare și să urmez curcuri gratuite de limba italiană și limba rusă, invitații să te înscrii într-o asociație studențească și multe alte oportunități în fiecare zi. În plus, la-toate avizierele regăseam afișate propuneri de alte activități atractive și era foarte greu să alegi la care să te înscrii, eu dorindu-mi să particip la cât mai multe dintre ele, ca să cunosc cât mai mulți antreprenori, să aflu despre companiile care colaborau cu universitatea, să învăț. Cu fiecare nouă zi eram și mai convinsă că am făcut o alegere foarte bună pentru mine și că investesc în mine.

La Facultatea de Administrare a Afacerilor cu predare în limbi străine am simțit că, profesional, pot îndrăzni să visez și să reușesc să îmi îndeplinesc visul. Nu cred că a existat o altă perioadă în viața mea în care să simt că sunt în locul în care mă pot dezvolta atât cât doresc. Am participat cu interes la cursuri și seminarii, unde am cunoscut tipologii variate de profesori și fiecare a știut să ne introducă câte un subiect nou, pe care l-am reîntâlnit după absolvire, când mi-am început parcursul profesional. Cu toții erau legați între ei cu un fir

invizibil care i-a unit în fața studenților: pasiunea de a lucra cu studenții și cred că și pasiunea pentru limba franceză. La momentul la care mi-am început eu studiile la FABIZ, aceasta era o facultate tânără, cu numai 10 ani de experiență și îmi amintesc că m-am gândit ce abordare îndrăznească are această facultate prin faptul că predarea și învățarea sunt posibile în trei limbi străine. Și în continuare cred în viziunea facultății și în caracterul ei inovator.

Am apreciat nespus de mult și metodele de predare ale cadrelor didactice: de la rigoarea unei ore de curs foarte bine pregătită cu exemple variate la umorul profesorului de la disciplina Asigurări și tema de la Limba franceză pentru business, pentru care a fost nevoie să învățăm un întreg dicționar de business în limba franceză, lucru care, trebuie să recunosc, a avut efecte pozitive asupra educației mele. Probabil încă știu toate cuvintele din dicționarul de business pe care îl păstrez cu plăcere în bibliotecă. Și chiar acum când redactez acest text, am luat de probă dicționarul de business din bibliotecă și l-am deschis la una dintre pagini ca să îmi testez noțiunile. Am deschis la *know-how* sau, mai bine zis în franceză, *savoir-faire*.

Din ASE am aflat și despre prima oportunitate de a câștiga experiență profesională și, astfel, facultatea, printr-un anunț afișat la avizier, mi-a dat șansa să câștig primul salariu și să mă întrețin printr-un job cu jumătate de normă la Softwin, una dintre primele companii din România, venit care a completat bursa de merit câștigată de la facultate. Pe lângă faptul că aceste două venituri mi-au dat posibilitatea să mă întrețin singură, au însemnat și primele experiențe pe care le-am notat mai târziu în Curriculum vitae.

Nu aș putea să scriu acest text fără să nu menționez cei patru ani plini de provocări din cadrul asociației studentești „Voluntari pentru Idei și Proiecte” (VIP). M-am alăturat asociației încă din primul an de studii și, rând pe rând, am activat în departamentul de relații publice, pe care ulterior l-am și condus, am gestionat proiectul „Studentul anului” pe care l-am și extins și am condus apoi organizația din poziția de vicepreședinte. Revin cu plăcere în organizație de fiecare dată când membrii acesteia îmi solicită sprijinul. Fără să fi fost studentă la ASE, probabil că nu aș fi aflat de VIP și nu aș fi trăit experiențele extraordinare alături de colegii din această organizație studentească.

Cursurile și seminariile, precum și celelalte proiecte și întâlniri cu profesioniști derulate la facultate au contribuit la evoluția mea și mi-au dat posibilitatea să obțin și alte burse: în Statele Unite ale Americii ca bursieră Fulbright și în Slovenia la IEDC Bled School of Management și experiența ca să deschid mai multe afaceri sociale, ultima în domeniul sustenabilității – ALTRNTV. Și pentru că nu am dorit să închei experiența de învățare la ASE, am continuat cu un program de doctorat și unul de studii postdoctorale. Și iar a fost confirmată calitatea excepțională a profesorilor prin profesorul care mi-a fost și îmi este un mentor excepțional: prof. univ. dr. Carmen Monica Păunescu, cu care colaborez la FABIZ. În urmă cu șase ani m-am alăturat echipei facultății în calitate de cadru didactic asociat și am lucrat cu studenții de la secțiile engleză și franceză. Experiența de partea cealaltă a catedrei este la fel de interesantă ca și cea de student. Cu toții avem aceeași dorință, și anume să contribuim la educația viitorilor noștri colegi, pentru că acești studenți, într-o zi, ne vor fi colegi și, dacă dorim să avem colegi excepționali, fiecare dintre noi, alumnii, trebuie să investească în potențialii colegi prin participarea lor ca invitați la un curs sau la un seminar sau, poate, prin finanțarea proiectelor inovatoare ale facultății, prin vizite ale studenților în companie și prin orice altă acțiune care îi poate ajuta pe studenți să învețe alături de viitorii lor colegi. Închei această călătorie printre amintiri și experiențe frumoase pe culoarele imaginarea ale facultății, mulțumind profesorilor pentru pasiunea lor și timpul dedicat studenților, mulțumind universității pentru multitudinea de oportunități profesionale pe care mi le-a oferit și pentru faptul că am șansa acum să ofer, la rândul meu, studenților cu care lucrez din pasiunea pe care și eu o am, din exemplele profesioniștilor pe care îi cunosc și să creez împreună cu ceilalți profesori o experiență memorabilă pentru studenții noștri.

Gabriela Cecilia STĂNCIULESCU

Absolventă a Facultății de Comerț, promoția 1971

Decan, Facultatea de Comerț, ASE

A fost odată ca niciodată...

Am absolvit Facultatea de Comerț din cadrul Academiei de Studii Economice din București în anul 1971. După o perioadă de 6 ani, în care am fost angajată la Centrul de Calcul și Informatică al CENTROCOOP ca analist programator, am concurat, am reușit și am fost admisă ca asistent universitar la Facultatea de Comerț, Catedra de Marketing, în anul 1977. De atunci am parcurs toate etapele carierei didactice și am îndeplinit toate funcțiile didactice – asistent, lector, conferențiar, profesor, conducător de doctorat – cu dorința de perfecționare profesională permanentă. Pentru mine, facultatea a fost un drum deschis în viață, pe care pășești cu încredere și la care te pornești cu bucurie și entuziasm. Aici a fost locul unde am învățat ce înseamnă respectul pentru știință și oameni, aici am întâlnit oameni și profesori care m-au îndemnat să merg înainte cu capul sus.

Sunt specialist în marketing – Wirtschaftsuniversität, Viena, 1991 – și am urmat un stagiu de bursier Fulbright la Universitatea din Illinois, Chicago, SUA, College of Business Administration, Catedra de Marketing și Antreprenariat, în anul 1995. De asemenea, am absolvit cursurile de masterat în Administrația publică (pentru înalți funcționari publici) în cadrul Școlii Naționale de Administrație (École Nationale d'Administration), Paris, promoția Condorcet, în 1991.

Evoluția profesională a avut și o puternică conotație științifică, concretizată în contracte de cercetare la nivel național și internațional: 14 contracte de cercetare obținute prin competiție, din care cinci în calitate de director și 11 contracte de cooperare internațională cu universități din Olanda, Marea Britanie, Franța, Germania, Italia, Spania, SUA.

Am scris cu dăruire și pasiune 32 de manuale didactice, 14 cărți de specialitate (din care 10 în calitate de unic autor), 78 de articole științifice, din

care patru publicate în reviste indexate ISI, 18 publicate în reviste indexate BDI și 8 publicate în reviste străine. Pentru lucrarea *Managementul operațiunilor de turism*, Editura All Beck, București, 2003, am fost onorată cu acordarea Premiului „Virgil Madgearu” al Academiei Române, iar pentru cartea *Managementul operațiunilor în turismul de evenimente*, Editura ASE, București, 2010, mi s-a atribuit Premiul „Cartea care zidește” al Asociației Jurnaliștilor și Scriitorilor de Turism din România. Valoarea lucrărilor scrise a fost recunoscută la nivel național și instituțional prin acordarea și a altor premii/diplome: Premiul „Enciclopedia anului 2003” al AGER (Asociația Generală a Economiștilor din România) pentru calitatea de coautor al lucrării *Marketing. Dicționar explicativ*; Diploma „Opera Omnia” a ASE, precum și Diploma „Georgescu Roegen” a ASE, în mai multe rânduri, în perioada 1999-2003.

Este important să fim prezenți în această „lume nouă”, care se transformă foarte repede în acești ultimi ani. Să fim nu numai prezenți, dar și activi, adică să facem lucruri care „se văd” și „se apreciază”. Sunt redactorul-șef al revistei *CACTUS* a Centrului Academic pentru Cercetări în Turism și Servicii de pe lângă Departamentul de Turism și Geografie de la ASE (*Journal of Tourism – for research, education, culture and soul*), din 2010, precum și președinte al Asociației Academice de Cercetare în Turism și Servicii „CACTUS”.

Pentru mine, Facultatea de Comerț (în prezent, Facultatea de Business și Turism) înseamnă muncă, excelență, succes, precum și profesori și colegi excepționali și prieteni de încredere de-o viață.

Am petrecut 45 de ani neîntreruți în Academia de Studii Economice – instituție așezată de 110 ani în centrul Capitalei – cu sentimentul datoriei împlinite, oriunde m-au dus dorințele și cerințele vieții sociale și organizaționale. Fie că am fost director educativ la căminele de fete Agronomie, Occidentului și Beloianis, fie că am fost director de centru teritorial pentru învățământ la distanță, prodecan și decan. Ca să respectăm adevărul istoric, în 2004 am fost prima femeie decan în ASE, de atunci au urmat multe alte doamne extraordinare, care au îndeplinit și sunt în această funcție...

O viață asumată și dedicată Facultății de Comerț și, implicit, Academiei de Studii Economice din București!

Ion STANCU

Absolvent al Facultății de Finanțe-Contabilitate, promoția 1973

Prorector, Academia de Studii Economice din București

Modernizarea presupune dedicare și continuitate

Cu învățăminte temeinice de la Liceul Economic „Ion Ghica” din Târgoviște, am promovat, în bună cunoștință de cauză, disciplinele de specialitate de la facultate. Celelalte discipline de cultură economică generală au reprezentat pentru mine adevărate provocări intelectuale.

Deși repartiția mea în „producție” a fost inițial la Banca Română de Comerț Exterior, am nutrit din tot sufletul să ajung cadru universitar la Academia de Studii Economice, universitate pe care am absolvit-o cu succes, pe care am îndrăgit-o nespus de mult. Îmi doream foarte mult să urmez modelele de dascăli care m-au marcat profund și care m-au călăuzit în cariera mea universitară. Emeritul Profesor Paul Bran, alături de Profesorul Nicolae Glăja, șeful Catedrei de Finanțe, mi-au deschis calea spre împlinirea visului meu pentru cariera academică și mi-au oferit marea șansă profesional-științifică de a mă dedica profesiei de dascăl la Academia de Studii Economice. Le datorez pe deplin cariera mea profesională de la catedră și de la Facultatea de Finanțe, ceea ce a reprezentat, pentru mine, împlinirea mult peste așteptări a carierei mele profesional-științifice și sociale.

Profesorul Paul Bran, în acele vremuri de mari constrângeri intelectuale, a fost un model de inteligență sclipitoare, de atitudine bonomă, mucalită, de ironie ascuțită, cavalerescă, de promovare a unui învățământ modern, dar și de un spirit civic deosebit. Ne amintim foarte mulți dintre noi de deosebitul simț al umorului al profesorului Paul Bran în situații mai dificile, dar și în situații de mare bucurie. Mi-a fost alături și m-a sprijinit permanent pentru proiecte profesionale, pentru proiecte de editare de cărți în domeniul finanțelor.

Explica fenomenul economico-financiar prin modele din domenii științifice: fizica, informatica, chimia, știința informației, filosofia. Eram foarte animați de sprijinul Dumnealui de modelare analogică, de a face acele prezentări grafice deosebit de sugestive. Spun deosebit de sugestive pentru că o lucrare comună, care se chema atunci *Noul mecanism economico-financiar* era foarte mult promovată pentru a face o înțelegere mai bună, o logică cât de cât posibilă în acele vremuri restrictive pentru economia și finanțele României de atunci. Dânsul este și promotorul aducerii în Academia de Studii Economice a reprezentării video, a informaticii, a calculatoarelor în sălile de curs și de seminar, ceea ce s-a continuat, desigur, și în mandatele rectorilor care au urmat: Gh. Roșca, Pavel Năstase, Nicolae Istudor. Este o frumoasă moștenire cu care Academia de Studii Economice se mândrește.

Domnul Profesor Paul Bran este ctitor de academie în sensul larg al noțiunii: modernizarea discursului academic al disciplinelor universitare, învățământul superior economic la distanță, cercetarea științifică, biblioteca și editura, ultimele reformate structural. Alegerea Profesorului Bran ca rector a însemnat etapa reformării, a deschiderii către modernizare, a dinamizării învățământului nostru economic, etapă de la care Academia de Studii Economice a început să reprezinte o universitate de prestigiu național și internațional, iar exemplul dumnealui a fost continuu îmbogățit. Noi sperăm, în calitate de beneficiari ai acestei deschideri, să continuăm acțiunile sale de modernizare a universității noastre, să facem din Academia de Studii Economice o referință de foarte bună reputație națională și internațională.

Reconfigurarea învățământului economic din ASE în regimul nou de după revoluție a făcut apel la oameni cu deschidere internațională și inovatori în disciplinele fundamentale din facultățile universității noastre. În mod evident, profesorul Nicolae Feleagă era printre acei oameni potriviți pentru reformele universitare, dar și cele profesionale, care se impuneau în noua societate, și căruia i-am fost și eu alături permanent.

Dar deschiderea internațională, recalificarea și perfecționarea noastră profesională era fundamentală pentru toți colegii noștri, atât juniori, cât și seniori. Și cum Dumnezeu îi ajută „pe cei buni, de oameni iubitori și cu frica lui Dumnezeu”, ne cade în mâini o scrisoare a inimosului profesor Francis le

Bihan, de cooperare cu Université de Sciences Sociales, Toulouse I, Franța, privind un program de formare și specializare universitară în cadrul proiectului european TEMPUS.

Inițiativa nu putea fi ratată; pentru aceasta, profesorul Feleagă și cu mine am militat din toată ființa noastră să realizăm specializarea a peste 260 de colegi din ASE. Putem spune că profesorul Feleagă și cu mine suntem „vinovați” de modernizarea învățământului superior economic din ASE, dar și din alte șase universități mari din România (Cluj, Iași, Timișoara, Craiova, Brașov, Constanța). Acestea sunt premisele care au permis ASE să se afirme astăzi ca o universitate de prim rang între cele mai prestigioase universități românești și este legitimă să facă parte din Consorțiul Universitaria, alături de istoricele și redevabilele universități: Universitatea București, Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj Napoca, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași și Universitatea de Vest din Timișoara.

Prorectorul Mihai Korca îi datorăm, amândoi, oportunitatea de a intra în lumea științifică europeană prin invitația de a deveni membri ai Société Universitaire Européenne de Recherche Financière (SUERF) și de a participa la reuniunile periodice ale acesteia (o dată la fiecare 1,5 ani la Lisabona, Dublin, Berlin etc.).

Eu am dobândit calitatea de asistent universitar după un periplu de aproape un an de la absolvire. Chiar dacă eram pe poziția de stagiar bancar, funcție foarte râvnită de absolvenții ASE de astăzi, eu am avut în tot acest timp abnegația să ajung asistent universitar ca și Nicolae Feleagă. Ce făcea el era, pentru mine, cea mai bună alegere. Făcea el informatică, îl urmam și eu, căci era alegerea de succes. Aprofunda el franceza, mă țineam și eu mai aproape de cunoașterea limbii franceze, căci românii aveau, pe atunci, vocația de a fi francofoni.

Revoluția din 1989 ne-a prins în floarea maturității noastre (de 40 de ani), cu marea șansă de a ne redescoperi profesional-științific. Adică, mai direct spus, să luăm totul de la început: Nicolae Feleagă în contabilitate și eu în finanțe corporative. Învățam acum ca la vârsta studentescă de 20 de ani. Competențele profesionale anterioare, finalizate cu cea mai redevabilă DEA, diplomă obținută la prestigioasa Université Paris-Dauphine, ale lui

Nicu Feleagă s-au potențat enorm după aceste studii remarcabile, ceea ce a făcut ca Nicu Feleagă să fie prima voce a reformei contabilității în România.

Analog, îmbogățirea mea intelectuală, desăvârșită la universitățile Toulouse, Geneva, Reading, Orleans, Haga, mi-a dăruit competența de a mă pronunța cu legitimitate în formarea și consolidarea universitară în ASE a domeniilor de finanțe corporative, piețe de capital și management al portofoliilor. Pot fi o mărturie elocventă competențele în materie ale absolvenților Facultății de Finanțe, ca și lucrările *Finanțe. Piețe financiare și gestiunea portofoliului. Investiții directe și finanțarea lor. Analiza și gestiunea financiară a întreprinderii* (2007), *Finanțe corporative cu Excel* (2012), precum și *Finanțe corporative, vol. I. Analiza și planificarea financiară a întreprinderilor* (2015), *vol. II. Evaluarea companiilor listate* (2020) și *vol. III. Evaluarea investițiilor directe și finanțarea lor* (2022).

Am o bogată experiență în reforma programelor de învățământ superior financiar (licență, masterat, doctorat) și în cooperarea universitară internațională ca decan al Facultății de Finanțe, Asigurări, Bănci și Burse de Valori (1993-2004) și ca prorector al Academiei de Studii Economice (2004-2016). Ca director și membru în proiecte de cercetare, am analizat impactul arieratelor, crimei financiare, protecției mediului, dezvoltării durabile, responsabilității sociale etc. asupra performanței companiilor și creșterii economice. Din 1993 sunt membru CECCAR și din 2000 sunt membru CAFR. Continui cariera academică ca profesor universitar la Departamentul de Finanțe, Academia de Studii Economice din București, director al programului de masterat „Management financiar și investiții” și conducător de doctorat cu expertiză în domeniile Analiza și planificarea financiară, Evaluarea și finanțarea proiectelor de investiții, Piețele de capital și gestiunea portofoliului.

Pentru toate acestea îmi exprim recunoștința, gratitudinea, prețuirea față de reabilitarii mei colegi și de Facultatea de Finanțe, față de competența conducere a facultăților și a ASE, care au condus la clasificarea superioară a universității noastre în plan internațional. De aceea sunt mândru de apartenența mea la comunitatea universitară a Academiei de Studii Economice din București.

Maria STOIAN

*Absolventă a Facultății de Comerț, specializarea Relații Economice
Internaționale, promoția 1980
Președinte fondator al ANTREC România*

Studentia în ASE – perioadă a consolidării conturului profesional propus

Academia de Studii Economice din București a avut și are diferite semnificații în viața mea, începând încă din școala generală, apoi din anii liceului („Gheorghe Șincai”, București), când aspiram către studiile din ASE – nu doream pur și simplu la facultate, ci doar la ASE! Eram atrasă de domeniul economic, recunosc că mă atrăgea și titulatura de „Academie”, și clădirea impunătoare din Piața Romană.

Pe parcursul studiilor liceale mi s-a conturat și încheșat dorința de a urma Facultatea de Relații Economice Internaționale – REI, acest lucru determinându-mă să studiez temeinic limbile străine.

Îmi amintesc și acum data de 10 iulie 1976, când, după proba eliminatorie la franceză, am dat examenul de admitere la algebră, analiză, economie politică și geografia României (probă nou introdusă). Au urmat emoții mari, așteptarea îndelungă a rezultatelor, care au fost afișate într-o seară în curtea clădirii monumentale a ASE din strada Cihoschi. Retrăiesc și acum momentul când am sunat acasă de la un telefon public de la Coloane, pentru a împărtăși și familiei bucuria mea. Visul meu de a deveni studentă la ASE-REI se împlinise.

Au urmat patru ani minunați, în care am parcurs multe materii interesante care mi-au deschis noi orizonturi profesionale, științifice, dar și culturale – Tehnica comerțului exterior cu decanul facultății, domnul profesor Alexandru Puiu și cu domnul lector Vasile Gâlgâu, Comerț internațional și politici comerciale cu exigentul profesor Nicolae Sută, Doctrine economice

internaționale cu exemplara doamnă profesor Sultana Selejean- Sută, Cooperare economică internațională cu domnul lector universitar Ioan Popa, disciplinele de Drept cu doamna profesor Brândușa Ștefănescu și cu domnul profesor Ion Rucăreanu, Turism cu doamna profesor Cristiana Cristureanu, Economie mondială cu domnul profesor Virgil Gheorghită. Totodată, în toți acei minunați ani mi-am perfecționat și capacitățile în domeniul limbilor străine – franceza și engleza.

Trebuie să evidențiez faptul că am fost ultima promoție a facultății de REI, ai cărei componenți au absolvit un program de studii specializat în domeniul comerțului exterior. Ca urmare a vicisitudinilor vremurilor, încă din anul 1977 se decisese desființarea Facultății de Relații Economice Internaționale, noi fiind preluați ca specializare a noii Facultăți de Comerț. Acest lucru, cred, că le-a determinat pe unele cadre didactice să fie mai „nostalgice” și mai „aproape de noi”.

Îmi amintesc cu mare plăcere de colegii mei – 247 români și 80 străini, cu mulți dintre ei țin legătura și acum. Mergeam împreună la terasă la Dorobanți, la „Amfiteatru”, la „Grădinița” sau un pic mai departe, la restaurantul „Doina” de pe șoseaua Kiseleff. Mergeam relativ frecvent însă și la bibliotecă în clădirea veche, mai făceam schimb de cursuri cu colegii, unele colege luând cursuri chiar la indigo.

După absolvire m-am bucurat să văd cum colegii mei mai mari lucrează în diverse domenii care au avut legătură directă cu studiile noastre, cu materiile parcurse, având funcții de conducere în domeniul financiar și bancar, în comerț exterior, transporturi, diplomație.

Un capitol important în perioada studenției este legat de activitatea practică, în special participările la târgurile internaționale (Întreprinderea de Târguri și Expoziții, actualul Romexpo) când, pe de o parte aveam șansa de a conversa în engleză și franceză, iar, pe de altă parte, participam activ la tratative, la discuții cu partenerii străini, ne integram în coridoarele internaționalizării și ale dialogului intercultural. Am apreciat foarte mult faptul că mergeam la recepții, cocktailuri, ceea ce reprezenta ceva extraordinar la vremea respectivă pentru o studentă!

De asemenea, am participat, ca student-translator, și la expoziții și simpozioane organizate de agenția „Publicom” din cadrul Camerei de Comerț. Așa am descoperit că mă pasiona și mă interesa tot ceea ce ținea de publicitate, de marketing.

Am învățat foarte multe de la domnul Octavian Moarcăș, cadru didactic asociat la ASE și director al „Publicom”, care, de altfel, mi-a fost și îndrumător la lucrarea de diploma, intitulată „Promovarea exporturilor de artizanat” cu studii de caz pe piața Japoniei și ICE (Întreprinderea de Comerț Exterior), prezentarea având loc fiind îmbrăcată în ie, în luna septembrie 1980. O parte a lucrării am prezentat-o și la sesiunea de comunicări științifice, lucrare ce a fost foarte apreciată.

Din facultate am descoperit pasiunea pentru tradiții, meșteșuguri și dorința de face cunoscut tot ce este specific și autentic românesc. Ulterior, după anii '90, am reușit să deschid orizonturi noi în turismul românesc, mai exact în activitatea de turism rural, ecologic și cultural.

Informațiile dobândite la cursurile și seminariile urmate, dar și la activitățile extracurriculare la care am participat activ, mi-au permis să creez o asociație – ANTREC – o rețea de pensiuni turistice și agroturistice. Practic, un produs turistic nou care și-a găsit recunoașterea națională și internațională. Sunt mândră că am reușit, alături de mama mea, să creez această rețea, să contribui la îmbunătățirea legislației în domeniul turismului, precum și la promovarea satelor românești drept destinații turistice recunoscute pe plan european. Promovarea tuturor acestor activități o realizez și prin revista lunară *Vacanțe la țară*, pe care o editez neîntrerupt din anul 2004.

Pe parcursul întregii mele carierei am realizat că tot ceea ce am învățat și am dobândit doresc să împărtășesc și tinerilor. Astfel că am început o carieră didactică în cadrul Facultății de Management și Dezvoltare Rurală, specializarea Agroturism, în cadrul USAMV București.

Academia de Studii Economice mi-a oferit oportunitatea de a-mi aprofunda cunoștințele și de a cerceta un domeniu nou: turismul rural. Drept urmare, în anul 1997 am dat admiterea la doctorat, unde l-am avut în comisie pe domnul profesor Nicolae Sută, unul dintre cei mai exigenți și renumiți profesori. Îndrumător mi-a fost domnul profesor Ioan Popa, pe care îl

admiram încă din anii facultății pentru bagajul impresionant de informații și pentru modul în care ni le transmitea. De-a lungul perioadei pregătirii tezei de doctorat mi-a fost alături doamna profesor Cristiana Cristureanu, pe care o prețuiesc și căreia îi sunt recunoscătoare pentru toate discuțiile avute, cărțile împrumutate și pentru toate sfaturile primite. Teza mea de doctorat, cu titlul „Turismul rural, element de accelerare a integrării europene”, am susținut-o cu succes în data de 20 iulie 2001 în Aula Magna. Au fost multe emoții, dar și o satisfacție imensă.

Le sunt recunoscătoare profesorilor pe care i-am avut pentru că, dincolo de materii și informații, m-au orientat către diverse domenii ce mi-au influențat decisiv evoluția carierei. Astfel, mi s-a confirmat că tot ce mi-am dorit în anii de școală a reprezentat o alegere bună. Academia de Studii Economice își merită reputația de-a lungul deceniilor.

Florentina ȘUȘNEA

Absolventă a Facultății de Finanțe-Contabilitate, promoția 1987

Managing Partner, PKF Finconta, București

---

110 ani de principii, valori și excelență

Aniversarea celor 110 ani de la înființarea uneia dintre cele mai prestigioase instituții de învățământ superior din România îmi dă prilejul unei retrairi pline de recunoștință față de ceea ce mi-a oferit Academia de Științe Economice din București.

Cu experiența mea de peste 30 ani de ani în mediul de business, mi se pare că sunt mai bine plasată s-o fac acum, la maturitatea profesional deplină, în mod asumat, dar și cu un anumit „patos al distanței”, așa cum spunea Mircea Eliade.

În primul rând, sunt onorată de prestigiul și anvergura academică a profesorilor pe care i-am avut, oameni de primă clasă, care mi-au fost modele în anii mei de formare. Autorități în domeniul lor, care mi-au dat repere profesionale după care să mă ghidez. Profesioniști care m-au inspirat cu pasiunea, profesionalismul și generozitatea lor, pentru care le sunt recunoscătoare.

Profesorii mei de la ASE sunt cei care, cu tact și cu multe capacități metodico-didactice avansate, m-au inițiat în înțelegerea micro- și macromediului economic. Profilul lor înalt academic nu era unul aparținând unei specii căreia să îi placă realitățile închistate în canoane, ci uneia deschise spre problematizare, spre gândirea critică a subiectelor economico-sociale din actualitatea acelor ani. Dascălii pe care i-am avut promovau abordări care făceau trimitere la valori și idei universale. O galerie de personalități modelatoare, care mi-au dat direcția excelenței în profesia pe care s-o urmez și pentru care am o reverențioasă considerație.

Acei ani au marcat pentru mine și colegii mei o transformare care ne-a creat viziunea unor profesii care tocmai își creau un nou drum: fie că este vorba de cariera de auditor, fie de cea de consultant fiscal și nu numai.

„Dacă trebuie să urcați pe cineva pe un piedestal, atunci aceștia sunt profesorii. Ei sunt eroii societății noastre”, spunea Guy Kawasaki, celebru autor, om de afaceri și profesor adjunct la Universitatea New South Wales. Este exact ceea ce simt acum, când mă gândesc la anii de studenție petrecuți alături de colegi și de un corp profesoral de excepție. Văd cu claritate acum modul în care semințele de cunoaștere sădite de acei profesori atunci au rodit și au schimbat mediul de afaceri și societatea românească.

Principii precum integritate, rigoare, demnitate, profesionalism, etică sunt borne morale care au caracterizat întotdeauna demersul academic al profesorilor de la Academia de Științe Economice din București. Altruismul și dedicarea lor, modul în care au înțeles să ne ghideze mințile tinere, dar și inimile, înspre aceste principii esențiale rezonează și acum în amintirea mea.

Nu aș putea să retrăiesc astăzi, la ceas aniversar, ambianța acelor ani fără gândul plin de nostalgie trimis spre colegii și absolvenții Academiei de Științe Economice. Colaborarea pe care am avut-o de-a lungul anilor cu o bună parte dintre aceștia îmi confirmă calitatea umană și profesională pe care am preluat-o ca pe o ștafetă a performanței de la profesorii noștri. Este rândul nostru acum să o dăm mai departe și să facem din lumina cunoașterii o călăuză a celor tineri, care continuă acum tradiția acestei instituții de prestigiu.

Există în același timp și o anumită regăsire în cei care au avut aceeași opțiune și care sunt colegii mai tineri pe care îi întâlnesc în mediul de business. Poate sunt diferite numele, facultățile, anii absolvirii sau orașul de origine, dar cu toții suntem profesioniștii coezivi ai unei comunități caracterizată de principii, valori și o conduită profesională exemplară.

Cu toții alcătuim comunitatea transgenerațională a Academiei de Științe Economice, ale cărei valori le împărtășim chiar dacă nu suntem întotdeauna parte a aceluiasi corp profesional, având în vedere diversitatea de opțiuni oferită de facultățile din ASE. Aceste diferențe de perspectivă nu atestă doar apartenența la generații diferite, ci, mai ales, diversitatea punctelor de vedere, concursul de idei, argumentarea temeinică, demonstrația rațională, toate

semnalmente ale unui mediu academic sănătos, care constituie temelia acestei instituții de învățământ ce se recomandă prin rigurozitate și deschidere. Aprecierea de care se bucură astăzi Academia de Studii Economice este totodată rezultatul binemeritat al eforturilor pe care comunitatea universitară le-a depus constant timp de 110 ani pentru afirmare pe multiple planuri în lumea academică internațională. Acest parcurs a fost marcat de numeroase premii și recunoașteri academice sau guvernamentale, demonstrând capacitatea de actualizare a corpului de cunoaștere pe care ASE o transmite către studenți și pe care o perpetuează ca pe o misiune obligatorie a acestei instituții academice de calibru.

La 13 aprilie 1913, regele Carol I semna Legea privind înființarea Academiei de Înalte Studii Comerciale și Industriale (AISCI), votată de Camera în ședința sa din 29 martie 1913, iar de Senat în ședința sa din 8 aprilie 1913, și publicată în Monitorul Oficial nr. 12 din aceeași dată. Acest decret de înființare reprezintă actul constitutiv, ce a inițiat drumul ascendent în planul imaginii, dar, mai ales, în conținutul calitativ al activităților didactice și de cercetare științifică desfășurate aici de-a lungul a 11 decade. Instituție a marilor valori profesionale și a excelenței, Academia de Studii Economice constituie un reper de continuitate și de respect față de misiunea și potențialul oamenilor pe multiple planuri. Pornite de aici, de-a lungul generațiilor, numeroase demersuri profesionale, științifice și manageriale au avut un larg ecou în spațiul universitar românesc și s-au bucurat de sprijinul fără rezerve de aprecierea altor universități de profil economic din țară și din străinătate.

Fiind onorată de privilegiul de a scrie aceste cuvinte pentru o instituție a cărei anvergură transcende timpul, însă păstrează un set clar de principii, valori și excelență, vreau să îmi exprim bucuria la acest ceas aniversar și să mă alătur celor care poartă pentru totdeauna în suflet spiritul luminat al Academiei de Studii Economice București.

Ana-Claudia ȚAPARDEL

*Absolventă a Facultății de Administrație și Management Public,
promoția 2006*

CEO & Founder CT EU Affairs, București

Membriu al Parlamentului European

ASE – universitatea în care se îmbină optim dimensiunea curriculară și extracurriculară

Deși în calitatea mea de politician și expert în comunicare publică și politici publice am scris nenumărate discursuri, declarații, comunicate de presă, eseuri și articole (inclusiv științifice, dacă iau în considerare și perioada extrem de frumoasă, dar și provocatoare a pregătirii doctorale în cadrul ASE), nu am nici cea mai mică idee cum ar trebui să încep povestea unei relații de lungă durată (nici mai mult nici mai puțin de 20 de ani) cu această instituție de învățământ superior, Academia de Studii Economice, care, cu siguranță, mi-a marcat evoluția ca individ, dar mai ales evoluția profesională.

Poate că ar trebui să încep evocând începutul, sunt exact 20 de ani de atunci, așa cum menționeam anterior. Îmi amintesc și acum aceea dimineață călduroasă de iulie a anului 2002, când pășeam cu mare emoție pe scările clădirii ASE de pe strada Căderea Bastiliei, pentru a susține examenul de admitere la Facultatea de Administrație și Management Public.

Și îmi mai amintesc și faptul că doar cu câteva luni înainte nici nu luasem în calcul această opțiune, fiind o umanistă convinsă, care se pregătea asiduu pentru Facultatea de Drept și își conturase deja în mintea un parcurs profesional cu un obiectiv foarte clar: o carieră strălucită în magistratură.

De aceea doresc să-i mulțumesc îndrumătorului meu, domnului profesor univ. Gheorghe Apostol, care a descoperit în adolescența de 18 ani o tânără foarte aplecată spre științele economice și cu o mare capacitate de a înțelege ușor tainele acestui areal științific. Așadar, sub îndrumarea

dumnealui, m-am înscris pentru concursul de Admitere la ASE și am și reușit, fiind admisă printre primii, dacă nu mă înșală prea tare memoria sau stima de sine. Vă pot spune însă că a fost o decizie înțeleaptă, care mi-a schimbat total parcursul personal și profesional.

Fiind o persoană permanent preocupată de ceea ce se întâmplă în societate, de problemele economice, politice, sociale cu care se confruntă un stat, am decis în primul an de facultate să fac parte din organizația de tineret a unui partid, și nu dintr-o organizație studențească. Și tot din primul an de facultate am început să desfășor și o activitate profesională în cadrul unei instituții publice, ceea ce m-a ajutat enorm să îmbin, dar și să-mi consolidez și să înțeleg mai bine informațiile teoretice și materiile studiate în cadrul facultății.

De asemenea, am înțeles din primii ani de facultate că societatea și statul român au nevoie de o administrație publică profesionalizată, funcționari și demnitari publici pregătiți din punct de vedere profesional, care se aibă cunoștințe temeinice de administrație publică, economie, management, planificare strategică, legislație națională și internațională etc.

Și mi-am propus să fiu un astfel de politician, un demnitar al statului român care înțelege că trebuie să ocupe cu responsabilitate o astfel de funcție publică și că trebuie să aibă o bază educațională solidă, o capacitate managerială impregnată cu valorile leadershipului modern și multă viziune. Și vă mărturisesc cu sinceritate că multe din materiile studiate, din cursurile pe care le-am urmat în cadrul facultății, m-au format în această direcție.

Așadar, după terminarea facultății, la 24 de ani, am devenit cel mai tânăr consilier general al Municipiului București și în scurt timp unul dintre cei mai serioși și mai implicați consilieri din cadrul Consiliului General al Municipiului București.

În cei șase ani petrecuți în cadrul acestei instituții (un mandat și jumătate) am fost președinte al Comisiei pentru Relații Internaționale, Cooperare și Asociere cu Alte Autorități Publice, președinte al Comisiei pentru Relațiile cu Uniunea Europeană, membru și secretar al Comisiei pentru Utilități Publice și membru al Comisiei pentru Credite Externe și pot spune

cu satisfacție că am susținut și am lăsat în urma mea multe proiecte valoroase pentru dezvoltarea Municipiului București.

Mai mult decât atât, această experiență m-a determinat ca, în anul 2010, să mă înscriu la Școala Doctorală a Academiei de Studii Economice și să elaborez, sub îndrumarea domnului profesor univ. Marius Profiroiu, o teză de doctorat care să demonstreze care sunt instrumentele prin care se poate elabora o strategie de dezvoltare pe termen lung a unei comunități locale, depășind termenul unui singur ciclu electoral – „Perfecționarea (prin management și planificare strategică) a managementului comunităților locale”, pe care am susținut la data de 8 noiembrie 2013.

Îmi amintesc și acum nopțile de studiu și incursiunea prin modele de planificare și management strategic de la nivelul administrației Clinton (SUA) sau Blair (Marea Britanie) sau prin planurile și strategiile de dezvoltare ale unor metropole și mari orașe precum Vancouver (SUA), Ottawa (Canada), Londra și Barcelona (Europa), folosind experiența practică a acestora ca inspirație și modele etalon pentru administrația publică românească în elaborarea unui ghid de bune practici pentru implementarea cu succes a planurilor strategice la nivelul administrației locale din România.

După susținerea publică cu succes a tezei de doctorat, a urmat o nouă aventură în parcursul meu profesional, determinată de cursurile de Instituții europene, Drept european și Politici europene, studiate în anii III și IV, ca urmare a repartizării în seria A, Integrare europeană, și anume candidatura mea la alegerile pentru Parlamentul European și obținerea unui mandat de eurodeputat.

Și aici toate cunoștințele dobândite în cadrul Facultății de Administrație Publică, această integrare perfectă între studii economice, sociale, juridice și, bineînțeles, europene, m-a ajutat să mă afirm ca un eurodeputat foarte valoros în comisiile în care am activat – Comisia pentru Transporturi și Turism, Comisia pentru Bugete și Comisia pentru Afaceri Constituționale a Parlamentului European și, de asemenea, să conduc un intergrup pentru dezvoltarea turismului european, format din 150 de eurodeputați, în calitate de președinte.

Sper că din această funcție de demnitate publică mi-am reprezentat țara cu responsabilitate și onoare, fiind nominalizată de trei ori pentru Premiul Europarlamentarului anului (MEP AWARDS), pentru munca mea din domeniul transporturilor europene și a turismului.

Nu vrea să închei această expunere înainte de a-mi exprima profunda recunoștință și apreciere, grațitudine, respect și prețuire față de corpul profesoral al Facultății de Administrație și Management Public, începând cu domnul prorector Marius Profiroiu, care mi-a coordonat ambele lucrări științifice (lucrarea de licență și teza de doctorat), doamna decan Elvira Nica, a cărei eleganță, finețe și profesionalism au fost o sursă permanentă de fascinație și inspirație, doamnele și domnii profesori univ. Irina Popescu, Alina Profiroiu, Ionuț Popa sau a colegilor mai tineri, lectori univ. Laura Mina-Raiu, Mădălina Potcovaru etc.

În final, vreau să-mi exprim bucuria și recunoștință că am construit o relație frumoasă de prețuire reciprocă, prietenie și colaborare cu majoritatea cadrelor didactice ale Facultății de Administrație și Management Public și că, de aproximativ 10 ani, fac parte cu onoare din corpul profesoral al acestei facultății în calitate de profesor colaborator.

Iar ca ultim gând, aș vrea să menționez că oriunde mă duc pașii în lume pentru a conferenția în calitatea mea de *speaker* internațional (Global Public Speaker) și de expert în politici europene, mă mândresc că sunt un produs al Școlii Românești și absolvent al Academiei de Studii Economice din București.

Cătălina-Ioana TOADER

*Absolventă a Facultății de Finanțe, Asigurări, Bănci și Burse de Valori,
promoția 2022*

Reprezentant al studenților în Senatul universitar și în Consiliul FABBV

Finanțe – de la propunere la pasiune

Schița tabloului parcursului meu academic a început în anul 2017, atunci când am luat hotărârea de a urma cursurile Academiei de Studii Economice din București la Facultatea de Finanțe, Asigurări, Bănci și Burse de Valori. Cu puțin timp înainte de a lua această decizie, drumul meu părea să fie altul, obiectivul meu fiind urmarea studiilor Facultății de Arhitectură, având deja doi ani intensi de pregătire pentru proba de desen. Realitatea s-a dovedit a fi alta, alegând în ultimul moment să urmez cursurile Facultății de Finanțe, Asigurări, Bănci și Burse de Valori. Privind astăzi retrospectiv, dacă ar fi să o iau de la capăt, nu aș schimba nimic, aș alege același drum ce s-a dovedit a fi unul presărat de realizări, alegeri, oportunități multiple cu o valoare adăugată semnificativă, dar și cu provocări.

Îmi este și astăzi foarte clară imaginea primei zile în care am trecut pragul Academiei, cu aspirațiile și entuziasmul unui nou început. Mă încerca un melanj de sentimente – bucurie, speranță, curiozitate și dorință de cunoaștere. Trei ani mai târziu, în 2020, am absolvit Facultatea de Finanțe, Asigurări, Bănci și Burse de Valori, după care am continuat, în cadrul aceleiași facultăți, cu programul de masterat „Finanțe corporative”, promoția 2022.

Am rămas mereu conectată la tot ce ține de activitatea universității, de la întâlniri consultative cu studenții la implicarea în organizarea unor evenimente cu o profundă însemnătate academică, onorați fiind de prezența unor somități din domeniul economico-financiar. De-a lungul celor cinci ani de studiu la ciclurile de studii universitare de licență și masterat, am fost

membră în Consiliul facultății și în Senatul universitar din 2019 până în 2022. S-au dovedit a fi cei mai frumoși ani din viața mea, iar universitatea a devenit a doua mea casă, un loc în care am cunoscut oameni de valoare, cu care am legat prietenii și relații profesionale.

FABBV mi-a oferit șansa de a mă dezvolta și de a mă implica în diverse tipuri de activități dedicate nouă, viitorii finanțiști, oglinda facultății pe care o reprezentăm. Prezența, în calitate de membru, în comisiile de admitere, comisiile de acordare a burselor, olimpiade, activități extracurriculare și nu numai au adus o contribuție semnificativă în parcursul meu academic. Participarea la sesiunea științifică sau reprezentarea FABBV la etapa regională într-o competiție de renume precum CFA Research Challenge, în anul 2021, sunt doar câteva dintre activitățile care au contribuit la dezvoltarea și formarea mea ca viitor profesionist, susținând în mod perpetuu valorile moștenite din generație în generație. Am ales primul angajator la îndrumarea cadrelor didactice și a cunoștințelor acumulate în timpul anilor de studiu, pe baza cărora mi-am format o imagine de ansamblu și am primit o ghidare în carieră cu privire la domeniile de interes. Astăzi, mai mult ca înainte, studenții beneficiază de o gamă largă de oportunități de angajare datorită parteneriatelor pe care facultatea le are cu reprezentanții din mediul de business.

Doresc să-mi exprim profunda recunoștință față de colegii mei, față de cadrele didactice, față de conducere, precum și față de cei care au contribuit la evoluția mea academică. Am învățat în acești ani că timpul este cea mai importantă resursă pe care o avem și pe care trebuie să o gestionăm într-un mod cât mai eficient. Formarea specialiștilor de mâine este strâns corelată cu activitatea didactică, cu nivelul și calitatea învățământului superior. Valoarea adăugată a studiilor urmate în ASE se reflectă în realizările absolvenților. Diamantele neșlefuite din primul an ajung să capete cele mai de preț fațete și să ducă mai departe numele instituției și al celor care au contribuit la șlefuirea lor. Facultatea de Finanțe se mândrește cu foștii săi absolvenți alumni, al căror parcurs profesional a avut ca rampă de lansare atât educația primită, cât și oportunitățile de care au beneficiat pe parcursul anilor de studii de licență, masterat și doctorat.

Comunitatea ASE este o familie numeroasă și unită, sub oblăduirea căreia creștem și ne dezvoltăm împreună, având drept scop comun marcarea prezenței noastre, ca membri ai comunității academice, prin realizări de o însemnătate aparte.

La ceas aniversar, după mai bine de un secol, mai exact după 110 ani, ASE va rămâne locul în care am întâlnit oameni cu experiență și dăruire, cadre didactice care m-au format și m-au îndrumat în lumea economico-financiară, locul în care am legat prietenii și relații, am evoluat și m-am maturizat. Sunt mândră că fac parte din comunitatea ASE și sper că voi reuși să aduc o contribuție în istoria acestei prestigioase instituții de învățământ.

La mulți ani, ASE!

Vivat, crescat, floreat!

Șerban TOADER

*Absolvent al Facultății de Comerț, specializarea Marketing, promoția 1995
Senior Partner la KPMG Romania (2007-2018), București, România*

Când generația tânără este puternică, întreaga comunitate înflorește

Decembrie 1989, o dată de referință în istoria contemporană a României, m-a găsit satisfăcându-mi stagiul militar, alături de colegii mei de la ASE, 50 băieți în vârstă de 18-19 ani, proaspăt admiși în sesiunea din vara anului 1989. Pentru o lungă perioadă de timp, înainte de Revoluție, băieții admiși la facultate intrau la „incorporabili”, adică își satisfăceau stagiul militar înainte de a începe cursurile universitare. Evenimentele dramatice ale acelor timpuri ne-au marcat, dar, în același timp, a fost perioada în care am legat prietenii puternice și de lungă durată cu noii mei colegi. În cadrul unității noastre militare, noi eram „ASE-iștii”, băieții de la ASE, mândri de proaspăta lor performanță academică și de afilierea la o instituție universitară atât de puternică, împărtășind ambiții, obiective și vise de viață și de carieră. A fost o perioadă importantă în maturizarea noastră și formarea ca adulți, proces care a continuat cu studiile universitare.

În toamna anului 1990 mi-am început studenția la Facultatea de Comerț, specializarea Marketing. Revoluția din Decembrie 1989 venise, între timp, cu schimbări în programa de învățământ, dar și în numărul de locuri și de specializări de la ASE, care reflectau mai bine procesul de tranziție. Perioada mea de studenție de la începutul și mijlocul anilor 90 a coincis cu o perioadă de profunde provocări politice, economice și sociale în România. Dar, tânăr fiind, am traversat cu bine acea perioadă, căci atunci când ești tânăr contează mai mult ce înveți, de la cine înveți, mediul în care te dezvolți, experiențele de viață acumulate. Din acest punct de vedere, am fost privilegiat pentru că am beneficiat de o generație de dascăli de la ASE pentru care

educația și grija față de studenți erau cu adevărat importante, aveau standarde de integritate și performanță ridicate și ne motivau permanent să devenim mai buni. Îmi aduc aminte că primele două experiențe profesionale (să le spunem *internship*, deși atunci nu se numeau așa), prima într-o firmă internațională de *advertising* și a doua la o casă de comerț internațional, au fost facilitate de profesori care erau interesați să acumulăm și experiență practică. Mai mult, după absolvirea facultății, primul „job adevărat” a fost facilitat tot de unul dintre profesorii mei de la ASE. Într-o zi din vara anului 1995, acesta m-a dus pe mine și încă cinci colegi, doi băieți și patru fete în total, la sediul central al unei bănci comerciale la o întâlnire cu vicepreședintele băncii. Acesta ne-a oferit posturi în cadrul băncii, un start profesional semnificativ în acea situație economică dificilă de la mijlocul anilor '90.

Un an mai târziu m-am alăturat uneia din marile firme internaționale de audit și consultanță. Pe parcursul următorilor 22 ani am urcat, pas cu pas, piramida profesională, de la junior până la a fi primul partener român în cadrul firmei și, trei ani mai târziu, la vârsta de 36 ani, primul *senior partner* (echivalentul directorului general) Din această poziție am fost foarte interesat în dezvoltarea unei relații strânse cu ASE, pentru că firma recruta anual zeci de absolvenți. Eram conștienți că dezvoltarea angajaților noștri începea cu mult înainte ca aceștia să ni se alăture. O bună colaborare cu ASE inclusiv prin participarea profesioniștilor la cursurile organizate pentru studenți, oferirea de feedback pentru stabilirea programelor de învățământ și sprijinirea procesului de cercetare academică au fost permanent pe agenda conducerii firmei. Personal, am susținut și participat la numeroase conferințe academice, de un înalt calibru profesional, care adunau personalități academice recunoscute la nivel local și internațional.

În același timp, am considerat că este responsabilitatea mea să încerc să construiesc o punte de legătură între mediul academic și cel de afaceri, pentru a face cele două lumi să se înțeleagă și să se sprijine mai bine. Am constatat că multe cercetări și articole academice nu sunt cunoscute în lumea de afaceri, deși ar putea să fie foarte utile. Mediul de afaceri ar putea să ofere o accesibilitate mai bună la date pentru proiectele de cercetare academică. La rândul său, mediul academic ar putea să asculte mai bine și să

încerce să răspundă solicitărilor de cercetare cu implicații practice, care vin dinspre mediul de afaceri.

O bună inițiativă în acest sens a fost constituirea Comitetului Consultativ organizat de ASE cu participarea mediului de afaceri, în care am activat ca membru câțiva ani. Aș vrea, de asemenea, să semnaliez cu mândrie inițierea unui proiect-pilot care se va desfășura în iulie 2022 pentru studenții de la ASE, intitulat „Becoming a leader”. Susținut de ASE și de reprezentanți de marcă ai mediului de afaceri, obiectivul nostru comun este crearea unei tradiții prin care cei mai buni lideri tineri din România să vină de la ASE așa cum, de exemplu, liderii generației tinere în SUA sunt dezvoltăți la universitățile din Ivy League, cei din Marea Britanie la Oxbridge, iar cei din Franța la renumitele *grand ecoles*.

Pe parcursul ultimilor 30 ani m-am bucurat să văd și, când am putut, să contribuie, la dezvoltarea continuă a ASE. Mă bucură, de asemenea, mai recent, progresul înregistrat în clasamentele celor mai bune universități din Europa. Contextul actual, marcat de turbulențe geostrategice, economice, sociale și tehnologice fac și mai necesară existența unei universități de calibrul, capabilă să pregătească generațiile de mâine. Am încredere că peste 5, 10 sau 50 ani ASE va continua să fie școala nr. 1 de afaceri din România și din regiune, pentru că a înțeles foarte bine că „atunci când generația tânără este puternică, întreaga comunitate înflorește.”

Monalisa UNGUREANU

Absolventă a Facultății de Management, promoția 1997

CEO Agrii România

Educarea și formarea în cadrul Facultății de Management

Sunt economist, absolventă a Academiei de Studii Economice, specializarea Management, dar și absolventă a programului EMBA din cadrul ASEBUSS, în colaborare cu Kenesaw State of University Atlanta, Georgia, în anul 2012.

Pentru mine, a fi studentă și absolventă a Facultății de Management din cadrul Academiei de Studii Economice din București a reprezentat una dintre cele mai frumoase perioade, o perioadă de formare și pregătire de care îmi amintesc cu emoție și mult entuziasm.

A însemnat o instituție de învățământ modernă, dinamică, unde am înșușit o vastă paletă de cunoștințe teoretice și practice, acumulând competențe și abilități pentru practica managerială propriu-zisă.

Dorința mea de a învăța continuu, spiritul pozitiv care mă caracterizează au fost elemente definitorii în parcursul meu educațional și profesional.

Uitându-mă la omul și profesionistul de astăzi, pot spune că am făcut una dintre cele mai bune alegeri, am optat pentru facultatea potrivită, unde am avut alături profesori implicați activ în formarea mea și a colegilor mei.

Structura cursurilor, cu accent pe activitățile practice, proiectele la care am luat parte sunt aspecte care au stat la baza carierei mele profesionale. M-au ajutat să înțeleg tainele managementului și să-mi dezvolt spiritul antreprenorial. Am învățat ce înseamnă munca în echipă și respectarea *deadline*-urilor. Am dezvoltat o înțelegere complexă a unor situații, iar, prin atitudine, să imprim comportamente constructive care să conducă la obținerea de rezultate.

Pentru mine, experiența pe care profesorii au adus-o cu ei în sala de curs nu a fost doar a unor dascăli extraordinari, ci a unor adevărați profesioniști.

Chiar dacă au trecut ceva ani de la absolvirea facultății, încă sunt legată de mediul academic, fapt pentru care, din anul 2021, fac parte din Consiliul Consultativ al Facultății de Management, contribuind astfel la creșterea calității programelor de studii, dar și la îmbunătățirea competențelor studenților.

În prezent conduc un business de succes în România, ajutându-mă de toată experiența dobândită începând cu anii studenției și continuând cu pozițiile ocupate în cariera mea de peste 25 de ani. Abilitatea de a lua decizii, înțelegerea profundă a businessului, gândirea strategică și considerarea oamenilor la adevărata lor valoare sunt elemente importante care m-au ajutat să mă ghidez atât în carieră, dar și în viața personală.

Sunt convinsă că și astăzi Facultatea de Management oferă un sistem didactic dinamic, modern, mai ales în contextul unui mediu global într-o continuă mișcare.

Ori de câte ori am ocazia să fiu în prezența tinerilor, împărtășesc cu ei momentele studenției, îndemnându-i să opteze pentru o astfel de facultate, deoarece îți deschide noi orizonturi, dezvoltă abilități de leadership, gândești strategic și analitic.

Mă bucur că am avut această oportunitate de a pune pe hârtie câteva gânduri despre ceea ce a însemnat pentru mine a fi studentă și absolventă a Facultății de Management, mulțumim-du-le încă o dată cadrelor didactice care m-au îndrumat, m-au pregătit și mi-au deschis noi orizonturi pentru profesionistul de astăzi.

Lucian Laurențiu VIȘINESCU

Absolvent al Facultății de Cibernetică, Statistică și Informatică Economică, promoția 1997

Associate Professor, Texas State University, San Marcos, USA

Mă înclin cu respect în fața profesorilor mei

Sunt absolvent al Academiei de Studii Economice din București promoția 1997, facultatea de Cibernetică, Statistică, și Informatică Economică, specializarea statistică economică (CSIE). Îmi aduc aminte cu plăcere de timpul petrecut în facultate, de provocările și atmosfera de lucru, de profesorii cu care am interacționat, și de emoțiile de dinaintea examenelor. L-aș menționa aici pe domnul profesor Ion Dobre, cel care mi-a călăuzit pașii la lucrarea de absolvire, dar și pe ceilalți profesori care au contribuit la devenirea mea profesională.

Studiile universitare au fost o reală provocare mai ales pentru faptul că lucram și, de foarte multe ori, serviciul nu mi-a permis să ajung la toate cursurile, seminariile și chiar la unele examene. Cu toate acestea, mi-am dorit să cunosc mai mult, conștient fiind de faptul că nimic nu se poate obține fără efort și sacrificii. Unul dintre lucrurile pe care mi le amintesc din timpul studenției este legat de competitivitatea academică: deși fuseserăm admiși un număr relativ mare de studenți în anul întâi, proporția celor care au terminat anii de studiu a fost sensibil mai mică decât în anul întâi, iar a celor care au luat licența și mai mică.

După obținerea diplomei de licență, am continuat să îmi îmbunătățesc pregătirea urmând studii postuniversitare la Școala Națională de Studii Politice și Administrative, pentru ca mai apoi să urmez un curs de masterat la aceeași Academie de Studii Economice. Imediat după absolvirea cursurilor de masterat, în 2008, am fost admis cu bursă completă la studii doctorale în domeniul tehnologiei informației la University of North Texas în Statele

Unite ale Americii (SUA). După absolvirea studiilor doctorale am câștigat concursul pentru ocuparea unui post de Assistant Professor la Texas State University, unde am obținut *tenure* și unde lucrez în prezent.

Întotdeauna am avut un respect deosebit pentru toți profesorii mei, începând cu cei din școala primară până la cei de la studiile doctorale și mi-am dorit mereu să absorb cât mai multe cunoștințe pe care să le pot împărtăși altora. Această dorință este concretizată astăzi prin numeroasele și feluritele cursuri predate, precum și prin proiectele de cercetare în care am fost implicat.

Ca absolvent al Academiei de Studii Economice, după obținerea *tenure*-ului și a titlului de Associate Professor la Texas State University, am considerat că este de datoria mea să încep colaborarea cu profesori colegi de la CSIE. Astfel, am încercat să împart cu colegii de la CSIE modul în care funcționează departamentele similare de la Texas State University. Cred că sunt necesare transformări în mediul academic, pentru a menține pasul cu ceea ce înseamnă academia la nivel mondial. În plus, am început și colaborarea în domeniul cercetării și, în prezent, cu colegi de la CSIE, lucrez la un studiu care investighează componentele precursore performanței elevilor la evaluările naționale.

Uitându-mă în urmă, cred că disciplinele studiate atât la nivel de obținere a licenței, precum și al studiilor masterale au fost foarte valoroase pe timpul programului doctoral. Conținutul programei de studii la nivel de master a fost foarte aliniat la conținutul disciplinelor studiate pe timpul doctoratului în SUA. Întotdeauna este însă loc de mai mult și de mai bine, mai ales la nivelul studiilor doctorale, unde metodele și partea de cercetare ocupă un loc foarte important. Cred că un program doctoral puternic și competitiv, unde cercetarea produce cunoaștere, este condiția absolut necesară pentru promovarea fiecărei universități, precum și a fiecărei societăți, așa cum cu ușurință se poate observa mai ales în centrele puternice axate pe cercetare.

Întotdeauna am crezut că rezultatele unui student și devenirea sa ulterioară au originea în legătura diadică student-profesor (*it takes two to tango*). Trebuie ca studentul și profesorul să își dorească să lucreze împreună

și atunci studentul are succes în facultate. Asta am simțit interacționând cu foștii mei profesori.

Aș concluziona spunând că timpul petrecut în cadrul ASE București pentru obținerea licenței, precum și a diplomei de master a fost esențial în devenirea mea profesională. Ori de câte ori am interacționat cu profesori de la alte universități din lume la conferințe sau congrese am menționat Academia de Studii Economice din București. Sunt mândru de apartenența mea academică și încerc în fiecare zi să fiu mai bun ca în ziua precedentă.

Anca VLAD

Absolventă a Facultății de Comerț, specializarea Relații economice internaționale, promoția 1980

Fondator și președinte al Fildas - Catena Group

Vicepreședinte al Asociației Oamenilor de Afaceri din România

Printre cele mai valoroase dintre ingredientele succesului în carieră trebuie să regăsim: interdisciplinaritatea, promovarea valorilor profesionale și morale, vocația dascălilor și interesul profesional al studenților

Am avut privilegiul să îmi petrec studenția între anii 1976 și 1980, o perioadă în care românii mergeau la Cinematecă sau se uitau la Telecinematecă, unde rulau sau se proiectau filme americane, britanice sau franțuzești și mai puțin cele sovietice. Programele TV erau încă diversificate, iar festivalurile concurs de la Brașov și/sau Mamaia se desfășurau în fiecare an sau la maximum doi ani distanță (de exemplu, cel de la Brașov). Fostul conducător al statului român (atât de detestat în ultimii cinci-șapte ani de „domnie”) era încă bine apreciat în cancelariile occidentale datorită percepției de către acestea a unei oarecare disidențe față de politica și inițiativele sovietice. Erau anii în care, în România, se produceau autoturisme, autocamioane, tractoare și mașini agricole, locomotive și chiar vase maritime și fluviale, iar în străinătate se efectuau lucrări de antrepriză, montaj și construcții de către firme românești pe baza unor tratate de colaborare încheiate între statul român și alte state ale lumii. Tot în perioada în care eu mă aflu pe băncile Academiei de Studii Economice din București a fost inaugurat metrourul bucureștean. Acum, la ceas aniversar pentru *Alma Mater*, nu pot să nu îmi amintesc că studenții și profesorii citeau atunci, printre altele, Rapoartele Clubului de la Roma și/sau previziunea științifică *Șocul viitorului*, scrisă de Alvin Toffler.

În aceste condiții, cu entuziasmul tânărului care câștigase concursul de admitere venind de la un liceu cu predare în limba engleză, mi-am început integrarea în comunitatea universitară de la Facultatea de Comerț, secția Relații economice internaționale, așa cum era uzual atunci, în octombrie 1976, nu în amfiteatrele universitare, ci în comuna Bragadiru, unde am fost convocați două săptămâni pentru efectuarea unei practici agricole ce consta în sortarea și depozitarea recoltei de legume din județul Ilfov. Deși scurtă și oarecum puțin plăcută această perioadă, aceasta a reprezentat contextul în care a început relaționarea fiecăruia dintre noi cu cei care mi-au devenit apoi colegi și colege. Provocările specifice oricărui început, cel universitar dovedindu-se vital pentru cariera noastră, a fiecăruia, au fost întâmpinate cu optimism și curaj și pentru că eram cu toții tineri, cu foarte mici excepții, având în jur de 19-20 de ani. După două săptămâni de contact direct cu economia reală, mai ales cu componenta sa agricolă, periplul nostru universitar a continuat în amfiteatrele și sălile de seminar din Piața Romană sau din Calea Dorobanților, cu teoria economică și studiul materiilor specifice comerțului exterior și cooperării economice. Luam astfel notă, cu interes, dar și cu emoția specifică oricărui început de etapă a procesului de formare profesională, undeva în jurul datei de 15 octombrie 1976, cu fel de fel de lucrări practice, seminarii, cursuri, colocvii, concursuri și examene susținute în fața profesorilor noștri. Cred că sunt în asentimentul tuturor colegilor mei de promoție, dar și al celor aparținând altor promoții de absolvenți, afirmând că acești „apostoli ai școlii de calitate” ne-au format ca economiști și oameni de comerț exterior și, în bună măsură, mai ales prin pildele pe care ni le-au dat.

Cu emoție și cu mare respect îi amintesc doar pe câțiva dintre aceștia: Gheorghe Dolgu (Economia mondială – sectorul militar), Costin Kirițescu (Relații valutare), Niță Dobrotă (Economie politică), Alexandru Puiu (Conducerea și tehnica comerțului exterior), Alexandru Zanfîr (Marketing general), Nicolae Sută (Comerț internațional și politici comerciale), Nicolae Djamo (Geografie economică), Ion Rucăreanu (Dreptul comerțului internațional), Brândușa Ștefănescu (Drept internațional public și privat), Constantin Florescu (Comerț interior), Sultana Sută-Selejan (Istoria gândirii economice internaționale), Cristiana Cristureanu (Turismul internațional),

Alexandru Albu (Cooperarea economică internațională), Ludwig Grünberg (Filosofie), Sterian Dumitrescu (Economia mondială), Teofil Bolchiș (Relații valutare), Iacob Cătoiu (Marketingul intern și internațional), Radu Vasile (Istoria economiei naționale), Mihai Korka (Statistică), Marcel Duhăneanu (Comerț internațional și politici comerciale), Elena Bălan (Limba spaniolă), Izolda Vârsta (Limba rusă), Emanuel Merealbe (Limba engleză) ș.a. Lor le datorăm în mare măsură realizările noastre profesionale de mai târziu și formarea noastră ca buni cetățeni. *Vivant professores!*

Și promoția noastră, ca multe alte promoții de absolvenți ai specializării comerț exterior, a trebuit să facă față unor decizii arbitrare și chiar dureroase, care nu ne-au frânt elanul, ci ne-au întărit și mai mult, obligându-ne să reușim chiar dacă a trebuit să internalizăm următoarele provocări: promoția noastră (1980) era ultima care absolvea specializarea Relații economice internaționale, din anul 1977 aceasta urmând să se desființeze; anul 1980 a fost ultimul an în care s-au primit repartiții în București și în marile orașe ale României; în anul absolvirii noastre nu s-au mai primit în comerțul exterior (singurele locuri de muncă cu oarecare legătură cu activitatea externă erau la ADAS – Asigurări și reasigurări internaționale – și la TAROM – ticketing internațional).

Beneficiind de o formare profesională foarte solidă, în care se îmbină inteligent specializarea îngustă cu interdisciplinaritatea complexă, cei mai mulți dintre noi ne-am construit carierele profesionale în alte domenii de activitate decât comerțul exterior, cum ar fi: antreprenariat, finanțe, contabilitate, banking, turism, diplomație, învățământ universitar, impresariat și altele. În ce mă privește, încă din anii de studenție am dedicat pasiune și stăruință în domeniul reprezentat de arta plastică. Pe această linie, de peste 15 ani, Fundația Fildas Art, pe care am creat-o și o finanțez, organizează expoziții de pictură, sculptură, ceramică în București, în alte orașe din țară, în străinătate, sponsorizează artiști valoroși în realizarea unor proiecte, organizează anual Atelierul Internațional de Creație de la Eforie, tipărește albume și cataloage de artă și găzduiește lunar, la Galeria Senso, manifestări culturale de mare amploare.

Sunt acționarul principal al grupului Pharma, denumit Fildas. Grupul deține una din cele mai mari rețele de farmacii din România – peste 900 de unități (farmacii și depozite), în care lucrează peste 8.000 de oameni (total grup). Comercializează o gamă largă de medicamente, vitamine, cosmetice, produse de revigorare și întinerire care, de altfel, sunt prezentate și în revistele grupului. Cifra de afaceri a grupului Fildas a depășit recent valoarea de două miliarde euro.

Menționez de fiecare dată cu mare mândrie unele dintre rezultatele remarcabile în activitatea profesională ale câtorva dintre aparținătorii promoției din care fac parte:

Mihai Bogza – șeful promoției 1976-1980 a facultății de Comerț, specializarea Relații economice internaționale, fost director general în Ministerul de Finanțe, fost viceguvernator al BNR și fost președinte de bancă (Eximbank). A condus o perioadă activitatea Consiliului Investitorilor Străini.

Marilena Stoian – animatoarea și organizatoarea grupului nostru de prieteni REI'80. Președinte de onoare a ANTREC și persoana care a lansat și organizat în România, acum circa 30 de ani, turismul rural, cultural și ecologic. Profesor conferențiar la Academia de Științe Agricole și Silvicultură; editor și redactor șef al publicației *Vacanțe la țară*.

Ileana Ionescu-Turna – fost director general în Ministerul de Finanțe și fosta reprezentantă a României la Banca Mondială, unde a promovat proiecte financiare importante pentru România acum circa 30 de ani: programul „Fermierii români”, programul restructurării sistemului bancar, programul reformei sistemului de pensii și ajutoare sociale, programul reformei sistemului educațional ș.a. O perioadă a îndeplinit funcția de director executiv adjunct la Banca Mondială.

Doru Ionel Cojocaru – diplomat de carieră, activând mulți ani la Praga și la Paris, la ambasadele României, ministru consilier de stat.

Ottonel Popescu – președinte (CEO) al companiei internaționale Cavotec (ecologizarea mediului urban și industrial).

Gabriela Gavrilăscu – director general adjunct (cu rang de vicepreședinte) al BRD-Société Generale.

Liana Mirea (Constantinescu) – fost vicepreședinte al băncilor „Ion Țiriac” și Unicredit. Director general la Access Financial Services. Preocupări literare, actoricești și în domeniul artei plastice.

Ana Maria Mihăescu – director în cadrul reprezentanței generale a Băncii Mondiale în România.

Rozaura Stănescu – director în cadrul BRD-Société Generale și director general al BRD Pensii.

Alexandru Matei, Sabin Carantina și Traian Pometcu – directori în cadrul Băncii Naționale a României; Mihai Andritoiu – vicepreședinte al Camerei de Comerț și Industrie București; Mircea Radina și Nicolae Maratas – antreprenori ai grupului Lemarco (mobilă și alimente); Mircea Jalba – manager al unor fonduri de investiții cu capital străin; Sorin Burnete și Teodor Moldovan – profesori universitari la Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu și, respectiv, la Universitatea Transilvania din Brașov; Ligia Georgescu (Goloșoiu) – autoarea unui manual de educație financiară adresat elevilor.

Coeziunea grupului reprezentat de aparținătorii promoției noastre (1980) se datorează atât valorilor solide pe care ni le-am asumat pe parcursul anilor de studenție, cât și activității depuse cu mare asiduitate de către animatorii și organizatorii grupului nostru de prieteni care, din 1999 și până astăzi, au dat viață întâlnirilor noastre trimestriale, formale sau informale. Prinosul nostru de recunoștință se îndreaptă către: Marilena Stoian – sufletul și inima promoției REI '80 (mai ales după absolvire); Beatrice Delia Gheorghiu (Popescu) și Marian Șerban Ionescu.

În ciuda faptului că legăturile cu Academia de Studii Economice din București, în ultimii 10 ani, s-au redus la unele acțiuni sărbătorești (de protocol), îmi permit (cu scuzele de rigoare dacă cele propuse sunt deja traduse în fapt) să fac unele recomandări acestei admirabile instituții românești de cultură, căreia îi datorăm atât de mult!

a) Bibliotecii ASE îi trebuie fonduri și spații suplimentare (față de acum 10-12 ani), în care fondul de carte specializată, publicată de edituri românești și străine (dar care au distribuție în România), să fie majorat substanțial;

b) Să se continue cu și mai mare intensitate procesul de digitalizare a lucrărilor de specialitate referențiale, cu accent pe publicațiile periodice reprezentative;

c) Să se promoveze cu și mai mult curaj cercetările aplicative ale studenților la companii internaționale care operează în România;

d) Să se ofere repartiții la sfârșitul cursurilor academice celor mai buni studenți la mari firme de business (din țară și din străinătate), care operează în București sau în cele mai mari orașe ale României;

e) Cadrele didactice să beneficieze în număr mai mare de an (sau semestru) sabatic plătit, timp în care să efectueze cercetare științifică într-un centru universitar străin.

Simona-Alexandra VOICU (APOSTOL)

Absolventă a Facultății de Administrație Publică, promoția 2002

Director Operațiuni la Bureau Veritas Romania, București

Un univers în care se învață valoarea încrederii

Absolvind Facultatea de Administrație Publică în anul 2002, fac parte dintre primele generații de absolvenți de management public în România, aspect pe care îl menționez cu mândrie de fiecare dată când am ocazia.

Alegerea a venit din convingerea de a activa în sistemul public, lucru care nu s-a întâmplat în mod direct până în prezent, traseul meu profesional însemnând în mare parte audit de conformitate, dezvoltare organizațională și training. Și în aceste contexte s-a dovedit faptul că o parte dintre cunoștințele și abilitățile dobândite în cadrul formării inițiale mi-au folosit atunci când am auditat instituții publice sau am jucat rolul de auditor, consultat, trainer sau când am activat în calitate de manager, director sau președinte de consiliu de administrație într-o instituție cu acționariat public.

Pot astfel să spun că această apartenență la comunitatea universitară de la Facultatea de Administrație și Management Public mi-a deschis un caleidoscop de oportunități la care nu m-aș fi gândit inițial și m-a ajutat să-mi construiesc o carieră care să răspundă intereselor și obiectivelor mele, dar și cu impact asupra celorlalți, prin activitatea de audit și cea de training, care mi-au marcat parcursul profesional.

Cu o activitate de aproximativ 20 de ani în domeniul evaluării conformității, ocupând roluri de auditor, manager de schemă de certificare, manager de training, director general și în prezent director de operațiuni în cadrul celui mai mare organism de certificare, inspecție și testare din lume, Bureau Veritas, dezvolt strategii de redefinire a proceselor și ajut organizațiile să-și îmbunătățească performanța oferind servicii și soluții inovatoare pentru a se asigura că activele, produsele, infrastructura și procesele lor îndeplinesc

standardele, reglementările și recomandările în materie de calitate, sănătate, siguranță, igienă, protecție a mediului și responsabilitate socială, reducând riscurile și promovând încrederea.

Deschiderea, aplecarea către învățare, curiozitatea profesională și fructificarea fiecărei oportunități sunt elemente care mă definesc și care consider că se datorează și mediului de învățare și disciplinelor promovate în acei primi ani de dezvoltare a managementului public la nivel de învățământ superior, coroborat cu anii de început ai României în structurile europene și de corelare cu dezideratele și politicile publice dezvoltate la nivel european.

Ce recomandări am pentru viitorii studenți? Implicați-vă! Oportunitățile pe care mediul academic vi le oferă sunt multiple atât intern, cât și la nivel internațional. Fiți deschiși către propunerile școlii, ale profesorilor, asociațiilor de studenți, dar și mediului de afaceri, prin cei care sunt periodic prezenți alături de Dvs.

Fructificați cât mai mult timpul pe care îl petreceți la școală. Îmbinați cele trei elemente pe care aceasta vi le oferă: instruire, cercetare și educație.

În final, doresc să reamintesc două cuvinte care fac parte din activitatea mea de zi cu zi. Acestea sunt „da” și „mulțumesc”. „Da” pentru ca sunt deschisă și optimistă în fiecare zi și „mulțumesc” pentru că, din poziția de manager, dar nu numai, s-a dovedit că acest cuvânt înseamnă mult și, alături de feedback, face minuni în relația cu colegii și partenerii.

Radu VOICU

Absolvent al Facultății de Economia Producției, specializarea Economia agriculturii, promoția 1969

Decan, Facultatea de Economie Agroalimentară și a Mediului, ASE

Student, profesor și decan în Academia de Studii Economice din București

Am fost student al ASE într-o perioadă în care școala rămânea aproape unicul mijloc pentru o persoană de a-și schimba statutul social. Venind din lumea rurală, educația din familie mi-a crescut responsabilitatea, astfel că am tratat cu maturitate diferitele aspecte ale existenței și am luptat, totodată, pentru a surmonta dificultățile ivite în viață. Școala nu a fost o corvoadă, ci, dimpotrivă, a fost un lucru firesc, care „toarnă lumină” conducându-mi „pașii” spre pătura intelectuală, cum erau denumiți atunci cei care parcurseseră învățământul universitar. Dorința de a mă instrui cât mai bine, amplificată de bucuria de a fi student, atașamentul față de facultate și faptul că am audiat prelegeri ținute de profesori de renume au fost elemente favorizante, care mi-au permis să îmi pun în valoare potențialul de învățare.

Am absolvit Facultatea de Economia Producției, secția Economia agriculturii, în anul 1969, ca șef de promoție pe țară, și am avut șansa de a rămâne în învățământul superior ca asistent stagiar la Catedra de Economia agriculturii din ASE. Am avut, ca urmare, onoarea de a fi coleg cu o parte dintre foștii mei profesori, dar și cu ceilalți membri ai catedrei, de la care am învățat în continuare atât în plan profesional, cât și cultural, ceea ce mi-a fost de mare utilitate în viitoarea carieră universitară care se prefigura. Această situație, în paranteză fie spus, se constituie într-un argument pentru ideea susținută de profesorul Paul Bran, fost rector al ASE, conform căreia absolvenții trebuie să fie capabili de învățare continuă, având în vedere ritmul rapid al înnoirii cunoștințelor. Tuturor le exprim, cu deplină sinceritate,

întreaga mea gratitudine. Un cuvânt aparte se cuvine profesorului Oprea Parpală, căruia i-am fost asistent. Sublinierea specială are în vedere înalta ținută profesională a profesorului, dar și aria sa culturală deosebit de complexă.

În ASE am parcurs toate treptele carierei didactice, răspunzând criteriilor care funcționau în perioadele respective; am fost conducător de doctorat, din anul 2000, îndrumând pe cei care doreau să-și aducă pregătirea profesională la un nivel ridicat de competență.

În decursul perioadei de activitate, în funcție și de regimul politic al societății, am susținut prelegeri și am coordonat seminarii și lucrări aplicative la mai multe discipline de învățământ, ele reprezentând domeniile mele de competență, didactică și științifică: Valorificarea producției agricole, Organizarea și planificarea întreprinderilor agricole, Managementul unităților agroalimentare, Proiecte economice și Management agroalimentar strategic. Eforturile pentru a răspunde cerințelor sunt ușor de dedus. În plus, am elaborat materiale didactice pentru uzul studenților, cu atât mai necesare cu cât se adresau și învățământului fără frecvență și celui la distanță.

Pasiunea pentru activitatea didactică, ca asistent, dar și ca titular de cursuri, precum și maniera de a interacționa cu studenții, mi-au adus aprecieri pozitive din partea multora dintre aceștia.

Pregătirea profesională, virtuțile manageriale, comportamentul interuman au determinat un plus de încredere din partea colegilor, fiind ales decan al Facultății de Economia Producției Agricole și Alimentare în două legislaturi (1996-2000 și 2000-2004). În această calitate, am acționat pentru a crea un climat favorabil conlucrării, necesar punerii în valoare a potențialului profesional al personalului didactic din facultate. Am depus eforturi pentru perfecționarea învățământului de economie agrară, iar, după anul 1990, am participat în comisiile organizate la nivel național pentru înfăptuirea reformei curriculare și pentru inițierea altor măsuri pentru ca învățământul să devină competitiv, proces care continuă și astăzi, cu alți „actori”, după mai bine de 30 de ani.

Am contribuit la lărgirea spectrului de specializări ale facultății, întocmind, alături de alți colegi cu atribuții în domeniu, documentația

necesară pentru acreditarea celor nou propuse. În domeniul de preocupare al facultății au fost introduse și probleme de mediu, care se regăsesc în denumirea actuală a acesteia: Economie Agroalimentară și a Mediului.

Învățământul nu poate avea, desigur, o structură osificată. Viața arată că el se găsește într-o transformare continuă, cele de mai sus, dar și alte schimbări care s-au operat fiind, în acest sens, o dovadă elocventă.

Activitatea mea profesională în ASE a fost însoțită de o susținută (și cu efecte pozitive) muncă de cercetare: am participat la mai multe contracte (în număr de 20, înainte de 1990), încheiate cu diferiți beneficiari. Se încerca, potrivit contextului de atunci, formularea de soluții pentru dificultățile cu care se confrunta agricultura noastră. Nu se puteau depăși, desigur, realitățile care însoțeau economia românească. Problemele au fost puse, în alți termeni, după anul 1989, bineînțeles, când am participat la nouă contracte de cercetare obținute prin competiție, pentru unul dintre acestea exercitând funcția de director. În contextul activității mele de cercetare desfășurate în ASE, adaug investigațiile economice efectuate pentru elaborarea tezei de doctorat, intitulată „Productivitatea muncii în agricultura cooperatistă”, care a întrunit aprecieri pozitive din partea comisiei de susținere publică a acesteia, astfel că am obținut titlul de doctor în economie în anul 1979.

Am completat activitățile didactice și cele de cercetare derulate în ASE cu o prezență activă în domeniul publicisticii, elaborând în jur de 150 de lucrări, de diferite tipuri: articole/studii publicate în reviste de specialitate de circulație națională, precum și articole/studii cuprinse în volumele unor manifestări științifice cu caracter național sau internațional. Remarc, cu titlu de exemplu, că unele comunicări științifice, rezultate în urma participării, în colaborare, la Conferința „Ecological Performance in a Competitive Economy (PEEC)” s-au publicat în revista *Calitatea – Access la succes*, revistă indexată BDI-SCOPUS. Două articole, elaborate în colaborare și publicate, au fost cotate ISI. Celor de mai sus li se adaugă lucrări prezentate și/sau publicate în reviste științifice, fără ISSN. Am publicat mai multe cărți (10), volume de lucrări aplicative și proiecte economice în edituri recunoscute CNCSIS, precum și șapte cărți de specialitate în edituri care se bucurau de o

recunoaștere semnificativă. În aria publicistică am fost unic autor, dar și, în cele mai multe cazuri, prim autor, iar pentru unele lucrări colaborator. Un asemenea mod de a proceda avea avantajul că ideile erau mai numeroase și mai valoroase.

Ca decan m-am preocupat, împreună cu structurile manageriale ale facultății, de organizarea sesiunilor științifice ale acesteia, adresând invitații unor personalități din învățământ, din cercetare sau din producție, ceea ce a asigurat un schimb util de idei, necesare participanților și altor categorii de specialiști cu preocupări în domeniul economiei agroalimentare.

În semn de recunoaștere a contribuției la dezvoltarea învățământului de economie agrară, am primit numeroase distincții și diplome; printre acestea, la loc de frunte, se află Ordinul „Meritul pentru învățământ” în grad de Ofițer (2004) și „Profesor emerit – Excelență pentru întreaga activitate” din partea Asociației Facultăților de Economie din România (2011).

În ASE am îndeplinit și funcția de șef de catedră, am realizat stagii de documentare în străinătate, am participat la alte forme de perfecționare profesională etc.

Timpul a trecut „ca apa”, vorba poetului George Topârceanu, iar acum mă întreb dacă am făcut tot ceea ce era omenește posibil pentru ASE și pentru facultatea mea, pentru a le fi asigurat atât o mai bună vizibilitate internă, cât și, mai ales, internațională.

Am primit mult de la Academia de Studii Economice din București, ca mediu aducător de știință și cultură, căreia îi port o binemeritată recunoștință, precum și de la facultatea căreia i-am fost manager. La rândul meu, am contribuit, după propriile posibilități intelectuale, la asigurarea bunei lor funcționări.

Postfață

Înființarea în anul 1913 a Academiei de Înalte Studii Comerciale și Industriale din București a reprezentat răspunsul firesc la nevoia de specialiști cu competențe avansate în domeniul economiei, competențe care nu puteau fi formate nici prin ucenicie la locul de muncă și nici prin pregătirea în școli profesionale sau licee de profil. Această nevoie de specialiști cu pregătire academică a apărut în România ca, de altfel, în oricare altă parte a lumii, în contextul progresului economic și social, al sporirii gradului de complexitate și sofisticare a fiecărei economii naționale, dar și al accentuării competiției internaționale pentru noi piețe de desfacere și de aprovizionare. Pe de altă parte, în societatea românească a începutului de secol XX exista o cerere expresă de înființare a unei școli superioare pentru formarea de economiști, cerere formulată de absolvenții de studii medii și susținută de camerele de comerț și industrie din principalele centre de afaceri din țară, cu scopul de a face mai bine față concurenței internaționale și de a spori profitul societăților comerciale pe seama mai buneii calificări a economiștilor din diferitele compartimente de activitate.

Nu poate fi omis un al treilea aspect legat de cererea de înființare la București, la începutul secolului al XX-lea, a unei instituții de învățământ superior specializate în științe economice și comerciale: Regatul României era interesat în coagularea unui centru de putere economică și de influență politică în sud-estul Europei. „Pentru promovarea acestui obiectiv era nevoie de specialiști pregătiți într-o școală comercială și economică superioară, cu bune cunoștințe de drept internațional și drept maritim, dar și cu competențe lingvistice adecvate, pentru a purta dialogul cu partenerii de negociere din spațiul subcontinental (sud-est european), fără a neglija înscrierea țării în cadrul mai larg al dialogului european”¹⁵.

Se știe că inițiativa de înființare nu s-a bucurat de o primire favorabilă nici în cele două camere ale Parlamentului României și nici în mediul

---

¹⁵ Mihai Korka (2019). *Un secol de design curricular în învățământul superior comercial din România*, Editura ASE, București, Colecția Istoria ASE, p. 26.

universitar bucureștean, dar, prin perseverența ministrului industriei și comerțului Nicolae D. Xenopol și a susținătorilor săi din Parlament și din mediul de afaceri, legea avea să fie votată în Camera Deputaților la 29 martie 1913 (63 de voturi pentru față de 28 de voturi contra) și apoi promulgată de Majestatea Sa Regele Carol I prin Decretul Regal nr. 2978 din 6 aprilie 1913, care a fost publicat în Monitorul Oficial nr. 12 din 13 aprilie 1913. Atât în mediul politic, cât și în cel universitar existau, pe de o parte, îndoieli cu privire la capacitatea instituțională a noii Academii de a atrage un corp profesoral performant în discipline absolut noi pentru învățământul superior românesc, iar, pe de altă parte, nu au fost puține părerile care evocau riscul de concurență, noua Academie putând atrage o parte din candidații la studii superioare pe care contau celelalte instituții de învățământ superior deja în funcțiune în București.

Temeinicia proiectului noii Academii de Înalte Studii Comerciale și Industriale (AISCI) din București, dar și devotamentul și dăruirea cu care au îndeplinit misiunea de conducere primii rectori și consiliile profesoriale, care îi asistau în procesul de decizie instituțională, sunt, cu prisosință, demonstrate de două aspecte:

- soliditatea construcției instituționale era confirmată prin profesionalismul și completitudinea prevederilor *Regulamentului pentru organizarea și administrarea Academiei de Înalte Studii Comerciale și Industriale*, care avea să fie promulgat prin Decretul Regal nr. 5948 din 30 august 1913 și publicat în Monitorul Oficial nr. 123 din 1 septembrie 1913. Prevederile acestui Regulament au fost respectate și implementate cu scrupulozitate de rectorii AISCI;

- atractivitatea programului de studii (chiar dacă, pentru moment, se face referință doar la primul an de studenție) era confirmată prin numărul impresionant al studenților înscriși – 603, potrivit discursului celui dintâi rector al AISCI, profesorul universitar dr. Anton Davidoglu, la inaugurarea cursurilor la noua Academie de Studii Comerciale și Industriale la 1 noiembrie 1913. Merită reluate detaliile oferite în acest discurs cu privire la varietatea studenților înmatriculați, deoarece ele subliniază o dată în plus oportunitatea și justetea înființării AISCI: „Corpul profesoral [pentru primul an de studii – s.n.] este complet întocmit, iar numărul studenților înscriși este

de 603, dintre care 15 scutiți de taxe de înscriere; 34 fete și 569 băieți; 107 străini și 486 români; 100 cu liceu, 29 cu echivalențe și 474 cu școală comercială.”¹⁶

Întregirea corpului profesoral a reprezentat o prioritate pentru conducerea AISCI. Au fost organizate concursuri pentru ocuparea posturilor didactice aferente disciplinelor din următorii ani de studii, atrăgându-se pe această cale personalități care s-au remarcat prin nivelul formării teoretice avansate și devotamentul dovedit în îndeplinirea funcțiilor deținute fie în instituții publice, fie în organizații economice de drept privat. De altfel, renumele și dăruirea profesională a corpului profesoral au constituit principalele elemente care au sporit continuu atractivitatea ofertei de studii la AISCI.

La înființarea sa în 1913, Academia de Înalte Studii Comerciale și Industriale din București a promovat un singur program de studii cu o durată de trei ani, pentru a răspunde misiunii încredințate noii instituții de învățământ superior în chiar primul articol al *Legii de înființare* a AISCI:¹⁷

- a) de a da cunoștințe superioare și aprofundate în domeniul științelor comerciale și economice;
- b) de a pregăti pentru centrele comerciale și industriale;
- c) de a pregăti pentru funcțiunile cu caracter economic ale administrațiilor publice.

În doar câțiva ani de funcționare, comunitatea universitară a AISCI a constatat că, pentru a-și îndeplini misiunea în societate, este necesară aprofundarea și diversificarea educației superioare comerciale și industriale prin conceperea și punerea în operă a unor programe de studii distincte, pe

---

¹⁶ „Cuvântare rostită de către D-I A. Davidoglu, cel dintâi rector al Academiei de Comerț și profesor universitar la inaugurarea cursurilor Academiei Comerciale.” Acest text a fost inițial publicat în *Noua revistă română*, vol. XIV, Duminică 10 noiembrie 1913, și ulterior reluată în volumul *Douăzeci de ani de activitate a Academiei de Înalte Studii Comerciale și Industriale din București, 1913-1933. Privire critică*, Institutul de Arte Grafice și Editură „Tiparul românesc” S.A. București, 1933, pp. 13-16.

¹⁷ Apud Emil Răcilă (1993). *Studii și documente privind Academia de Studii Economice 1913-1993*. Volumul I. București, Editura ASE, pp. 65-91. S-a folosit ca sursă C. Hamangiu, *Codul General al României (Codurile, legile și regulamentele în vigoare) 1856-1919. Vol. VIII – Legi uzuale 1913-1919*, București, Editura Librăriei Alcalay & Co.

secțiuni sau specializări¹⁸, astfel că, din noiembrie 1919, educația economică superioară este structurată pe trei secțiuni¹⁹:

- (I) Comerț, Bancă, Asigurări;
- (II) Industrială;
- (III) Administrație economică, Consulară.

De-a lungul istoriei sale de 110 ani, structura organizatorică a instituției și numărul de facultăți și programe de studii ale AISCI, astăzi Academia de Studii Economice din București, au cunoscut frecvente schimbări. Unele din aceste schimbări pot fi astăzi înțelese ca răspunsuri firești ale universității la cerințele proprii de dezvoltare și de îndeplinire a misiunii asumate, altele au fost vremelnic impuse comunității universitare de puterea politică prin intermediul ministerului învățământului.

Nici durata studiilor nu a rămas neschimbată. Din nevoia de a asigura un nivel comparabil de pregătire pentru toți studenții admiși, Consiliul Profesoral al AISCI a hotărât introducerea unui an pregătitor. În timp, acest an pregătitor a fost integrat în programul de formare universitară, durata studiilor crescând la patru ani. În contextul aglomerării planurilor de învățământ cu noi și noi discipline, durata studiilor a fost extinsă la cinci ani pentru câteva promoții care și-au făcut studiile în perioada 1960-1970. S-a revenit însă la formatul de patru ani de studii, pe fondul resurselor financiare limitate pe care statul socialist era dispus să le folosească pentru formarea de specialiști cu studii superioare.

La rândul lor, planurile de învățământ (curricula programelor de studii) au suferit numeroase revizuri și ajustări, a căror origine se află, pe de o parte, în preocuparea de a oferi absolvenților o paletă cât mai adecvată de competențe, în acord cu cerințele în continuu progres ale angajatorilor de mediul public și privat, iar, pe de altă parte, în interesul corpului profesoral de a aduce în atenția studenților cele mai noi concepte, teorii și dezbateri

---

¹⁸ AISCI a păstrat organizarea pe secțiuni/specializări până în 1947, când au fost instituite facultățile ca formă specifică de organizare a studiilor superioare, fiecare facultate putând gestiona una sau mai multe specializări, fiecare specializare beneficiind de un program distinct de studii.

¹⁹ Mai trebuie adăugat și faptul că, începând cu 1921, AISCI capătă dreptul de a organiza studii doctorale, iar odată cu aceasta vine și recunoașterea deplină a statutului de universitate.

vehiculate în mediul științific internațional. Astfel de schimbări se petrec continuu în mediul universitar, sunt cunoscute ca modificări incrementale și, în general, îmbunătățesc conținuturile educaționale.

Adoptate din inițiativa instituției sau impuse din afara acesteia, unele decizii au generat transformări radicale subite fie în organizarea activității pe facultăți și/sau specializări, fie în conținutul programelor de studii. În astfel de situații, comunitatea universitară s-a confruntat cu un alt fel de schimbări, care sunt cunoscute ca fiind modificări transformaționale. Ele au un puternic impact asupra modului în care instituția își îndeplinește misiunea în societate, dar și asupra relațiilor interpersonale din interiorul comunității academice. Printre schimbările transformaționale din istoria universității noastre trebuie menționate următoarele:

- trecerea de la programul unic de studii la organizarea pe trei secțiuni a învățământului superior economic (octombrie 1919);

- perioada 1945-1989, marcată de etape succesive ale politizării învățământului superior, paralel cu reducerea numărului de specializări și programe de studii;

- perioada 1990-2003, caracterizată prin depolitizarea planurilor de învățământ, recuperarea treptată a tradițiilor AISCI de formare universitară și alinierea la caracteristicile și experiențele internaționale performante de formare de nivel universitar în domeniul științelor economice și de administrare a afacerilor;

- perioada marcată de introducerea celor trei cicluri succesive de formare universitară, specifice Procesului Bologna, perioadă care a debutat în iulie 2004 prin adoptarea de către Parlamentul României a *Legii privind organizarea pe cicluri a învățământului superior* (Legea nr. 288). Acum, la începutul anului 2023, adică la aproape douăzeci de ani de la începerea procesului de implementare a recomandărilor adoptate consensual de miniștrii responsabili pentru învățământul superior din țările care au aderat la Spațiul European de Învățământ Superior, putem constata că gestionarea responsabilă a programelor de studii de licență, masterat și doctorat continuă să genereze provocări pentru conducerea academică și administrativă a oricărei universități angajate în acest proces.

Dinamica susținută a ofertei educaționale în domeniul învățământului superior din România, competiția internațională pentru studenți, libertatea de

mobilitate între universități, incertitudinile specifice evoluției pieței muncii înalt calificate, precum și marea varietate de interese personale și de grup în rândul beneficiarilor direcți și indirecti de servicii de învățământ superior determină atitudini și aprecieri diferite față de calitatea învățământului superior și capacitatea instituțională a universității de a răspunde cerințelor și așteptărilor studenților și ale angajatorilor de studenți și absolvenți. Această diversitate se regăsește și în amintirile absolvenților, în evocările și opiniile lor cu privire la experiențele personale sau de grup trăite în timpul studiilor și la primul contact cu piața muncii.

La prima vedere, publicarea acestui volum cu prilejul aniversării a 110 ani de la înființarea Academiei de Înalte Studii Comerciale și Industriale din București pare să fie o întreprindere relativ facilă, de vreme ce așteptarea cititorului este aceea de a găsi o sumă de declarații liber consimțite ale unor absolvenți, prin care aceștia își exprimă de cele mai multe ori gratitudinea, respectul sau prețuirea față de facultatea absolvită, față de corpul profesoral întâlnit în anii de studii, față de colegii de promoție, împreună cu care au făcut față cerințelor procesului de învățare-cercetare-formare practică, dar și diverselor activități extracurriculare. Nu sunt excluse nici opiniile critice generate de frustrări legate de conținutul planurilor de învățământ sau al unor discipline, de managementul universității, al facultății sau al serviciilor auxiliare didactice și nedidactice, de capacitatea de comunicare și interacțiune cu așteptările studenților sau de experiențe nefericite în domeniul relațiilor interpersonale.

Academia de Înalte Studii Comerciale și Industriale a trecut de-a lungul existenței sale prin numeroase transformări de natură organizațională și curriculară pentru a deveni actuala Academie de Studii Economice din București, ceea ce face ca reperele istorice și societale, față de care se raportează atât fiecare autor al prezentului volum, cât și fiecare cititor, să difere semnificativ de la o promoție de absolvenți la alta. De aceea, paginile acestui volum de evocări, amintiri, gânduri, opinii, reflecții și mărturii câștigă un plus de valoare personală și colectivă în măsura în care facem apel la contextualizarea social-istorică și instituțională a fiecărei declarații.

Profesor universitar emerit dr. Mihai KORKA

Colecție de imagini din Academia de Studii Economice din București

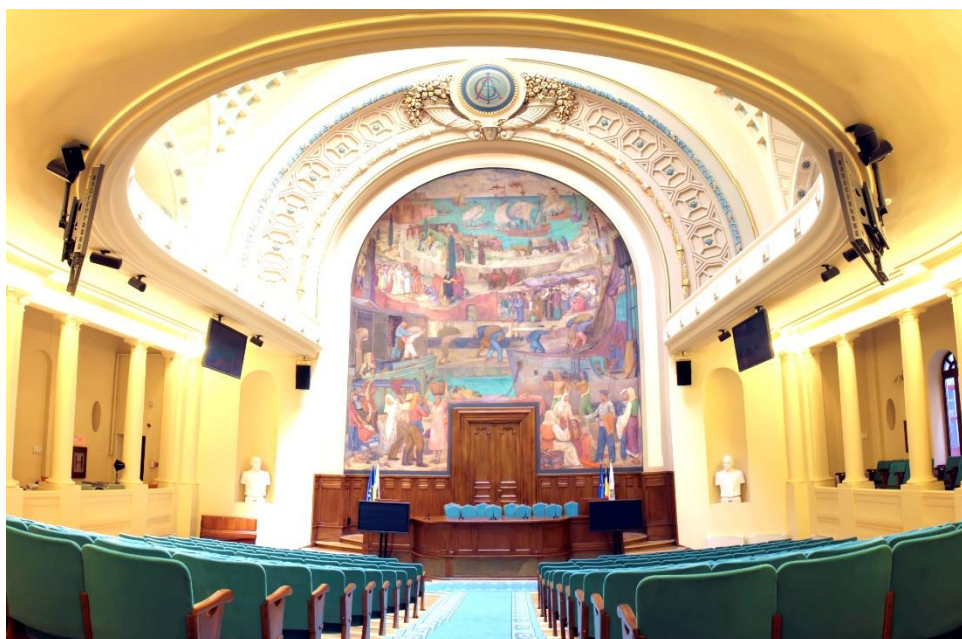

Palatul ASE, clădirea „Ion N. Angelescu”, Piața Romană nr. 6

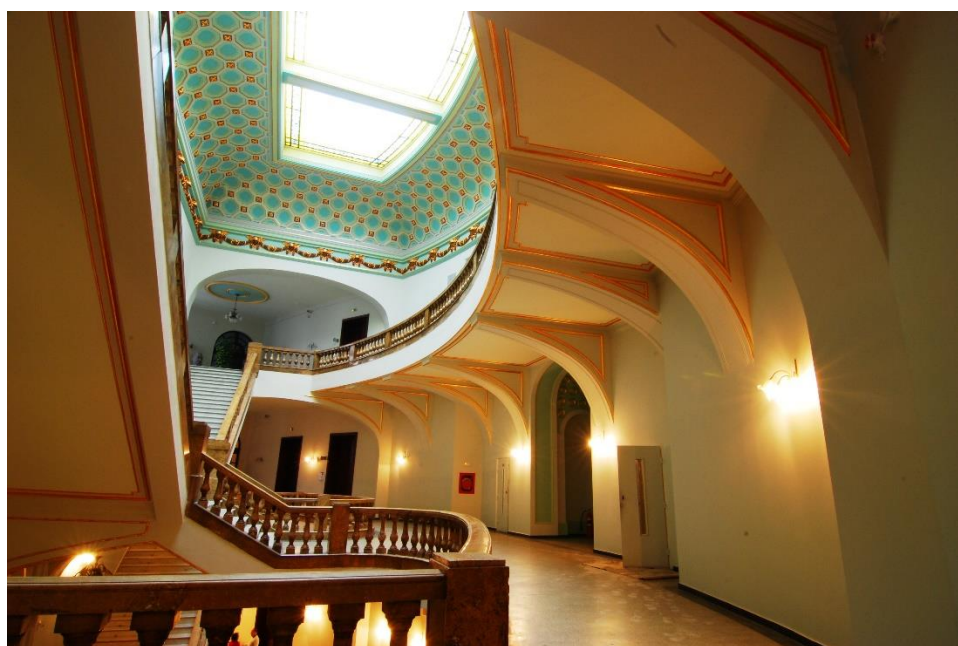

Holul central din clădirea „Ion N. Angelescu”

Aula Magna – perspectivă. Pictura murală „Istoria negoțului românesc”, realizată de Cecilia Cuțescu-Storck între anii 1932-1933. În stânga este bustul lui Virgil Madgearu, iar în dreapta cel al lui Ion N. Angelescu.

Scara monumentală din clădirea „Ion N. Angelescu”

Amfiteatrul 1 din clădirea „Ion N. Angelescu”

Clădirea „Mihai Eminescu”

Clădirea „Virgil Madgearu”

Instantanee din diverse spații ale Academiei de Studii Economice din București

Sala „Virgil Madgearu” din clădirea „Ion N. Angelescu”

Sala de lectură „Victor Slăvescu”

Instantanee din diverse spații ale Academiei de Studii Economice din București

Sala de lectură „Paul Bran”

Casa Nanu-Muscel, monument istoric, Piața Romană nr. 7

Clădirea „Victor Slăvescu”, Calea Griviței nr. 2-2A

Clădirea „Mihail Moxa” nr. 5-7

© Corneli Constantin
www.corneliconstantin.ro

Clădirea „Anton Davidoglu”, Intrarea Amzei nr. 1-3

„Viața economică de azi pretinde specialiști bine pregătiți; comerțul, industria, agricultura, finanțele, își sporesc neîncetat câmpul de activitate și - lărgindu-și mereu orizontul, caută mijloace de înnavuțire [...]

Comerciantul de azi, ca și conducătorul de bancă, ca și întreprinzătorul [...] au nevoie de o adevărată enciclopedie; fără o cultură generală serioasă, o specializare nu este posibilă; rezolvarea chestiunilor economice nu este nici ea posibilă fără erudiția întregă a cercetătorului economic [...]

Această Academie trebuie să devină un focar în jurul căruia să se concentreze și de care să depindă întreaga activitate intelectuală economică”.

Anton Davidoglu

ISBN 978-606-34-0449-8

